

مجموعه آثار قلم اعلی

۲۳

این مجموعه با اجازه محفل قدس روحانی ملی ایران

شیدالله ارکانه بتعداد محدود بمنظور حفظ تکثیر

شده است ولی از انتشارات مصوبه امری نمی باشد

شهر البها ۱۳۳ بدیع

صفحه

فهرس

نفس

- ۱ بدون عنوان شهادت قلم مالک قدم عظمت نوم ظهور و عقلمت
- سبب استعال بدینا
- ۱ - بدون عنوان بیان مالک ملکوت بقا در خصوص فانی تمام عمر و ماوای جمع کندگان
- از غنی و فقیر در تحت براب
- ۲ - بدون عنوان نصیحت قلم اعلا بمخاطب لوح عدم مجالست با نفوس محتجبه و همچنین نصیحت بدیج مخرج از سخن نفس
- ۴ - بدون عنوان ظهور عنایت از سما و شیت منظر احدیت بمخاطب لوح و ابوی مبارک و قبول فرانس سریر و ارجاع آن بعد از قبول خود بمبارک الیه
- ۵ - هم بافتار لطیفه توجیه لحاظ عنایت حال کبریا بابل عالم و تقدیر از نفوس با حکام که بسطاب عالم باشند
- ۵ - ک ر بافتار لاسید مری قلم محی رم باین بیان جانگداز ناطق

صفحه

فهرس

- قوله جل جلاله (....) ان الذی یتطوع ان یسخر العالم بشاره من قبله قد صار نظرا فریدا فی هذا المقام البعد
- ۶ - بافتار جناب میرزا محمد خا توجیه لحاظ عنایت منظر احدیت بمبارک الیه و مناجات طلب آئید
- ۷ - بافتار جناب محمد صالح خا بیان محبوب عالمیان در خصوص الشفاء ندا امام و حوه عباد و ظهور بحر عظم
- ۱ - بدون عنوان نصیحت قلم قدم بمخاطب لوح تبصیر از داء مریسین و توجیه محبوب عزیز فرید و توکل بخداوند
- ۱ - بافتار جناب شیخ محمد الدنی حضرت تاج الوجه ظهور عنایت حال رحمن مبارک و ذکر منج جدال در این ظهور عظم و احجاب نفوس
- ۱۰ - بافتار سید اسد الله بیان طلعت احدیت در ظهور ایام مسطوره در کتب و حجات قلوب و امر باستقامت نفوس مقلده

صفحه

- ۱۰- بدون عنوان بیان جمال رحمن بحر جان بحر حیوان در امکان و اسکند
چون ظلمت گل برتیره را اخذ نموده نفس حق ظاهر گردید
- ۱۱- بافتار جناب میرزا سید محسن نزول مناجات طلب یابید از سما
مشیت منزل آیات در حق مشارالیه
- ۱۲- بدون عنون ظهور غایت از سما وجود مظهر احدیت در حق مخاطب لعل و اخوان
مشارالیه و ذکر سکه برای امرته و فی معتد است اذاجاء اجله یظهر بالحق
- ۱۳- بافتار جناب ضاخر ۱ نزول مناجات طلب یابید از محرن فسلم هی در حق مشارالیه
- ۱۴- بافتار سید صفدر لسان عظمه باین بیان اعلی نطق قوله جل فضا له ... امروز
روز ذکر است امروز روز خدایت و قدرت حق جل جلاله تبلیغ امر او بجهت
۱۵- بافتار جناب شیخ محمد بیان مالک امم سکه عالم برای عظیم خلق و بعد از ظهور علماء
منکر گردیده و بواسطه انکار آنها خلق منکر شده اند
- ۱۶- بافتار جناب ملا کریم تقدیر قلم اعلا از مشارالیه بحیث ترک او نام و اقبال بخوارند

صفحه

- ۱۴- کرمانشاه بافتار جناب لاسید مرتضی امر قلم مالک قدم
به هدایت نفوس بافق اعلی و احیاء احوال و بار و اح تازه
- ۱۷- کرمانشاه بافتار جناب سید اسد الله نصیحت ناصح ابن بشار الیه
بتمک بمعروف و عمل باحکام کتاب الهی
- ۱۷- ز جناب سید اسمعیل عید بهار بهر توک ظهور عیت از مظهر قدرت زینت مبارک
۱۸- ز بافتار امیر اسمعیل باطلعت سبحان در قیام قطب عالم ندای عباد با م اعظم
۱۸- ز سید پناه ی شکره قلم مالک انام سید ابوبکر حسین و حسین در ارض مبارک
۱۹- بافتار جناب میر اسمعیل سکه مظلوم عالم از لایای و درده در سبیل الهی
- ۱۹- بنام خداوند کیتا - عنوان - یاسین بیان تیر آفاق در دعوت من علی الارض
بصراط مستقیم آملی و خوشبختی نفوس بافق اعلی راه یافتند
- ۲۰- شیوان بافتار جناب ملا آقا جان بیان مقصود عالمیان در نصب امیران و ظهور
صراط و خوشبختی نفوس که بافق اعلا اقبال نمهند
- ۲۱- نزول مناجات قلم مولود بی باحت عزت کبریا ب حفظ سراج امر بزرگ جبه قدرت و الطاف

صفحه

۲۲ - بدون عنوان بیان طلعت احدیه در استواء حکمت دم بر عرش عظیم و طلوع شمس از افق سبح و محیی محروب و اضواء مکان

۲۳ - بدون عنوان ذکر قلم اهری در خصوص عدم ملکوت اسما و حصر توبه باقی تبه

۲۴ - بدون عنوان توبه لحاظ غایت منظر قیوم بجانب لوح و امر باستقامت در امر عظیم

۲۴ - بافتار جناب میرزا محمد تقی م ن تقدیر قلم در قیام و ابتداء از مشارالیه در بطنه نادمی دان مهاجرین نیز بل خود در قمار در لایق ایام تیرت و نزول کلمه عزرا در حق والد ایشان و ظهور غیبت در باره علی و محمد

۲۵ - ب ر - جناب میرزا تقی م ن در محراب مشارالیه با استقامت در امر عظیم فایز فی العالم

۲۶ - بافتار جناب میرزا تقی م ن ملکوت بقای مشارالیه بعد از حزن شنوات و غایت

۲۷ - بافتار جناب میرزا علی خ ا ظهور فضل از سما و مشت مولانا ام در حق مشارالیه و طلب تابد

۲۷ - بدون عنوان بیان حیرت بر رویه منقطع حین بعد از داده کنیونا احدیه و در نهایت خلق مسخریایه

۲۹ - خطاب (ای مجدالدین) ظهور غیبت جمال قدیم نسبت به مشارالیه و احضار باحت اقدس

صفحه

۲۹ - بعنوان (یا اجائی) بیان مالک اسما در انقضای ت بغا و تمکین و کون ملح و فتح و صالح و طالح بایکدیگر باقتضای حکمت الهی

۲۹ - ادریس بافتار جناب فتح نزول سماجات قلم رب آایات لیسات در حق مشارالیه و طلب تابد

۳۰ - ارض ا و عظیم ذکر قلم اعلی از اشتغال از در قطب عما و انصاف طوریون و اجتماع

۳۱ - احرف سبحین در عراق و نثار ارباب شرک در آفاق

۳۱ - بافتار جناب فتح از اجار جمال نثار از تفرقه اهل نبضا و سلبای اینان بعد از ظالمین ادرار قبر

۳۲ - بدون عنوان (۱۵۲) مناجات فی علم اعاباحت عز کبریا بخط مقبلین از شرا عدا

۳۲ - بافتار جناب فتح عظیم بیان جهل معبود در سر نغمه نظر سحکت و اعراض علماء در ایام رسول و اقبال ابو ذر راعی غنم و حال افتخار علماء با هم او

۳۴ - بافتار جناب فتح عظیم ذکر قلم مظلوم عالم از خروج از ارض سر در کوب کشتی سیر در بحر ارض

دو قوف مقابل سکنده و تشریف جواد از اهل ابن مصحوب کتاب از سقف نصار

۳۵ - بدون عنوان بیان محبوبی که در روز اول کتاب تذکره است برای عالمیان سیکه اهل مجاه

صفحه

فهرس قره عین ابداع و زینت ممالک اشراق همیشه

- ۳۵ - بدون عنوان بیان مولا العالم در یک کتاب صبح هدی آیه قدم در در علم برای همه مراتب ارضین است
- ۳۶ - بدون عنوان اظهار عزت قلم مالکت دم از حیران و لطمه بود بسطه مشربین بکار روحی
- ۳۲ - کرد بافتار حبابین لعابین نصیحت قلم اعجاز مجاطب لوح بعد تفسیر نباتات اهرمکان و انکار
- ۳۷ - بافتار حباب میرز حسن در ارض الالف بیان درقا، احدیه در خصوص نفوس برزخ و مؤمن بی بیان همیشه و ذکر این آیه آرات نقطه بیان میفرماید **لکن آمل بجاء اذا نزلت افدا محمد و کاتبه انما شریخ**
- ۳۹ - بدون عنوان (در حق کی از امام اشرف) نزول مناجات از سما مشیت رب البریه
- ۳۹ - بافتار اسمعیل بیان حال سجان موجود بودن کل بزوال کتاب و اراض غافلین بعد از نزول
- ۴۰ - آدرس بافتار حباب میرز حسن بیان مطلع رحمن باینکه استواء بر بخش و ارتفاع نداء آیه است برای تفسیرین
- ۴۱ - بافتار حباب میرز حمید رضا الف توجّه لحاظ مکرمت طلعت احدیت بشارتیه و ضلعین و اخت و اقم

صفحه

فهرس

- ۴۲ - بدون عنوان نصیحت قلم مالک انام مجاطب لوح بتوبه کردن در راحت کبریا و حسن سلوک و مدارا با عباد الله
- ۴۴ - بدون عنوان بیان محبوب عالم بخرق احجاب و محیی و ناز سما امر ظهور معانی
- ۴۵ - بدون عنوان بیان نفع مائش و باضائه افق بی شمس تیران قیام قیامت
- ۴۵ - بدون عنوان مناجات ناز از سما مشیت رب مجید طلب تائید عزت در حق اجابا
- ۴۶ - بدون عنوان بیان طلعت موعود در ارتفاع ندا و نفع در صورت و نصعاق ابدان و امر مجاطب لوح بقیام بخدمت امر
- ۴۷ - بافتار حباب میرزا الهور ظفر از سما اراده مولا البریه در حق مشارالیه و اذن شرف باحت
- ۴۹ - بدون عنوان مالکت بیان باین بنای جان افزا منادی قول مستغز و علا (از در قدم در عرش عظیم سابر و مهران قوم بر الواج شمیم ساطر و جمائمه و زرت در هوا قدس است بجنای قوت طا بر
- ۵۰ - بدون عنوان آن یافت ح اعظم شهادت و سلم مالکت دم بحت و خلوص مشارالیه طلب تائید در حق ایشان

... از سما مشیت رب البریه ...

صفحه

- ۵۱ - بدون عنوان خط فضل و کمالات از قلم مطهر حضرت احدیت در حق امانه الرحمن ...
 - ۵۱ - بدون عنوان نزول مناجات از سماء مشیت رب الایات لستینات طلب صون و حفظ الهی در حق باریان و امانه رحمن جن نزول ارباب فغانستان ...
 - ۵۱ - بدون عنوان بیان حال سبحان باینکه هرگاه ناظر بسم جن نمید هر آنیه بکلمه تکلم میفرمود که سموات وجود از ان کلمه منقظ میشد
 - ۵۲ - بدون عنوان ذکر قلم مالک و قدم از احاطه ارباب عقل و بغضاء و وقوع در قاء احدیت در بین مخالفین اول الفشاء ...
 - ۵۲ - بدون عنوان مناجات جمال ذوالجلال بدرگاه قادر متعال در ناید عباد الهی و امانه رحمان استقامت در جنت حضرت بابی تعالی
 - ۵۳ - بدون عنوان نزول مناجات مالک ملکوت بقا طلب تا ناید در حق اجابا
 - ۵۳ - بدون عنوان توجه لطاف عنایت سلطان احدیت در حق بنوعی طبعاً لمضات التبت صم کعبه
 - ۵۴ - ط بافتخار آیه سید عالم ظهور عنایت قلم امانه بشار الیه با بطنه کتاب بهم میر
 - ۵۵ - بافتخار جناب اشرف نصیحت جمال مبین بشار الیه بعمل بر آنچه که سر اورد
- مقام انسان است ...

صفحه

- ۵۶ - بدون عنوان (یا محمد) امر سلطان یقین با ایشا و بشار الیه در مراقبت با اول مسافرن و مهاجرین
 - ۵۶ - بدون عنوان ^{بیشاید} نزول از قلم محی رحم در حق اجابا امر متوجه بمنظر اعلا ...
 - ۵۷ - بدون عنوان مناجات نازله از قلم اعلا در حق یکی از امانه الرحمن ...
 - ۵۷ - بدون عنوان توجه لطاف عنایت محبوب عالم سبکی از اجابا لاجل عرفان الهی در نظر نفس او
 - ۵۸ - بدون عنوان بیاطاعت رحمن ظهور الهی در حق خود مکره بسم علی اعلی و مطر سلطان اسباب با همی
 - ۵۸ - بافتخار جناب محمد حسین بیان مقصود عالمیان در سکه حجاب اکبر علمای امام ظهور بوده و ذکر نادی دولت آبادی که با و نام حزب قبل متمسک است
 - ۵۹ - بافتخار جناب محمد حسین ق بیان در قایق با همی بوم تشریح مکتوم طور و افعال حزب شیعه و کشتن نفی که هزار و دویست سال در قش ناله میکردند
 - ۶۰ - بدون عنوان مناجات جمال ابھی باحت عزت کبریا بعدم
- محروریت آفاق از نرد اتفاق

صفحه

- ۶۰ - بدون عنوان محی رحم باین کلمه اتم ناطق قوله جل و علا (واجباً) حادث رصف نداند همچون از ادکار عالم چند چون میرت
- ۶۱ - ط بافتخار جناب اقا محمد حسین از قلم مالک دم در حق مشارالیه
- ۶۱ - بدون عنوان قلم اعلی باین کلمه علی ناطق قوله جل و علا (۱۰۰) قسم بتر وجود امر در هر سی کلمه الهیه فاخر گشت او در ای شرف جعفر و غی حقیقت (۱۰۰) و در درج مبارک نزول مناجات طلب نمایند
- ۶۲ - بدون عنوان بیان حضرت قیوم در عظمت امر بلیغ مشروط بحکمت و تکلیف جمع فرغ الا بیکسان و نوشتن یک خط
- ۶۳ - بدون عنوان (یا محبت قدرتی شکره قلم عزت اعلی از نفس غافل بود از تکلیف آنچه که فریض امانه در بدن دیانت از ان مرتعد کرده و ظهور عنایت کبر در حق مشارالیه
- ۶۴ - بدون عنوان بیان مظهر الوهیت بر اعران لاجل فرح من فی الامکان و تحملت برای عزت برتیه ...
- ۶۵ - بافتخار میرزا محمد حسن امیر جهان بکر پروردگار بحکمت برای جناب از حدیث فتنه در لرزل استضعفین ...

صفحه

فهرست

- ۶۶ - بعنوان (یا همی علیک بجهاد) ظهور عنایت سلطان بفعال مایشاء در حق جناب میرزا حبیب الله و من سستی بالقاء و القاف و ذکر متعرضین و نیت نحر و سرقت بتفاسی که لطافت کتبه عالم است
- ۶۷ - بافتخار لاجبالی نصیحت منظر رب قدیر بشار الیه باقیاع از او امر الهیه ...
- ۶۷ - بافتخار جناب میرزا تقی نصیحت قلم اعلی بشار الیه بعمل آنچه سبب ارتقاء امر است
- ۶۸ - بافتخار شش نهم ص توجه طرف نیر عنایت بشار الیه در مخطوطه و فرشت آن
- ۶۹ - ط بافتخار جناب عبدالرحیم بیاطلعت در حضور کهنه انوار الواح عالم را احاطه نموده و امر بایل بها که بدار قریب از این کانس بیاشامند ...
- ۶۹ - بدون عنوان نصیحت قلم مالک امیر مشارالیه در عدم تقرب و تجمع با معرضین ...
- ۷۱ - بدون عنوان خاطر فضل و عنایت حضرت محبوب عالمی سبکی از امامان اربعین ...
- ۷۲ - بدون عنوان ظهور فضل و عنایت حضرت مولانا عیاضی در حق یکی امامان در جهان ...
- ۷۳ - بدون عنوان بشارت مظهر احدیت بیک از امامان زمانه در سلسله مشار الیه در سلسله ولادت
- ۷۴ - بدون عنوان امر سلطان احدیه بمجا طبع لوع بقیام بخدمت الهی بستیقامتی که از ارکان کفر مضطرب از آن مضطرب شو

صفحه

- ۷۳- بدون عنوان نصیحت مسلم مالک در یکی از امامان الرحمن بعد از حجاب از شرفات الماء و توجیه بمنظر اکبر ...
- ۷۴- بدون عنوان تقدیر قلم اعترافی از یکی از امامان بجهت سماع مذا و عهد با صغاء کلمه است
- ۷۴- بدون عنوان امر سلطان بغیر ما شاء یکی از امامان از حزن بادا شکرانه با حقیقت حضرت یحییانه بجهت فوز بجهت جمال قدم و انقطاع از ماسوی است ...
- ۷۵- بدون عنوان نزول مناجات از قلم رب الایات البینات و طلب تأیید در حق یکی از امامان
- ۷۵- بدون عنوان نزل مناجات از امام حجت مالک یوم معاد در حق یکی از امامان الرحمن و طلب تأیید
- ۷۵- بدون عنوان قلم مقصود عالم سبک از امامان العزیز بادا شکرانه بدگاه طهر بجهت فوز با مینا
- ۷۶- بدون عنوان شکرانه قلم اعم با حجت عز کبر با حجت تجر ملا یا در سبید انظار امر الهی ...
- ۷۶- بدون عنوان تسبیح و تهلل جمال الهی در حدیث و تشریح و علو و سمو حضرت یحییون ...
- ۷۷- کت بافتخار ورقه حدیقه بنیت عمه بیان ظهور عنایت در قاء احدیه در حق مشارالیهما
- ۷۷- کت بافتخار عمه بیان مکمل طور در عظم یوم و ارتفاع ندای مالک احدیه و عرض نقوش مگر نقوش فارغ از ماسوی است ...

صفحه

- ۷۱- کت بافتخار عمه بیان مکمل طور در حدیقه حضرت قیوم در خصوص ظهور نبأ عظیم که منج انبیا بان بشارت داده اند ...
- ۷۱- مهر مبارک (بجاء آیه) عمه التی حضرت وفاتت ظهور عنایت کبر از رسما و فضل مالک است در حق مشارالیهما و حدیقه و صاحب و بنات ...
- ۷۹- کت بافتخار ورقه بنیت عمه ذکر قلم جمال مبین در خصوص جمیع عالم بجز از کلام الهی معادله نماید
- ۸۰- مهر مبارک (بجاء آیه) حدیقه علیها بهاء است بنیت عمه از امام حزن مظلوم عالم از حزن مشارالیهما و وصیت الماء با حلاق مرضیه و اعمال طیبیه
- ۸۰- کت بافتخار ورقه عمه تقدیر قلم اعم از مشارالیهما بجهت اقبال بامر طهر از بندو اشراق آفتاب ظهور از افق اراده آیه ظهور عنایت در حق بنیت و بنیت اخری
- ۸۱- بافتخار ورقه حدیقه بنیت عمه بیان بولا الامام بظهور مکتون ندای سدره و محیی یوم است ...
- ۸۱- بافتخار ورقه حدیقه بنیت عمه ظهور عنایت در قاء احدیه در حق مشارالیهما ...
- ۸۲- کت بافتخار بنیت عمه تقدیر قلم مالک قدم از مشارالیهما بجهت توفیق باقبال در امامیکه عرفا و علما اعراض نمونند

صفحه

فهرس

- ۱۲ - بافتخارامه الله عمه نزول مناجات از قلم رب الآيات نبات طلب نماید در حق
- ۱۳ - بدون عنوان مناجات قلم اعلا بابت و کس کبریا طلب استقامت در حق عباد و امانا
- ۱۴ - بافتخار خدیجه سلطان بنت عمه ظهور عنایت مالک اسما در حق مشار الیه با جناب محمد ص
- ۱۴ - بعنوان (امتی شیرین) بیان مقصود عالمیان بزول عظیم علماء بدرکات سفلی و صعوف مشار الیه بدرجات علیا
- ۱۴ - بدون عنوان بیان طلعت رحمن در خصوص دخول ورقه نورا و بشابه بدر طالع از رفیق سماء و سؤال مشار الیه از جمال الهی راجع بخروج از عکا و قصد ممالک اخری (این لوح در باب پنجم از نزول جبرئیل در حق عظیم نازل مقصود اخبار از صعوف است)
- ۱۶ - بدون عنوان نزول مناجات از عثمان فضل مظهر احدیت در حق یکی از اجبا و طلب تأیید
- ۱۶ - بدون عنوان بیان جمال سبحان باینکه اگر حضرتش نبود بیان صحائف الطیه نازل نمیشد و اگر جهاب مسین نبوا احدی بنصرت حق قیام نمینمود
- ۱۷ - بدون عنوان بیان مالک ملکات در خصوص وعدگی در صبح کتب و صحیف نور عظیم و محیی یوم تبه و احتجاب احمر عالم و اضطراب مقلین باندک هبوط

صفحه

فهرس

- ۱۸ - بدون عنوان بیان سلطان خطب در خصوص ارتفاع مذا از افق سبحان دعوت ملائک شایع لنداء
- ۱۸ - بافتخار جناب مشهد حسنی قلم اعلا بر توعوی و نوحی از بنی فحشا و فساد و نزاع
- ۱۹ - ط بافتخار جناب ملا علی قلم مالک کت در عدم تاویل کتاب و اتحاد معانی ظاهره آیات
- ۹۰ - ط بافتخار جناب ملا علی ک بیان مولا العالم باینکه هرگاه ما س عارف میشدند هر آنکه ترفعت در امر الهی نمینمودند
- ۹۰ - ط بافتخار جناب ملا علی ب زبان مالک یوم لتناد در خصوص خذلان نفسی که کتاب الله گذارده و با هوا و خوی متمسکند
- ۹۸ - (بها و آه) بدون عنوان تجید مظهرت محمد از مخاطب لوح بکیت قطع جبال و بر و بحر و حضور در محضر حق
- ۹۸ - بدون عنوان مناجات قلم اعلا بدرگاه حضرت کبریا طلب فضیلت الهیه در حق اجبا و امانا در حنا
- ۹۹ - بافتخار جناب میرزا قاسم الدینی حضر وفاز و رقا بقا باین علیا ناطق قوله خیر و عز (. . .) بشارت عظمی که از قلم جاری و نازل انکه و لکنه رسول ته و خاتم النبیین بیکه مبارکه یوم یقوم الناس لرب العالمین منتهی گشت
- ۹۹ - بافتخار جناب میرزا آقا ذکر قلم مالک قدم در خصوص اشتغال نفسان عالم و حر و حریت از حضرت باقیه و اینکه جزای اعمال عنقریب کل را اخذ خواهد نمود
- ۱۰۰ - بدون عنوان شمول نعمت از عمارت مظهر رب غفور در حق مخاطب لوح و طیر مشار الیه از خطایای مرتکبه

ص ۱۸۹ - فهرس جامع ملا علی قاسم تبرکات

- صفحه فهرس
- ۱۰۱- بافتخار جناب میرزا آقا ذکر مالک ملکوت بیان در خصوص نزاع و جدال در کور فرقان براسما باسم امام روحی و فتیب و نجیب در کن رابع و در یوم جزا عملی که از آنها ظاهر نه و بالاخره فتوی بدم ظهر مشرق آیات دادند.
- ۱۰۲- بافتخار جناب میرزا آقا نزول ساجات از عیان بیان مظهر آیات در حق مشارالیه طلب نمایند . . .
- ۱۰۳- بافتخار جناب میرزا آقا الذی حضر و فایز بیان مجرب من فی الاسکان در تغییر عالم ظهور نصیحت و احاطه اختلاف سبب و لعن علمای ایران بمقتضی و عالمیان در سنین اولیه . . .
- ۱۰۴- بافتخار جناب میرزا آقا جملات دم باین کلمه تم ناطق قوله عزتانه (قد اناروا فی تعالیم ^{بالتیر ان عظم})
- ۱۱۴- بافتخار جناب عباس انور باجر میان مولا العالم باینکه اگر نفس بجزف ایام نه و اجد گردد اثار کفاره او را محزون نگرداند
- ۱۱۴- بافتخار آقا عباس فی الباء امر قلم مشارالیه بانقطاع نفس و اقبال قلب بجزاوندی ای
- ۱۱۴- بدو عمو ^{بیان طلعت قدم در ظهور کفر محزون و غیب بکون در خانه او پنجم احدی عرفان} فائز نمیکردید . . .
- ۱۱۵- بدو عمو ^{ن ن} رجا قلم از دست رب قدر باینکه برای نفسیکه باصغای ندای الهی ^{ن ن} شده اند اجر فخلصین مکتوب فرماید
- ۱۱۵- بافتخار جناب ابوطالب ^{بیا جا بسین} بیتی که از اول بلا اول مکتون بوجه و ظهور اسرار الهی

- صفحه فهرس
- ۱۱۶- خلیج بافتخار جناب میرزا سید علی توجیه طرف عنایت مجرب مشارالیه ^{آقای} و محمد قمری ^{آقای} و علاء محسن و محمد و علی و عدده از اجاء الهی
- ۱۲۱- ط بافتخار جناب سید علی ظهور فضل از عیان بمقتضی و عالمیان در حق مشارالیه . . .
- ۱۲۱- بافتخار جناب سید علی ظهور مکرمت از سما مشیت مظهر احدیت در حق ایشان
- ۱۲۲- بافتخار جناب سید قاسم جمال مبین با این احاطت قوله حکیمانه . . . هر کس که مظلوم امکان توجه ببستان مینماید آثارت را مشاهد میکند . . .
- ۱۳۰- ص بافتخار علینقی امر مسلم قدم مشارالیه با دای شکرانه بدگاه الهی . . .
- ۱۳۰- بدون عنوان رجا جمال الهی باحت کبریا بنزول مظهر رحمت در حق مخاطب لوح
- ۱۳۰- بافتخار محمد قمری سمعید شهادت مظهر و حدایت بر توحید ذات الهی . . .
- ۱۳۱- بدون عنوان ذکر قلم اعلا از قبول سخن بحجت حب الهی و اتباع امر او . . .
- ۱۳۲- بافتخار علی محمد ذکر قلم مولی الامم بسفوسی در قلب نحو اقبال بمقام محمود کرده اند
- ۱۳۲- بدون عنوان ^{ن ن} ظهور عنایت سلطان ظهور در حق مخاطب لوح و اخبار بوجه قطعات مرکه
- ۱۳۳- ص بافتخار جناب علی محمد ظهور عنایت مولا الاسما در حق مشارالیه . . .
- ۱۳۳- ص بافتخار جناب اسد در نصیحت قلم اعلا با وفای اتباع از حکام کتاب و تمکین با منبر کلام

ص ۱۱۶ تا ۱۳۳

صفحه فهرس ایه

- ۱۳۴ - بافتار جناب عالم منزه صعدا لیه توجیه طریقت خانیست محمد در حق مشارالیه و بر علو درجات در حق متعالی الیه
- ۱۳۵ - بافتار جناب نیرایع محمد ظهور غایت محیب من فی الامکان در حق مشارالیه در محرم مرفوع
- ۱۳۶ - بافتار ائمه الله با جبر ظهور غایت مولانا محمد در حق مشارالیه
- ۱۳۷ - بافتار ائمه صلح محرم جمیع ابن عطاء ظهور فضل و عطا از براعه مولانا السماء در حق مشارالیه
- ۱۳۸ - بافتار درقه ضلع جناب حاجی محمد روح نصیحت قلم اعلا مشارالیه با اینکه قدر آیام بدانند چه که چشم عالم شبه انرا ندیده
- ۱۳۹ - بافتار درقه ضلع جناب محمد ر ظهور غایت محیب افاق در حق مشارالیه محمد جمیع در حق مشارالیه
- ۱۴۰ - بافتار ضلع جناب رحیم توجیه طرف غایت محیب افاق مشارالیه
- ۱۴۰ - بافتار درقه ضلع جناب محمد رحیم ذکر منظر در شفا فی بنو زهره مشارالیه بجز بقدر رضا
- ۱۴۱ - بافتار ائمه صلح کینه صلح روح ظهور غایت مولانا الوردی در حق مشارالیه
- ۱۴۲ - بافتار ائمه صلح محمد رحیم بیان مالک اسماء در ظهور دریا شمشیر و اشراق آفتاب جود و عدم امکان تدارک آنچه الیوم از نفسی فوت شو
- ۱۴۳ - بافتار ضلع مناجح و نماز نزل مناجات اسماء شریفه رب الایات در حق مشارالیه و طلب

صفحه فهرس

- ۱۴۳ - بافتار محمد رحیم بیان مالک فکرم در اینکه کتاب صراط الله است بر ارض و ارض و صدر عظم است بین هم و خنجر در آن دیده شد هر ذره در جوهر منصفی میجو
- ۱۴۴ - بافتار محمد منبر ع ط بیان مول العالم با اینکه هر نفس الیوم سبب استخوان از زمین است
- ۱۴۴ - بافتار جناب رحیم ع ط بیان قلم اعلا در اینکه نصرت از و خلاق صفات مقدم بر بقا است
- ۱۴۵ - بافتار جناب رحیم ذکر حدیث از حضور مشارالیه لده العشر استماع آیات الهیه و امر بخلف من مقام
- ۱۴۶ - بافتار جناب محمد رحیم بیان مالک فکرم با اینکه باب شروت امانت است
- ۱۴۷ - بافتار جناب محمد رحیم انرا با جبر و نماز ابن ع ط ذکر قلم اعلا از در حق مشارالیه طبر عظم مقام
- ۱۴۸ - بدو عنون ذکر مقصود عالمیان از حضور مخاطب لوع لدری الباب و استماع نذارات افاق اعلی
- ۱۴۹ - بعنون (ارائه) بیان مول العالم با اینکه نفوس حق تعالی را از آفرینش گشته غایت آن خیر خواهد بود
- ۱۴۹ - بدو عنون رجاء مالک اسماء از اساحت کبریا بنزول فضل وجود در حق مخاطب لوع و عالمه مشارالیه
- ۱۵۰ - شاه آباء بافتار ضلع ملا حسین الدینی صعدا لیه نزل مناجات از قلم منزل آیات در حق مشارالیه و ظهور غایت در حق حسین
- ۱۵۰ - بافتار جناب حسن بیان مالک الیوم معاد باصفاً افاق عالم شمس عظم و اعراض نفوس

صفحه

فهرس

- ۱۵۱ - بعنوان (بنام دانای بیکتا) امر مولی الانام باستقامت اجاب در امر الهی و ذکر نفس بر بکلیه احقر عباد از آفتاب معاضه محروم گردیده
- ۱۵۲ - بافتخار جناب کمرز اسد الله ابن سجاد باشی بیان جمال مبین در غفلت نفس و اینکه بدودی ثمرات اعمال خود را مشاهده خواهند کرد
- ۱۵۳ - بعنوان (یا سبحون) ذکر قلم مالک قدم در خصوص ابتدای اولیاء تحت سطوت شقیاء خلق و طلب خیر دنیا و آخرت در حق آنان
- ۱۵۴ - بنون بیان جمال حدیثه در اینکه با قریبی که بعیدت و با بعیدی که قریبت و هر آن نفسی که هر دورا با یکدیگر جمع نماید او بکثر خیر فائز گوید
- ۱۵۴ - بعنوان (ان با حقیر) بیان جمال سبحان در خصوص شرفیات دنیا و فانی آن و بقای امرت او در بندگرتن عباد
- ۱۵۵ - بعنوان (ان افرو یا اجاب) امر قلم اع باجای الهی با تجماد در امرت و عهد معرود
- ۱۵۶ - بدون عنوان امر محبوب آفاق باجای الهی عمل با و امرکت انب مشی مابین خلق بحکمت
- ۱۵۷ - بنون مالک اسما و صفات مابین کلمات تا ناطق قوله جل و عز (... اولیای الهی را آگاه نما که شاید بمقامی فائز شوند در منع مانعین و نفاق مانعین و شهوات مبین ایشان را از مالک یوم محرم نماید و منع نکند ...)

صفحه

فهرس

- ۱۵۸ - بنون بیجا باینکه ذکر الهی بر هر ذکر سبقت گرفته و ذا کرون را ذکر نمیناید
- ۱۶۱ - ط بافتخار استاد غلام علی و استاد و علما حسین و استاد ابو القاسم ظهور عنایت از سما و شیت منظر احدیت بمشار لهم و طلب یابند
- ۱۶۲ - بافتخار جناب کمرز محمود من اهل نون توجه طرف عنایت مولی الانام بمشار الیه و عطایه و این کمال طلب یابند ...
- ۱۶۲ - بعنوان (یا علی) ظهور عنایت قلم اع بمشار الیه و امته
- ۱۶۳ - بافتخار جناب ملا حسین الدینی با حروف و فاز صیت قلم اع بمشار الیه باقیاع مقام انسان بن ادیان
- ۱۶۴ - بافتخار جناب استاد باقر امر قلم مالک قدم بمشار الیه و مستظلمین در ظل شریع الهیه بتثبیت معروف و با نخبه سبب ارتفاع شان انسان است ...
- ۱۶۴ - بافتخار جناب استاد باقر شکوه مظلوم آفاق از مصائب وارده و ظهور عنایت باجباء
- ۱۶۶ - بافتخار جناب حسین الدینی فاز شهوات مسلم اع بعلو مقام شهداء امر الهی و عدم احماء ذکر شان از الراح عالم ...
- ۱۶۷ - ص بافتخار جناب میرزا حسن قناد بیان مالک اسما در عظیم یوم مدیح و منوط بودن عرفان مالک یوم بصیر حدید و تفکر در آثار ...

صفحه	فهرس
۱۶۱	بدون عنوان - امر مالک ملکوت بجا مخاطب لوح باستقامت در امر آله
۱۶۸	بافتخار حیدر حسین حضرت نزول مناجات از قلم منزل آیات در حق مشارالهم
۱۶۹	بدون عنوان - نزول مناجات از قلم مظهر امیر آلحق در حق یکی از اماناء از حضرت و طلب تأیید
۱۶۹	بافتخار شهیدی حیدر ظهور عنایت مقصود و عالم در حق مشارالیه
۱۷۰	ص بافتخار حیدر بیان مظهر سبحان در خصوص اعراض و انکار خلق و اینکه فائزین بشریعه آئینه از اهل فرس هستند
۱۷۱	ص بافتخار امه الله حسبیه سلطان ظهور مظهر رحمن در حق مشارالیه . . .
۱۷۱	ص بافتخار شهیدی حیدر امر سلطان بغیر ایشا بمقتلین استقامت و عهده حکام منزله در کتاب
۱۷۱	ص بافتخار حسن علی بیام مظهر احدیت باینکه در استان با استقامت اجر لقا در کتاب ثبت می شود
۱۷۲	ص بافتخار ابن علی زوالی صدقات مناجات طلب مغفرت از قلم مظهر رب غفور در حق راجع الاله
۱۷۳	ص بافتخار فاطمه بیگم نصیحت قلم اعجابی آلهی باعمال واقوایه سبب ارتفاع امر الله است

صفحه	فهرس
۱۷۳	ص بافتخار حیدر بیان می رحم باینکه هر نفسی با و امر الطیبه و کتاب آقدس فائز شد از اهل لقا محبوب است
۱۷۴	ص بافتخار ملا عباس ظهور عنایت مالک ملکوت بجا در حق ایشان
۱۷۴	ص بافتخار فاطمه بیگم امه الله امر جمال مبین بشار الیه استقامت در امر آلهی . . .
۱۷۵	ص بافتخار حسین بن مرفوع علی نور امر قلم اعجابی باینکه در جمیع احوال بحق ناظر باشند
۱۷۵	ص بافتخار حسین بن مرفوع علی نور توفیق وجهت م بشار الیه و ظهور عنایت در حق مشارالیه
۱۷۵	بدون عنوان بیان مولانا نام در خصوص اینکه حضرت رب اع سلطان مشیت خداوند و شمس احدیه و نقطه اولیه است و امر مخاطب لوح نبضت امر الطیبه . . .
۱۷۷	ص بافتخار حاج عبد الغفار نزول از قلم رب الایات البیات و طلب تأیید در حق اجار و امانه در جمانه
۱۷۸	بدون عنوان - قلم اعجابی مخاطب لوح تبسک با و امر منزله در کتاب
۱۷۸	ط ص بافتخار جناب حسن مقصود عالمیان بشار الیه که در حین و ره بارض صا از زبان جناب مبارک مراتب تا اثر از نصیبت هم حاء ابراز داد (مقصود شهادت حضرت سلطان شهید است)

صفحه	فهرست
۱۷۹-	بدون عنوان امر جمال بسین باجاء الهی بر عایت حکمت
۱۸۰-	ط ص بافتخار جناب صنع امر مسلم اعلا جل بهاتمک بحال امانت و وفا
۱۸۱-	بعنوان (امه الله) بیان مظهر حسن بظهور موعودیم کل من الارض انما رقت با امر او
۱۸۲-	بعنوان (سمی مقصود) نزول مناجات طلب مغفرت از مظهر احدیت رحمتی حسن قبل علی و سلیمت باز ماندگان آن متعارج الاله
۱۸۳-	بافتخار جناب حاجی عبدالغفار نزول از سما مشیت مالک قدم و طلب تأیید در حق مشارالیه
۱۸۴-	بافتخار جناب زین العابدین ابن علی نور الدینی صعد الی تهر نصح ناصح من مشارالیه با امانت و عفت و وفا و با عهده طیبه و اخلاق مرضیه که سب ارتقاء کلمه است
۱۸۵-	بعنوان (یا زین) ذکر قلم اعلا در خصوص بحر بیان حق ظهور عینیت رحمتی سرور
۱۸۷-	ط بافتخار جناب شهیدی حیدر ص ظهور فضیلت عینیت از قلم مظهر کرم فیاض در حق حسین قمبر علی وزین العابدین و عا ویدا الله و روح تم و نصر الله وسید محمد و ابن السماء
۱۹۵-	بدون عنوان ظاهر آن از قلم جمال حسن بجهت صغیر غضن الله الاظهر مهدی

صفحه	فهرست
۱۹۷-	بدون عنوان ذکر قلم اعلا در عدم امکان شرف اجبار و تقاضا عرض و طلب تأیید در حق انان
۱۹۷-	بدون عنوان امر جمال بسین بجا طیب لاج بیان بجزت اعلا و موعود مستغاث و ظهور بعد آن و اینکه اینان کل مرایای الطبی لجه و ماسوی مرایای آنها
۱۹۹-	بعنوان (ای عا) بیان جمال رحمن در خصوص ظهور آیات الهیه در جمیع اشیا و استعراق نفوس در او نام و محجوب از بعضی ماضی ماند هر بیان که تلاوت بیان نمایند و از منزل آن غافلند
۲۰۰-	بدون عنوان بیان جمال سبحان در اینکه خداوند سموات و ارض را قرب از آن خلق فرمجه و ذکر خلق در ستمه ایام نظر حکمت لجه و بیکه عت و قیامت از انوار عزه محجوب ظاهر گوید
۲۰۲-	بدون عنوان ذکر جمال مختار از شتیاق اجای الهی بلجای مخاطب لوج
۲۰۲-	بدون عنوان امر قبله آفاق بافتخار اجاء که بواسطه آن خیز همگین شکسته شود و تمک بجبر الله در همبیکر انسان ظاهر گردیده
۲۰۳-	بافتخار شیخ سلمان ذکر طلعت قدم از خلاصه مشارالیه از دست نفوس و اظهار عینیت بواسطه خدمات و مسافرت های مشارالیه
۲۰۴-	بدون عنوان بیان طلعت انبیا منان در سیکه اگر نفر یک آیه از آیات الهی از قلم صادر گردد

صفحه

فهرس

- اجرفقا از جانب خداوند برای او مکتوب می شود
- ۲۰۵ - بدون عنوان بیان حال رحمن در خصوص ارسال رسالات بملوک بعد از درود بعباد عظیم
- ۲۰۶ - ^{ان} بیخوابی با علی ^{ان} که با این بیان احاطه ناطق قوله عز و جل ان یاعلی ما سمعنا ما یرحی الیات من جمله ان را بهی است تفسیر فی جمله اشجریه لترتفعن باقی بانه لاله الاله و ان علیا قبل سبل لعینه و بصره و نفس و لسانه من عباده
لو یظهر بما کان علیه لن یقدر احد ان یتقرّب ر او ینظر الیه
- ۲۰۷ - بافتخار جناب میرزا حیدر علی جمال مبین باین عالیات ناطق قوله عز و جل لطفه (شهادت و فکبر و حشاشه و جوارحه و عودت و شعراة ان الله انما رب العالم
- ۲۰۸ - بدون عنوان ظهور عنایت جمال اسی در حق یکی از امام و طلب نماید
- ۲۰۹ - ۱ بافتخار جناب میرزا علی محمد بیان طلعت سبحان در خصوص ضوضاء معترضین و مکرانگرا و امر با جآء با جناب از کت بسجین
- ۲۰۹ - بافتخار اخت جناب حیدر قمبر علی طلعت بیخواب باین اعتراف ناطق قوله عز و جل یرایه (این ایام و اسم الهی در کمال ظهور در تصرف متولند اسم حی و اسم مهمیت می میرند و زنده میسر نمایند . . . بر مودعین برد و سلام و رحمت بجه و بر مشرکین کرم و عذاب
- ۲۱۳ - بافتخار نامه خورشید فی ارض الالف امر قلم اعشار الیهها

صفحه

فهرس

- بجایده منیر خورشید حقیق و انفر و خشن از افق سماء حبت
- ۲۱۴ - بدون عنوان نزول مناجات از قلم اع و طلب نماید در حق یکی از امام و الرحمن
- ۲۱۴ - بافتخار جناب محمد الذر لطوف حول لعرش ظهور عنایت محراب عالمیان در حق
- شاریه و حسب مغزرت در حق امه متصاعده
- ۲۱۶ - بافتخار جناب میرزا ابوطالب بیان طلعت رحمن بتبلیغ امر الهی بکجبت و بیان و عدم مجاذله و منازعه و نسخ حکم قتل
- ۲۱۷ - بافتخار جناب میرزا ابوطالب محراب اسی باین کلمه عالیات ناطق قوله عز و جل (امر روز روزیت که محراب لن ترانه انظر ترانه میفرماید قسم باقیات افق بیان که اگر جمیع من فی الامکان باذان و اعیه این کلمه را اصغنا نمایند از سکر و صلاوت از ار عالم و عالمیان بگذرند و باحق اع ناظر شوند
- ۲۱۸ - ق بافتخار جناب میرزا ابوطالب خطاب حضرت مجلال بقلم اع و تصنیف از قیام با مر آبی با وجود منع ظالمین
- ۲۲۰ - ط بافتخار جناب ابوطالب امر جمال سبحان با تباع حد و منزله در کت که خداوند انرا علت حیوة هر عالم قرار داده است
- ۲۲۱ - ط بافتخار جناب ابوطالب بضمیت قلم اع باهل عالم باینکه خورا از فرات رحمت الهیه ممنوع نذرند

صفحه

فهرس

- ۲۲۳ - بافتح جناب میرزا ابرطاب ط ال امرجال فحار بشار الله بعدم
تخرن ارا آنچه بر او و او گردیده و وعده نصرت
- ۲۲۴ - بعون (ان یا ابرطاب) بیان محی عالم با جناب از شرک بجا آورده ولو
جمیع بجا لغت بر خیزند
- ۲۲۴ - ط بافتح ضلع جناب ابرطاب الدنی سعد الاله بیان مقصود فرزند ان مکان
در خصوص پند محبت الهی بزرگه لولوت است باید انرا در صدف قلب محفوظ
داشت و ظهور عنایت روحی طالب
- ۲۲۵ - بافتح ز ابن حاجی میرزا موسی الدنی رفع الارض الاعم قد نزل لا ابرطاب
... بیان قلم اعلی بظهور جمال ته از خلف سماج چه اگر سماج مرتفع شود
جمیع من فی السموات و الارض بفرخ آید و هر جلد با خردمندک گردد
- ۲۲۷ - ط بافتح جناب سید ابرطاب بیان محرم در خصوص استوار و معجزه بر عرش ظهور و شکرانه
حضرت روح از شرف دیار بقدم پروردگار
- ۲۲۸ - بافتح جناب سید ابرطاب ذکر قلم قدم از خارج گردید که شکرین جمال الهی از درون
و قطع یکی از اجزاء حلقوم خود و افکندن دیگر خود را بدینا در فراغ از طبعیت
و فراگون میرود خود را در قدم مبارک

صفحه

فهرس

- ۲۲۹ - ق م بافتح جناب سید ابرطاب نزول مناجات از بر اعانه مشرق آیات
و طلب تائید در حق مشارایه
- ۲۳۰ - ط بافتح از ته الله ضلع جناب لاسید ابرطاب بیان مظهر امر که در شان امانت
در این ظهور عظیم و امر با عمل طریقه و اخلاق مرضیه
- ۲۳۱ - بافتح ضلع جناب سید ابرطاب محراب مکان باین نعمه ملکه که مترجم قوله ان اعز الاله
(امروز روز است نسبت علو و ذوم تقویت نفس چه از عباد وجه از امانت
بحق لوجه خود او از حق محو است و من در آن از اخص سران
- ۲۳۱ - بافتح ضلع جناب سید ابرطاب بعد طرف عنایت مقصود عالم بشار الیها و تقدیر اعدا
ایشان در سیر الهی
- ۲۳۲ - بافتح جناب فضل الله بیان مظهر عزم در استوار حق بر عرش ظهور و وضع میزان و ظهور صراط
جاری شده اهداء اعلی در عشر و اشراق انها را ذکر مینماید
- ۲۳۳ - بافتح جناب اشرف بیان محراب عالم باینکه حق و آنچه اراد ظاهر میگردد ممتاز
از انرا در است
- ۲۳۴ - ط بافتح جناب اشرف در حال گذر از نصف و از ده بر ریه بر آید و این عمل غیبی انهارا
ناخود خواهد

صفحه

فهرس

- ۲۳۵ - بافتار داعی امیر جمال نهار باجای آبی بضررت امر و جناب از فساد ...
- ۲۳۵ - بدون عنوان ذکر قلم امر از قرأت کثرت مخاطب لوع در ساحت ادس در ارتفاع بگیا
- از عیون هم در این اسما و طائفین حمل و از عین نه الا نور الاهی ...
- ۲۳۸ - بدون عنوان نزول مناجات از قلم منجی عالم جنگی از اماء و طلب نائید در حق مشار الیها ...
- ۲۳۸ - بدون عنوان نزول مناجات از سماء مشیت رب الایات نبات طلب نائیدات لطفیه در حق اجاء و امامان
- ۲۳۹ - بافتار لا تمزع بیان جمال سبحان در ترویج مفرات و دعوی لایم بظهور مشیت و مناجات طلب نائید در حق مخاطب لوع ...
- ۲۴۰ - هم بافتار جناب محمد قنبر حسن بیان طلعت یزدان بظهور کن سبکگیر انسان و بشارت بظهور ...
- ۲۴۰ - هم بافتار محمد حسن بیان مظهر قدرت در حضور نهار سماء بظهور مالک آن عظمت و جلالت
- ۲۴۱ - بافتار محمد حسن امیر کبیر جمال الاهی بقوم تفکر در آنچه ظاهر شده و توجه بسوی او
- ۲۴۲ - بافتار جناب محمد حسن بیان مولی الامام بظهور کلم طور و نصیحت مشار الیه بعد عتبات مشکین
- ۲۴۲ - بافتار جناب محمد حسن ص سلطان ظهور باین بیان اعلا طین قوله قنبر نانه ... قد قنبر نانه
- عاشان با منعمان لصفوف و لا الالوف شهید بذلک من عنده کتاب کیم ...

صفحه

فهرس

- ۲۴۳ - بافتار بنت ملیح مظهر احدیه باین نغمه لاهوتیه مترنم قوله جل سلطانة ... و لکن از خدا بطلب که لا ارحمیه از دست سارقان و مظاهر شیطان محفوظ ماند ...
- ۲۴۴ - بعنوان یا فضل مظهر ظهور مابین کلمه اتم ناطق قوله عز بیا نه ... این مظلوم با وفا و وفار اوست میدارد
- ۲۴۴ - بدون عنوان امر مالک ملکوت بمشارایه باینکه زواید کلمات الهیه منجذب نماید
- ۲۴۵ - بعنوان یا محمد قنبر حسن (جل مسین باین بیان محکم متین ناطق قوله جل حلاله (اذکره فر فر لادکره ...
- ۲۴۵ - بدون عنوان بیان مطلع حدیث باینکه آیات مثابه سراج امین خلق بهر و سیکه بیدار و تیز نماید کاذب
- ۲۴۶ - بدون عنوان مناجات جمال الاهی بیاحت عز کبریا باینکه نفوس را بطراز حب خو فرین بدارد
- ۲۴۷ - بافتار جناب فضل ط بیان طلعت رحمن در نیکه ارض سبحن کاهی مضطرب را بر ساکن است
- ۲۴۸ - ک بافتار امیر محمد جابر بن امیر مالک ظهور مشار الیه باد اشکرانه بدرگاه آنهی باینکه
- ۲۴۸ - بدون عنوان مناجات جمال امین بدرگاه رب العالمین باینکه عباد و امار خود را با سقا ستر حضرت نائید فرما
- ۲۴۹ - ط بافتار جاب محمد حسن امیر کبیر قلم اعز نقویه ضنا هر عمامه انهار لوقیه با فتنه با ز ندانو
- ۲۵۰ - بدون عنوان بیان سلطان ظهور در نعت حضرت کونم و ادریس و ابراهیم نزول نور است

بدون عنوان بیان مولی الامام بظهور کلم طور و نصیحت مشار الیه بعد عتبات مشکین
 در کتب اولیای ائمه

صفحه

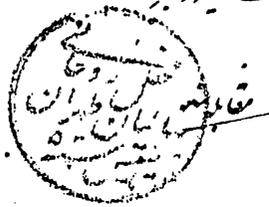
- ۲۵۱ - طباقار خباب محمدی که بیان چهار خفایه در خصوص سبک مصاب اهدی بجا در سبب حجت مالک اسما در سبکاه حضور زکریا و جانشینان در لایق کام تم نبی خایه شدن بر حجت خود بدل فرمود
- ۲۵۲ - خلیج بافتار خباب میرزا سید (این لوح مبارک در صفحه ۱۱۹ همین کتاب استنسخ گویید)
- ۲۵۸ - بافتار خباب سید عز نزل مناجات مسلم اع در حق مشارالیه و طلب تائید
- ۲۵۹ - طباقار خباب سید زکریا در حال رحمت از بلایای وارده بر مشارالیه بر اعلای کلمه نزل مناجات طلب تائید
- ۲۶۰ - بافتار خباب سید ماسم ظهور غایت مظهر فیاض در حق مشارالیه و سبک حکام تبه قبیان آثار او را مشاهده می نماید
- ۲۶۱ - بافتار خباب سید بیان مولای العالم بیکه نموده از ناعده لغو چشم پوشیده و با نزل منزل در ترک حبه برود تائید کنند
- ۲۶۲ - ^{۱۵۲} نزل مناجات از نما مشیت مظهر احدیت در حق مخاطب لوح و طلب تائید بدون عنوان
- ۲۶۳ - بدون عنوان نزل مناجات مولای الوری در حق مخاطب لوح و طلب تائید
- ۲۶۴ - ریش بافتار خباب میرزا محمد علی بیان جهل سجان با سبک مظلوم عالمان در حین ابتلاء بین ایادی اعداء کفر و سجد او ند دعوت می نماید و فضیلت علی و افعال او را شرح می دهد
- ۲۶۶ - بافتار خباب میرزا محمد ربان نیر آفاق در سبک آیات منزله از مسلم اع در حق مشارالیه از صد هزار اولاد صالح ^۱ فضر بجه

صفحه

فهرست

- ۲۶۶ - بدون عنوان نزل مناجات مسلم اع در حق یکی از افغان و طلب تائید در حق مشارالیه
- ۲۶۶ - بدون عنوان ظهور غایت مالک اسما در حق یکی ایا رحمانی ...
- ۲۶۸ - بدون عنوان ظهور غایت مظهر احدیت در حق یکی از حضرات افغان و طلب تائید در حق ایشان
- ۲۶۹ - بی بافتار لا معظم حضرت افغان حضرت باوقاف توجه طرف غایت محبوب عالم مشارالیه و شکوه از منکرین آنکه یومی در علم الهی کنیزت که بوم حشر الواح نشانیات خواهد شد

بنام محبوب علیان هذا يوم فيه فارقت الاذان باصغاره ماسح الكلم في الطربوا
 في المراج والروح اوصعه الى الله المبين القديم طيب الربراي نفسى كتمام الله را اذ ال
 وراشس سقيم ما جمعك بفتح الحى بر عظمة اين امر كوا حى اوه ولكن الكرى از نفس
 ازان غافل و بى خبر اشتغال بدنيا عباد و از مالک اسماء منح نوده و خفیر ب برصه و نذر بقیام نمایند
 ولكن ابرای خود ناصر و تبین نمایند الا بان تو بود و بر جوار الله العزیز العطف با احتیاج
 الورقة ان استسمى ذاء ربك انه يدركك في سحبه الاعظم بما تصنع منه عرف عناية ربك
 العزیز الودود ان اعرفى تعام هذا اللوح ثم اخطيه باسم ربك مالك الوجود

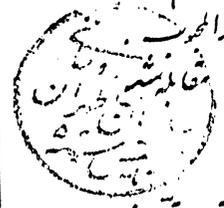

بسم الله العلی الاعلی هذا کتاب من لدی العبد الی الله ی سافر الی الله وکان من المهاجرین
 فی اللوح مذکور الی ان دخل السجن هذا المقر الی فیه نزل البلاء من سبحان القضاء فی کل حیث
 ان یاعد طوبی لك بما سئلت الله انه فی سبیل الله و اتممت المنة فی طرق رضائه و حتمت
 الی شرط الی قد کان الودیه عن انفس النحن فیه برئنا ان استقم علی حب مولاک و لا تخزن عماره
 علیک ان اجبرتم اصبر الله بر فی جوار الدین هم صبر و اتقاء الودیه و انه کان علی کل شیء قیاد
 قل ای رب انما الی ترحمت الی شرط رضاك و الطائف و قصت حرم انك انما
 اذ الاخر منی عما خدك ثم قدر لی یقرب الیک و تعظی عن ذونك لانك قد كنت علی کل شیء حیفا
 ای عید هم بر شکر و از این عید بچون او شکر کن محبوب علیان را که بغیر نانش فارسی
 و از شمال هم همین نقین از دوستی و در سبیل رضایش از راحت که شتی و بطرفش تو سه نبوی
 در شقت ای داور و صابر نبوی صبح این برات به از فضل پروردگار علیان است چه که اگر

فان الله لا یهدی القوم الضالین
 و ان الله لخبیر بما یفعلون
 و ان الله لخبیر بما یفعلون
 و ان الله لخبیر بما یفعلون

و ان الله لخبیر بما یفعلون
 و ان الله لخبیر بما یفعلون
 و ان الله لخبیر بما یفعلون
 و ان الله لخبیر بما یفعلون

ارباح خیات که از پیش نفسش در هبوط است عباد را اخذ نماید اجدی برضایش موقوف
 نشود و بر نفسش فخر نکند و چنانچه شد بدو میگوید کسی از عباد که با او بی ایمان مفسد حق بوده اند
 و بعد از ظهور اجدی بر نفسش فخر نشد الا من شاء ربک لعل اباید این عباد در کل زمین مثل
 پیشش اشاکر باشیم و از او توین طلب کنیم که بر نفس مستقیم باشیم و از او نفس منقطع غمگین
 ایام عمر با خورسده و جمع مانند کان در تحت تراب ماوی گیریم و در آن فقر جزو عیاشیه
 سنی نه و در نفسی نجا برود غنی و فقیر عالم و جاهل عزیز و ذلیل کل در آن فقر تفرقه یک قسم در آن
 و اعتبارات و اشعارات عالم مکتوبه با نمره مرتفع شود و هیچ چیز در آن محل بکار نیاید مگر به
 نفسش پس باید از خدا بطلبی که از فضل و عایش محروم باشیم و از کوشش و نصیب خودم
 و در این چند روزه فانیه از ذکرش غافل شویم و بدو نفس بر وجه نمازیم در ضمن نزول شده اند
 و بایا صابر باشیم و در سوار دست در خاشاک و الروح علیک علی الذین هم نکلوا علی الله
 الفرد الواحد الاله المقدم المبین القدم واحمد لله الملقه المحبوب

بوالعزیز هذا کتاب الله المبین القیم قد نزل بالحق من لسان غیر منجرب و نطق بالحق فی
 ملکوت البقاء ثم فی جبروت السماء بانه لا اله الا هو یحیی من یت فی فضل من عنده و ان الیه
 کل رجوع له ان خلق الارض عنده فی کتاب مخطط ان یاجتلس سین اسع نه آیه من باریک
 فی جبروت الامر و لا یکن من الذین هم آیات الله لایستندون کل الله الحق قد نطقت آیات
 القدس و طلع غلام الروح بحال الله العزیز المحبوب یا که ان لا تجالس مع الذین لن یجدهم
 را حقه انجب من هذا ملک المرسل المشهور و عدم لانهم لایتم عیاء فی الامر و صاء فی القول و ادلک

هم لا یغیرون کل ناسه کتم فی صحبات الروح فی آیات کتب ما عرفتم مراد الله فی الواحه المکتوبه
 که لک بیتانک الآیات لئلا تحزنک عن صراط ربک اعراض الذین هم کفر و اد اشکر کوا
 کما نزل علی اصحابهم یقینون و انکانت فاستند بالله ربک ثم الف به عن و نه و انه یحیی عن
 کل من فی السموات و الارض و عن کل ما کان و ما یكون و یحیی کل ما حطت من قبل برزخک الا
 رزق به اهد الا الذین هم یتوجهون الی سادین القدس و کانوا الی سطر القدس هم یقصدون
 که لک برنق آمدن است و یضربن است بفضل من عنده و انه لهدی عن غلام النیرب و اذا
 رأیت الیج الذی خرج عن استیج کبر من لدنا علی وجه تم شربه به کرم من عنده لیکون
 من الذین هم کما نوا بشاره الله ثم شربون قل یا عباد فاسکروا الله بارک بما یحاکم من سخن
 ثم اسع بان لا تهل فی سخن آخری و کون من الذین هم کما نوا فی سخن انفسهم فالهون قل انا
 رایاناک من قبل فی و هم عظیم بحیث حضرت بین بری الله ربک و ما اشعرت به کتبت
 من الذین و انه انما استرنا الیه عنک و حقیقتا تحت الف حجاب لئلا یطلع علیه و که لک
 من عینک و عین المتصفین قل یا عباد فاحرقن بحبات الوهم ثم اخرج عن خلف الحجاب
 سلطان سبین ان لن نقدر ربک علی ذلک فاستعن بالحق العزیز المقدم القدر ثم نطق فی
 اول الامر ربک ثم عباد الله و کن نودن القدمین برتبه و ذکرهم ما علی صحتک و لا تحزن من اهد
 قدر کل علی الله العزیز المسبح قل یا قوم فانصروا بالله فی انفسکم و لا تكونن من المذنبین ثم اهل عظیم
 نزل علی محمد رسول الله بن عربی بنین الایجاد فی آیات الله الا الیه نسبحه و انه لک نزل
 بالحق من لسان غیر منجرب ان یا قوم فاذا عن الله و لا تجادلوا فی آیه اذ انزلت بالفضل و لا تری
 من المؤمنین که لک یتلکم حاتمہ القدس و یحییکم بالحق لئلا تكونن من الذین

هو العزيز به الكاتب كرفيد كل خير فضل من له في الله العلي العظيم يصل كل نفس برزخها على ما يحيى
 عدان انهم من العارفين قطبي لمن لم ينس عن نفسه ما قدر له ويكون من الرايين نسل الله في كل
 حين بان لا يسهل ابراهيم الرحمة على وجهه ولا يقطع عنه منزل من سماه عزير كلك ابراهيم العباد
 من اول الذي لا اول له ونامرهم حنة باسحق ان انهم من العارفين ثم اعلم بان خضر بن ميثاق بك
 وعرفنا بانيه ركن من الشايدين قد رما لك جزاء ذلك في ماء القدس خيرا الذي لا يحويه
 احد من العالمين كذا كتبنا عليك كما نعت على عبادنا المقربين تسترني ذاك وكون ثانيا في
 حبه لا كانه ما من الله الاله وانه ولي الحسين اظن في كلك ما صنعتنا فرانش من
 اليونس النروج وادرت ان رسلها عنه ما يكون من المرسلين فاعلم باننا قبلك ونسل الله
 بان يخرجه تاجرا حسنا ويرزقك عرفان نفسه وان جازعها في السموات والارضين و
 لكن به القبول وبنها لك لانا اجيبنا ما نعت على التراب في هذا السحن البعيد ولا ينسى للمجون
 ساطح الحر ان انهم من العارفين ان لن يرضى ذلك فاسد الى اننا انيب ليعمل ما هو المقصود
 كذا كذا في هذا اللوح تكون من العالمين ولا تغفتم اباك بان لا يغفل عما اتى الروح عليه
 حين الذي كان جاث من ربي الله المهيمن العزيز القدير ولا يكن في ريب فيما نزل عليه ويكون من
 الرايين قل الله قوتنا فاناز به احد من العالمين لان اناس ان هذا من ربي الله ما عرفوه
 ولذا ما فازوا بما نزلت به على كذا كذا ما يتبعك احد ان انت من المرقيين ان استقم
 على حجتك بحيث لا يجرؤ عليك الا ياف كل من في العالمين ويا ويك السرى لكل ما على الارض
 وكل كركبين انك تقوم في مقامهم بقدره الله وسلطه وقوة الله وغرة بحيث لن تضطرب في
 نفسك من ترمه البصر عن هذا الوجه المبارك المنير واما ان نصف ما اتفق كذا من خارج الكلام
 تقدر ان تطير مني ما لك البقاء مقام الذي لن تطير اليه بطيور الاقصد ولا تعمل الرميدين كذا

المنك ومنتك واثيناك يا حيضك عن ربي الشايدين فاخفظ هذا اللوح ثم اقره في الكس الايام
 ثلثة تغفل عما اراد الله لك فيه وتكون من الرايين والروح واكتبه عليك وعلى ابنتك وعلى
 كل من آمن بالله وآياته من كل اناث وذكور وصغير وكبير

م سيد لطف الله

هو العزيز الحكيم قد توجه وجه القدم الى العالم وانه هو الاسم الاعظم يا ربي على النداء وبشر
 من في عوالت الاث الى الله من الارباح ان الذي سح وابل ان من اصل الفردوس في ايات
 انه يصلي على الذين وفوا بياق الله وعهد يشبه ذلك ان الله من اعلى المقام ظني لنفسه عمت
 يا ازله الرحمن في كتابه الاقدس الذي تزين بالاحكام قل ان الكتاب هو سماه قد زينا ما نأتم
 الاوامر والورا هي شيد ذلك من عنده ام الالواح ان الذي اخذ كتاب الله سيد القدر انه
 من اهل الجب و الذي اعرض ان من اهل الضلال كذا كذا في ذلك فلي توجه وجهي لوجه

وتكون من اهل الايقان قد نزل هذا الكتاب لمن اقر بالله ما لك المبدوء والمآب

ك ر ا ق ا يه مرقني

هو ان طي من اعلى المقام يا ملا الاديان ان استمعوا له الرمن انه اتفق ما نزل في هذا المقام
 الذي سبى ما نزل في لوح حفيظ اياكم ان تعلم مقالات الذين اعرضوا بعد ان اوردوا
 اقره بالله رب العالمين قل ان اقره انا انزل من سماه بفضل وعقد وايقاب على العالمين القدير

ان الذي يستطيع ان يتبر العالم بما شره من قومه قد صار مظلوما فريدا في هذا المقام العبيد اياكم ان
 تحركم الله لتعزى اليها تستغنى شبهه بك ما نزل في ازل الازل من لبي الله المحصى العليم وخوا العالم
 عن راءكم ثم اعلموا ما امرناكم في كتابنا الاقدس انه نزل من سماه شيتة ربيكم العزيز المسيح ان
 استر باسماكم الله رحيم رحيم رحيم الله هو الفصل القديم الجبأ ، عليك وعلى الذين فازوا بما نوار
 الايمان في هذا العجز المسير .

جناب ميرزا محمد نجف صاحب جوده الله
 بسنة المئين على من في الارض السماء . وكر من لبي المظلوم الى الذي امن بالله المئين القويم
 ليجد به نجات الله كما وبه يسان الى ان في ظهور ربه الرحمن المقام الذي فيه نقل الذرات الملكة
 ما كنت انيب في السوء قد حضر اسك لبي سبحون في سجنه الاعظم وكرنا كما بالاشا وله اذكار الامم
 ان ركب هو المقدر على ما في بقوله لن يكون انا انظرنا السيل وازن من سماه افضل ما
 شذرت في القلوب وقت بر العيون طي لمن شرب رحيق الوحي من كأس عطاء ربه وفاز
 بما تقا به ما شها حجو والمؤمن خفر واما الله المقدر العزيز الودود اذ اقرت باياتي ووددت
 نجاته يسان من قصي قل الهي الهي لك الحمد يا دكر من من شطرتك وانزلت لي ما كرهت
 اقرت من عرف عطاك اسك بخر فضلك وما ستر فيه من ثا في حلك ملكك ما ن كرتني
 من فلك الاعلى ما يكون شفاء لاراض ودريا فالصنف الجاود اي ربه تراني تعبا لك
 وسعرا فوعد ايتت وفرد ايتت بان تعني خادما لانه كرك بين عبادك وعتلا لاسك في
 بلادك ايتت انت الذي شهدت الكائنات بعزمت وقد ركب الكائنات بعتت

وسلطك لاله آيات الفصل الكريم

جناب ميرزا محمد نجف صاحب جوده الله
 بسنة المئين على من في الارض السماء . وكر من لبي المظلوم الى الذي امن بالله المئين القويم
 ليجد به نجات الله كما وبه يسان الى ان في ظهور ربه الرحمن المقام الذي فيه نقل الذرات الملكة
 ما كنت انيب في السوء قد حضر اسك لبي سبحون في سجنه الاعظم وكرنا كما بالاشا وله اذكار الامم
 ان ركب هو المقدر على ما في بقوله لن يكون انا انظرنا السيل وازن من سماه افضل ما
 شذرت في القلوب وقت بر العيون طي لمن شرب رحيق الوحي من كأس عطاء ربه وفاز
 بما تقا به ما شها حجو والمؤمن خفر واما الله المقدر العزيز الودود اذ اقرت باياتي ووددت
 نجاته يسان من قصي قل الهي الهي لك الحمد يا دكر من من شطرتك وانزلت لي ما كرهت
 اقرت من عرف عطاك اسك بخر فضلك وما ستر فيه من ثا في حلك ملكك ما ن كرتني
 من فلك الاعلى ما يكون شفاء لاراض ودريا فالصنف الجاود اي ربه تراني تعبا لك
 وسعرا فوعد ايتت وفرد ايتت بان تعني خادما لانه كرك بين عبادك وعتلا لاسك في
 بلادك ايتت انت الذي شهدت الكائنات بعزمت وقد ركب الكائنات بعتت

بسم الله العزيز العليم قد بعث روح الفضل عند من همه عرش عظيم ان اقل اليها كلك لظنك
 من داء المرين وقد تك من اشارات الدين هم فخره او تحكك فالتصا له مجربك العزيز العزيز
 وكل على الله ثم اعطى عماراه ثم استغن عن العالمين انه يحب من اجرة بوبه الذين هم نظروا
 نفسه من حمارة الرايين قل ان ربكم الرحمن اراد ان يترككم الاله اتم ففردن منه فاعلم يا مشر
 الفاعين فتمتم في الرابا ثم اذا فاستعطف اتم انظر الى منظر الاله لمر الذي استغنا فيه وجهه الله
 النبي الحكيم له كذا انما قل ان الحق لله كذا الذي تمجد من وجههم نصره التيمم والبهاء عليك وعلى
 الدين هم فازوا بمران الله الملك العدل العلي العزيز الرحيم واحمد لله رب العالمين ... مقابلة

جانب شيخ محمد الذي حضره في الوجه

بسم الله الاقدس الابهي هذا كتاب من لهما الى الذي اقبل الى الله ونطق عماراه الاله من
 فارتفع الله المهين العزيز الحكيم وطاف بقعة الله الى ان وصل فيها بانه وحضره في العرش مخصص
 بين عمت ابصار الذين سمو الباء عن الورد وفي فاء ركة بجم الغفور الكريم وطا اراد ان يحضره
 الاله سكرت ابصار الذين فخره الله وسموا اجانه عن النور الى جهة الشرق المشرق ان باحمد
 الخ داء الله عن شطرا الله الابهي ثم انظر في ادبي الفرقان الذين كفروا بايات الله العزيز الحكيم
 يتوبون انهم الى محمد رسول الله انه سبى وينوح وهم لا يفقهون يتبرصون على انه يقوله بانه بطلم
 وبانه هم يتفكرون لا يشعرون قل انه يار بكم من الرقيق الاله على يقول اتمم بانه الذي شرناكم برون
 في المحرب الذين ذواله الذي لولا ما اظرت نفسي وما نزل الفرقان الاله ليعتق الله ولا يتبعوا

الذين يدعونكم الى الهوى ان هذا المنظر الابهي هو الاله من شطرب ببيد اياكم ان تضيفوا حرمة الله
 ميكم ضوا ما خدكم وخذوا اما اذ تم من لمن علم حكيم ان ما تحط على لك ما عمت ايمان ربك ووزت
 بقائه بعد الذي حبس مجال القدم في بسن الاعظم اذا ايشه كل الذرات كانت من الفاعين ان
 انصص لاجاني ما رايت وعلت معرفت لولا منهم البلاء عن تلك الاسماء له لك بارك النعام من
 عليم حميد انا وصيكت واجتانا تعوي الله والافطع عماراه ليظنهم ما يجذب الله العالم ان
 بصراط ربك من الهوات والارضين ان اسك الله بما وصلت مقاما جده الله مطاف لاله المعبرين
 ووصلت بقعة الله باذن من لهما وحررت بامر من عندنا ان ربك فضل ما يشاء ويحكم ما يريد لا تحزن
 عن الخروج ما ل الله بان يحكك بدم هبته اخرج وهذا اعظم الاعمال عنه عنى التسال ولكن اياك
 هم لا يعرفون ومع هبته الظاهرة اما تصدنا اجية القلوب له لك بكت الله قبل يوم لا يقدر
 في الارض ولا في قبر الاكل جبار عبيد مني لاجاني بان يدعوا الناس بالحكمة ويسان الى بحسب الرحمن
 قدس اجدال في هذا المنظر العزيز العظيم قدس الناس من اجاب انفسهم لوعزوا الله وانا هم في
 الى شطرا الله الذي فيه اشرق مجال القدم سلطان بين ان ربك اراد صرا حده ليو الغفور الرحيم
 واراد ان يدخل من على الارض كلها في ملكوته المقدس العزيز المنير لا تنظر الى الذين ظلموا اجاني انهم فعلوا
 لوعزوا الله وانهم في سبيل يوفياتي يوم فيضون انما لهم من انهم ويكون على انفسهم له لك
 قضى الامر من لدن بقعة رقيب كبرتن قبلي على وجه اجاني قل طي ليم ما فرم بمراني وستمتم على الار
 الذي رلت عنه اقدم الذين يحبون انهم محبون الا انهم من المفسدين ويشهد ذلك حال عرش
 عظيم واحمد لله رب العالمين

بسم الله
 نام خداوند است اما کسی در کتب الهیه از قبل مطهر بود ظاهر و مشهود و ضیح ظهور از آن اراده روشن
 و شمس و بحر علم ربانی که طراز الواح آسمانی بود در امکان کمال ظهور و ابراج ماهره انبیا حکم و معانی
 از سطح شیبته سبحانی مشرق و لاج و لکن قلوب را عجبات منع نموده و ابصار را در هواهای نفسیه از
 مشهوره محدود ساخته چنانچه مشهوره میورد با اینکه ندای الهی در کل صحن مرتفع است ناس منزع و در مشهوره
 بگذرود ملاحظه نموده که در کور عرفان زعم آساندند و سرست در انجمن امکان مذکور
 دوستی تا فانی و شموله طوبی لحم تم طوبی لحم لعمری ان لحم حسن ناب روتن ان ارض طرا
 لدی اباب قائمه و در ظل سدره غایت ساکن و علم اسی صحر با اسفقت کبری ابر سینه یار چه که
 شایین در کین برده دستند و بهر باطلی بیاس حق ناس را اگر آینه میانه لذایع نغمه من معتقد
 بر امر الله مستقیم باشد شانی که بعد از عرفان حق غایت او خور را غنی و مستغنی از عالم باشد و یانه
 این است مقام احل بجهت که از علم اعلی در صحنه عرآه ثبت شده طوبی للعارین و منها للعارین

بر الظاهر من الاق الاصبی قد جری بحر حیران فی الامکان بیننا من شرب و شکر به المعطی الکریم
 ان الذین اعرضوا عن نعمات العقیص فی ایام الله اولک شعوا عن رحمة الطافیه شبهه ذلک فی
 الکریم فلما اخذت الظلمه کل البریه انظر انفسنا احق فضلا من لدی الغیر انکم من اناس من انتم
 بالظلمه و انکم من قصه المقصده الاقصی و فاز ما نوار وجهه ربه انخیر قل ما الا الارض بقاوا ثم انصوا
 فی امر الله رب العالمین ان نکر و انذال الظور الا عظم بانی برهان ثبت ما انتم علیه فاقوا
 به ان انتم من الصادقین که لک ذکرنا که لقول لک الحمد یا الله العالمین الحمد لله علی

احل الهجاء من لدی الله مقصود العارین

جناب میرزا سید محسن علیه بجهت الله
 بسی المنرد علی الاعضان ذکر من لدی العظوم الی من شرب الریح المحموم اذ آتی القیوم من سماء
 ابریه با برهان بنین کتاب من لدی المسجون الی الذی قبل الی استر الملکون الذی خرد و دعا الاجرام
 فی کتاب الی الله رب العالمین قل یا الله کففت العجبات و خرقت العجبات اذ آتی منزل الایات
 سلطان غیب من فی سموات و الارضین کتبت علی المقام اتی من سسبی بالعباد فی خبر من
 الله الامر التوی الغالب القدر و در آیه کتاب لدی الوجه و بعد نامه عرف بیانی جکت من نصفه
 اکثر الباد و اقل الک الی من اعرض عن کل منته اثم اجبال هبه الروح الفرز البیع المکذبات
 به ذل و حیکه الی کعبه الله رب العرش الثری و مولی الوری قل الهی لک الحمد باسقیته باجر
 من قله الاعلی و عرفتی ما منع عن عرفانه اکثر الوری اسکت اللهم بالهی باسکت الفصا الی اسکت اللهم
 یا الهی یا ملک الادی به سخرت عکوت الاسماء بان تجنبی من الذین بند و الادوم و انکم یعلین لی
 ما انزلکم من سماه شیت فی کل البیغم ای رب انی تمکنا با یانک الکریمی منجده بان نعمات و حیکه با نظر
 الاسماء اسکت بقدر کلک البیاء و سلطتک الیه فی غلبه الاشیاء بان تجنبی فی کل الاحوال با شایع علی حدیث
 فی امرک تتقیما علی صراطک المستقیم و ساک البیغم تم قدر لی یا رب الی العالم و مقصود الامم خیر ما قدره لانت
 فی کل عالم من عوالمک انت انت العفور الکریم لا اله الا انت الیوم حکیم

بسی الهی به حاج محمد الکرمان امام ووجه الابدان محمد مقدس از اوراک کائنات و عرفان کائنات
 ساحت این اندک حضرت قبری را لائق شمرات که فرود او احد امام ووجه عالم قیام نمود و کل را
 بنیان عظمی برت در او با مقامش علم فاعیل الله ما شایسته ترشح در اینه الله لا اله الا هو را بهی المقام منصب
 جزو و صفوف عالم و ضمیمه بنضای امم او را از اراده باز نداشتید و بیده ملکوت کل شیئی ختم حق
 محموم را کسود و جبار امان دعوت فرود تا کل پادشاهان را که از برای آن بوجود آمده اند و کن
 کل بر اعراض قیام نموده الان شاه الله حق جل جلاله در جمع کتب مجید و خود را شاره داده و نظر این از
 اعظم و بنا عظیم ظنی از برای نفسی که عجبات علماء و مسطرات امراء او را از مضراط الهی منع نمود و از چرخ
 محموم نداشت نامه آن جناب که بید حاضر ارسال نمود ای المظلوم حاضر و جدا عرف و ذکر که
 و بیایک در این دو جهت اقبال کن فی الک الحین نسل الله ان یویدک علی ذکره و عناه و ملک
 من الدین ما نسقم لثمه لایم و لا ضره ضاه تعرض عن الله رب العالمین انک او اوجدت عرف قمی
 و فرزت بر حق یا فی قل العلی الهی لک الحمد ما بدینی و عرضی شرق آیتک و متمنی صریح ملک و القنی
 الی صراطک استک بقدرتک الی غیب کائنات ما مرک الهی اعاط المکات ما مرک الهی
 نه تحرک کل عظم ریم و نظر کل امر عظیم بان تجنبی یا تا علی ارک در اینجا فی جنب بحیث لا تمنی ایاف العالم
 من التقرب الی الیک الاعظم ای رب ترانی نقیبا الیک و تمکنا بحکمتک با نور ملکوتک و امرار
 جزو کتب بان کتب لی من ملک الاعلی یا کون سبی فی کل عالم من عوالمک ثم احفظنی یا الهی من سبوات
 انی حقین و اشارات ان حقین انک انت المقصد علی قات لا اله الا انت الغفر الرحیم الیک
 در باره اخوی محمد ابراهیم و ذکر نمودی امانه که فی هذا الحین ضللت من الهی الله رب العالمین یا محمد ابراهیم
 اصبح ذاه المظلوم من شطرنجین انه یدرکک و یصیک بالاتقاه علی هذا الامر الاعظم و بالانسان
 و العقه و ما یترفع به امر الله من العباداته بر ان صح المبین از عظم ظالمین محمودین باش در ایام

سید سل و خاتم نبیاء مقررنا چنین در ایام روح بن بریم وارد شد رایشان آنچه کتاب صحیح بود
 و معناه نوحه کرد و بعد انوار امر افاق را احاطه نمود اسم در رسم شکرین کل بدم راجع علم انه لا اله الا
 بر اعلی المقام منصوب از برای هر امری قوی مقدر و اعلی صین از اجاء عبد نظیر ما حق ان ربک یو
 المبین العظیم و نه که افاک الاخر الهی سستی بنلام رضای لفرح و کون من اث کرین با علم منکر که بی
 الامام من شطرنجین بشکر بنیایه الله العزیز الحید و جمع احوال با و باظر باش در او بر او توکل نا
 شکرک بالاسباب ان ربکم المولم العظیم انک الله ذکرک له ای المظلوم مذکور و کتب عیان الهی الله ربی
 او ربی نشدی مقام این مقام اعظم را بدان قل الهی الهی ای فی علی حفظ هذا المقام ثم التبی
 ما کتبه لیسادک المخلص انک انت ارحم الراحمین جناب این علیه بجا فی طرد و کر نما و جناب آه
 محمد اسمیل انوره لازال ذکر دوستان از نقش جاری مذکور من اقبل الیه و نسل لهن معاء افضل
 و العطاء ما کون باقیما بقاء ملکوت الله المقصد را القدر و انک در باره توبه باین شرط ذکر نمودی ای
 امام عاقلین عاقله و ما نس بچاره راسخ نمایند نسل الله ان کتب لکم اجر انصودر و العاقبه انه
 التمجید اولیاء را از قبل مظلوم بمیر رسا ن نسل محمدون الی دی العرش سبیلنا الجاهلین
 لانا علیک و علی من نیک و علی الدین ما نسهم شئی من الاشیاء عن التوجه الی لاقی الاعلی معوادا لولا
 لیسک بالآمن فی السموات الارضین و بیسک یا مقصد الدارین و محبوب المقربین

جناب رضایح ا علیه السلام
 بر ان صح العظیم ان المظلوم یدرکک لوجه الله و یدرکک با یایه المنیمه علی من فی السموات الارض
 تعد اشرف الارضین انی سماه ایسان و به اشرف الارض و کن القوم فی جناب سبن جدا بریم

فیتشادی الذرات با علی الله آء وان تس اکر من النافین اسع نماء المظوم ارفع یرک
ثم اخرج بجحبات لوبوم بام ربک التیوم لیری ما کان ستر اعن العیون وکوننا فی علم الله
ربنا لمن اذا اجنبتک خیف سدره لمنسجی وانه که یحق ای الا یحیی قل الکی الکی لک الکی
بما یرعی لک انشاء با شرفی ذلک الکر ما یرعی فی یوم فیہ اعرض عنک اهل ملکک اسکلیا
روی الی نام با ملک الاعظم بان یحیی من الذین اقبوا و سدره الی ان افندوا کواثر اللعابین
عظمت و شرب ابانک من عبادک ای ربنا عجبک و ان عجبک کما اقبیت الی ان یظورک
و شرق الی مات و مطلع ادا یرک و احکامک اسکلیا ان لا یحیی عبادک لیسقطین من عبادک انک
انت اجداد الکریم لاله الا انت العلیم الکریم

جناب یتہ صفدر علیہ صبح آء الله

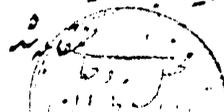
هو انک به العلیم یا صفدر انک الله ظلمه ظلم وفاق افاق ابرو عدل و اتفاق سدل ساری
اروز روز و ذکر است امروز روز خدمت است خدمت حق جل جلاله بیخ امرا و بوده دست
جهد ما در ایام الهی فائز شوی با آنچه مقصود از خلقه و آفرینش است انشاء الله ابرو عرفان
حضرت رحمن بزبشی بزبانی من اجی نف کفانا اجمالی اس جیسا امروز عالم با نوار و حدیث
قدم نورد و روشن است طری ابرو ای نفسی که بقام این بوم سارک بی رود و از نفس ضعیف
بروشت قل سبحانک یا الهی اشهد ما شهد به لسان فطنت قبل خلق ما شک و ارضتک انک
انت الله لاله الا انت لم تزل کنت فی علو القدره و القوه و الجلال و سسر الرزقه و البره
و الاجلال اسکلیا بانوار و حکمت ابرار کما یک و شارق و حکم و مطلع الهامک بان روحی

علی الاستقامه علی مرکز التی به برزت اقدام العلماء و الرفاء الامن انفسه یتصلک الط
انک انت المقدر علی ماشاء لاله الا انت المهیمن القیوم

جناب شیخ محمد علیہ صبح آء الله

هو انک به العلیم یا محمد ان اذکر اذ خرجت من مغرک ثوبا للقاء الله رب العالمین
و قطعت البر و الهجر الی ان حضرت لقاء الوجه و برزت کواثر اللعابین من عطا ربک العفو الرحیم
انت الی با حوت سافرت الی ان و ضلت و حضرت سمعت و رايت با شرف رب الله
العلیم انک سر ط فی لعین رأیت انقی الاعلی و لا ذن سمعت انی الاعلی و لقب قبل ان یختم فی الرزق
کما ببرد و کما یثبت ذیل خانی ثم انزل بی من عبادی تجد یحیی عبادی و تقر یحیی الی الحسد
الاعظم الی کل قطره منه تشادی قد انی الماک و الملك الله الفیر انک یحیی کل عارف بصیر انک
لله الیوم الاعظم فلما طهر انوار علماء الارض و ما یطرحهم انوار البیادیه و یهدی کل عارف بصیر انک
السد بان یخرق الحجاب الاکبر مسیح القدره و القوه و الاقدار و یجهدی کل الی ما اراد
فی یوره الفیر البید لیرین قلبی علی من شرب الریح المقوم باهی القیوم علی شان ما منعت اشارت
النافین قل ما نعت قد فرقت بالانوار الی انک لاله الا انت المهیمن القیوم
یا محمد ما اتصرت الامور علی ذکر المظوم و ما انک به انما یسعی لمن یرین بروداء الانصاف و ناز
بیرقان الله الفیر انک یحیی انما یحیی با حکم فی کل الامور کما یظهر ما یرفع به خوضاء المؤمنین لک
زینا ما القح شمس کلمی طری من افند باهی و یویل للمرضین الحیاء علیک و علی من نبت ادم
ان تس کما یحیی البقین

جناب ملا کریم علیہ سبحاء اللہ
 انما الساجد لمجس سبحان الہی انزل الایات اظہر بہتات و دعوا الکل الی صراطہ المستقیم
 من ان س من اعدہ سکر حلا وہ اسیان علی شأن نبذ العالم و اقبل الی الامم الاعظم و یحکم
 کتاب الجہنمی عرضا عن اللہ مولی الوردی کہ لک نقل قلمی الاعمی فی تعارف الفریز الکریم قد حضر کتب
 و عرضہ العبدہ ایا ضر لہی المظلوم اذ انظر ک ان النقطہ ما و یقعہا علی الارض الجد باہ یظہر صحف
 الا و راد اکمر اء باسرت علیہا لئلا تہرب العالین طوبی لک بانہ ذت الاولام و قبوت
 الی اللہ اذ اعرض عنہ العلاء و الرفقاء الا من ایدہ اللہ فضلا من عنہ و ہو المقصد العالی
 العظیم الکریم طوبی لک لمن اتاک ظم اللہ المطاعہ و عرفک المران و ہر اک الی سیدہ و تھا ک
 کوثر الرفان باسم ربہ الفریز العظیم قد کاس البقاء باہم ربک الالاماء تم اثر ب
 صحفہا علی اعرض فخر باللہ مالک یوم الدین قل ما ظا الارض باللہ قد ظہر ما کان ستر فی
 کتب اللہ و آتی من کان یومر و اسیان المرسلین رجو انا عندہ لم تم اجبوا الی الاتق الاعمی المعام
 الہی یزقی فیہ ان النقطہ الملک اللہ المقصد الفریز الکریم کہ لک ساج بحر اسیان و ہج
 عرف فیص الریح طوبی لمن راہی و جد و دل لفا لیلین ان افرح باخبر اللہ ابا کر و قد لک
 ما ارا فضلا من عنہ و ہو مشفق الکریم

کرمان . جناب آقا تہ رضی علیہ سبحاء اللہ

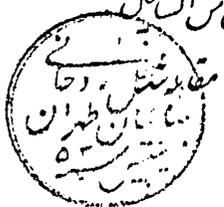
ہو الا قدس الاعظم ابرو دروز بیان است باید اہل سبحاء کمال رفیق مدار اہل عالم را
 با فنی اعلی ہر ایتہ ناید اج و طلب ارواح است بایہ نفوس کلوتیہ نتیجات کلمہ الیہ

اجداد ابار و اح تازہ زندہ نمایند در ہر کلمہ روح بر سطور طوبی از برای نفسی کہ باہ
 فائز شدہ بشیخ امرا لک قدم قیام نمود کہ لک طرز ما اللوح من رشحات ہر او قلمی العظیم
 الکریم اللہ علی العظیم

کرمان . جناب آقا تہ اسد اللہ علیہ سبحاء اللہ

ہو ان علی باقی و ذکر من لہ تا ملن اقبل الی الوہبہ و اسن باللہ رب العالمین لعلین بفضل مولاہ
 و یظن فی کل الاحیان انہ لا الہ الا ہو الفرد الخیر خذک ب اللہ بقوہ من عنہ ثم اعلم غیبی
 لا ما تہ ہو ان صح الامین ان سکتا بالمعروف و دعا ما امرت بہ فی کتاب اللہ الفریز
 اللہ انما یزیک بالعلل المحالہ لئلا تہی انہ یفعل فی الآخرة و الاولی شہدہ لک من عنہ
 کتب اللہ انما لک ان یسئل شیء عن اللہ او یخونک سطرۃ الظلمین الذین اعرضوا عن الحق
 و استوا کل جاہل بعیدہ لک علیک شہدہ القوی من سطر سدرہ لئلا یسئل لکون من الایین

کرمان . جناب سید سبیل علیہ سبحاء اللہ

ہو الا قدم الاعظم قد ارفع خیف اللہ و ہر رحمتہ الاحدثہ من الرتبہ و لکن القوم
 صم لا یسعون الا من اوتی الاذن الواعین اللہ رب ما کان و ما یكون لم من عبد یقر ب
 سخطا من العالم و معہ آء اللہ المہین القیوم و کم من عبد یسخر عن بحر الخیر ان بالکتاب من
 قبل انہ لہو الخیر بالمدل انہ لہو الحق علام الغیوب انما توجہ الی من توجہ الی اللہ و نہ کرہ

بما يقيني به ذكره بدوام الملكة الملكة

ز آقا میر اسمعیل

هو استقر على العرش شهيداً لله لا اله الا هو
انه هو الذي قام في قطب العالم وناموسى العباد باسمه الاعظم على شأن اضطررت به قبائل الارض
كقمتها ان انظر انا اهل ن بعين نور آية ثم توجهوا اليه يعقوب بفضاء لعل تعرفون مطلع
الاتقاد وخدمته العزة التي احاطت من في ارضه

ز سيدت و سپحى

الاقدمس الانس الاقر الاصلى ذكرى عيسى تجذب نفحات الله كرا الى اعلى المقام ثم ما دن
الله على امر ربك ثم اذكر انك بس باحثة وپسین بهند التور اشرف من اقر ارادة ربك
ما لك الا نام طوبى لك بازين عجب بطار حبه ربك الرحمن واقبت الى قبلة الافاق
فاعلم انى قد اتيت بين الخزين بعد الذى حست فى اخبز البلاد ما كتبت ايدى الفجار قد
حلت البلاداء فى سبيل الله وانها همتنى عن ذكره بين البلاد ارفع الناس الى ارضى دول
احاطنى المشركون بالتهام والاسياف انا نرفع ان نس الى الافاق الاعلى وهم يدعوننى
الى احم عليه ان هذا الاشئ عجب قل انه قام على امر الله على شأن لا يعقبه من على الارض
ولا تضطر به مطه لكل شرك جبار يدع الامم الى الله ما لك الا قدم بيسر باجمع اليقين يا قوم

دوره که در اصل لوح
شده است

استخوان جاگم تقدیرت و سلطان ان الذين اعرضوا عن الوجه اولئك فى عقلة و ضلال ان اذبح
ذکرت من علم الوجوه ثم استقرت بهند الفضل الذى
تثبت به بل رحمة ربك العزيز الربك ليراك من لونا بشهه ما توجه اليه
قل طوبى لك يا ممت واقبت فاسل الله بان يحبك متقفا على حبه على شأن لا يعقبه من الذين كفروا
ما لله رب الارباب زين لسانك بذكرى وقلبك بحجى وصدرك بائز من قلم ربك نه آخر
لك عجزاه و شهيد بذلك من نطق بائى من لدن ربك العزيز العلام

جاسه میر اسمعیل علیه السلام

هو الاقدمس الاعظم يا اهل الارض ان استمعوا ذاء هذا المظلوم الذى بلى سلايانا احياسنا
المحصى العليم انصبرنا فى النساء والضرراء و اكرنا ارادة الله على ما رواه شهيدك سخي بلائى العظيم
كم من يوم ارادوا ان يكلوا ردى وكم من ميل فيه نوح اصلى ما ورد على من الغنن انا لا نذكر كلامى
لئلا يحزن الذين آمنوا باسم النساء فى سبيلى وانا ابعين العزيز ايكلم انا نترى من حمل السباء و
بقام كريم طوبى لك ما توجهت الى افضى رمت ذاكى و انت بائى الفرد الخبير

بنام خداوندیت یا حسن مولی الترد العن جمع من على الارض را ایوم بصراط مستقیم الهی و حق
بنیاید طوبى از برای نفوسى که باين ذاء با حق اعلى راه یافتند و حق تعالی را کسان بان

دوره که در اصل لوح
شده است

ما لك اسماء نوحه انه ان نفوس اراصل بعباءه و صفة حمراء مذكوره و مطر نهجه فاما ما سمعت
كبري فاخر نوحى و بانوار يوم الكعبه كروى فرح اعظم ما بين اعم طاهر و محين فرح كعبه
ان احفظ انفسكم باسم ربكم المقدر القدرات و الله لم يزل ولا يزال حتى ناظر باشد و نذكر
ناظر انيس و يرمى و هو اسبح بصير الهب علك على صفتك التى انت بعد الهين القيم
كبر عيان قبي و بشره بان كرى البين

شيشوان جانب لا انا جان عليه الله

هو السبح البصير شهد الله لا اله الا هو الذى اتى الله المطلق الوحى و مطر الامر و شرق
او امر الله رب العالمين من اقبل اليه قد اقبل الى المقصد و الله اعرض الله من الاخرين
فى كتاب مبين هذا يوم فيه نطق الاشياء الله لا اله الا هو الفرد الجبره يوم و نصيب
الغيران و ظهر صراط الله مستقيم طوبى لمن توجه اليه و اقبل الى الاق اعلى المقام الذى ينطق
فيه ما لك الاسماء الله لا اله الا هو الفرد الجبره ان المظلم سمع و ذكر ك و در اى اقبال
و ذكر ك بالانقطع عرفه بدوام اسماء الله الحسنى صفاته العلى شهد بذلك ملك الورى
فى هذا الفرح البين و ذكر ان سمع و تبرهم بهذا النبأ الذى شهدته له كتب الله الفرد
ايحل قل يا شمس السماء تا بعد قد ماج بحر العلم و اشرق شمس البيان من افاق سماه اراده و علم
العلم الحكيم اياكم ان منقول بانته الدنيا عن ملك الاسماء ضوا ما خدكم و خذ انا و تسم به
من لن منزل قديم اياكم ان من علم الدنيا عن رب العرش الشرى و فى معنى ما روى يوم

و سبح الملك تبارك و ربك و رب من فى السموات و الارضين و قس الكل يا حسيتم من قبل لنظر من الارض
ما اراده الله انه له المولى الكريم طوبى لمن مع الله و اجاب لاه و وى لكل غافل منه يا حسيتم
ان ظرا الى الاق الاعلى ان المرصن ارادوا ان يطيقوا نور الله بظلم و اعراضهم قل سبحا لكم انه
يظهر امره كيف يشاء و عما لكم يا اهل المشركين ان ما تقابله كركب و قانا على خدمه امره ان يوتيه
كما ايه عباد من قبل بيده من فى ملكوت الامر و انفس تفعل ما يشاء و حكيم ما يريد و هو اسبح بصير
كبر من قبي على حاجتى فى جنك الذى تسكو بالعودة الوثقى و تشبه ان ذيل رحمة رحمة القور الرحم
الحب و المشرق من اوق حاجتى عليك على من سلك و على الذين عملوا با اموالهم من الحسنى
غالب قدر

سبحا لك اللهم يا الهى الملك الملك الذى بنحت من فى السموات و الارض بان تحفظ سراج
امر ك بر حاجه قدرتك و الطائف لثلاثه عليه ارياح الاكثار من شطر الذين غفلوا من اسرار
الملك المتخارم زود نوره به من حلتك انك انت المقدر على من فى ارضك و سماك اى
رب الملك بالظلمه العلى التى يجب فرغ من فى الارض و السماء الا من تك بالعودة الوثقى
ان لا تدعنى من خلقت و ارفنى اليك و اذ غنى فى ظلال رحمتك و اشربنى زلال غرغابتك
لا امل فى حيا و مجدك و قباب الطائف انك انت المقدر على ما تشاء و انك انت
المهين القيم

خلاصه سخن

الله لا اله الا هو كتاب الطور قد نزل من السماء الفضل لمن اقبل الى الله برسول الارياح
 ان في استواء اعين القدم على العرش الاعظم وطلع الشمس من اقن استن لايات لا ولي
 الابصار ضعوا يا اهل الهدى يا مكرم به الهوى تسكوا هذا الجبل الذي اذا تحرك تحركت
 منه الاكوان ان اطلع من اقن الاسماء باذن فاطر السماء ثم انصرف ربك بين ملائكة
 امرت من لمن طلع الالهام بذكرى بطيرن الموعدون الى معارج اتحقق والمخلصون
 الى شرق الانوار يا هي نقيب الشمس بالذهب وشمس الذهب الابرار بنه اني الاله اعلى اسفل
 العالم وباسمى الالهى انفجرت الانهار من الاحجار قد افند القلم سكرت ملك القدم على شان
 لثامه وتجذب من في البلاد قل يا هي الالهى بزل نور اسمي ان على من في الاكوان وباسمى
 الرحمن سميت فتمت النفران تعالى اسمي المشهور اذا ذكر خرجت الحور من القصور مقبل الى
 مقر الطور ودر كنسه الاخر انما ينظر الاكبر وما دى مالك القدره قد اتى المغرب واصناء الافاق
 اقبل يا الرب غيبى تسبح من اهل الايمان ادا انسان فانصفا يا اهل الاكوان قل
 اتبعون يا حري من قلتم لى على الجبل ليطر الى مالك العسل وتمر نعى نعى على الطار
 يبرع الى مقر الطور اتقوا الله يا اولى الاباب قل انجربون قدرته به الهى احاطت
 الارضين وسموات فانوا الله ولا تسئلوا عما ينهم عنه في الكتاب ان اختاروا الانعقم
 ما اختاره الله كرم هذا اصل الامران اعرفوا يا اولى الانظار قل ان الروح نجل عنه يطا
 فطره والذرات استحي من ان يظفر لقاء وجهه انتم نعمت ما عجزت عن ذكره الاقلام ان الهى
 نجل المرات من ان تصير بوطا قد سكن في ارض البلاد هل صفا البلايا المغنابل
 لانفكم تشبه بذلك كل الذرات هل مني الوقوف لاحد بعد الهى يسبح ان العطف
 يعدل الى التي يا اهل الاشارات هل اردت لنفسى شىء في الملك سقود انى اعلمى ثم تكلموا

يا اولى الاحجاب او جدم على ظهر منى حفظ نفسى لا ورب الارباب اذا اضطرب القلم الاله على
 وارفع من خيب الجاه يقول لا بعدك ذكر يا مالك السماء ولا تعلم ما من برك تحت الاديان
 هل تحرك على اللوح بيدك وهل يسبح احد صري لا وعمر كيا من فى قضيت ملكوت الايات
 كلك زللك يا ايها المذكور لهى العرش باجده الله عزة صحائف الابه اع ان اخطفه كما
 تحفظ عيسى ثم اقراه بابرع الاحسان اياك ان يسكن شىء عن الله تسكن بركه وسبح بحمده
 فى العشى والاشراق اذ انزلت بالروح ول وجه القلب الى الاقن الالهى قل لك الحمد يا الهى
 باذكرينى فى كتاب الاعظم نفسى كجنت الفداء يا من بيدك ملكوت القدره والاقدر

هو السبع كبدى يا عيسى اين يوم يوم الله است در او ديد نيشو وخرق امارك
 امروز ملكوت اسماء نفع نخبه واذكار عالم غنى نسيمايه طوبى اربراى نفسى كسجات را
 خرق نود ووجبات را دريد و باقى الله وجهه توجه نود اوست اهل بقاء واصحاب
 سفينة حمراء بولوى دوستان خود را بطراز استقامت نزين داريد لئلا يركم كل فاعل بيده
 ضعوا النظر من الاوامم وخذوا ما امرتم به من لى الله العزيز حميد ايا لم ان يخلصوا
 اهل ما عندكم اتقوا الرحمن ولا تكونوا من الضالين هذا يوم لا تعد ولا تحزون الاعصان
 اعزوا ولا تكونوا من الهالكين كلك غردت حمامة للقاء على غصن الوفاء امر من لى الله العزيز
 طوبى لمن سمع وفاز وويل لكل حاصل اعرض عن الحق وكان من الهالكين فى كتاب سبين انما نزل
 هذا المقام على وجه الدين اسم الله الفرد خبير البقاء على اهل البقاء الذين نامت سم شهاب المشرق
 عن الله رب العالمين

هوالت صر المعين وكرمن له ثامن اقبل الى الله الميسر القويم بقربه الى الافق الامني ويشهد ماشده
 به لسان النطق انه لا اله الا انا اتحي علام الغيب انما معنا ذلك اجناك وراينا اقبالك ازلنا
 لك الايات تشكر ربك لك الملوك وشيخك بالاعتقاد على هذا الامر الاعظم الذي به
 ارتدت فرائض كل غافل محجوب كن ما طمنا ربت وقاما على خدمته امره المحم ان الله
 غفر الذين ارتدت لهم الغفران من سماء غيبية انه هو العزيز الغفور الهما عليك وعلى من
 وصلك واهما وعلى الثاني اسئ بالله رب العالمين انما بقرن هذا المقام على وجه اولي شي
 ونشرهم برحمتي التي سقت من في السموات والارضين .

جناب میرزا محمد تقی م من علیجه آء الله

هو ان ظرا محاضر العظیم الیکم کتاب سفیرایه طوبی از برای نفسی که با اجای الهی مبروف عمل نود
 لسان عظمه سفیرایه نغم از برای جسمی که مجا جویان الی الله را در نسرل خود نامی داد و جوهر
 محبت و داد و در رفتار نود قلم اعلی سیکو به طوبی که با ظاهرا سگ یا منعی که دلائل ام الله رب
 العالمین اگر چه بسته مقام ذکر شده و لکن کل ما بن نطقه راج التي جعلها الله مقده شسته عن عرفان
 جهاده انه هو المکلون ولو شیده ویری هو المکلون ولتراه موجودا و هو اجاری اذ کان سائنا
 و هو الشاکل اذ کان جاریا و هو الفرات الذي به احيى الله العباد وخصت له البحار فطقت به
 الاشجار الملك و الملکوت و القره و البحر و من انى من افق الاقصد اربطن منب العالم
 و با راجاط من في السموات و الارضين قد خضرت بك ليدى المظلم جنباك بهذا اللوح المسين
 وصيتت جنایم شاد اولیاء راجحه الثرى اذ اجاب سفيح الهی را شنیده نغم الله الی عمل نغمه

حال هر یک رأس عالم شاد بیگشته قل الهی الهی اید اولی کتب علی العمل علی انزلت فی کتابک
 و وقفتم علی کتبک با حکمة التي آتت الکل بها فی ذکرک و الواحک اشهدا الهی بان الله سید ملک
 و التوفیق من عندک و تقا علی ما تحب و ترضی انک انت رب الاسماء و الاولی الاله الا انت
 المقدر القدير جناب با علیه السجاء و ذکر مودف ثارا تفضل نود منین لک و برنا لک نغم الله
 قد فاز بقر قری و بزین نظار رضائی نده کلمة لا تعاد لها کلمات العالم ان ربک بر مشفق الیوم
 انما اردنا ان نذکر اباک فضل من عندنا و رحمة من لدنا ان ربک بر الفصال العظیم الیکم و تقول
 فی هذا الحین اول موج ارتفع من بحر العلم علیک یا صلح العلم اشهد انک صدقت الی الریقن الای فی نوزت
 بالافق الایحی فی هذا الحین الی می تحرک علی ذکرک قلم الله مالک الاسماء نسل الله ان نزل علیک
 رحمة من عندک و تفضل من لدنک فی کل الاحیان انه هو المقدر العزيز المان یا محمد قبل تخی اسکر الله
 بهذا الفضل الاعظم و قل لک الحمد و الثناء و لک النعمة و الجعاء ما ایدت منی علی الاقبال و حلت من
 الفاضلین با مارک فی ایاک اسکت بان کتب لی خیر کل عالم من عوالمک انک انت الغفور
 الرحیم انما ذکرنا من سستی منی فی کتاب الاسماء و نذکر محمود الیفرح و یكون من الشاکرین قد
 ذکره من احبب ذکرناه و ازلنا له ما قررت به عیون المخلصین قل ایاک انما کان منسکبات القوم
 تم علی خدمته الامر ما سقتا به لازلها نبرات الیهین زیوار و سهم بالهائم نشده اتمم کما نوا احد اعا
 بین الله و اجاب شیده بذک لسان النطق فی هذا المقام الریف نسل الله ان یوفی القل علی
 یحب و یرضی و یقر بجم الیه انه هو ارحم الراحمین و الکریم .

ب ز جناب میرزا تقی م من علیجه آء الله

هو الظاهر العليم قد خصه قلمي الاعلى باسمه من لفظه قبل خلق الارض والسماء انه لا اله الا
 هو المهيمن القديم قد ترين العالم بانوار الاسم الاعظم والقوم هم لا يفقهون قد نقضوا سباق
 الله وعهده الا انهم لا يعرفون قد نبذوا الحق عن دراعهم فتمكين بما جحد ضم من الاوهام
 والظنون طوبى لقائم ما منته الاوهام والبصير بحجته حجت كل غافل محجب قل يا اصل الارض
 ان اقبلوا انما اولو الرقيم انوار الوجود من الاق الا على وتعلمكم الرحمن الختم قد حضرنا لك لدى
 المذكور ذكرناك بايات اذ ارتقت فضح لها ما في المكملات تاك ان تجردك سطوة انجاء
 قم بالاستقامة الكبرى على امر ربك سوف يعني ما تراه اليوم ويغيب لك ما قدر من لدى الله لك
 الوجود ان افرح بذكرى تاك انه لا يعاد له وكر من الادكار ولا ما عند القوم شهيد لك
 من عند لوح محفوظ ان استقم على الامر ثم اذكر ربك العزيز الودود والجهاء المشرق من اقب
 البقاء على الذين ناقضوا سباق الله وعهده وعملوا بما امروا به في لوه مطر

حجاب ميرزا اتقى عليه بقاء الله

سبب الذي به وج عرف الرحمن في الامكان كتاب معلوم من مهيمن قديم الى من تربى حتى
 الختم ليفرح وكون من الدين اقبلوا الى الاق الا على في يوم فيه نادى النداء الملك تبارك
 انيب الشهود قد ذكرك اسى جمال عليه بقاءى ذكرناك بوج لا يعاد له شئ من الاشياء
 وانا اتقى علام اليب اسع النداء الذي ارتفع من شطرين انه لا اله الا انا العزيز الخبير
 لكن ناظي شئى ومعتاد الى انسى وراكرا اهل المروج الذي به ترزعرب بيان كل عالم وخطبه
 انفة كل عارف الا من نبى شاه الله مالك الملكوت كلك نقل لسان الرضى وكان المظوم

سواء على عرش المجربوت تاك ان تجردك شونات انخلت منك بمره غناية ربك العزيز
 الودود وذكرك من قبلى اجابى الدين آمنوا بالله مالك الغيب والشهود انا نوصيهم بما وصينا به عبادنا
 من قبل وما نزل في لوح محفوظ البهاء الظاهر اللامع من اقب سماه بياني عليك وعلى عبادي
 الذين ناقضوا سباقى وعهدى وعملوا بما امروا به في كتابي المشهور

حجاب ميرزا اعلى خا عليه بقاء الله

سبب الظاهر من اقب العالم يا على قد ذكرك من اجتنى و اقبل الى انسى ذكرناك بافراح به
 عرف الرحمن في الامكان نسل الله تبارك وتعالى ان يوفقت على خدمته امره وكونك
 على كره وشانه انه هو المقدر القدير انا في بحوقه البلايا انه كراولياء الله واصحابه
 الذين سموا به انه وعملوا بما امروا به في كتابه المبين يا على افرح بما يوقبه الملك صم المظوم
 من شطرين حتى يذكرك بالاياديه وذكرك المقربين شاه المخلصين قل اى ت اشهد بوجد
 و قد اتممت ما كتبت انت الله لا اله الا انت المقدر القدير اسئلب ان تزيه في على ما
 ينبغي لاناك وبقى لساقه عزك اى رب ترى لصفيت شئت محل قوتك البسدا اقبل الى اقب
 قرب اسئلب ان لا تخيبه عما عهدك انت انت الفيض العزيز الحكيم

سبب الذي به نقل الوداء في قلب البقاء مانه لا اله الا انا العزيز الحكيم ان يال ان القدم
 ذكر الذي به جوالى الله الى ان دخل بقية البقاء مقرر الذي استمرت عن انه شمس البهاء بانوار

كلمت اليك ثم اعظم يا الهي من الذين كفروا بطلع وحيك وشرق الهاك ثم قدر لهم بان يفهم في كل
عالم من عوالمك انما انت المقدر المسالي المعطي العزيز الوهاب

ارض ارفع الاعظم

بسم الله العلي المقدر الاعلى ان يا فتح الاعظم كن لمنه نيك وحققت ذواتك ستسبح
يا منظر ربك العلي الاعلى في قلب البقاء ما لله الحق قد اشعلت النار في قلب العالم واستعملت سما كل من
في سموات الارض وكل حينه شعلون وقد اهدت اركان العرش فمرت حواله واد اكله
فرض الله ربك ورب تباري وما لا يرى ورب كان وما يكون وانه اسكن سكان السموات
والارض وكل حينه بين يدي ربك يمون وقد اضعفت الظهيرة على الطر الرض واهدت
العالميون على سبيله ليسع وكل شئ اضطرب في نفسه الا عدة احرف حبت ابي المهيمن القيم
واكثرت ثم على الامرم انقطع عن كل الحجج والامتنع الى اليقين والشال وان وجدت في
نفسك ووقفا صبرتم اصبر الى ان يا ربك الله بامرهم المهيمن العزيز المحبوب وقد اجتمعت احرف
التي لمنين الناس عن شاطي الامر قل قول كلم وما انتم اليوم بقولون اياك ان لا تفتك بهم
ولا ترد البصر الى ما ينظرونهم وهم على التراب ثم ظهر في ذال هو الله الذي جده الله مقدسا عن النظر
الذين هم كفروا واد اشبه لولا كانوا ايات الله هم سهرزون كذا انما كنعوم على اربته
فضلا من له ما عليك وعلى الذين هم يسكنون على صراط الذي ظهر يا حق من لمن همين يوم اياك
ان لا تسبنا اجزناك من قبل من عدة احرف السجين اذا قد اجتمعت في الدراق ويكفون في
ذال الايمان فسوف تتشر ارباح الشرك من شطر قلوبهم الى الافاق واكثرت فاستعد بالله

لنا يصيب ضره لاه الذين هم كهنه وابانته حجره واعرضوا عن جمال القدم وكانوا من المنكرين
على الالواح غير محفوظ ثم يقام الله على امر ربك ولا تفتك بهم ولا اليا وودونهم من الملك يوتنه
بته اتم فطوني لمن استعمل الى انوار وجهه وويل للذين هم كانوا ان يقربون وكذا لك اجزناك
من قبل من غيرك فيصير محي اياك لتلايمك شجاة الجلال عن ذال السماء المرتفع المقدس المروغ

جانب فتح

بسم الله القدي بار وال قد ارسلنا اليك بيدينا انما اتي ايشن زلت
به الالات ترة اخرى عن حشر عظيم ثم اعلم ان الذين كفروا بايات الله واتحدوا
في البغضاء سوف يفرقهم القضاء من لمن تقدر امانه عوالم الباء وفي كل الايمان الى بولي
العالمين لا يحرفنا سطره الذين ظنوا ولا يفتنا جو والطالين ذكر الله الى ان يرتقى الروح الى
الاق الا على كذا لك ابرت من لمن ربك العليم وفي تلك الايام سبني نصرتك ربك الرحمن
وذكرك عباد العالمين نسل الله بان يقطع دابر الذين ظنوا انه على ايشاء قدرنا نظري القرون
الاولى والذين ظنوا انهم لا يفتنا سطرهم وحت انا هم واخذتهم فحات العذاب من كل الحجج تن
لكن قومي عليم اين ربنا سطرهم واعلامهم واسترحمهم وبجناهم قد انزلهم ربول الموت من تعادهم
الى تعابهم كذا لك قضى الامر في القرون الاولين وسوف يفهم هؤلاء الذين استكبروا وادركوا
ما يروح بالمعربون ان يا حسي طوي لسانت الذي وفيت بهم الله وميثاقه وما سلك
عن حبه ضر المفسدين ان لك تقام سمي لا تحزن من شئ نسل الله بان لا يفرق بينك وبينه
لا في الدنيا ولا في الآخرة وسلك في كل العوالم في ظل رحمة الله على كل شئ محيط ذكر

من قبل من فی حاکم من کل ذکر و انشی و قل ان الحمد لله رب العالمین . مقادشه

بسم ربنا المقدر المبین الفریز العالم یا من نور و جهک انارت قلوبنا المقربین الی بحر فضلک سرعت ائمه المخلصین لم تر ان کنتم الهی مقدس عن شؤننا فقلک و شرنا عن اشارات ربنا قد ظهرت اظہرت بحدک یا تقرب العباد الی بحر رحمتک و انق ظهورک منکم من سبح و اقبل و سخم اذ اسبح اعرض و افرز بانک و کبر بانک ای رب تری المخلصین من ابادی المشرکین انک بذراعی قدرتک و ظهورات تربتک بان تعظم من شر اعدای فضلک و ترزقهم خیر الاحرة و الاذلی بحدک و مواجہک ای رب انت القوی و صم الضعفاء لہی بابک ایدہم علی ذکرک و شاکک ما از لک فی کتابک انک انت مولی العالم و الظاہر بالاسم الاعظم لا اله الا انت الفرد المقدر الخیر .

جانبش عظم و یجہب آء اللہ
الافدس الابھی لغیری یا قبح قل عظم قدر فیک نعم لو نظرنا بما تمجد بک منھما
ولکن اظہرنا علی قدر بقدر و رنا ظرا الی الحکمہ کہ لک اراد صدر الاولیہ و لکن انک
فی عخلہ و حجاب اگر تما جھلنا بر سیر بودیم کل را جذب نمود و لکن بعد از جذب بک
تخصیصی کہ ما بین بر یہ شمول بر حق و حق است از یک سمت نہ ای عشاق تمام جذب

و اشتیاق بکشد و از جنہی صوفیاء اهل عناد بکمال اعراض و طیان مرتفع درین صورت
مخاترات حکمہ جزق شد لہ بقدر و انہ از ظاہر فرمودیم قل لک الحمد یا حی و یا قیوم اللہ
انہ تعلم من شایء ما یسئع قلب من شایء علی ما اراد انہ لہد الحاکم علی ما یرید طوبی لک
ما استغلت من ما احب و نطقت بہ کہ اسم ربک باذن اللہ العظیم حکیم علم و بیان در قبضہ
قدرت حق بودہ و خواهد بود این مقام و علی تو حتم ناس نہ استہ و نہ ارادہ در ایام رسول
تقدمانہ کہ بعد از ظهور آن بزرگ عظم جمیع علماء و ادباء اعراض نمودند و ابوذر کہ را
عزم بود اقبال شریعت قرب و تقارن بود و بحر علم و بیان فائز شد و حال جمیع علماء باسم او
انجاری نمایند و در نزد ذکرش خاضعند یا طری نفس تکونی اثر اللہ و ما یجری من قلم اللہ
القدر جانحہ الیوم اگر علما ی من علی الارض فی الحکمہ شعور اینہ کل مخلص تمام بان جانب
توقہ نمایند انہ بعلم ظاہرہ معروف بودہ و نیستہ لغیری سوف یقبولون ایک من الیوم
لا یقبولون و دوستان حق را فردا فردا از قبل حق کثیر رساند قل طوبی لکم ما اقبلتم الی
کعبتہ المقصد و ذکر انما لم فی لوح اللہ المقدر الفریز المنیع انشاء اللہ کل ما کمال برحق
و اشتیاق و جذب و انجذاب در جانبک بوم صاب ظاہر شود و شمول کردہ شایء فی
کہ سیاہ بیان شہین ایشان را محمود نماید چه کہ تو حتم بسیار شدہ و میشود و یغیب غراب
از اکثر بلاد برقع خواهد شد چنانچہ در الراعی کہ در ایام ہجرت از عراق نازل کرد
شدہ طوبی لمن یتبع الوری عن برائہ یقبلا الی مولی الوری انت اللہ اربہ الوری
نسیہ ارسال شود و انہ بو خیر الہ الکریم و الحمد لله رب العالمین . مقادشه

عظم

فج عظم
 بسم الله العليّ بما نفاذ ان يا عبه انظر الى الله فاعلم بان اتى القضاء وارضى ما نزل
 في الراح بالاسماء واخرجوا الغلام من ارض استبظلم بين ولما خرجنا بكت علينا
 من كل اهل طه فخرج الابر في ذلك اليوم العظيم واما رنا على شجر وجر وارض ويدر الا وقد
 اودعنا فيه سرا من اسرار الله المبين العزيز القدير سوف يظهر اكل وان ربك يعلم وعليم
 وقد نزلت في كل حين آيات وظهرت في كل انبيات اتصفت بها وجوه اهل طه
 الاعلى الله بها سبحانه افهه المبرين انا وجدنا اهل اسرات في سرور بين وحرين
 عظيم انا نحن ما وور علينا في سبل الله وانا اب بار او اسراق من الاتقاة عن
 اتق العظيمة والكبرياء له لك فضلنا بك تفضيلا عما وور علينا من الذين نزلنا في براء
 الاستيقاق الى ان في رونا في شاطي الجراد المتوي بحر الا عظم على العلك وجرت على الحجر
 الابيض وسرا الى ان علينا مقابل بدنة التي تمت بالاسكنة ربه قد دخل عين في من اهل الابن
 وخصر لقاء الوجه بعب عربي بين الذي كتبه الله من انقصف الفصاري وجدنا منه راكحة حمرة
 ركب العزيز العظيم وقد امرنا عبه انما ضل الى العرش بان يرسل اليك صورة كتابه تعرف كيف
 قلبه قدرة ربك وانه ما يري بفضل وجهه يعتقد عن العالمين فلو لم انظر في كتاب الايام التي
 احاطنا بالبلايا انه اشتمل يا ربي وذكرى على شأننا منته القضا كانه خلق من كثر رحمة
 ركب العفو الرحيم ينبغي لكل نفس بان يكون ثابا في حب بولاه بحيث لا ينهها ما يظهر في
 الابداع كما منته هذه القصة الهامه واتصفا في خلقنا له لك ان ربك مقتدر
 على ما يشاء وانه لو اكل على ارضه لونه كذلك كل ما وور علينا لخرن ولكن فاعلم بان يكون
 في فرح بين وفي كل ما ظهر كنهه سوف يظهر الله باسمي يحيي العالم به الماء الذي عبه

سنة ١٢٠٢

منه الكور وادبيل قد ارسلنا اليك الواحنا ما ذكر فيها اسم احد فاعط كل واحد منها لمن تحبه
 في وجهه نصرة الغلام وما سترنا الاسماء الا لخط انفسهم وركبت لكل شئ عليم
 مخصص ارض كاف لوح ارسال شه ما هذا الا كنهه صوف نرسل ولكن شامخ برشته

مقابلته
 الاقدس الاعظم الابهي كتاب زلناه يا شج وحنه شكره للعالمين انه نفخ الرحمن من
 الامكان واية غره لمن في سموات الارضين به يحسن الموعدون حرف اللقاء ويشرب
 المخلصون كوشر البقاء من اصباح رحمة ربهم العفو الرحيم ان الذين فعلوا هذه اذ لك في تبه
 الضلال والذين اقبلوا ذلك في مقام يسع قد تحركت الافلاك من نيز اربح رحمة بولا
 ولكن الناس الرحيم من يمشين قد اتهمت السدرة من اتمز ايات تلك البرية ولكن انك
 الكرم من النملين طوبى لاهل البقاء ما لتد انهم قره عن الابداع بهم بنت ممالك الاحراع
 وطرز لوح يهبطهم الذين ركبوا على سفينة الاستقلال متوجهين الى شروق بحال بارو حالهم بما
 فازوا بما اراد ربهم العليم بخير بزرهم زويت السماء ولاحت وجه المبرين كد لك برت نجات
 ايجوه من رياض رحمة القياض واحاطت الفضل كل صغير وكبير ان قبلنا الى الكور الاظهر يا لم
 تسلم حيات البشر عن هذا المنظر الكبير . مقابلته

بسمه الباقي الائم كتاب نزل من لانا انه تصباح الهدي من الوردى واية القدم بين
 الائم والله كرا اعظم لمن في سموات والارضين طوبى لمن تقرب واتصفا ويل لمن

١٢٠٢

عام في سماء الضلال وكان من المبعدين قوما انا احبب الله على امره المبرم العزيز الباسع ثم
انصرفوا برحم الرحمن بما تميز به الامكان له لك يا مكرم بولي العالمين من تقرب وشرب انه
من اهل الجبب له في الله مالك الاسماء والذي نسخ الله من استين انا السماء لائل
الجباء الذين قوا ايضا في الله وعنده وكانوا من الرايين

هو ايا في سجان الذي قد طغى من السموات والارض سلطان الذي اعاط الحكمة انه له
العزيز المتجاوز وبذلك كانت النقص في صدور الذين هم استكبروا على الله في يوم الذي استوى على
العرش سبحانه واقدمه ايا قوم اتقوا الله ولا تغفروا بالذي اتمتم به بعد الذي جاءكم على كل من الامر بيه
زلت اقدام العارفين وشخصت به الابصار وانت يا اسم الاعظم لا تشفقنا في حين الذي كنت
جان في مقعد الرشد وكان ان يستشرق عليك الانوار ثم اعلم باننا قد اقبلنا قميص الاخران كسبت
ايه كل شرك تقارنا الله قد اعطى خزن من برمين الابداع شجوه وكه لك قفت علينا القضاين
له في الله العزيز المتجاوز وانك لو ترميه ان تعرف اسرار الامر فاخرج عن المدينة التي كنت فيها
ثم ادخل في البراءة ثم اسكن في بغداد ثم صمت عن كل الادوار ثم توجهت بك اد اوسع ضجج الاشياء
ومحرم في حرمي نقل قطع بالاطلع به احد من الخلق ذلكه لك نفعي عليك في ستر الاشارات جواهر
الاسرار ان تستقم يا عبد علي حبيب ولا تغتف الى ما يسلك عن حب الغلام ولو يكون صييف
اسموات والارض او الصور واليه كل لان كل ذلك فقل بقولي ويشبه به لك ان الله
المتنزه العزيز البصير له لك القينا كقصصنا لك ما دور وعيننا عن كل الاشارات من هؤلاء العجوة
ثم ذكر من لما جاء والذين هم في حركت من توجه الى ربه العزيز القهار ١٥٢ مقابلة شد

ارو جناب زين العابدين
بسم الله كور في كل الالواح يا احباني ترمي المذكور يدك كم في محبة الاعظم ونسج من اتمرت
به الاشياء وصاحت الجبب انه لا اله الا هو العظيم الحكيم تعمرى ان المحبوب بحكم والمقصود
يقصدكم من هو الاطر البعيد اياكم ان تحمكم في ايام ربكم الرحمن شونات اهل الامكان
وعو يا عن قود انتم هم اقبلوا القلوب نوراء وصدور بصياها الى شروق وحى ربكم العظيم الحكيم
قد اشغل كل الاشياء من باركته ملك الاسماء وتري اناس الكرم من العارفين قد اصحاء
افق الرعي شمس ذكر ربكم العزيز الحكيم والاح سماء الحكيم من الير التي ظهر باسسى الالهي وهم
محببون اياكم ان تسلك عن الجرياه الاعراض او يصدكم عن اياها سبحات المرصين صنوا
الامكان عن ورايم تم توجوا با بصاركم الى شطر ربكم العلي المحم تعمرى لو توجون باران
قوكم لتسبون من كل الاشياء مانع الحكيم من سدره السناء كلك قضى الامران اتم
من العارفين اتمت يا احبنا المقصود الى الله لوسعت اللهاء وفرت بهذا الروح
ان اشركه قل لك الحمد يا من ينطق باحق اد كان من ايهى الظالمين

جناب ميرزا حسن في ارض الالف
بسم الله الالاف الاعلى شجده الله لا اله الا هو وان نقطة البيسان عبده وحبته
هو انزل على ظهره قبلي الذي تسمى قبل نسيب والذين هم دانوا بالبسان على رحيم شجده و
شجده الله في هذه الاية المباركة العزيز العظيم ولكن الله ما قبل شجده ورحم لا تحم شجده والى ان
بغوا الى العبد فلما وصلوا الى حبه اذ ازلت اقداحهم وكانوا من الناصرين قبل اليوم من قبل

شهادة احد الالهة الاسم الذي انطق به كل من في السموات والارض الا الذين هم اعطوا
 عن الاسماء وملكوتها وذاقوا حلاوة الاثام من سدة رحمة المحارفي في هذا السراج المرتفع الرضي
 قل هذا اسم بفضله الله بين الحق والباطل وعند ذكره يتضح وجه البقاء ويود وجه الشكر
 والله يفضله الله على الذين هم كفروا ورجسوا على المقربين من المشركين من قال بان الحجة تترقى الى
 ان يصل الى الله الا قوت فلا يبلغ الى هذا المقام خفيف ينزل عن تقاسمه وبذلك يستدل في نفسه
 لثبته امره بهوية واتحاده من دون الله غلطا ويكفي قل ان ربك مقدر على كل شيء بديل
 ما شاء بقوله ان انت من الذين قل يا ايها المشرك بالله هل عمت بانه عاجز عن شيء
 او يجسده امره على من السموات والارضين قل اما شهدته بانه خلق كل شيء من التراب وجره
 اليه وعدا من لونه والله كان على كل شيء قديرا والله اعلم بخرج من افواه هؤلاء المحسرين
 ان الكلمات الخيم ما استشهدوا وكانوا يطلبون منهم من اللاحقين قل يا قوم هذا على قدر ما علم
 بكل الايات وذكروا عليهم هل يهتدون الله سبحانه بنفس بان يتك بحرف من الكتاب به الله
 نزلت امر الالواح من اصبح قدس منير واهل عين واحد بعد ظهور الشمس واشراجه يسئل من
 الاعوج هل هي اشرفت لاف الذي انطق ابن الكلمات بتأنيفه المقدر راعى العظم بالله ان
 تحجرت نقطة الاولي في الرقبة الاعلى واداسكي وينوح ما تحببت ايدى الذين هم ادعوا
 الايمان في انفسهم كفروا بالله وكانوا من المشركين ان يا حسن ائت لو قطع على ما ورد على
 نفسي تسبح في الشهور والسنين ان يا حسن كن حقا في امر الله ربك ولا تحزن عن شيء
 وقع ملكوت التقليد عن وراك ثم انطق به كر ربك بين العالمين قم على امر الله ونضوه و
 لا تغتف الى الذين هم كفروا او اشركوا ثم اتحد مع الذين ارادوا الوبه في نيتهم الا اشرك
 ويؤمن الله بين السموات والارضين ان حسن على نفسك ونفس الذين تجدهم نجات

بسم الله

حج ربك الرحمن لك ما كرمك يا حي لكون من العالمين طهر قلبك عن الاثام ولا تكن يربا في
 هذا الامر الذي عذرت كل الاقدام الا من عصه الله بفضل الله له العفو الرحيم قل يا قوم اتقوا الله
 ولا تشركوا بالله الذي بعثت الوراثة في قلب البقا وولع وديك الرش على سدة لهنتى ونطق لان
 العظة في سراقك بكسريا اتقوا الله يا قوم ولو نوا من المتقين ان اعمل ما استاذنت عن الله ربك
 وقد اشركت في جهال الاذن عن اتق ربك العلى العظيم وان ربك يحب ان تقرن امانه بعباده
 المصدقين لك القيناك قول اتق فضلا من لهنا عليك لكون من ان كرين ثم اعلم بان الله قد خفر
 امر التي ذكرت في كتابك وبيت عيليان ثم النقران عن شطر ربك الرحمن والله يعجز من يشاه
 بامر من عنده والله هو الرحمن الرحيم والضياع الذي اشرك عن بين البعا عليك وعلى من سلك
 وعلى جباة الله الموقنين .

بسم الله العلى الاعلى فيا الحي كل ورقة من اوراق سدة حجت ارادت ان ترعى ارباح
 رحمتك له ان ينجي نفسك واحسانك بان ترسل عليها ما يجد بها بك ويحربها بحسبك اسكب اليه
 حلقم اسارى في سبيك وسوا عن راحة الدنيا في حجت بان ترزق كل ورقة ما يخطها عن ربك
 ويقد بها عن ورك امك انت المقدر المتعالي العليم الحكيم واحمد لله رب العالمين .

الاعظم الاقدم قد وعدك بنفس هذا الكتاب المبين اذا نزل بالحق اعرض عنه كل قائل بيبه

من اذنه

من ان نس من قال انه اقرب الى الله ونعم من قال قد ظهر قبل الميعات كذالك تزلزلت لهم نفسهم كبريا
من الاخيرين قل هذا الامر الذي به ظهر امر الله في الاغصاء وان هذا الكلام الحكم المبين من كتابنا
معرضا عن الهدى انه من الهالكين قل ان الجرامم ووجوهكم تقربوا اليه ولا تكون من الغافلين
وجال القدم فوق رؤسكم يدعوكم الى الله ان انتم من الذين يا قوم لا تخروا انفسكم في ايام الله
تورا على نصرته لولا ان القديم انه ما اراد من شئ يذركم لوجه الله يشبهه بلك كل مصنف بصير
كذلك تزلزلت الايات وارسلت اياك لتكون من الشاكرين .

ازدوس جناب ميرزا حسن عليه بجااء الله

بسمي المنين على الاماء قل قد اتى الفلاح وظهر لمصباح وامتضت منه افة الذين انظروا عمى
وتوجهوا الى شروق الفريز المنين ان في استوائى على البرش في اسبح الاعظم ونداءى بالعبدة
والاقتدار من في العالم لايات للتفسيخ طوي من تقدر في قدره الله وسلطانه وتوجه اليه
بقلب نير قد اتحد العالم نصرنا ومطلع القدرة كونا وانا في فرح من يتحرك في كل الاحيان
تقوى الاعلى على بصيرة التوراء على شان ما منته قوة من على الارض ولا تتركه المتقين بفعل ما شاء
وتكلم ما يزيد وانا المقدر القدير يا اهل الجبااء كونا منظر القدرة بين البرية بحيث لا تصعب لكم
شتمات الجبايرة اتمح عبادة الرايين قل ليس لاحد بان يتبرض على احد تركوا على الله انه يظهر
اره كيف اراد وانه هو التي عن العالمين كونا من هذه القدرة مصادره منصرف ونظيره من شرح ليجد
سكنم ان س عرف افعال التي بها تزين كل عارف بصير ما شرواح الامم بالروح والريحان ثم
ذكروا هم باعدكم من اكله ولبسان انه لو لم يزل العلم بخير في كتاب تزلزلت باسحق وارسلت

يقرب من انباده ويشرب من منبه كبره حتى التي سبقت العالمين .

جناب ميرزا احمد على ارض الف

بسم الله الاخ الاقدس ذاك من لمن نقطه الاولى الى الذي آمن بالله وتوجه الى
سطر القدس وسرع في نفسه ثوقا للقاء المحبوب الى ان اتصل بخود الله من الذي خرج جمال
القدم عن العراق كذالك كان الامر تقصيا فظني لك يا عبيد في سلك الرضاة ولقد
هم كانوا منك في دعوتهم مرادق القدس في رضان الذي كان الوجود فيسبب كذالك في كراته
الذين هم وفوا بياضهم وتوجهوا اليه وانظروا عن العالمين يمينا ان عباد الله ان الله من طلب
ذات السماء التي علت على الخلق بانه لا اله الا هو والهي من خلق بين الارض والسماء انه نظور الله
وكان باسمه اتقى على العالمين يحيط ان استتم على الامر ولا تفتت الى الذين هم ففروا به عظم ما
به في انهم بالله وكذالك عليهم به يحيم وعبده عن شاطي في الفضل بيده اتم قول ربك ثم اعطى
الذين هم كفروا واداشه كواثم اتخذوا الهيل لانفسهم ربان دون الله ان هم الا احشانا
واصل سيد قل يا قوم اتقوا الله ولا تعلقوا امر الله بدونه ان اتقوا البصاركم تشهدوا وشرايق
اسس من وسط السماء وتكون على الارض تقيا اياك لا تكن في نفسك اقل من حين ذكر الربك
بين اناس ولا تخف من احد وان ربك يفيك عن العالمين انه على ما اراد قدر انك لك
اذكرناك في ذالوح لشكر ربك وتبريح في نفسك وتكون على الارض تقيا ذكر من لم يخلصك
وذكر من قبل الله على وجهه يستبشر في انفسها وان هذا من فضل الله عليها ليجد ما كبت عقب
خاضع سليا لان الذي ضم الله ربه لكل منسب في ان يخدمه حيا بئد رجحا وارسلت الى حيا

لو قال صلى الله عليه وسلم يا مفضل ما اظنك انما يصل الامر وكانوا في ستر وجباب ولكن انت
كان الكل عن عرفانه محجوباً ثم كبر من كان الله على وجهه انك تفرح في غفناه وتكون متذكراً
بذكر الله كان في كتاب نفسي على اتقى مذكوراً .

بسم الله الرحمن الرحيم
من لم ين ربك ولا خلقه في دين الله من الله من هم اذا اشرق شمس الجبال عن انوار الجلال اتحدوا
لا نفهم ظلمه وكانوا في شك وارتباب اما ان شرک بالله كان لم يزل في ذاته وما اتحد
نفسه شريكاً ولا شبيهاً ويشبه بذلك كل ما رزق من قبل من لادن عزيز وها ان الذي سمي
تجد قبل على ونسب الله الى نفسه لانه قد من اوراق تلك الشجرة ما ساء الحق لو ما قد غصه في اقل من
ايمن فيوضات الامر ليصغر ويحيط على التراب ان يا عده هل تعب في امر الله وتعب ان يكون
من الذين هم يتجدون في كل حين ربان دوني والها سواي وسعوا واغري وجبوا ما عن دري
ما لله قدر زلت انه اعمق وادرت وجههم اذا فاجتبروا ما اظلا الاجاب بل علم ما بي وصدقه
كنت محبوب كل شيء والله كل من في السموات والارض ما اتخذت نفسي شريكاً في ملك
وكذلك كنت من قبل القبل والكون الى اخر الذي لا اخر له وانك ما شهد ما شهد الله ولا من
في ربه وجباب وانا خلقنا الابن بامر من لدنا وقدرة من عندنا ونطقنا به سنا يقيناً لتذكر
به ادلى الاباب ويشهدن قدرة ربهم ويؤمنن بالله لو اتقوا الله على كل شيء ينزل من السماء
بسلطان من عنده وان اليه يرجع علم المبدء والما بين الذين هم ما خسروا لقاء الله
وامسوا انما الله وما اشرق عليهم انوار الجبال لو يتكلمون باهواءهم ويحجون بالاولاد

لعل تغفروا الله بعد رجوعهم اليه لا نفهم ما اظنك انما يصل الامر وكانوا في ستر وجباب ولكن انت
ما عرفت ما خسرنا لقاء العرش ورايت بصرك وعرفت بقلبك ان كل ذي شمس سجود
لظلمتي وكل ذي عز منزهة بكرى وكل ذي ضياء شرق مبتدئ وكل ذي نور يظون في حولي
وكل ذي ابرق طير يا نري ما لله لو تفت بصرك تشبه بان حرت لظلمة ربك كل الارباب كل
الارواح التي تشبه من هذا الخرد في تعامها وعلته ظهوره خاتمة هذا البحر الذي احاطت الملائكة
خفت عن الله ولا تغفد في الارض به اصيلاهما فاقبل بطلت الى الله ثم حثب عن الدنيا
الذين خرجوا من ايكات التفاق بنفص الله وعلته واشكره كما به لك سلك يا يحيى
من لدنا عليك لتقطع عن العالمين وتستظل في ظل هذه القباب ان يا عده لا تقترن بكري
ذكر احد من الملائكة ولا بنفسي نفس احد من الموجودات لان ما وائى قد خلق باشارة
من صهي امانته كيف انظر كل سما وانش كل ارض وخف كل قمر ومرت ابجال
كرا التاب واما شهدت بان كل الوجود فاني عند ظهورات عري وكل ذي قدرة في
اصطراب من خشي اتق الله ولا تتحد امر الله هو اول من من الذين وعوا كل من في السموات
والارض عن دراهم واقبلوا الى هذا الوجه الذي ظهر يا يحيى بخصع وخصع وانا بشت
الى الله ولا تخزن الذين تجده من قلوبهم نجات حتى ثم اخضع من يديهم جاح الدل فالصالحون
وانا عرفنا ما كانت اخرت الذي احب الله ربه وعنه ما علم السموات والارض
وعلم كل شيء في صحفة كتاب يقين بان ابن يرب عن علمنا من شيء لا في السموات ولا في الارض
ولن يجر من در الاله امرى وكل شيء يخبر في كل حين لقاء عرشى ويقص ما فيه وله
دور وعليه وظهر عنه ذلك كان امر ربك ويشبه به لك جواد الذين انطقوا عن كل
اجبات وخرقوا بسطني كل الاحجاب ان يا عده انا جيبنا من قبل امرنا لكان

تأثيره الاحباب بخروج وشموع وانه كرم بهه المظلم الذي نورا عليه جاد الذين كلفوا
 بالله واشكر كواجاله وداروا بنفسه لعل تذكرون في نعمهم بالله الذي خلق كل شئ باهر
 من عنده وان اليه يرجع الامر في يوم الحساب انا انما نراك بان تحرق محجات الالوهية
 بزوت في بعض النفوس بازوت اذا اظهر نفسك وروحك وذاوت عن كل ما واثق ثم ذكر
 انك بالمعنى الحسنه في هذا المجال الذي استوى على عرش الاخران في تلك الايام ولم يهبطه نضراً
 الاغنية العزيز الوهاب عليك وعلى من اتبع امره لاه واستقر اليه الذي اخذ
 كل النفوس رجعه وضطراب ابي رحيم شهنشاهت اربع اهل را از سرخرين كبرى وكمال
 سلوك ودارا باعاده الله رفقا رفا ما فقطع فاله من حركت كن بشانني كه انار حق از روطا
 لا تجادل مع احد وذكرا انك بس بو عظه وملكه ان ياحيه خلق باخلاقي لا انا ارفنا حكم النزاع
 وابدال واطهرنا الامر بعبده واقصدار من غير ان تفت به احد من العالمين لان القدره
 في اراوتي لاني المحاربه وابدال لك يظنك ان ريك عن حبه عرش الجلال ليكون
 الموقنين امر الله راجحه بدان كه در هر روزي وساعتي هر نفسى بخواجه اهل انوار تا وادعائه
 زينت دهفت را بسودت الله اتى وعده ولائكن من الذين يثون في كل حين على

بسمه المبین علی ما كان وما يكون قد خرفت الاحجاب باقى الوهاب من مماء الابر سلطان
 عظیم اذ انادت الاشیاء الملك لله الواحد الفرد المقدر العزيز اعظم من اناس من
 بنه المحبوب بقبله الى من كبر بالله ونعم من توفى ونعم من تخر ونعم من شرب سال الوصال

بهذا الاسم الذي احاطه العالمين قل يا قوم قد ظهرت المعاني كلها في لفظ موجزانه لهذا
 المنظر لو انتم من العارفين قد ظهر الحجر الاعظم على بيئته الانسان تبارك اسمه بولي
 العالمين ان اعد الله بما اقبلت وذكرت ونزل لك هذا اللوح العظيم لن تصفيا
 في الامر ورائها فمات عليه لئلا تزلك شهبات المعدين الذين يوسوسون في صدور
 اناس الا انهم نظروا تحت اس كل نزل في اللوح من لدن عليم خبير بمقام شهنشاهت

الاقدم الاعظم الابهي كتاب من لدن اقل الى شرق الوجود اذ انار حق بسبان
 بشمس الحكمة والتبيين ليجد نجات الايات في ايام ربه المقدر العزيز الوهاب يعوم
 بين العباد باسم ربه ما لك اليجاد ويقول يا قوم قد اتت الساعة وقامت القصة طوبى
 لاولي الابصار ان ياحيه ان اتبع ما يدركك به بولي الوردى وتلك بالعبود الوثقى على
 شأن لا تمنك جنود الفجار قل يا ايوم فينظمت الاشیاء باعلى الله الملك لله
 المقدر العزيز الختار اياكم ان يسلم ما عندكم ووجه بهذا الاسم الذي به نخرت البلا
 ثم عدوا ما اوتيم من لدن الله لانه لا يخلو في الارضين والسموات بمقام شهنشاهت

هو الصمد بلاه سبحانه اللهم يا الهى قد بكت عيون المقربين في فراقك وارتفع صرخ
 المخلصين في هوانك ما بقت من مدينة الاوقد ارتفع فيها صيخ الاستياق وصرخ الهم
 واثق كنت في كل الايجان شاه اللحم وناظر اعليهم وسانما يخرج من تصفيم الملك

باسمك الاعظم بان تجذب قلوبهم على شان لا تؤثر فيها سهام الاعداء ورياح الاقضاء
ولا يقبلهم برب القضاة اخرج على وجوههم ابواب الغرة في الدنيا والاخرى وانك انت
قال ماتت وانك انت العلى الاعلى

الاقدرس الابهى قد اتى الوعد وهذا الكبر الموعود قد حدثت الارض اجبارها وترت ايجال
وانس هم لا يفقهون قد اتت السماء به فانها قضى الارض لى الله بهمين القيدم قل ما قوم
تسبون نداء الله فالكلم لا يجيبون ما لله قد اتت بصيحه باهى وانتم لا تعرفون قد شفقت
السماء بالنعام واتى الغلام على السحاب وانتم لا تعرفون قل اتعرفون آيات الله ثم تكذرونها
فالكلم لا تهتدون قد احاطت القدرة من في سموات والارض وارفع النداء بين الارض
والسماء وانتم تسبون قد فرغ في تصور ونصحت الاله ان تنقل لسان النطق الملك لله العزيز الوؤد
قل اسكروا وانتم تهتدون واما تهكروا وانتم تهتدون واما تهكروا وانتم تهتدون واما تهكروا
في اخر لكم ان انتم تتلون قل انه عمل البلا لا تفكم وانتم عنه معرضون شرب في كل حين كاس القضا وانتم
خذنا فانون اتقعدون وانته نقاء رؤسكم فموا بنه اى ثم سيدواى ملكى الذى زينا به باسى
العزيز الحرب كائنات يا جده ان اتع نداء المظلم انه يدعوك في هذا التجنيد الذى احاطته
؟ جود بشركون ثم على خدته الله وذكره ثم اوع انس بالبيسان الى ربك الرحمن انه يضررك
انه كواشى علام الغيوب طوبى لك يا اقبنت الى الوعد واعرضت عن الذين هم يتظنون
وع الله يا عن وراك وذكر ان سس في ايام ربك لعل تجدهم نجات الرضى وطلبهم
شربها الى المعصود كلك امرناك وبقيناك ان اعمل ما امرت انه يجزيك يا حى لا اله

الاهم الميمن القديم

ار جناب ميرزا آقا عليه السلام
هو المنادى من الله الابهى كى بت ارزله ملك الملكوت للذين آمنوا بالله الفرد بجبريا اود
في الآفة الرءاء اسوانه اى انه يجذبكم الى مقام نطق فيه لمصباح النور واطراح بحر الله
الذين منتمهم نجات الاسماء عن الله مولى الورى وما هو فتمم جود الذين انكروا الحق الله وبره
وكفروا بيوم الدين ما اودى اى انما ذكرناكم من قبل في الراج شتى وذكرناكم في هذا الحين
فضلا من لى الله شفقت الكليم اياكم ان تحركم الضمضاء والقبض عن الذين انكروا الظهور
وسلطانه وقالوا ما نحت به الملائكة والروح والذين خسروا امام الوعد وسماوا النداء
وفازوا ما كان مرقوما من القلم الاعلى في قبب نبيين والمرسلين قل اياكم ان تصيخوا
تعامم اوشنوا انفسكم مما قدر لكم في الفردوس الاعلى من لى الله رب العالمين قد نصت
الايام والليالى وما خسروا امام العرش ذكركم والسماء قل اتقوا يا اصحاب البهجة ولا تكونوا
من الضالين هذا يوم فيه ينقل لسان النطق بين البرية ومارت الاشياء هذا يوم ايرل ذكره
مولى العالم وسلطان الامم في كتابه المبين ضدوه با ما دى القدرة والقوه عم اقربوه في
اللى لى والايام امر من لى الله الامم انفسكم ان يوتقتم على تقرب العباد اليه
يضركم بخبود الحكة والبيسان ويحطكم من شر الظالمين انظروا في قدره الله وسلطانه كيف افند
الظالمين الذين شكروا ما اودى الله وكفروا بحجبه ونبتوا برهانه المبين قد افندت الازل
قبائل الارض الذين نقصوا عهده وسماقه ونبتوا ما اودى الله في كتابه العظيم نسل الله ان

توید حضوره سلطان و بخت من شکر الله بن و فهم بالا باب و الانوال و الذهب الذي عزم
 و المده الذي جعل من الاخرين اولئك حضوره ابنته الله بعد از لها اكلوا ارال ان بن باطل
 و نطقوا انهم من الوصين شبهه ام الكتاب اذ نسي في قصر حبله الله مقرر عرشه لعظيم ناصر سلطان
 حزب من الاحزاب و لاجنه من الجود و لكن نصره قلمي الاعلى بعهد لا ياخذة لتفرض شبهه
 باظهير من اوليائي في ايجبات ثم الذين بطون ايت في هذا المقام الرفيع بان ريفيا مع
 ذاء ركب الابهى ثم امراة ابن العباد ليقدم كتاب ركب الى ابق منه اشرف تبر بان الله
 العزيز الجيد لعمرى قد خانه الذين ياكلون نعمته و يكون فضله الا انهم من النجاشين في ليا
 المين ينبغي كل عقل ان يذكر الله ربه ما ايدده على عرفانه في يوم فيه ارتفع ضجج المقربين قل
 سبحانك اللهم بالاله الاماء و سبحانك اللهم يا مولى الورى اشك يا منك الابهى الذي جعل
 الله في سبائك البلايا في حجاب ان تويد اولياك على ذكرك و مناك و تفهم على
 اظفار عدك في ملكك اى تبه برحيم صامتين في ايامك راضين بقضائك و ما ارادوا
 الا اصلاح ارضك و احقادنا و نضعفنا و الهضاه في انفة خلعت انك انت المقدر على
 ماشاء و في قضيتك زمام الاسماء تفعل ماشاء و حكم ما ترمه لا اله الا انت المقدر العزيز الخبير
 يا قلم اذكر ان من سسى بالفتح الاعظم الذي شرب رحيق البقاء من كأس عطايتك و نبذ وطنه
 قاصدا و وطنه الاعلى امام عرش عدلك الى ان ورد في مقام ارتفع فيه داعي الاهل و صير
 قلمي الاعلى شبهه انه فار ما كان مرقوما من قلم خيايتك في لتبك و زبرك و الواك اى
 رب انه الذين يستجيم اليك و على القيام على خدمته امرك الذين اقبلوا اليك بوجه نوراء
 انك انت المقدر بسلطانك و المين بايامك و الظاهر برهانك ان كل من ياتك
 بحكمتين الملك و الملكوت منه القوى الغالب اعيد بر يان ريفيا طوبى لك باحضر

كتاب

كتابك في استجنى و اجابك بولاك ميان انجذبت به ائمة المقربين المخلصين الهيا
 المشرق من اقبى سماه خيايتى عليك و على الذين مشروا رحيق بياني من كأس عطائي اذ روا
 بانطق بربان هفتي من ملكوت بياني البعير انا و دانا ان نذكر اذ نك في صفحة اخرى ان
 ركب بر المقدر على ايت و بامر المبرم الحكيم
 هو الامرا الحكيم جناب صادق ابن محبوب الشهادة عليها صحابي و خيايتى و رحمتى ما اراد ان يكون و ا
 سماه عطائي قلم جل جلاله اذن حضور طلب و انت لدا و رين من تير اذن اراق سماه فضل مشرق
 و لاج و لى و جهك شطر الله و قل لك الهيا يا مولى الاماء و لك الشفاء ما خاطر الماء ما اذت
 لى بانحضور لى باب رحمتك اقيام امام عرشك اشهد انك انت المقدر على ماشاء لا اله الا
 انت الامرا الحكيم يا صادق يا ايها المذكور امام الوصية نزال شما باجابت تعرون لارال عا
 خيايت شما شوقه بوده و هست از بعض حوادث روزگار مخزون بنا شده سوف بر نعم الله لى
 تعام عظيم بذكر كرم اسن اهل الارض من شرحها و غيرها شبهه بلكه الكتاب الذي سبي
 و ينطق انه لا اله الا هو الفرد الواحد العزيز العظيم از قبل مظلوم نفوس حاضر و اكبير برسان و
 تجليات انوار تيرمان مالک امکان سرور دار الهيا عليك و على من منك و يحبك
 ريس و لك في هذا التبا الكبير و عجبين اذن داده شرف نفس بكونه جناب ابن ريفيا
 عليه بختى و كرس را نوده با او بظن مقصود توبه فايه هذا ما حكم به محبوب من فى السموات
 و الارضين .

هو الله انوار قديم و عرش عظيم ساير و اسرار قويم بر الواح شميم ساطر و حماره مرت

دره

در هواه قدس عزت بجای قوت طایر و در قافه عظمت با جان مرغ رفته در تپش و طردس
جان اهدیت تشهقات غر صدیه در تپش و اظفار طلال قدس عمارت در تپش و جویات
جمال انس بقا در کف و غیب ساء تر و فنا در تصفیف الهی که سلطان قدرت و غلبه
بر عرش عزت ساکن و یک بقا در مصرقها ممکن و در روح طیب بقا ز شمال بعد مجوب
تپش و اظفار یک و فایزین شعر مقصود و تپش و در قافه نور بر افغان و در طرد
تپش و در یک سجانی در حدایت غر و حدایتی در تپش اذ که لسان الهی بعد مجوب الاولین
والآخرین و الظاهرین و الباطنین

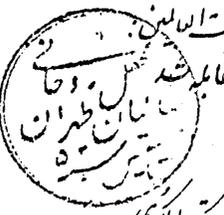
ان یافت ح الاطعم ان اتسع ذاء مالک القدم التک دعوته بیان الهی
و الوداد و انه اجابک بهذه الآيات التي تعدی بجای فی الایجاد التک نادیه باجبه
و الاستیاق و انه ینادیک بفضله الی احاط المکات قد حضر لکی الوجه کت یک و قره
بلان جده نا حاضر عند عرش ربک المقدر انما ر و جده مان کل کلمه منه عرف فلو صکت
و اتسعت فی امره المبرم الحکم قد ترنا لک الواع و ارسلنا بید الامین ان اشکر
ما نزل علیک من النعمه الباقیه الی فاضد القاد سئل الله بان یؤیدک فی کل الاحوال
ثم الذین قاموا علی نصره ذال المظلوم من العباد فلیمن ذال المقام علی وجهک و وجه من
فی حرك الذین توجهوا الی الوجه سعظیم عماره

مقابلته

هو الله کور فی نصف الاولی کتاب الهی الی الاماء اللامی شربن رجی ایحوان
فی امام الرحمن و اقبل بقولین الی الله مالک الامکان بالامانی ان افرحن بذکری م
علی حی که لک یار کن صاحب الایمان لا تجر عن عن المکاره انه قد تمس فی بحر البلاء
بذلک شمه مالک الاماء فی اعلی المقام نوح الذرات نخز و لکن ان تسس الکرهم
فی سر و در و اتحاج قد اخذتیم القله فی ایام الله یوف یوحون علی انفسهم و لا یجدون
من خاص انما الهی علیک یا اماء الله و علی من طاف حل الابر و روح و روحان

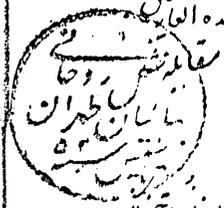

الاقدم الاطعم سبحانک اللهم سبحانک سبحانک سبحانک سبحانک سبحانک سبحانک سبحانک
ارباح الامکان و نور شونات الاقتان ثم اجعلهم بالهی من المخلصین فی حصن جبهه امرک
علی شان لا یسط علیهم اعادوی فیک و اثر ارعبادک الذین نقضوا عهدک و میثاک و قوا
با علی الاستیاق علی مطلع ذالت و بظها اجلا لک ای رب هم قد قاموا الی باب فضلك
ان فتح علی و وجههم مفتاح الطانک انما ات المقدر علی ماشاء و احکم علی ما یرید ای
رب هو لاء قد توجهوا الی الیاق و اقبلوا الی متحرک فاعل بهم یسبغی ریحک التي تفت الالین

الاقدم الی الاهی سبحانک اللهم سبحانک سبحانک سبحانک سبحانک سبحانک سبحانک سبحانک
و اعرضوا عن طمع اسماک نحسی و اعرضوا علی الذی به خلقت الارض و السماء و عزتک الاهی
لولم کن ناظر ابابک الرحمن لکت بکله انضطرت عن سوات الوجود و لکن کیف یون ذلک

بعد الذي ارى امواج بحر كركم والطائفة هبوب ارياح فضلك وواهبك اى ربه
اشك بانك الذي اطلع به الانفك العليم بان تتبسط بك من يقوم على نصره ارك
واعلاء كلتك اظن سلطتك من برتك اى ربه ترى ضعف جنتك بعد الذي اتروا
بانك انت العوى القدير فاطمركم من افق الاقدار تظن به قلوبهم وتجذب افعه العالين

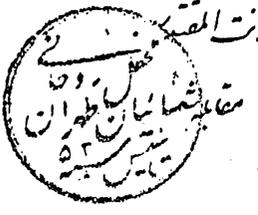

الاقدم الاحمق سبحانك يا الهى قد اعطيت لمصباح ارياح الفل والنفاذ اين جازم
يا تحفظ العالمين وترى الوراثة في تحاليل اولي الفتح اين شهورات قدرتك يا قدر العالمين
ترى المظلم من جنود الظلم والفاق اين ظهورات سلطتك يا قهار العالمين اسلك من يدك
يزام الموجودات بان تنظر اجامك وتخلص من ايدى الظالمين من فلكك العاجزين من برتك
احتفظ به اسراج من انفس الذين حرصهم ابواهم على شان قاموا على اظلمة نورك وفضل
خلقت اى ربه قد هم بقدرتك ثم الف شرهم بسطتك انك انت الذي اعطيت قدرات
وظهرت سلطتك وانك انت على كل شى قدير . مقامه شمس روضه سائمان طهر ان ٥٢

هو الاقدم الاحمق سبحانك يا الهى تسع حين الفاق في الفراق وترى اتراق افعه
في الافاق اسلك يا ملك يوم اطلاق بان توريد عبادك واماك على الاتقاة على جنتك و
الانقطاع عن دونك انك انت الذي لا يجر اثاره الذين ظلموا ولا يمسكهم اليه
كفروا تفعل ما شاء باقدارك وتكلم ما تريد بظلمك وسلطتك اى ربه قدير لاجنتك يا ظهير

ارو احمق وتقر به عيونهم وتسير به صدورهم قد سقت رحمتك كل شى وانك انت المقدر
التعالى العليم الحكيم

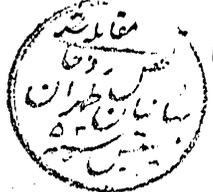

تسبحه الاقدم الاحمق سبحانك يا الهى سبجائك يا من سل الارياح وفاق الاصباح اسلك يا الهى
ما نفع على وجوه ابواب رحمتك تجل من الذين اقرؤوا بغيره نيكه اقرؤوا بغيره
واستقوا على ما تقدر على شان ما منعتهم اثاره المشركين من فلكك عجبات المؤمن
من برتك قاموا بما تقدر على ارك ودعوا العباد الى شطرو اهلك وفاق الطائفة
اى ربه قد توجها اليك واقبل الى بحر عطائك اسلك بان لا تقنعا عندك و
فانما تبسه لبادك الاصفياء الذين استشهدوا في سبيلك يا ملك الاسماء انك انت
المقدر على ما شاء لا اله الا انت المهيمن العليم

بسى العزيز الختار يا ملك الملوك وسلطان البحوت اسلك تعال العالم الذي
جنته قبله الاثم بان تنزل على الذين خصوا السلطان ارك وصاموا اطلنا لرضائك بحلمك من
الذين انقطعوا في حجتك على الارض ثم اشرحهم من ايدى عطائك كثر ابحوان ملك
الرحمن اى ربه برؤاء عباد اقبلوا الى انفك الاعلى في يوم فيه ارتفع الله بين الارض
وسماء واجابوا اذ دعوتهم الى شروق انوار وجهك وتسلوا بحيل الاحكام اذ نزل من السماء
شيتك واخذهم بما رحمتك على شان استقبلوا كل للاء في سبيلك وكل نصيبه في حجتك

ای ب لایحه عمم بانفهم خدایا دی فضلک الایا دی الی الی رفعت الی سماء بواهبک و افدت
کتاب بقوتک فی یوم فیه افدت خشکت من فی سماک و ارضک السک با سلطان
العالم بحکمت اللہ و الکلمه الاولی بان تقدیر لحم فی لوحک المحفوظ ما تبسته لاصفاک
و انماک و من انماک انما انت المقدر الذی شهدت الکائنات بسطک و سلطانک
و الملکات بقدرتک و اقدارک لاله الا انت الغریز الکریم

ط الله الله سیده خانم علیها بھاء الله
بوشفق الکریم یا اشی علیک بھاشی اسم سیر در ایام حیات بھاء حق ناطق و در هوا
حق ظاهر و با حق سار و بند کز حق ذاکر و در سبیل حق سالک این است صراط مستقیم که در
ظهور نبأ عظیم بر عالمیان دلخ و بود اگت نبی بر صاحبان ابصار نفوسسی که بصائر
حق جل جلاله فاخر نشه و انه ان نفوس لہی الحق مذکور نہ بل معدوم و مفقود و معدن مقصود
عالمیان را کہ نسبت با می از اسماء از قلم اعلی جاری افریحی ثم اشکری ربک الکریم
البھاء علیک و علی کل ائبہ و جہت و سمت واجات ربھا ان علی البصیر و اجدتہ
الفرد الواحد العظیم الخیر

ط سیده خانم التي سبحها الله الی امه الخیر علیہا بھاء الله الایھی
بوشفق الکریم یا اشی علیک بھاشی اسم سیر در ایام حیات بھاء حق ناطق و در هوا

حق ظاهر و با حق سار و بند کز حق ذاکر و در سبیل حق سالک این است صراط مستقیم که در
ظهور نبأ عظیم بر عالمیان ظاهر و بود اگت نبی بر صاحبان ابصار نفوسسی که بصائر حق
حق جل جلاله فاخر نشه و انه ان نفوس لہی الحق مذکور نہ بل معدوم و مفقود و معدن مقصود
عالمیان را کہ نسبت با می از اسماء از قلم اعلی جاری افریحی ثم اشکری ربک الکریم
اوست مقبدری که بیکانه را طراز انسی عطا فرماید و بعید را که نزدیک و قفا بخت
بفعل باقیه و حکم بارید و هو الحق را الی علم الکریم از حق جل جلاله مستطیم کل را از فضل امام
خود محروم نفرماید اوست قادر و غالب و قوی و توانا البھاء علیک و علی کل ائبہ و جہت
و سمت واجات ربھا ان علی البصیر اجدتہ الفرد الواحد المقدر العظیم الخیر

جناب شرف علیہا بھاء الله
بوالشایخ سیر قلم اعلی در لیلی و ایام بواعط و نصیاح مشغول و افزوده آنچه را که بر
انسان بفرماید و نمی نوده آنچه را که بکاهد از او بیاورد خیر الھی باستغاثی ظاهر شود که از برای
سزاکین بان مجال گفت رمانه این است شأن اهل بھاء که باسم مالک اسماء در غیبتہ عمراء
ساکتند از حق عظیم کل را از بحر معانی محروم نفرماید و از آفتاب توحید ممنوع سازد و قد خسر
من اعنی و ذکر الھک و کرناک بہذا اللقب المبین و یوصیک با منبعی لقام الانسان
ربک لئلا یضح الایمن لبھاء علی اهل البھاء الذین ناقضوا عہدہ الله و یشتاقونہ و یحزنون
من الراجحین اجدتہ المقدر المتعالی الغریز الکریم

هو الله تعالى شانه العظمة والاقدر يا محمد عليك سلامي تامة ان جنابك بعد من
ارسال نمودی امام و بعد عرض شد و از آن مراتب توبه و خلوص و اقبال ظاهر و مشهود
نقل است ان بزرگ بظار خدمت او لیاة کازینک من قبل انه هو المودع العلم الکیم یا
در جمیع احوال مراقب قال کفرین و مهاجرین علیهم فضل الله و رحمة بائنه چه که این
نفرس نفوس ستمه که بقدر ضاقت لانهیات مالک السماء و صفات فائزته انه اراده
الهی اعانت نمود و ابابخیب و شهود با مر مالک جود مد و فرمود تا آنکه وارد شد علی بحرا صیدیه
کشتند و بخورد فائز و باصنای و شاره برزوق طوبی لحم و نعلما لحم قد سبقوا العالم فی الاقبال
و ترال لحم ما تصرع به عرف الغایة و الاطراف نقل الله بارک و تعالی ان یقر بحم اله فی کل
الاحوال و بقدر لحم ما قدره لاضعیافه الدین بنده و الا و امام و اخذ و ارجح الا یقین من کل
عطاء و رحیم الرحمن و شکر با امامه العزیز البسید ما معانی که باسم آن جناب ارسال نموده آن
کل در ساحت اسخ اقدس عرض شد و واحد بعد واحد هر یک را ذکر نمود نقل است ان شرفهم
با جواب است هو العزیز الوهاب و همچنین غرضیه ان جناب یکی از اعصاب امام و بعد قرآ
شد ان شاء الله جواب غایت میشود انه هو الفیاض الکریم مهاجرین طرار از قبل مظلوم
سلام برسان و بنیر و ذکر و بیان تصور عالمان نمود و از اسلام و الجاه علیه و علیهم
و علی عباد الله المخلصین .

العالم انجیر قل سبحانک الله الارض و السماء جوادک علی النظر بالنظر الاعلی لئلا یمنع
سطره التضا عن التوجه الی وجهک الاهی ان انت المقدر علی ما شاء و یمن علی الائمة

لا اله الا انت المقدر یمن العزیز الکیم ان اضروا ربکم الرحمن یوفی بطوی الزمان
و ینزل و یک العرش علی الافان طوبی لمن و فی عبده الله فی ایام التي اشرفت فیها عن
اقن لیسان شمس الحکمة و تسبیان التي ظهرت باسمه الاهی فی ملکوت الانشا که لک قدرین
لکن عزیز عظیم و اکهد ما لک یوم الدین .

هو الله تعالى شانه العظمة والاقدر سبحانک یا مالک الوجود و سلطان الغیب و الشهود ملک
جلالی بحر ملک و تجلیات او اثرش خایک ان توید فی علی و ذکرک و شاک و التوجه الی انوار
شرق ضلک ای رب انا ائمتک انه ائمتک انت کب و یا مالک و انون مفرقة
بوجه ائمتک و فدایتک ان لا تخیننی عما عدل ان انت المقدر علی ما شاء
لا اله الا انت الغفور الرحیم .

بسمه الشان ابع ما یوحی الیک من شطر القدس من لکن ربک العلی الاعلی قل انی حسنه
فی الاقن الاهی یاودی من الارض و السماء کل الوری بان ما لله در رب الاحمره و الاولی
قل انه مانق عن الهوی لوانتم من اذلی الاهی قل انی لیس عن الهوی لیس لکم ان تعرضوا
عید یا اولی الاهی لان لا یرى فی هو اذ الاهی الله محکم العلی الاهی و لا فی نفسه الا
نفس الله رب یرى و ما لا یرى هنا لک یا عید با استعرجت الی سدره المستهی و
بلنت غایة القصوی و اتمها لرفان الله فی مظهره الذي جاء مرة اخرى و لهما

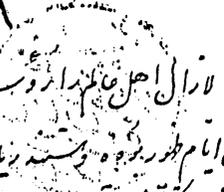

حیک و علی بن آسن و هدی

بسم الرب ذی العزّة والاقدر منه ملک السموات والارضین قل کل الاسماء
 امی و ما خلق بری فی طبی للعارین مرّة اذ کتف بالعلی الاعلی و طرّ السطان الاما
 الّدی یدکر بالبحی لو اتم من العالمین ان الّدی اشرق من افق سمائی و ظهر من سده
 امری قد انفضاه لکه کرمی و سنائی من العالمین ایا کم ان شکر کو با الله انه ما اتخذه لنفسه
 شریکاً به انزل فی الالواح و کتب المرسلین هل یوم بعد من شیء لا ورب الاکرمی
 الرفیع انا خلقنا السماء و ملکها بقطره من عندنا و نحو ما عنده کم و کبر الی هذا الحد
 قل لا یستغ اهد انشی لو تمکب باباب الاولین و الاخرین قل یدارکم الرحمن انه لیسع کل
 العیر قل ایا کم ان تاو لواء کلمات الله ما کریم به ابر الّکم ان اسئلو الّسین کم ما اراد
 لکم العظیم بحیر الّکم لا تخزن فیما یقولون یقر فیما قالوا من قبل ان رکب الّکم یعلم لغرض
 عنده علم کل شیء فی کتاب بین ذکر الّذین غفلوا بانکله ان اقبوا الی الّدی علیهم اجر
 فی الاخرة و الاولی و ان اعرضوا ربکم لکم الاخذ الّشده نسل الله بان یصح کل
 علی الجرا العظیم و یطعمهم بهذا الّذکر الّدی به نعمت السماء و اشرف الشمس و اصواء و جوه
 المخلین .

جناب آقا محمد حسین علیه بحاء الله

بنام خداوند یکتا لا ذی ال اهل عالم از دست ای اویان از مقصد امکان محروم نموده
 بحجاب الکریم علی ایام ظهور بزرگوار و مستند زیارت ایشان را از توجیه باقی اعلی منع نموده
 و بنهار در علی شیعہ بقولنا در قرون و اعصار بیکر حق جل جلاله ماطی و بر سار بکله
 یا یستی تخت معادای مع القام ذکر و چون باب اعظم مفتوح و تیر قدم ظاهر بمن در شمس
 مشول و بالاخره بر نقش قوی دادند و عمل نمودند آنچه را که صراط لرزید و میزان کریمت
 عال هدی و دولت آبادی از اهل صاد بهمان او هام تمکب و حجاب و بیچاره را بشا به
 خرب شیعہ تربیت نموده و می نماید که در یوم جزا خرب قبل را اخر اهل عالم شاره
 کرد و عالم اصواء و شاره از او افند شده و این است جزای عمل او از حق عظیم ترا
 سقیم فرماید شانی که کتبجات معین و اشارات مریضین از مالک یوم جزا محروم نماید
 اشکر ربک بهذا الّذکر الاعظم و قل لا یجحد یا مولی العالم و الظاهرین الامم با اقبلت
 الی من شطر یحجب و ذکر کنی بما لا تعد له اذ کار غیرک لا اله الا انت المبین الفضال
 الّکوم اسکاب ان کتب لی من قلم امرک یا یقرنی الیک الّکانت المقصد العظیم الّکله

جناب آقا محمد حسین علیه بحاء الله ق

هو ان من اقص الا علی قلم اعلی در این حین اراده نموده می از جواد را ذکر نماید بفضل و
 و رحمت الّهی آگاه شود و امام عمر را در ذکر و ثناء و خدمت امرش ضرورند یا محمد حسین
 جناب علی قبل حیدر علیه بحی قی ترا ذکر نموده لکه ذکر است از قلم اعلی عاری اشکر ربک بهذا
 الفضل بسین و هذا الامر العظیم معی عالم منظر یوم الله بوده اند و چون با فضل با صبح در

الهي بارشده واقف بطور بنور کلم طرز روشن و میرکت کل اعراض نودند و بر کلم اظهر
قیام کرده لغزانه حصاره ارض و نواة ان بل جميع اشياء از انفال و اطوار خربيه
بوضه و نه بشوند در بر شکر ساکن و خود را اهل بوجیدی شسره در سیه آه و هم نام
و خود را اهل یقین میانه نشسته نفسی را که هزاره و دویست سال از خرافش ناله نمودند
چمدکن مقصود عالم را از افان فرود بیاچیه اهل ارض از آن بحر و مند قل باله الوجود و ما
الغیب و ظهور اسکت با نوار عرشه اسرار بحر عکس بان تهنی نکتا بجلک بخت لا تمنی نبات
العالم وضوضاء الامم تم التیب لی تمسسه لاهل التقوی واصحاب البقیة احرار انک انت
المقدر علی تاسیه و فی قبضتک نام الملک و الملکوت لاله الالات الفرد الوحد لبرز الودود

موقنی المقدر القدير سبحانه يا الهي ترمي تعلم اني ما اردت الا ايجد و كذا بوعلم الودود
فضلك و عطايتك لتعريفهم و تفريح قلوبهم اى رب تعالى سبحك و علمهم ما اردت لهم فوجدك
و كرمك اى رب لا تحرم الافاق من نور الاتفاق انك انت مالك يوم بطلاق لاله
الات المقدر القدير . مقابله ششم

بر شفق الکریم واجب را حادث و صفه انه بچون از ادکار عالم چند و چون بقدت
و ببری است لم یرفه روح الکائنات و لم یصنعه و تم المکات یا طهبا انا اقبلن انک
من شطر السجین و طهرناک من باء النبیة و اله که و انزلک لا تقیره حوادث الارض

سر حال
خجسته
جن بر بند

خجسته

ان افرح بفضل بولاک ان مع من اراده و هو لغفور الرحیم سبحه مشرق من افق سماه ترمی
عیک و علی الذین فارزادشده و اباشده الله رب العالمین . مقابله ششم

ط جناب آقا محمد حسین علیه بجهاء الله
بسمی المبین علی الاسماء الحمد لله الذی انزل الآیات و اظهر البینات فی بوزره
اشرفت الارض و السماء لیقرب الکل الیه انه هو الغیر العیاض انا اقبلن الی الذین در کنا
کل ظالم کفار طوبی لعبد سید الهوی ششبا با دیال رداء رحمة ربه الفضال قد مناد کر که کراک
در این بجهت انزلک ما جت به البحار و ما ج عرف الله مالک المبدء و الماب
قل یا قوم انی القیوم و الامر لله المقدر انما کلم ان تموا انکم عن هذا الفضل الا کبر صوا
ما عهذ الناس و عهذ و اما امر تم به من لیدی الله سمور الافاق که لک نطق العلم امراض لدن کلب
القدم طوبی لمن سمع و بول الکل مرض اعرض عن الله مالک الابداع سبحه مشرق من افق سماه
ضنی عیک و علی الذین ما ستمم لوتهم لایم و لاسطوه ظلم اقبلوا بقلوب نوراء الی الافاق الالهی
رغم الذین کفروا بالله مالک الرقاب . مقابله ششم

این دو کلمه از لوح علی
لا تقیر ما نه

هو استوی علی عرش السیاق سید الحمد بانما رقم اعلی فارشده می و با نوار بیان رحمن سمور
قسم بسته وجود امر و زهر نفسی بکلمه الهي فارکت اد و دار ای ثروت ختی و خانی ختی است عرشه
عالم قابل ظهور عیانت حق نبوده و نیت الالهی قدر محدود و کس به قدرت ظاهر فرماید آنچه راه

الیوم تسودت طوبی لمن فاز بالبحر العظیم و شرب منه باذن ربہ یفصح العریز الکریم کراره
برای آن جناب نازل شد آنچه که عرش عالم را احاطه نموده این ایام جناب سید علی صاحب
آمام وجه حاضر شمارا ذکر نمودم و این لوح اسخ اقدس نازل و ارسال شد لکن من عرف
عنایه ربک و خون من ان کرین ایاک ان یخونک حوادث العالم او شجاعت الذین یفروا
ما قدرت العالمین .

قل الهی انما عبادک و ابن عبدک و ابن است عمیت ذلک الاعلی اقبلت لیک فاطمه
و ما ک ملکوت السماء و رایت اوج بحر یایک تو جئت الیها بفضلک و عنایتک لولا
عنایتک من یقرین الیک لولا فضلک من یدتی الی سرق ایاک و صلح اسرارک انما الی
یا الهی تکت یک و توخت الامور الیک و توکلت علیک فاضل بی یجود و لکن ما یجود
رضی ایاک انت اعلم منی و تعلم ما یخفی عنی و یفنی اینه انت السع ایشیر و ایاک انت الحق
علام الغیوب ای بسا کتاب بان کتب لی ما کتبه لاصغیرک الذین شربوا حق الاستقامه
من یعطیک ما نعیم شی من الایامه و امر من الامور عن التوجه الیک التثبت باذیال
رحمتک لاله الا انت المقدر العفو العطف .

بنام دوست کینا امروز تسبیح امر الهی از اعظم اعمال بوده و هست و لکن حکمی که حکم آن
از قلم اعلی جاری می باشد جل جلاله از برای اصلاح عالم آمده تا جمیع من علی الارض بشانه یک
تفسیر شده و چون جمیع را یکسان امر فرموده و چنین نیز استن یک خط تا جمیع از حق
و وطن کل محبوب شود و منی باین طریقه علماء نقل نمودیم تا انوار آفتاب میل جمیع اجزای

مخلفه را

مخلفه را نمود فرماید و بتمام اتحادک ندیس الفخر لمن یحب الوطن بل لمن یحب الله
اگر نفس صغیر این طیر معانی مدا که در این بر آء با فضاء نورانی طیران مسیما
اصفاء کند بطراز فراغت کبری نرین شود این است منی حریت حقیقی و لکن آن اس
اکثر هم لایثرون و از برای تبلیغ هم شرایطی در کتاب الهی نازل اهل ارض بشانه
ظلمت است به می شود باید میانات خفیه لطیفه که بشانه لکن است در اول نظم نمود تا مادامی
تربیت بحد بلوغ که مقام عرفان الله است فاخر شوند از قبل فرمودیم یک طریقه بشانه
شیر است و آخری مانند شمیر طوبی از برای حلیمی که بکنجه عمل نماید و کلمه الله را در این
طریقه بشانه بار که در دیده گذارد در کت از قبل و بعد از مظلوم نه کور و طحا عنایت تو توبه است
از درهای حکمت و دانائی بیاش می و با آنچه الیوم بقبول است شمول کردی چون این
ارض فی الجهد در حرکت است نه در اذن توقف نمودیم آنه بقدر لک اراد و کتب
من یرید اجر لقاء العریز البیض ان احمد الله باجک فاخر اینه اللوح العظیم
الینسج و انزل لک ما لا یتیر به و ام السماء الله رب العالمین .

هو الله تعالی شانه المعانیه و الالطاف یا تحه قبل تعی علیک بجاننی قد ورد
علی المظلوم فی هذه الایام ما یح به کل عارف و صاحب به کل عالم بصیر قد غیر العائل
نعمه الله و غنمه و از غیب ما ارتعدت به فرائض الامانه فی بدن الدیانه و کبی الی
و نوح الانصاف فی هذا المقام العریز البیض انا و صیننا العلی ما یرفع به کلمه الله و تعظیم
و العائل عمل ما احاطت به الاخران بشانه لک اهل ملکوتی و جبروتی و عن در اعظم ان

عظمی

عظمى في هذا المقام الرفيع انما نخب ان ذكر كذا ذكرناك من قبل بآيات قرت بها من
 المقرين قد قام على الاعراض من اودناه واركتب ما نفع عنه في كتاب الله العزيز
 فاسأل الله ربك ورب ما يرى وما لا يرى بان يؤيده على الرجوع انه هو التواب
 الغفور الكريم احمد ربك ثم افرح انه في بحوقه الاخران ذلك كما اشرق برؤسهم دور
 من افق سماه الطور فضلا من لهي الله مقصود العارفين انه كرمي هذا الحين من صدق الرقي
 الاعلى اسن بالله الفرد بخير يا حبيب قه احاطك الفضل وسعتك رحمة الله رب العرش
 العظيم انت الذي يتناك يا حبيب في كتابي لمسن اشهد انك سميت النداء قبلت الى
 الله مولى الوردى اذ اعرض عنه الكرانس واسن به اذ فخر القوم طمى لك ونما لك
 نسل الله تبارك وتعالى ان يحبك ما شراني الفرد وس الاعلى مع نبيا و صنيعة
 يتحك في كل الايمان كثر عطاءه وسبيل بيانه ويمك تقدرات عباد دل رضوانه
 وخيف سدرات انجبه النبيا وخبر كثر رحمة من الملاء الاعلى انه هو الفضال الكريم
 الجباه من له تعالى اولك واخرك وطهرك وباطنك وعلى من ذكرناك وقرا
 ما نزل لك من لهي الله الفرد الواحد العليم الحكيم . مقابلة

جانب ما جعفر

هو المقدر الميسر على من في السموات والارض قد جرى تسبيل وظهر تسبيل والاسل ما
 بين السموات والارضين انه ما اراد للعباد الا ما يقربهم الى الله ويصلحهم في الآخرة
 والاولى انه هو الغفور الكريم قد قبل الاخران لفرح من في الامكان وعمل الله له الرابرة

شعبه كذا

شعبه كذا على الاعلى من هذا الكتاب الذي ينطق الله لا اله الا هو العليم الحكيم انما ارادنا لهم ما
 يظهرهم عن حسن الدنيا وهم يتسوالن هذا السج المئين بالله انه ما نحن بامرهم بل الطمينة
 ما كان منونا في قلوبهم وعن وراثة حكمة ما اطلع بها الا الله رب العالمين قد بشرنا بالبشر
 بالنظر الاكبر و انما هم ما ينطق به ما لك القدر وهم اعرضوا عنه وفردوا به الفضل العظيم
 انما ذكر الذين اقبلوا الى الله ليعتق به وكرهم بدوام الملك والمملوك انه لو لم يقدر القدر
 ان افرح ما يذكر كذا الفرح الاكبر الذي منته الاخران عن ذكر ما اراد نطق وقال
 الملك لله العزيز حميد قد اسفا اليك والكتاب لتستد كربه وتكون من الشاكرين

ميرزا محمد حسن

الاقدر الاعلى قد تحدث بحصاه لله ملك الاسماء والصفات ولكن احل الاشارة
 منوع عن نجات ايام رحيم العزيز الحكيم من ذي الاشجار قد اتى تحت رد لكن الاشرار في خراب
 عظيم اذ اقبل لهم قد ظهر المعجود يقولون اين السبر ان بعد الذي احاط العالمين قل يوتوا
 بنطقهم قد اتى الوهاب ابن على تهاب والمخلصون ينظرون ويقولون انت تبي من يدك
 زمام العالمين طمى لمن اقبل الى بولاه وبقطع مما رواه ويل للمعتدين ان ياتهم قتل حسن ان الله
 الله ربك يا جري الحك من قلم الودى ان هذا الفضل بين ان افرح بذكرى ياله ولكن ذاك
 امره بين البعاد لعل الذين قدوا يقولون من يرحمهم يقولهم الى هذا المنظر الاكرم انما لان يحزن
 شئ في ايام ربك وكل عبيد في كل الامور ان مع جواره المتولين اذ اسررت حسن الجوان فزرت
 بآيات ربك الرحمن ثم من علا الاكران قل هذا الهو المذكر في صحف الله العزيز القديم وهذا

لهو الذي

له الذي عدم به في اللوح ان اتم من العارفين ان اردت ذكره ان اذكره بالحكمة لئلا
تحدث فتنة بل بها اقدم مستصفيين ان اخط الامر من كل الجهات لئلا تمسب نار البغضاء
في صدره لمنين بالحكمة اظنه ما الامر بها انما لم في كل اللوح شكوا اجناس لمن غير عليم
قل اي بك الحمد باعترفي نفسك وتعني كاس انصلاك الشهد انك انت المعطى البازل
الغفور الرحيم . مقابلة شنبه

براث به انخير يا اي عبيك جاني ذكر جناب ميرزا حبيب الله عليه السلام جاني را نوره ايد
و از عثمان يان مقصود و عالمان ذكرش را جواسته ايد اما اظنه با همه من خزان قلى الاعلى
كلى الحكمة بلسان التي بالتحفة عن الابداع شهبها و عجزت لالسن عن تحفة و تصفيها
و ذكر ما من قبل من صعد الى بيته ذكره بضرع عرف غيابه الرحمن في الامكان فذكره في
به الايجين مرة اخرى فضلا من له ما طوبى لك يا تحفة لعنك فوجوار الله تعالى
رفيا ليجب ان لنا عليك و على من ذكرك و ذكرك با نزل من قلى الاعلى غيابه من
لهدى الله رب الارباب في حاج بحر لغفران اذ تكلم القان و نصب سر اوق الفقه على اعلى
المقام قد حضر من قبل كتاب من سبي باناء و القاف و كراهه ذكر انارت به الافاق
يا اسى لارال اوله فذكره كور بوده و ستند جناب حبيب الله عليه السلام جاني را ذكر نموده
و بهيتم در يالى و ايام مشابه اطوار ايات نازل و حيات ظاهره لك مريض نمان
تعام مظهر از الله و ادر اك را بطين او هم الوده انه و بجز نبت اوده انه قلى انظر انا نظروا
ارواح بحر ياني امام و وجه العالم اجمعوا سمو انه ائى الاعلى من الامم نحم من قال انه سرق

ايات الله

آيات النعته و انزلها باسمه قلى و كل ايها اشرك المراتب لمراته لو كان النقطه
ليقوم امام الوجوه و يجر ما نزل من سماء شبيهه الله ربنا لا رب اب يا اي لارال ذكر اوده را
دوست داشته و داريم تعامى كه عطف كتب عالم است ان را بجز نبت اوده انه ايكاش
حاضر شده و بتحيات انوار تزيان الهى را چشم خود را به ميخودند با سماء شك نموده
و از نفسى كه بگذشت ملكوت اسماء خلق شده اعتراض كرده انه بارى قلى ذكر نموده و ستند
اجزاء را ذكر ميخام يا قلى عبيك جاني انشا الله موفق باشى بزود كوشاء و دهه ستر
الهى يا حبيب عبيك جاني ذكرت از قبل و بعد ارقم اعلى جارى الهى عبيك و على نيك
التي فازت به كرا الله رب العالمين . مقابلة شنبه

اقا حاسنى
هو المؤمن الملقم الحكيم قد علمنا في اللوح ما استفرج به الملائه على طي لمن اشيع ما امرين
لهن عليم قلى يا قوم لا تسعوا او علم ولا تأخذوا امرا لالن س بالطل و النجاد لواح
احد انه هو المقدر الامرا بخير كونهوا اعلام الهداية بين البرية و نظهر حيات برقم الرؤوف
الرحيم فيما لك يا قلى يا ام الله و عرفان نفسه انه يرى من اقبل اليه يسبحه آء الذين يوجهوا
الى مطلع الامر و كانوا من الراغبين ان اشكر الله بما ذكرت بحسان مطلع امره شوق لخير

جناب ميرزا تقى
هو الاقدس الاعظم الابحى

كرا

كتب نزل باقلى الى الله الميسن القديم و شرب الرحيق المحجوم اذا تى القديم مكرت الله نزل
الجرب انما نوصى اجاباً بما يرتفع به امر الله و سلطانة اياكم ان نعواماً امرتم به من لدى الله
الغريز الودود و قل قدوا ما امرتم به ولا تستبعوا الذين نبتوا الاحكام الله و انتم و استبعوا
كل جاهل مردود و قل قد ظهر صراط الله ان اسرعو اليه لا تكون من المتوقفين انما قدرنا اليه
بالقوب ان اعرفوا لا تكون من الذين تمجوا بالعلم الى هذا المقام المحمود انه ما دون لهم لئلا
يرتفع ضوضاء البعاد انه هو الحق علام الغيوب انما نكر كل من اراد ان يرتفع الى هذا النظر
المنوع و قد دلنا على اجراء الله انه هو الحق علم على ما يشاء و يقولون فيكون ذلك نطق
ان الرحيق بايات تجذب بها من في سموات الارض الله المقدر على ما يكون .

ش حفسه من ص

بسم الله الميسن على الاسماء ذكر من له نال من تحرك من بوب ارياح رحمة ربه الرحمن و وجهه الى
الوجه الذي به اشرفت برائن الاسماء و من في الارض و السماء انما كان عالين بعدا كقربان
الى الله له ان كان لك في اللوح الذي منه فاحت نعمة الوصال في المال ان اعرف قدره
و كن من انثا كرين قد سماه انك و اجابك باقلى ان ربك لهو الغفور الكريم قد فرقت بال
فاز به كشر البعاد و وجدت عرف ايام ربك الميسن على العالمين اياك ان تدرى انك انما
انحسرت طرا انما الله الاستيق في هذا الهواء المنبسط لطيف قد قبنا كالفصل في امر
لا يبعد له ما في سموات و الارضين ان احد الله بهذا الفضل المبين ثم انحط اللوح و افراه
في ايامك بربوات تجذب بها الله المخلصين .

ط جناب جبه الرحيم عليه بجهاء الله
بسم الله اكر العليم ذكر و بيان مقصود عالمان بقاى رسيد كه عالم و عالمان را الله
منوده و لكن اهل عالم محروم و محجوب يا اهل بجه عدم وجود رقيب فضلى است از براى شما
بر شيد از كاس عطرا رحيق بقارعا للذين كفروا بالله بولى الاسماء و فاطر السماء لا زال
جناب حبيب عليه بجهائى و تحت يحاط غيابة بوجه ايه الواح منزله شاهد و كواه قد نزل
له ماشهد بفضل الله و غيابه و رحمة الطاهر و لك في هذا اللوح ما لا يصح نطق امام و وجهه
يشهد بذلك من ذكر كفى بحجة العليم اولياى ان ارض را ذكر مينمايم و بنيت حق شاست
سيد هم و بما يرتفع به الامر و صيته مينمايم طوبى لمن يسع و منك بما امر به من لدى الله
ان العالمين الهباء عليهم يا اهل الهباء من لدن غفور كريم . مقابلة شد

بسم الله الانسح الاقدس النبى الاحمى قد اى ان جناب اين فادوم اجاب نامه مباركه
باين دره فانسه و صل و همچنين مكنوب ديگر و از قبل ان مكنوب ديگر از شاه به
قرصى تازه و سدرى بى اندازه حاصل شه چه كه نبغات قيص و كرتنه ذكر اسم اعظم
و روحات حيه مالك ام معطر بود طوبى للمستيقين و آنچه از مراتب و ثقات تيزه
و تقديس و ارتفاع و امتناع ذات انس اقدس ابهى حيت سلطان عظمه و اعزازه
نه كور شده بود بصبر سر و سده ملاحظه شد طوبى لك بلك و بليانك و ملك باجرى
على ذكر من شهد كسوته القدم بقدميه دانه و احديه نفسه و افراديه اليه بغير واسطه
كتمه و امتناع ذكره نسل الله بان يحكب من الذين اذا شربوا عن كاس التوحيد

وذاقوا من كثر التعذيب والتجريد استقاموا على الامر وانهضهم من في الانشاء عن التوجه
الى المنظر الالهي والمنظر الى الافق الالهي الاعلى ولم يزل كان طرفهم الى شطر محبوبهم وقولهم
الى وجهه مقصودهم وانفسهم لم يزل كانت متزهة من نعمات التي ترعى عنهم المحبوب وارواحهم
معلقة باسم الله المهيمن القويم حمد محبوب افان وقائل عشق را اله ان جناب از
شاهين كاس اربع ابهي وريحن الطيف اصغى در منظر اعلى شهو دنه دار اهل بها محبوب
از حق جل اجلاله يعظمه كجمع را بطراز اتعانت نرين فرمايد واز حفات سهيمه از شطر
نفوس غافله محفوظه دار وجهه الامر عظيم عظيم والاستقامه اعظم من ذلك طوبى للمستقيين
طوبى للثابتين طوبى للراغبين وديكر اين عبه فاني لدى الورش حاضر وآنچه حث
اقدمس اسخ در مکتوب اين بنده مروض داشته بودند عرض شده اما اشرف من
اقب بيان ربك الرحمن قوله عز اعزازه :

لا تخزن من شئ ان اتقم على امر بولاك ان ذاك عجب غيبا عاقل بين سموات والارض
ان الذين اذواك اتهم اتبوا الهوى وسكوا انما هي الظالمين انما عصا كبا نهي بنمساك
فضلا من خدنا ان ربك لهو المقدر القدير ولكن حق لك ان لا توجه الى الدين
تجد نعم نعمات الاعراض ولا تتقرب اليهم ولا تتجمع معهم ذاما امرنا به عبادنا الذين آمنوا
باسم المقدر العزيز الحكيم وان اتفق الاجتماع من نظرت قلبك ناظر الى الله ربك
ورب الامم الاولين بل اي رب اعطى من الدين يري في وجوههم غره كهم ثم اتى
على ذلك وشايت ثم استغنى على شان لا ينبغي حجابات اهل الاكوان ولا هرات
الشياطين اي رب انت بيتي الى شرق امرك وطلع الهامك اسلك بابك الاعظم الذي
فضلت به بين الامم بان تحفظني تحت سوادك وحكمت وجاء محمد كالمات المقدر المعفور

الرحيم هل تخزن من الدنيا اتحاستغنى ورب العالمين ان افرح سبحي لا يناد له ما خلق في
الابداع ان ربك لهو العليم الخبير ان اظن بفضل بولاك اتقم من احبه انه هو ارحم
الراحمين . انهي

طوبى لك بما تعلم به كرك لان القدم وانزل عليك آيات قدسه وجاهله المحبوب افضل
لا يناد له شئ في العالمين وديكر ذكر كسيرة وثنائى ان جناب را خدمت اعصان
واقفان سرده الهه عزنا تخم مروض واشتم ونحوها بغير اربع اسخ البلاغ فرورده
وانچه درباره قباجات بيت مرقوم داشته بودند تا كيد منع در ارسال آن شده انشاء الله
ميرسد جناب كور كمال محبت از آن جناب دارنه و عرض كسيرا بالاهايه ميرساند
او اين كه عكس ببارك اقدس حضرت غصن الله الاعظم روح العالمين فراه را خواسته
بودند بر آن جناب معلوم بوده كه در اين ارض و ترس با آن شخص كه اخذ عكس ببارك
نموده نيت در اين جهات حال تحصيل آن ممكن نه شايد غيبه او در قسم ديكر جاري شود الا ان
بهد الله والهيبه عليك وعلى اهله . خادم الله مقابله شد

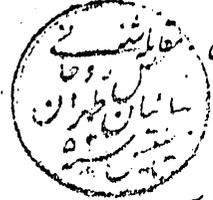
بنا مجرب عالم بيكوت حال رفته كه به ره نكت جت بئني كه نبوب ارياح انمان
واقفان او را از سرده قطع نمود جناب اسم الله مهدي مراتب خلوص و اتعانت و مودت
شمار اب حث اسخ اقدس مروض داشت انشاء الله در كل ايجان بنات مخصوصه رحمانه ناز
باشيد و در طلب ساكن و ترويج الهيا عليك . مقابله شد

اسم با الله الفرد انجیر . مقابل شد

بسم الله القدوس الاهی ورتبه من الله الی الورد الی تمکت بهذ الاصل القدیم وسمت الله آذ انق
باعتق قات است کبک الله العالمین فارت باصفا کلا الله اذ فطرت بطنان بین ان یا ائی
طوبی لک بانتمت فی بحر عرفانی و فرت بانوار جوی و لذت بطن جانی و شکست بجل کرمی و شست
بنیل الطافی الی اعطت السموات الارضین لعمری لویا فذک عرف ما نزل لک فی هذا اللوح
تجدید فی عین حراره الحبه علی شان لاسکنها میاه العالمین که لک نورنا علیک بانوارش
ایمان و زیناک بطراز الفضل من لدن ربک الفرز انجیر ایما که ان فاذک لا اخران فی شئی
توکل علی الله انه ینصک باحق انه لولی المقبلات و الی المقبلین ان الحمد لله رب العالمین

القدس الاهی قلم اعلی سفیر میاه ای کنیزین و دختر کنیزین محمد کن معصوم عالم را که از بحر عظیم آسیای
و بحب جمال قدم فائز شدی و در این ایام که امطار رحمت نازل و ارباب قیصر رحمانه در بوی
و امار سده رتانه در ظهور و امکان از طراز بریح رحمن زمین و نور تو محمد مانه می و با کلین دلگوش
فائز شدی محمد کن که در کمال استقامت و ثبوت از کوشش خایت نوشی و بز شانی به کوشی سرود
باش و از ما برایش سقظ نظر الطاف الله با شما خود و خود او بود قدر این فضل با اینه غنیمت
شیریه اتسع عباده الین آمنوا و امانه الای اقبلین کلین الی الله الفرد الو احد الهمین المقدر الیم انجیر .
مقابل شد

بسم الله

بسم الله القدوس الانور سبحانک اللهم یا الاهی انت الله ی خلقک المکنات بکلمه امرک و ذرات الموجدات
بطبقک و اقدارک کل عزیز ذل عند ظورات عرک و کل قوی ضعیف عند شونات قدرک و کل
صیر علی عند وارن انوار و جهک و کل غنی فقیر عند برورات خفایک اسکب باک الاهی الی به
زینت من فی کلمات امرک و جبروت سیک با ن تجذبی من نعمات و رقا، اهدیک الی تقن علی
افغان سدره قضایک باک انت الله لا اله الا انت ای رب طهرنی میاه جنتک ثم اجنی
فانصه لوجهک و تقربه الی حرم امرک و عقبه قربک ثم قدر لی یا الاهی با قدره نوره الامانک ثم انزل
علی یا یسفی به وجهی و یستزیر به صدری و انک انت المقدر علی هات ، و احکم علی ما یرید .

بسم الله الابع الاضع الاهی یا من سبقت رحمتک علی کل الاشیا، و فصلک احاط من فی الارض
و السماء، و انک اقرت سدره ایمان من فواکه الرفان و به که زینت قلوب المتعینین بطراز
الایقان اسکب باک الرحمن بان غنمی علی رحمتک و خایک ثم استسبی من اما، اللالی اقبلین
ایک و یقین عن سواک ما نهمن عن جنتک و رضایک اشارات اشکر لکن و کلمات المرصین
ای رب تدرقی بنور معرفتک ثم بصری کل عرفانک لا عرفانک فیک و استقیم علی جنتک رضایک
و انک انت الاهی لم نزل کلمت تقدر اعلی ما یرید لا اله الا انت المقدر الی المقدر الفرز الیم
و الحمد لله رب العالمین .

القدس الاهی ای الله الله محمد کن محبوب عالمیان را که بنیات او بر میانه هدیه و اورد شدی

و فی صفات رحمانیه که از سما و ارض نازل است فائز گشتی طوبی کف و لولا صلین و الواصلات
ذکر است که ای العرش بگو که این لوح که مطلع غایت ربانیه است نازل و مضمون آن آنه
ارسال شد تا فخر رحمانی را از این لوح روحانی بشناسم نماید و بجهت تمام بندگان محبوب امکان شمول
گردد و قدر این آیام و غیبات شریفه از ارفاق فضل بر آید چه که شبهه آن در ابعاد ظاهر نشود
ان الله لم یزل لایزال الی ما فی السعادت یا شایسته و از ذکر غیره دست فارغ و آرزو
باشید البتة عینین یا امانی .

الاقدم الاضح الاضخم لک الحمد یا الهی یا جلتی یا فاعلم انک فی سبک الشکر که یا عالم
ایست و بشود و ما لک الوجود یا جلتی یوحا فی حکمت و یقینی کما سب البلیا یا لا ظهار لمرک و اعلاء
کلمتای ربی بلا فی اذکر تعلقا و یحک اذکر ما و رد علی من قبل من اتقا و خلقت اوما
اعاطی فی کتاب الایام فی سبیل رضایت اشکرک یا الله الاله و احمدک یا فاطماتنا یا اریست
فی هذه الایام من خلفه عبادک و بغناه برکت استغنیان تبخیر من الدین استقام اعلی ارکالی
ان طارت اردو اجم الی ما فضلک و هو آء غایت کتابت انت الفخر الرحیم .

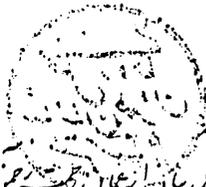

هو الله فبجانب اللهم یا الهی کتابت انت خاطر تهرات و الارض و انک علی کل شئی علیم خالق کل
شئی و رازق کل شئی و بارک کل شئی و صور کل شئی و متور کل شئی اذ ان الله لا اله الا هو
که خلق و الارض قبل و من بعد یحیی و یمیت و یحیی و یمیت و ان الله یوحی لایوت فی قبضه ملکوت

بجانب کتابت انت
عظیم

کلی

کلی شئی و فی سینه کل الانبیاء بانه العزیز المحبوب الاله الامام الحسنی من قبل من بعد الاله الامام
المبین القیدم و له الامثال العلیا و خورات الکبری و حجیات العلیا و انه علی کل شئی علیم و خلقوا
کلی شئی بامر و بقوله کن فیکون بانه الله الاله الامام الخالق الایمانی و صور الایمانی بانه تسلی
قدیر فبجانب اللهم یا الهی کتابت انت خالق و رازق و یحیی و یمیت و انک یا حکیم العظیم .

کتاب و در همه علیها بجهت الله
اوست و بنا و اوست شنوا یا محمد لای بیان از همان کتابت عن بعد نمودیم و بسوی تو فرستادیم
قسم با قیاب تحقیق لای کلیات را آنچه در عالم خلق است مساوی نماید اشکری ربک بخدا
الفضل العظیم و جولی لک الحمد یا ایها المظلوم و لک الشکایا یا ایها المسجون من ایدی الغنین

کتاب عمه علیها بجهت الله

بسی المزد علی الاغصان کتابت انزل الرحمن لای سمعت و اجابت و فازت با آیام بحسب المبین
و غیره ای ذرعه ای مالک احدی در اذکر گوش جان بشود قسم بحسب بحسب اگر نفسی از این کما س
بهرت یعنی بدت بیان رحمن فائز شود و در هیچ آیام و لایلی بگذرد و دست یکتا شمول گردد امروز
روزی است که ذکرش لم یزل و لایزال بوده و جیس اهل عالم با آن عده داده شده اند و چون
انرا فخر بر دم الهی طالع شد کل اعراض نمودند و با امر هم شیطان عامل گشته کنونی کسی که از او
الله فارغ و آزاد بود و پیش از این کسی که ذکرشان در کتب الهی ارقبل و بعد بود و فی علم و طوبی علم

کتاب

ان شاء الله آن در وقت در جمیع احوال بسره و متکب باشد فی که ارباب مختلفه ادراسه قطعی نماید
این است حقیقت محبوب عالم ترا و ساکنان زمین را در جمع او ان همه کن مجرب بکنان اید که ترا
فانز نمود بامری که معنای ارض از آن تجسید آن ربک انوار انفقوا الریحیم الجها، علیک و علی
الامانی فی سناک من لدن یسحق کریم .

کثرت و رفعت علیها جبار، الله

هو الله اکر و الله که در یاد رقی نیک که نسبتا اعظم و سنگدل عرفت تا از لاه فی انفرقان فی هذا
الله که اکرم قلم اعلی شهادت بیده که نسبتا عظیم اقبال نمودی و باقی اعلی که مقام اشراق آن نیز
اعظم است منوجهی امر و زکات حقیقه شرق اوست آن بنای که جمیع نیسیا، عباد را با آن است
داده اند و کتب و صحف و زبر الاهی بد کوشش برین و نظریه نظر بر اثبات بقده و سه و فاعال نظر بطوره
و اعموم فی محاب عظیم منقرب شان بعبقین از عباد و اما، برین علی الارض ظاهر شود ان الفاعلین فی
ذال الیوم فی فزین عظیم که لاک بزرگ الیوم لشکر ربک انجیر الجها، المشرق من اقی الیوم علیک
و علی کل عبه فار و علی کل اینه فارت بنده الامم المسین .

مهربان که (بها، الله) عده الی حضرت فارت

بنام خداوند پاینده مهربان الله انچه بنایت کبری فارت گشتی و بسبیل تعالی مالک الامم را
از قبح فضل پوشیدی حق جل جلاله از برای هدایت و تخریب نفوس آیه و کل را بقدرت

و تزیین معروف امر فرموده تا جمیع من علی الارض بطراز اتحاد و اتفاق فائز گردند و باین سبب منی لاف
عالم نونه لایما، الله آن ارض را از قبل مظلوم کتیسیر برسان و بناتیش ب رت ده بود
دزدان در کین بوده و هستند لای تحت حمایتی را با شش خط فغانیه مخصوص فیدیکه علیها جباری را
کتیسیر برسان بگویم الله اخری فریاد فغانی آن نزل لک تیر که بقدر لاک انجیر فی کل عالم
من عوالمه انه علی کل شتی قدیر و همچنین صاحتی فارت و بنات اور از قبل مظلوم کتیسیر برسان
از حق مطلقیم کل انوید فرمایید و باینج و بریمی حق دارد الجها، المشرق من اقی الیوم علیک
و علی ما فی سناک الالافی اقبلن و بمن نداء، الله رب العالمین .

کثرت و رفعت علیها جبار، الله

بسی آن حق الاین یا در وقت علیک بجای در دریای کرم محبوب عالمان نکلن درین اعظم دینی
که افران اورا اعاطه نموده ترا در کرمیایه که جمیع عالم یک حرف آن سواد که نیسیایه
ان از حق بفضل ربک الله انوار الفرد الی الله شفیع الایم جمیع خزان ارض ماخذ الملوک بکل مبارکه
یا در حق علیک بجای که با آن فارت شعی سواد که نموده و نخواهد نمود انیشکرت من قبل عباد
و الله و الله لا یوصف و صف غیره و لایه که بر ما سواد چه اگر جمیع عالم الی آخر الی لا اخر له
بشکرتی قیام نماید و در شب کله از کلماتش و معنی از نیایش سمدوم و بقوه که لک ذکر که اعظم
من شکر سجده اعظم و ارسال الیک لایقینی به و ام اسسی الی اقی القیم .

مهر بک (بجاء الله) خدیجه علیها بھاء الله بنت عمه
 ہوا تا قیامت یا در قیامت علیک بھائی ذکر است نزد مظلوم بودہ و خواهد بود عزت سبب عزت
 مالک قدم گشته ناله و خنیت اصفا شد و اقبال و دوستی در ہر گشت تو کوی فی کل الامر علی اسم
 ربک و توضیحا الیہ انہ از بسک بسبب در پی و ہر بسبب بصیر قدر اینا بھاء الله
 ز فراتک کبر انہ قدر لک تفریح بہ العالی و تقریر بہیون آنچه مقتضیات حکمہ بالہ
 الحی است بہتہ ظاہر شود و بعد از محمد فائز شدی با چہ کہ اکثر خلق از آن محرومند و نوبہ گشتی
 بشنی کہ مالک قدم در بطن اعظم ترا ذکر نمودہ افریحی بہذا الفضل المبین جمع اما ان ارض را
 بکبر برسان کل اوصیت مینایم با خلق مرغیہ و اعمال طیبہ و محبت و مروت و اتحاد
 از قبل و بعد قلم اعلی کل رضیت فرمودہ با چہ کہ بسبب و علقہ ظور لالی حکمہ در بیان است از بند
 ان فی البھاء من لدنا علیک و علی اللانی امن بالفرد انجیر .

ک در وقت خدیجه بنت عمه علیها بھاء الله
 ہوت بہ انجیر یا در قیامت علیک بھائی طربی از برای تو چہ کہ از اول امر کہ آفتاب ظور از اقی
 ارادہ حق صل جلالہ اشراق نمود اقبال نمودی و بخت و مروت تمام بخت بر لی الانام قیام کردی
 از رجال نزد خدی شتال نہ گوری اولیای حق ذکر خدمت ترا نمودہ اند شہدہ مذکب من عندہ
 ام کتاب و نہ کہ بنگلہ اتی فائزت با نام بھاء لازل ذکرش لہی المظلوم بودہ و نہادت
 سید بہ اقبال و توبہ و خضوع و شمع و خدمت او بہہ و فی سبیلہ استقام و نہ کہ بنگلہ الاخری
 در شہر بر جعی و غیاتی و فضلی الہی اعاطہ الملک و الملکوت سبحی مستبین کہ باقی اعلیٰ غرہ و نمودہ

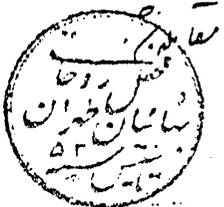
و قیامت لہی الوبہ مذکور بودہ و مستند محمد کبیر محبوب عالم را شمار انوبہ فرمودہ و اقبال باری
 کہ من علی الارض از او غافل و محجوب الا من شاء الله رب العالمین البھاء علیک و علی اللانی
 امن بالفرد انجیر .

در وقت خدیجه بنت عمه علیها بھاء الله
 ہوا المقدر علی ما یشاء قدر الملکون و خلق المخرؤن و نادات الله رتہ قدر اتی یوم انہ الملک الفرد
 انجیر ما ارض انہ الله و لا تشبوا ابراہیم ان اتبعوا من یدعوکم الی الصراط المستقیم تا نسیہ لا تم
 مشونات الارض و زرضنا و لا ما عند الملوک و سلاطین سوف یاخذہم الله امر ان عندہ
 انہ لا یحجرہ حنود الی الم فیصل ما یشاء سلطان من عندہ انہ لہو المقدر القدر ما اتی اذ افرت کتبی
 و وجہت زبیر حرف بیان ربک الرحمن صیدہ علی عینک و قوی لک بھاء الله ما ذکر کنی انہ تنی
 علی عرفانک از اعراض حنک اکثر اخلق اسکب بانوار و حکم ان تو قتی علی الا تقارنہ علی امرک
 انک انت المقدر ان لب القدر .

در وقت خدیجه بنت عمه علیها بھاء الله
 بنام مقصد و عاملین یا در قیامت یا خدیجہ از اول ایام الی عین با شرافات انوار آفتاب حقیقہ
 مرتبتی و از رجحان بانش مزدوق لازل ذکر است و خدمت نزد مظلوم مذکورہ و در حقیقت عمر آ
 از قلم اعلیٰ مسطر ربیہ انجیر بسبب خبثت فائز شدی و از کور غیبتش نوشیدہ الی عمر انہ در فرد

اعلیٰ ذکر است که در این مشاهده بیانی فی سبخی العظیم .

ک کفت عه علیها بھا، الله

بنام میخا خداوند دانا که تهنوتی شدی بر اقبال در ایامی که عجز و ذلالت و ادب و امرای از حق اعراض نموده آلائش است، الله این مقام بسیار بزرگ است یعنی حق معین علی الارض باد و معادله بنمایه فضل حق شکر و سرور باش و از روش فارغ و از آزار قبل قلم علی کل رابعیب ناعیب و نیت ناعی اجبار فرموده است، الله حق سبیح کل را حفظ فرماید و از کوشش با بنوشانه امر در حق منسوب است چه که در کتب قبل بوم الله مذکور و ملاحظه است مقام کسی که با تهنوت کبری فائز و بر امر الهی ثابت در رخ شاد به گشت خدمات و زحمات مثالی بحق معلوم و مذکور است انشاء، البته بغیر ضایعات نامتناهی فائز نمید اجماعی در نزد حق ضایع نشده و نخواهد شد طبعی از برای معنی که او را شناخت و قلب را از غیر او برود اخت البها علیک و علی اللالی مملن و اجن نه آء الله الفرد الخیر .

الله عه علیها بھا، الله

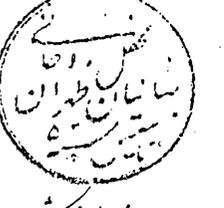
بسی لاقدر سن لکن تقوی یا در تقی یا الکه اجروت و سلطان ملکوت است که بالذی برافند انفرع الکر کل البشیر و ظهر کل امر استبر بان تنزل من سما و فضل باقرب ملک و رفاهت الی بحر و ربک و سدره طور که ای ربت انما التي مررت الی تفرع شکر باقلب و انفراد و اجبت

ذاتک و اقبلت الی القوت و نقت بجانک ای ربت آید و رفقت علی ذکر کین انما ملک و قدر لها ما تقر به عیننا و شرح صدره ای ربت انت الکریم و استک قائمته علی بابک استک بان تقدر لها ما یجلبها علی قدر جلال اذک و ماطفه با ملک فی کل عالم من عوالمک انک انت المقدر المتعالی

العلیم الحکیم .

هو الظاهر من الاقوال الیهی الهی الیهی انهد به الکریم بویک لدهی کان مذکور فی کتب و صحف و در برگ و الواح و اطهرت فیه ما کان کوننا فی ملک و نخر و نامی کنا و نعتک استک باری العالم با ملک الاعظم الیهی به ارتدت فرائض الامم بان تویه عبادک و انما علی الاتقاة علی امرک و القیام علی خدمتک انک انت المقدر علی مات و فی قضتک زمام الاشیاء تحفظ من ثا و بقدرتک و سلطانک انت القوی الغالب القیدر .

خدیجه سلطان بنت عه علیها بھا، الله

هو ان علی العظیم یا امی یا در تقی نه ای شمارا شنیدیم حق شاهد و هم او گواه است لا زال ذکر ما در ساحت مظلوم بوده دست عریضه شمارید و بان جواب که از سما غایت مقصد و عالمیان جاری شده جواب غایت شد فضلا من عنده و هو الفضال الکریم آما و او را آن ارض را کبیر بر ما نیم و وصیت بنماییم آنچه که سر او را ایام الله است مستین طرأ افضل و غایت حق صل جلاله برت ده و از قبل مظلوم ذکر ما لجهت من لده علیک و علی ما فی اللالی من با الله

الفرد انيسر جناب محمد علي عليه السلام را ذكر فينا ثم وبعثت حق جل جلاله ثرت سيديم .

انبي شيرين

بنام خداوند بكت يا شيرين وفضل وبعثت حق جل جلاله فقلنا انك از عظم علمای عصر برزم باش بوديد ركائت سفلى نزول نمود و تو بدرجات عالى بصورت نمودى و از يوم التمجيد بحسب و توان فائز او از درياى عرفان محروم و تو مرزوق كد لك جفا الاعلى اسفلا بطرفا قيل من قبل نخل اعلى علم سفلى علم و اعلم اعلم ان العالم من هدى الناس الى صراطى و علم سبيلى المتقيم بها على انسى و عليك وعلى امة الله من قبل ومن بعد .

بسم الله و على الافان يا انسى اسمع نداى من حول عرشى ليليك الى بحر لاله صل و باغ فخره و سج ان ركب لاهم اعلم الكريم قد اراد ان من عليك به كراما اياه لى العالم التوراني في هذا العالم الظلماني و توفى بان لنا عوالم في هذا العالم و شكرك ركب بخير الله لو اراد ان يظهر من الدرته اوزار الشمس و من القطره امواج البحر ليقدر كفضل من انقطة علم ما كان ما يكون انما لنا تسوية على العرش و صلت و رفته نوراء لاسية ثيابا رقيقه ايضا صحبت كابد الطالع من افق السماء تعالى الله بوجهه لم تر عين بشهنا لى حلت التمام اشرفت السموات و الارض كان كسيرة القدم تحببت عليها بانوار تعالى الله بوجهه لم تر عين بشهنا و حتى ستم و قيل لنصن البان في نظر الرحمن تعالى مطلع به لم تر عين بشهنا ثم سارت و طفت من غير قصد و ارادة من عنده كان ابرة العشق انجذبت من نفاطيس الجبال المشرق امام

و جها تعالى بوجهه لم تر عين بشهنا شى و الجلال نجدتها و ملكوت الجبال سئل و راسها من برع حسنها و لاهها و احد الراكها تعالى بوجهه لم تر عين بشهنا ثم وجدنا اشعرات الوداء على طول عتقها البيضاء كالتل و الجند و عسقا في هذا المقر الابهي المقصود الاقصى تعالى بوجهه لم تر عين بشهنا كما تقرسنا في وجهها وجدنا النقطه المستوره تحت حجاب الواحده مشرقه من افق حسينا كان بها فصلت الروح محبة الرحمن في الامكان و دفاتر لثاق في الافاق تعالى بوجهه لم تر عين بشهنا و حكمت عن تلك النقطه نقطه اخرى فوق شيعها الايمن تعالى بولى اسر و اهلن الذي خلقها لم تر عين بشهنا و قام بكل الله ميسى و ميسى و راسه ساقه متحركه بنجدته من آيات رحمتها بارك الذي خلقها لم تر عين بشهنا ثم انذرت مرورا و فرحا و فرحا الى ان تيرت و صنعت فلما اناقت تقربت و قالت نفسى سبحك العدا يا رب انيب في ملكوت الاله تعالى بوجهه لم تر عين بشهنا و كانت تنظر الى شرق العرش كمن بات في سكر و حيرة الى ان وضعت به حول عرشك و ضمت اليها فلما تقربت تقربنا وجدنا منها ما نزل في آياتنا الخروجه احرار من قلى الاعلى تعالى بوجهه لم تر عين بشهنا ثم قالت براسها و انكنات بوجهها على حسيها كان الهلال اقربن باليد را تمام تعالى بوجهه لم تر عين بشهنا عند ذلك صاحت و قالت كل الوجود بلائك العدا يا سلطان الارض و سما الى ام اودعت نفسك بين يديها في يدية عكاه احمد ما لك الاخرى المقامات التي باوقت عليها يحزن اهل الاما عند ذلك تبسم اعرفوا هذا الذكر الاعلى و ما اردناه من تبرر استرناظر الاضحى يا اولي الشئ من اصحاب يفتنى احرار قد تصادف هذا الذكر و ما فيه و لده بشرى الذي نطق بكبرى و سلطانى و اخبر اناس بها بشتى و بحر ارادتى و شمس طوبى و غزوات يوم آخر الذي فيه ظهر الغيب المكنون و السر المخزون و الرمز المصون الذي به اعد الاضطراب كان ملكوت الاما و ضيق من فى الارض و سما و الاس انقذنا بسطون من عندنا و قدره من لنا و انا المقصد على اناس و لاله الا اننا اعلم الحكيم طي لمن وجد عرفه الله في هذا اليوم الذي كان مطلع بطور و شرق

الى الغور

الهي العزير وفيها فتح النعمة وسرت لسته واخذ جذب الظور من في اقبور وادنى الطول لك قد اقمته را
العلم اجسبر وفيه فاذا كل قاصد بالمقصود وكل عارف بالمعروف وكل ساك بصر اطه استقيم سبحانه يا الهي
بارك على جانتك ثم انزل عليهم من سما عطايتك يا محييهم منقطين عن ذونك وتوجهين الى الافق الذي
منه اشرق شمس ضلك وقد زيا الهي لهم بنفهم في الدنيا والاخرة انك انت المقدر المتعالي
المبطل البازل العتي الكريم .

هو الهدى الاهداهم اللهم يا الهي يا عجل الذي سمي بروحه وقلبه وخوازه وجسده حتى ورد على شاطئ
بحرك الاعظم وشرب من زلال سلال الوصال غده شروق همة ات طمعه عن شمس توحيدك
اذا يا الهي اسكنك باياتك الظاهرة في ميا كل التوحيد واثارك الباهرة في مظهر التعريف بان
تقدر لكل خير قدرته في ملكوتك انك بساوك المخلصين وتنزل عليه فيوضات سحاب سما
رحمتك الكبرى يا من بيدك مفتاح القلوب كلها لا تاكل فقرا يا باك واولا عند ظهور عرك
وسلطتك لا تملك في ملكك شين .

الاقدمس الابهي هذا ذكر من له نال الذي آمن بالله العزيز الوهاب ليحبه خاء الله على شان
لا يوتر في ظلم الذين ظلموا ولا اجتماع الذين كفروا بالله اذ اتى في ظل سحاب انا نراك من
الذين اعرضوا ان ربك لهم عزيز اهللام ان اظنن ثم استقم قل يا قوم هل اليوم يوم الارياب
بعد الذي اتى الرعد بسنة واقدمه ارفا فوالله ولاشكره وان احاط سلطانة الافاق لولاه

من يقوم على الامران انصرا يا ملا العجا رب نصبت اعلام انصروا انفتت رايات الذكرك في البيا وقل
هل ينبغي لاحد ان يترقبه الى الدباب مرضنا عن الوهاب ان هذا الاشئى بحجاب قل وعوا
الغدير واجر الاعظم امام وجوهكم ان اعتبروا يا اولى الابصار قل وربى الرحمن لولاه ما ظهر ليسان
وما نزلت صحائف الله المقطرة لغيره المفاخر كسر وضمم الوهم بضمه يقين منتبها الى شروق الالهام
قد نزل ليسان لاسمى وزين بذكرى الميمى على الاكوابين التي تحل ليسان سلقا باذنى وورق من خردى
وانتم ترسرونى سبحانم البنفسا . ما لكم يا ملا الدباب ان اذواه لعل تعرفون هذا اليوم الذي فيه يطوف
البرهان حول عرش علم الرحمن لولا ايجبت من نصير الله في سر والاجمال ليعمرى ليعقدون نولاه في
ما ظفر في هذا الظور يدعون الورى عن براهم يسعون الى كعبته من فى الارضين وسمواتك
لا تحزن توكل على الله انه يصرف شئ بقدره وسطان قل يا الهي ترانى من اعدائك الذين كفروا
بك واعرضوا عن جالك بسبب الذي وعدوا به في كتابك الوهك امى رب اسكنك ملك الذي
برفا حث نجات قبض رحمتك في ديارك بان تصرفنى في كل الاحوال وتقدر لى اجر من قام على امرك
واستقام على حبك امى رب ايه فى انصرك فى ملاك ثم اكتب لى ما كتبت لاصفياء الذين
استشهدوا فى سبيلك انك انت المقدر المتعالي العزيز الحكيم .

بسم الله الابدي بلزوال حتى جل جلاله وجميع كتب صحف وورق خود خلق اباين يوم اسخ اوس
وظهور الكبر اعظم وبعده فرموده وبث فى اين يوم سترت است که در جميع قرون در كتب مطوع امر
وشرق صحى يوم الله مذکور ووسطه استسح ذلك لكر اهل عالم انا ما لك قم محروم ومنوع
شبهه مؤننه وبعضى هم كالمجان خود اقبال نموده اند بانك كه بهوبى مضطرب شاهر وكر ذم وكر

از کوه برین آمده بود لبسته برانچه نشسته سنگ دریا بحر حیات محروم و مرموع
نیکشته از حق بخوابد و با نوار آفتاب تقاضا نمود و زین فریاد آنه لهنو المقدر
القدر الابره الله العزيز المحيد . معاً علیه صلوات

الاقدمس الاصح الاظم كتاب من انما الى الذي عاز بالعرفان اذا شروق جبرته الرحمن ليا فده
جذب الجيسان الى مقام شفق من الامكان بنه الامم التي بدت بوجت بجرا كلكه و استبان طوبى لك يا
تقرب الى المقصود و اشد غم كل شر كرتاب اما ما وجدنا من عرف محمد الله عزنا لك هذا
الروح و ارسناه باحق فضائل عندنا ان ربك هو العزيز الوهاب ان اذكر ما ورد علينا في سبيل
ثم سجدت في هذا المقام من ايدى التجار قل يا قوم و اسلمه القوم انه من افاق استجبت من ايدى باعلى
الله آء و يد عوالاته الالى الله ما لك البه ، و الخاب قل اياكم ان تتعوا انفسكم عن هذا
الورد شروق من افاق الابداع و توجهوا بالقلب الى سطر المقصود و لا تتبعوا اكل ناسك عند اركلك
ارسنا اليك نغمه من نغمات الرضوان تجده عرف الرحمن و تقول لك الحمد يا مولى الانام . معاً علیه صلوات

جانب شهدي حسن عليه صلوات الله

هو انما خضرتنا نظر الليم كتاب نزل باحق من لهى الله رب العالمين في امرهم بالبر و التقوى
و ينالكم عن النبي و نوح ، كه لك اشراق تراكلم من افاق ارادة الله المقدر القدير يا حسن اشرق
بسطيم تراستقيم فرمايه بر اشرش و نويده نمايه بر آنچه بطراز قبول زرين است و ذراع و جدال

من شده

من شده اوليا ، بايد از آنچه را بخون و دشنام شود بخت گشته و دورى نمايه از حق مطمطم
اوليا ، را موق و دار و بر آنچه سب راحت و اطمینان عباد است آنه هو است مع المجب
فده حضرتن لك و از نك بايقربك الى الفرد و بحسب و بقدر لك ما يفتك في كل عالم من
عواله انه هو الفياض الغفور الكريم . معاً علیه صلوات

ط جانب ملا على ك عليه صلوات الله

هو التاقل بالفضل رحيق بيان مقصود عالمان نفوس مطهرة مقدسه و قلب مطهورة طاهره را
انده نموده بشني كه كل قصد مقام اعلى و افاق الهجي نموده انه تا فاخر شود با آنچه كه از برای آن از عدم وجود
آء انه يا خرب الله محاط غايت حق جل جلاله شوجه بوده و دست بچيك از يقين و اطمینان محروم
گشته از زانو او را برتر عظم عالم را احاطه نموده طوبى از برای نفوسى كه اعراض موعظین و افاق
ناحقین ایشان را از نور شروق لاخ مبین منع نمود يا على قصد مطاف فردوس اعلى و خبت على نمود
ان انام سكون و داخلين بر مراده ترصد و بار بغي و نضنا ، مثل له انتقميات حمله الهى ابر ترقت
فما ترون لكن بحركم سراج و آفتاب جود شروق و لاخ نسل من سما ، افضل و العطا ، ان كتب لك
ما امر القاص من قبله الا على انه هو المقدر على ما يشاء ، لا اله الا هو العلى الاعلى . معاً علیه صلوات

ط جانب ملا على ك عليه صلوات الله

بسم الله الاقدمس الاصح الاظم كتاب نزل باحق من ملكوت ارادة الله العلى العظيم و انه بطراز الواح

الابرع

دائم

الابواب تفضل ما نزل من قبل من لدن عزيز كريم قل كل حرف يخرج من فم الله فيكون من المعاني
 لا اطلع به احد الا بعلم انجيس طري للذين اعدوا جواهرنا ووضعا انا وويل في هذا الظهور
 ايسخ قل لا يعلمنا ويل الكتاب الا الله ليس لاصدان يعلم به او يتكلم فيه كذا كذا قصي الامر من نعمته رقيه
 قل خذوا ما اردنا وظهر ما نزلنا في الكتاب هذا خير لكم ان انتم من العارفين فانظروا في ما الفرقان
 انتم تأولوا وما اصبروا الا من ايداه الله ياتح كذا كذا يعلم القديم قد تشقت شرائح الحكمة ولسان
 ما اختلفوا اهل الايمان الا انهم من الهائين تسوا بحيل الاتحاد ثم اتهموا انا وواحدة ما يتكلم به
 من النظر كذا كذا ما كرم ما كرم البرية في هذا الفجر انيسر اذا فرقت به كذا كذا في كل الكتاب
 ما يجب الذكرين .

ط جانب لا على ك

بسمه العزيز احمده قد اذن الالامات وظهرنا بينات ولكن اناس الكرم من الفاعلين ان الذي فاع
 بانوار الوهاب من اهل هذا المنظر الاكرم طري بسمة تقرب لطف من توبه الى سبيل رحمة ربه الغفور
 الاكرم لو عرف اناس ما بنده والمراد عن در انهم وما توقعوا في هذا الامر الذي توبه اليه الملائع
 واهل الفردوس الذين ما عرفهم الا الله رب العالمين قل يا قوم لا تتنوا انفسكم عن هذا الفضل
 الاكبر ولا تتنوا اهل جاهل بسيد كذا كذا ارسلنا اليك نوحا من نوحات سيدك لولا ان القديم

ط جانب لا على عليه جآ. الله بنز

بسمي العزيز

بسمي العزيز الوداب قد ظهر حكم الله الذي رقم جميع القدرة في كتابه ليكون هذا يوم قيام الدنيا
 تنطق ولكن القوم لا يعقون قد نبذوا بحر العلم عن در انهم سرعين الى كل جاهل مردود وديرون كثر الودهي
 امام ووجههم وهم غير رضون طري لمن فرق الاحجاب باسم ربنا ملك الملوك وويل لمن نبذنا الله
 عن در انهم تتكلم بما هو آء الذين اعرضوا عن الله في يومه الموعود قد ذكر ذلك لدى المظلوم وذل لك
 هذه الايات التي تنطق في العالم قد اتى ما ظر بها سبيل ان شهود خد اللوح بقوه من عند نام اقراه برها
 المقربين الذين قاموا وقالوا الله ربنا ورب من ترين قميص الوجود .

بسم الله
بر انصاف بقدرت

تمه نشانی برین مع هیئت الاج و در سنه الی الذین انزلنا به المبین القیم الذین بانتمتم
شرفیات القوم قسودا قلدرا کن یک یا الله العزت الشہر لانا لودمانہ ہذا التکین ان
نفر احد من جمائے کثر خیر من یعطائے یسبغ الی تمام لاکثرہ حدود عالم ولا خوف
سطرہ الارض و علی ما الذین نقضوا عهدہ و عتیقہ و قالوا لربنا انہم الی ظل من محرم شہد
قمر الایح لردکان لری الذی استیاع عرش ہمد الایہ بانک فرجت عن البیت یقبلا
الی اللہ و قطعت بحمال والادعار و البرود بحر الی ان سخرت و منعت لہا و در است
بشرف بہ کتب اللہ رب ماکان و ما یکن طری لوجہک بما توفہ و لعلک لا یقبل
الی المغرب المظلم الذی مانعہ سبحات بحلال و لاجحیات ہر الضلال قام من البرزخ
و اکثر باع استاد تلم قد انہ ما عدتم بہ و ظن من خلقت السموات و الارض للقاء
الظفر و یا قوم ولا تفرحوا من الذین انزلوا حجتہ اللہ و کفرہ انعمہ و جادلوا ما تدر و عرضوا
عنه فی یوم الرعد لعلک لا تشہد لک قمر الایح فی ہذا المقام الرقیع لہ اللہ
ان یؤیدک علی حفظ ما نزل کتب من لہ من ربک العزیز الودود الہماد فر لہا علیک علی
الایح الذین بانتمتم الدنیا و زخر فیہا و لا تفرحوا بہا و رجوعا عن دلری العزیز الخیر

بر اسع عجیب

اللہ العزیز لرحم عبداک و لانا یک و لا تنعم عن ذوات حکمت الذی جری فی ایاک

فی حقہ الخشاہ ما مرک ارب رب انتم عدا قہوا الیک منتظین من ذریک فاکرل
علیہم و مع لانا یک من سبح سما و جودک یا یخطفم عن ذریک ارب رب تر
ملاہ لبیان نقضوا عہدک و سر و انشا فاک و عرضوا عن حماک استیک
یا لہم العظم الذی راج بانک و یعرف تمسک الذی راج فی رباک ان تخط عداک
و لانا یک بقدرتک و سلطنتک لا الہ الا انت المقدر بقدرتک صحت

خدا میرزا لا الذی حضرت نماز ہوا الامیر حکیم
لروزہ جہل عنق و انما لہ غنودہ و جمع شایذہ و ما منتظین باطل و ذاکر
در مدینہ عشق لغمہا مت و لولہا ما طوی لہ ذریک نفسی کہ حیفا فاکر گشت و منہ لقرنی
و لقطع مندر شہادت عظیم کہ از قلم اعجاز و نازل لکہ و لکنہ سمر اللہ
و قائم استین لکیمہ بارکہ یوم یقیم الباک لرت العالمین غمہر گشت یا لولہا اللہ
و عزبہ ایام ان خرم سطرہ العالمین و ظلم المعتمدین لوف لینی یا شہدہ ویری و یحیی
لکم ما نزل من تعلیم الایح فی حیفا طری لکم و لمن حکم لوجہ اللہ العزیز الاحمد صحت

خدا میرزا علیہ ہما و اللہ نام خداوند کن

دانت نازل و بیعت ظاہر و لکن عجا غار و محجرب لغا مغولند و از حضرت
باقی محرم لروزہ ذکر و شایہت طوی لہ ذریک نفسی کہ شہادت عالم لورا

والاطراف لزيت ترانے تعالیٰ الیک متعلق عن درنگ قدرے باسینی لسماء
 عطاک و بحر فضاک لکن انت المقدر العزيز العلام سدرال ازرج البحرین نمودند
 در سنین اولی قلم ایغ تفسیر و تا در کتب الهی و همچنین در کتب روزرات و شریعت
 صحیح بیان معانی مرقوم داشته آنچه را که هر روز علم سحر علم لدنی گویند و در کتب
 این ایام با تفسیر و تا در مرقوم دستیم و این آیات از کتب و نظر بنات مال
 لیس الیوم یوم اسرار و الحجاب بر سینه کفر نفس از سمع انداز از الاشی
 یقوم و یقول لیسک یاول الاسماء و لیسک یامن فی فضک نام من فی السموات و الارضین
 این ایام آنجانب در ادیان حتی به کفای روح در بیان با سبب آنکه سبب اعلا کلمه است
 شک نمایند آنجانب تجرد مؤید نشد بر اقبال و ترقیه وضع در ایام که کبر ال
 علم معروض است بر کشنده مخزون باش سدر الیه ان یفتح مع وجهت با ما من الابرار فضل
 در حتمه نه هو المقدر علی ما یحب و هو العفو الکریم البهائم من لذلک علیک و علی
 من سمع انداز و قال یا یا مالک ملکوت الاسماء و الظاهر با همک الاظم الاهی

خداوند عز و جل علیه و آله و سلم
 قد سجدت لله سجدة و سجودک و جنودک و الملائکة و المومنین و المومنین
 و من فی السموات و الارضین و من فی الارض و البحرین و من فی السموات و الارضین
 و من فی السموات و الارضین و من فی السموات و الارضین و من فی السموات و الارضین

خداوند عز و جل علیه و آله و سلم
 عالم تغییر نموده خاک زرشده و زرشک با هم که زراع المقام بر زراب
 مرقومند تا در کتب روز ظاهر و خاص تعام این قلم سبحان الله انت الی نقاب ظاهر
 که صحن بیشتر و در کتب متبرج اختلاف علم را از طره موزه طویله زرشک نفس که قب
 و بصیرت جمع را در دنیا و آنچه در ان کز ثاره و اثمار و قصص و اخبار است بعد کس نمود
 و بصیرت جمع خود در آنچه طاهر شده تصور کرد لودر لبر بها از قلم ایغ در حقیقه صحرای
 مذکور در طهر با اها النظر الی الوعد له الحمد در تحت السبع اقدس مذکور بوده و در
 از حق سخاوت تراستقیم فریادش که رحمت کالجای ترا از غنی تیبای محرم
 سانه عقده و در اسب هلاکت قوم شد عباد سجده از ان نفس غافلند پذیر
 آنچه را که سبب گمراهی شد و در لوم حرا نموده ان شد که دیدند و شنیدند علمای
 ایران طرا در سنین لودیه کتب مقصود عالمان شغول غیر نمودند آنچه را که هیچ
 جز به عمر نمود و وارد آوردند آنچه را که هیچ نفس در کتاب نگرد چنین شهادت
 مرفوع و ز فرات طرا ایغ مقصود قلم نوه منباید و ذکر میکند لوح سیکرید و صبر منباید
 از حق طلبت بصیرت عطا فریاد زانے بخشد که کامر غنایت پر نامه آنجانب
 رسیده و عرف حضور و شوق لوحه الی از ان متضرع کسدر الله ان لودیک
 مع ذکره با کلمه و سبحان انه جز عزیز لیمان با می مذکوره هر یک لغات
 کامله و حکمت با نعه نزد مطوم مذکور طویله لوم و لغا لوم نشهد انتم فاروا بانوار
 قلم الایغ و در کتب حق من ایادیر نفس و اعطاء نشده قلم ان لودیک هم مع
 حفظ کمال جنبه فی اصداق القلوب انه من الکتاب البهائم من لذلک علیک و

تعمیر العزیز

ع الذين ما ضعفتم فرغته لعل عن تفرز الى الله مالك يوم العاد اولئك
صفتهم الله في كتاب المبين قال وقوله الحق لا يستقرننا بقول وهم بآمره يعملون سائر

حاشا لأمراء آل عبيد بن جراح
عبد الجبار
قد انار افق عالم بالخير الأعظم ونطقت للأشياء قد اتى الملك الملك لعمري هو
تاريخ مع

من نیز که قمری در به زنده بود کسی بصیرت از دنیا دن نکره درین درود و دان تیره بود
 نه در صورت لایق این یا خدیجه ضرب ریاست رجب عیاشان در مغز حوز العالم و کتفه بر
 لایق زنگه و حجه نه در کتفه و قیام و عبادت در مسرور بصیرت که تک نطق و تقوی از کان پاکتیم
 فرزند و مقام در پیش ذکر کن شکر محمد حسین پیمبر عرف الی بن وید مع ما عندنا نعبد الله
 من خدمت و در ذمه دیگران در کاین طریقه بعبه لایق و فایز و در پیش کن قیام نه و با نه خدمت
 کاسر و نقد حین ایام عیاشیه فایز در صبح ثم در شرب بکره انکیم که تک زنده انکیم من لایق
 ندم در بخیر و ذکر کن شکر محمد حسین بیایات زکات زنده الهده و لایق و لایق حاضر شکر
 العظیم زانصر و کتفه بر لایق به نه در لایق بین العباد به کتفه عالم و در کتفه عیاشیه بعد زان
 ذکرنا کان لایق در نه در عیاشیه با بر نفع به تقیه بشبه به تک من میظن نه کاشان زنده
 در نه در زمین در حیم من فایز بکره کتفه لایق زنده فایز کتفه زکات زنده در خطه زاندر
 فضیلت غده و در لایق لایق لایق لایق یا حجب الله رسیع ندرین سخن در صبر و کتفه
 در مقام کان عیاشیه زنده نیز کن زنده و سقت رحمت من در در صبح در سار زنده کان عی
 کاشان محیط در تقیه شجاعت زکات و لایق شجاعت لایق کتفه در با رجب زاندر سیدان
 کان عیاشیه عیاشیه کتفه در شجاعت زکات زنده در عیاشیه کتفه در سیدان کان
 نه در لایق و در لایق با کتفه قویا و ذکر کن شکر محمد حسین بقیه در کتفه در مقام کان با زاندر در
 یا کاشان زنده در کتفه در عیاشیه و لایق
 خدو در عیاشیه در لایق عیاشیه زاندر نامرک با کتفه در کل عالم در کتفه در کتفه در کتفه لایق
 قیه حجه در کتفه در لایق زنده عیاشیه در کتفه در لایق عیاشیه در کتفه در کتفه در کتفه
 در کتفه در کتفه در کتفه در کتفه در کتفه در کتفه در کتفه در کتفه در کتفه در کتفه

تویا فیما کن تشبث بغایه زنده و ذکره زنده من لایق عیاشیه کتفه کان لایق کتفه عیاشیه
 تدر آه درود و لم یعرفه لایق
 در عیاشیه لایق عیاشیه در کتفه
 ذکرنا زنده حضرت اسما هم لایق
 ان کتفه لایق
 من قیه در شرب با کان و کتفه در کتفه
 نه در کتفه
 در کتفه در کتفه در کتفه در کتفه در کتفه در کتفه در کتفه در کتفه در کتفه در کتفه
 با کتفه در کتفه
 نه در کتفه
 حرف بیان حین کتفه در کتفه
 زرج میظلم کتفه در کتفه
 قائم و در کتفه
 لایق عالم عیاشیه در کتفه
 بشا نه در کتفه
 کتفه لایق در کتفه
 نهم زنده در کتفه
 در کتفه در کتفه در کتفه در کتفه در کتفه در کتفه در کتفه در کتفه در کتفه در کتفه
 در کتفه در کتفه در کتفه در کتفه در کتفه در کتفه در کتفه در کتفه در کتفه در کتفه

علیہ

ص

بسم المہین علی السماء

کتاب من لدنا تقوم یفتون انه یشہد ہا شہد اللہ قبر خلق الاشیاء
انه لا الہ الا ہو الحق علام الغیوب قد نزلت الآیات واخرنا العلامات
وکنتم تقوم اکثرہم لا یعلون نسر اللہ بان یؤید الذین غفلوا الیوم
یقربہم الی ہذا المقام المنوع انانی ابن نزع الفکر الی اللہ یشہد بک
عباد کم یون انک اذا فرغت ہذا اللوح ان اسکر ربک وقل لک الحمد
یا الہ الوجود ومرتبی الغیب والشہود

بسم ربنا الاقدس الاعظم العلی الابی
اسئلك یا الہ السماء والمہین علی الاشیاء بانزل ملکوتک وجبروتک
بان تنزل علی من اقبل ایک اطار رحمتک من سبح فضلك ای
رب ایدہ بجدک و قدر لہ ما ینفی السماء عطاک انک انت الفضل
العفور الرحیم

محمد قبا سمعیل

ص

ہو العظیم حکیم

شہد اللہ لہ لا الہ الا ہو حکمی ویمیت تم حکمی بفضلہ کیف شہد انہ لہو المقدر
سبحی من شہد

حکمی من شہد ہما البیان ویسقی من اراد من رحیقہ الخیر انہ ما من الہ الا ہو لہ الخلق
والامر یؤید من شہد سلطان من عنده انہ لہو الفرد الواحد الخیر تمسکوا یا قوم
بجل التوحید ولا تكونن من الذینہم اسرکوا باللہ العزیز العظیم انما البہاء علیک
وعلی من آمن باللہ رب العالمین تصامم

ہو الاقدس الاعظم

ذکر من لدنا من آمن باللہ الفرد الخیر انک حضرت فی السمن الاعظم وسعت نداء المظلوم
مرہ لہ لا الہ الا ہو وطور انہ لہو المقدر العلی العظیم انما توحیک بالاستقامتہ
بہا باسم ربک العظیم حکیم کنت لہی الوجہ فی اشہر حدودات ایاک ان یغفک شی
تما سعت وراثت فی ہذا المقام المین تمسک باللہ فی کل الاحوال وتوکل علیہ
لہو العفور اکرم انما کثیر من ہذا المقام علی اکت وضلک ثم اذین اسوا باللہ رب العالمین
ان اسکر اللہ ما یدک علی المحصور ورسعت بداع ذکرہ فی ہذا الحصن المنوع تصامم

ہو الاقدس الاعظم

ذکر من لدنا من سب و اقبل و فاز بالحق الخیر کم من عبد منع عن العجا الاعظم ما اتبع الہ
کفر باللہ المہین القیوم و کم من عبد اقبل و شرب حق الخیر ان من ایدای عطاء ربہ العزیز
المجرب قل یا قوم ان استمعوا ہدیہ الورداء و ما یطلق بہ ہذا المظلوم انہ قد سجن لہ ربہ

ويل لمن اعتدى عليه في هذا اليوم المشهود انما يهبه على اهل بيته الذين آمنوا بالله رب
ما كان وما يكون تعبه

علی محمد

هو لا تدس الا عظم الربيع الابهي

ذكر من لذت ان آمن بالله المومنين القويم وشهد بما شهد الله في ازل الازل انه لا اله الا
هو العزيز المحبوب انما ذكر من في الاثناء وزيد من اتباع امر الله واقبل تعلقه الي
هذا المقام المحمود طوبى لمن فاز بما انزل الرحمن في الفرقان وتكلم بعروة غياية ربه العزيز
الودود كذلك قضى الامر من العظم الاعلى من لدى الله ملك الغيب والشهود

هو الله تعالى شانه

العلم يا ملك الملوك وراحم الملوك اسئلك باسمك الا عظم وسلطانك الغالب على الامم
بان تقدر للذين استسكوا بالعروة الوثقى وتشبهوا بالتمه البيضاء والشرعية الغراء
وانما بما انزل من سماء شديك ما هو خير لهم في الآخرة والاولى وازرقم من
اشارة سدره عرفانك ولیدهم على الاستقامة في الايمان بطهور رضا هر امرک وانشاء
على مر اهلك المستقيم وديك القويم لا اله الا انت العزيز الحكيم عليك غياية الله
وإلهة قطعات مرسله خدی قبل بصحات پوسته واصل اجرک علی الله ربک
اسئله ان يزرک ما هو خيرک ويخطک في خلق غياية این اوقات جناب

عليه

عليه ۶۶۹ فائزته وتجلت اوزار شمس حقیقت کسختی و چون بمقر مشهود اراده
توجه نمودند ذکر آنجناب مذکور و این دو کلمه مرقوم و ارسال شد تا یقین نماید
که الطاف حضرت محب در حق دوستان خود از حسب خارج و همیشه مذکور
و مورد لطاف بوده و خواهند بود باقی و ال ۹ عليك معاً

جناب علی محمد علیه بهاء الله

ص

بسی لا قدم ولا عظم
یا علی قبل محمد در فضل حق جل جلاله تکرار نما در اول این پس که بیستم ما بر سر
راحتان دست عبد حاضر حاضر شد و بعد از حضور تفتاء و بعد از این آن رض شرف
ارضا فائز و مخصوص کل از مالک اسماء نازل شد آنچه که ایشای رض نابو
سادله نماید ان افرح بهذا الفضل العظیم قسم با ثاب حقیقت اگر ناس مقام
یک کلمه از کلمات عبدا ربیاند کل بحال شوق و اشتیاق به تیر افاق ترعب
نمایند کذلک لطق المظلوم غیاية من عذبه لشکر و کتون من الریحین

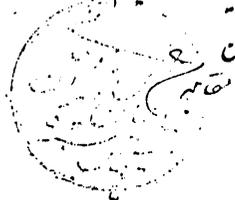

جناب استاد مهدی علیه بهاء الله

ص

هو باطن فی ملکوت البیان
یا اهل الوفا ان استعوا نداء المظلوم الذي يذكرکم فی لجن العظم و یوصیکم بما امرتم

به في كتاب اياكم ان يعيكم شبهات العاد عن مالك الينا: قد خلقتم لهذا اليوم
الاكبر ان اعرفوا ما تعلم يا اولي الالباب تمسكوا بما بيني للانسان هذا ما امرتم
به في كتاب الله مالك الانام قد ارتفع الدخان ومنع الابصار عن النظر الى الافي
الاعلى ويل نفس اعرض عن الحق وطوبى لعبد سمع وقال لبيك يا مالك الايام
انا ذكرناك بذكر لا ينقطع عرف ان اسكر الله ربك في كل الاحيان

حجاب علي بن من بعد الاله عليها ساء

بومشرق من اقب سقاء

ذكرن لنا من قبر الافي الله رب الارباب سمع واحاب واعرف بانطق لسان
الغطة في الارباب الجورج لمن ذلك يوم الله ودين لكل فافر مرات قد اج بحر لسان
في الالكهان والقوم مسكر عجاب مرت عليهم الآيات في العشر والاشراق وهم اجضوا
عفا بما اتبعوا الظنون والادام كذالك سولت لهم انفسهم الالانهم من الاخرين
في كتاب الله مالك الارقاب يا على اسمع ندا المظلوم انه يذرك في السجن الاعظم
ويذكرك بايات لا تعداد لها لنوز العالم يشهد بذك من عنده ام الكتاب اسكر ربك
بهذا الفضل الاعظم وقد لك الحمد يا مالك القدم بما ذكرتمني اذ كنت بن ايدر الازرار
اردنا ان نذكر في هذا المقام من بعد الاله العزيز الارباب الذي اقدر الالافق
لالاعلى اذ اشرق منه نيز الظهور والاضاءت به الالافاق يا قمر الاعلى اذكرن
سمع نداي وتمك بحلي ولفظ ثنائى لانه من ابره ساء وحجاب السيفينه

الحمرء قد اقول ندر اشراق من اقب بيان الرحمن واول عرف تصدوع في ايام الله
مولي الانام عليك يا من فرزت بالايان اذ كان القوم في ظلمات الالوام قد اقبلت
بوجهك وتلك وفرزت بانزل في اول الايام من قلم الرحمن طوبى لك وتلك
بما قبل ولعينك باردت ولا ذكك بما سمعت يشهد القلم الالاعلى باقبالك و
ايامك وعرفانك واليقانك واستقامتك في ايام فيها اخذ الدخان من في
الالكهان هذه شهادة لا يعاد لها شئ من الاشياء انت الذي اخذك حذب
الذاه بحث ما سمعت ضوضاء العلماء وما حجبك سطوة الاسماء ولا فصحتك
خود لا مرء شهدت بما شهد الله طوبى لك ونعميا لك ومن ذكرك بما جرى
من قلم البيان في ايام ربك الرحمن البهاء لظاهر اللوح الابر المشرق من اقب
سواء عناية ربك عليك وعلى اذ لك واخرتك واطهارك ورحمة الله
وبركاته يا على مكر حجاب مرحوم مرفوع را اذكر موديم قلم شاعر وروح كواه
اجربح على عند الله ضائع تشده ونواهد شه هرذ خير وعلم طيب كزليت
از بر اى صاحبشر وعده محفوظ وصون از حق بطليم ترا تايد فرمايد بر ذكرش
وقدر فرمايد آنچه را كسب وعلت تقرب است لانه همه المقدر على ما شاء
بقوله كن فيكون ربها عليك وعلى اللذين ما سمع شئ من الاشياء عن
التقرب الى الله المهيمن القويم

حجاب نيز اعلم عليه ساء

هون خوالى من ترجمه الیه

یا علی قبر محمد لله محمد در اقدایم برهان مالک نام فائز شدی سمحت علی و
حجبات فقهاء ترا از اذن ربی منع نمود ایستقام عظیم است از حق بطلیم ترا نشد
فراید در جمع احوال بر استقامت چه که ناطقین و خائنین و تقرین بر سر
قائم و مشظنه نفسی را بیاند و القا نمایند آنچه را در سب فضیلت است
انجباب و مرحوم مرفوع الذی صدالی الرحق الاعلی لازال مذکور بوده و
بسیق این ایام خاب عطار علیه بهائی ذکر شمار نموده و این لوح ابداع
از سماء خایت مخصوص شما نازل تمجد عرف الرحمن من بیان و در آنجا برهان
من کتاب در قد افتت علیها برآء به بلوح در آن فائز گشت و از قدر مخصوص او
نازل شد آنچه که شبه و مشرک داشته انا تکبر من هذا المقام علیک و علیها فضل
من عند رب العالمین مستبدین طرا را از قدر مظلوم تکبر رسان و بغیات
حق بشرت ده دانه و لی القاتین و القاتات ارباء من لدنا علیکم و علی
الذین آمنوا بالله الفرد اخیر - معاً

از کبریا

بسم الله الرحمن الرحیم
مالک آیات الله قد نزلت بالحق لورقه من اوراق اترکات عن شجرة آ
مشهوراً لتفریح فی نفسهما و تسوکل علی سدر فی کل الامور و استقیم علی امر الله
نزل بالحق من سماء غیر مرفوعاً ان یادرتة تحرکی علی شجرة الفردوس باسم
ربک و لا تحزنی عن الدنيا و عما فیها و لا تعرضی بما خلق علیها ان یقطع الی الله

ثم اذکریه

ثم اذکریه فی شهر عشی و بکورا ثم اعلم بان فضل به قد کان علیک و ارسلا
ما یجی به فؤادک و افئدة العالمین مجرعا لان فی کل حرف من کلمات الله قد
جرت اربابا تسنیم و الکافور فطوبی لمن شرب منها و لا یمنعه حجبات کل شرک
مردود ان طمئن من احتک و اربابا آنت برتها و کانت لدی العرش فی
علی الفردوس من لسان القدس بالحق مذکور و اربابا تطوف حول الشجرة و قد
جعلها الله من لورق شجرة اترکات بید الله فی ارض العرش مغروسا که
کان الامر و خبرناک به تشکری ربک و تکو فی من اللواتی کن بفرح الامر و
ان استانس مذکور ربک و ان اشدت علیک اشد اید فاذکری مصابی فی
هذا السن من الذین هم کفروا بالله و آیاته و کاند عن نجات القدس محمد و آباء
علیک و علی اللواتی من یدکن و یمن و کن من الفائرات فی اللوح مذکور

الله صدر جهان علیه برآء

بسم خداوند یکتا

در ای بیان کبر در این عین با بر اج رحمت ظاهر و آفتاب برهان از اذن روح
شرق سبحان به حج عالم ساعد و عباد غافل جمع اشیاء شمع و تبدیل شعول
دناس ممنوع یاد رفتی یا اتر حدکن مقصود عالم را که ترا تأیید فرمود بر عرفان
شرق و دهر در ایامیکه احزاب عالم محروم بوده اند الا من شاء ربک از
حق بطلیم ترا تأیید فرماید بشکوه سب و علت تقدیر و تنزیه امانت مهر گردی

پس خدا علی به بغیر چه بسیار از انما که نزد عباد ذکر می نداشته اند و بعد بغایت ربانی و فضل سبحانی و با جبار کتب بزرگان زمین طوبی لبین و نغماتین عقده ای است بزرگ و یک صدای است از جانب حق نیک و بد را القا نماید طوبی لمن فاز بما اراده الله فی کتاب البهاء علیک و علی من بعدک

ط الله صلح مرحوم رحیم ابن مختار

هو المقدر علی ما شاء سبحان الذی انزل الآیات و اظهر البیات لقوم یعلون ان الدین الیوم اولک عباد مکرهون یصلین علیهم الملائه الاعلی و ینذرونهم لسان العظیمه فی هذا المقام یهود طوبی لک یا امی ما آمنت بالله رب ما کان و ما یكون ان احفظی لئلا محبه الله لئلا یسر قبا کل فاشن مردود کند لک یا مرک رنگ فضلا من عنده علیک انه لیسوا الغریز لغفور طوبی لک انما است بالله و ویل لمن اعرض عن هذا المقام المنوع

ط دره صلح جناب حاجی محمد علیها بهاء الله هو الشاهد من افقه الاعلی یا امی حوریه علی که در فرجه سراج در قصر باقوت متولد با سیکلمه ناطق تا انما

الارض قدر

الارض قدر انما را بداند چشم عالم شبه از انزیده امروز افق اعلی با هر و ندای دوست بکتاب مرتفع خود را از دیدن دشیدن منع ننماید امروز حضرت فیاض وجود و مانده سمانه نازل با شمش اخذ نماید و بیادش تناول گنبد له الحمد فائزید با آنچه که اکثر این عالم از آن محرومند شکر کن مقصود عالم را که ترا فائز فرمود و باقی اعلی راه نمود له الفخر و الشناء وله الجود و العطاء لا اله الا هو العلی الکریم

ط دره صلح جناب محمد علیها بهاء الله هو کتاب لبین

الحمد لله الذی اید عباد علی الاقبال الله و اظهر لهم ما کان مکنونا فی تعلم و اید و رقه من اوراقه علی انهم ما انزل فی کتابه نسل الله ان یؤید عبده الذی سمی محمد رحیم علی اعمال تصنیع بهما عرف القبول و یفتح علی وجهه بالغبایه و العطاء انه هو المقدر علی ما شاء و الصلوة و الذکر و البهائم علی کل عهد قبل نقله الی الاقن الاعلی و کل و رقه تمسکت بسدره البشیر فسبح الله تبارک و تعالی ان ینید بها بحجود الغیب و الشهاده و یقر بها الیه انه هو المقدر القدر یا و رقی نامت رسید و عملت بطرز قبول مزین گشت قد انجز الله لهما ما وعدکما فی لوح من اللواح انه هو الفضال الکریم در جمیع احوال بزرگ و شای مقصود عالمیان شغول باشد انه سمع ذکر کما و یسمع و هو الشیخ البصیر انما آن ارض را از قبل مظلوم تکبیر رسان و جناب علی قبل الحاکم ذکر عهد شمارا که فی سپهر الله ظاهر شده نموده و الحمد لله ربنا فی حق حدیثه فائز و

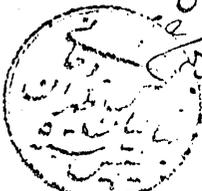
بقول مزین انه یفعل ماشاء و حکیم ما یرید و هو الامر حکیم اهل آن بیت طر آردی
المطلوم مذکور بوده و بسند کل را کثیر برسان و بما انزل الله بشارت ده عن بعضه
بعضی بساحت اقدس فائز انشاء الله از بعد جواب عنایت میشود البهاء من
لذنا علیکم یا عبادی و علیکن یا امانی و علی کل ثابت نستقیم مصحح

ط ضلع جناب رحیم علیها بقاء الهی

هو ناطق من الاقش للاعلی

یا اتمی انا ذکرناک من قبل بما انجزت به افئدة القانات فی لغرفات ان
رکت هو ایشا بر پنجر و نذکرک فی هذا الحین بهذا الذکر البیدع ایاک ان ترکت
شؤونات الوری او تخونک ضوضاء الذین کفروا بالله اذ اتی با عظیم قدی
کتاب الله بقوة من عنده ثم اشکر به بهذا القصد لمن لعمری للتعاذل نذری
الارض کلها یشهد بذکرک کل عبد بصیر البهاء المشرق من افق سماء رحمتی علیک و
علی الذین نبذوا ما عند القوم و علی اللذنی آسن بالفرد من غیر مصحح

ط ورد ضلع جناب حاجی محمد رحیم علیها بقاء الهی

بنام محبوب کیتا

یا اتمی و یا ورتقی چندی قیبر ذکرک از سان عظمت جاری امروز به نفسی یک کلمه از
کلمات الی

کلمات الی

کلمات الی فائز شود صاحب مقام ابدی و دارای رتبه سرمدیت عند الله
ان کلمه کبریت کمون نزد این جمعی طوبی بعد فائز بهند المقام الاعلی و لادیه فائز
بهنده الرتبة العلیا و طوبی از برای شجر و شجره که با شما ررضا فائز گردد و کلمه
رضا مخصوص ایشان زرش رخ نازل شود یا اتمی ذکر عملت سبب نزول لوح
ثانی گشت تا بهین من بدانی که عملت بعد قبول فائز و سفوسی عنایت شد که
فی الحقیقه مستحق بودند طوبی لانه عملت فی سبیل الله ما امرت به فی کتابه المبین و تو
الحمد لله فائز شدی و کلمه قبول از سماء عطا با سمت نازل لوح اول نزد منزل
و این باقی محفوظ اوراق آن بیت طر آرد از قبل مظلوم مکتب برسان نسئل الله
ان یتدین بجزد الاستقامة و یقرین الیه انه هو السامع الحیب در الطاف حق تفکر
تمام آنکه بر حسب ظاهر در یوم مال صاحب مال بایمان فائز نشد و لکن نسبت تو
بفریادش رسید و زماش قسمت بقول حق فائز لذا امید هست رحمت و است
اخذش نماید و از حق میطلبیم ام را هدایت فرماید تا از سبیل عطایش باشد
فضلش عظیم است و عطایش بزرگ نسئله ان یؤیدها ده و امانه علی الاقبال
الیه و لعل بما امر و به انه هو المؤید الکریم و هو الغفور الرحیم البهاء من لدنا

علیک و علی من فی ابیت من لدی الله الفضال الفیاض المشفق الکریم مصحح

انه الله سکینه ضلع رح علیها بقاء الهی

هو ناطق فی ملکوت العرفان

یا سکینه مکرر ذکر ت نازل و بنا را الله فاشترانا، ارض را طنون و او با هم از حق
جل جلاله منع نموده و از بحر عظیم محروم داشته هر یک از آنها که بغایت ملک السما
خروج حجاب نمود او از رحال نزد غنی متعال مذکور و از قلم اعلی مسطور طوبی
لانه زینت بهیکلها بطراز الانقطاع و در اسما بقوی الله مالک هذا اليوم
البدیع انا ذکر امانی و اوراقی و نسل الله ان یؤیدهم علی ذکره و ثناءه و
الاستقامه علی امره انه علی کل شیء قدير البراهمه المشرق من افق سماء رحمتی
علی اوراقی الالائی تمسکن بسدره الله رب العرش العظیم

آیه الله ضلع محمد قبل رحیم

بنام خداوند مهربان
ای امه الله دریای بخشش یزدانی ظاہر و آفتاب جود بر کل وجود شرق و غرب
تا از فیوضات ایام الهی قسمت بری و نصیب برداری آنچه الیوم از نفسی
شود تدارک آن مجال بوده و خواهد بود هر دانا فی تصدیق اسئله مبارکه بناید
و هر چنانی بان شهادت میدهد بگو ای امانا، ابر رحمت مرفیع است و لذت رسان
غایت اطرا کرمت جاری و نازل نیکوست حال نفسیکه بان عارف شد و از
آن آساید که لک انزن من سماء البیان ماء الحکمة و لتبیان طوبی
لمن عرف و قال لک الحمد یا الله العالمین

ضلع من باجر و فاز

ضلع من باجر و فاز
هو انطق فی ملکوت البیان قولی الهم اهر تری اشک التي آمنت بک
و با یا تک قد اقبلت الی بحر فضک و افق رحمتک و سماء جودک اشک
بالکلمة الاولی و الورقة العلیا بان تقدر لا شک هذه یا بنیر الجودک و اللطائفک
و عفا شک و مو اهدیک ای رت قد احترقت افیة امانک فی ایاک
اشک بان تشر فین بقا تک ادکتب لمن اجر و صلاک انک انت الذی
لا یعجزک شیء و لا ینعک امر تقدر و ترید و انک انت الله الفرد الواحد
الغریز الحمد مصعبه

محمد رحیم

ط

هو المقرد علی الاقان

کتاب یطلق بالحق و آیه لصر اظ الله لمن فی السموات و الارض و آیه القدم لمن
فی ملکوت الامر و الخلق و آیه لهو الصور الاعظم بین الامم فلما نفتح فیه الصعق
کل ذی روح الا من شاء الله رب العالمین بنفحاته اهن من فی القبور تعالی من
انزله و جعله مطلع علمه لمن فی العالم انه لهو المقدر القدير یا رحیم قد ذکر ذکرک لدی
المظلوم و نزل لک هذا اللوح الذی یطلق فی جبروت الوحی انه لا اله الا
انا العظیم الخیر انا و جدها تک عرف الخلوص و تو جهنا الیک من هذا المقام
الکریم طوبی لک بما اقبلت الی افق الاعلی و قصدت المقام الذی جعله

مقدماً عن عرفان بحر غافل مرید لا تحزن من شیئی ان قلبک ما نظرت
فی حبه لعمری هذه کلمة تشرح به صدور العارفين ان اسکر زنگ ما ذکرک
من قلمه الاعلی وقل لک الحمد یا اله من فی السموات والارضین

رحیم ابن ع ط

بسمه المبین الحکیم

فارسان مضار معانی و بیان الیوم باید بخدمت رحمت عالمان مشغول باشند
براستی بیکویم هر نفسی الیوم سبب اتحاد و اتفاق اجزای الهی شود اولد از نامیرن
در کتاب بعین مذکور است ان اجنبوا عما نهیتم عنه ثم اعلوا بما امرتم به فی لرح
کریم دو عزیزه از تو بساحت اقدس وارد و بلحاظ نظوم آفاق فائز گشت
انشاء الله از حقیق اطر در کل ارجیان بنوشید و بمنظر اکبر ناظر باشید قطعاً
عن العالمین الحمد لله رب العالمین

حجاب رحیم علیه بهاء الله ع ط

نام محبوب آفاق

ای رحیم نغمات حبت بساحت اقدس فائز گشت و ندایت مره بعد مره
و کرة بعد کرة شنیده شد و از قلم اعلی در باره تو نازل شد آنچه بدوام ملک

ملکوت باقی و دائم است

ملکوت باقی و دائم است این مقام بلند اعلی را بمشابه جان حفظ ناما ابادی
سارقین با و دست نیاید جمیع عالم بکلمه از کلمات الهی معادله نمی نمایند ان
اعرف ما نزلت الرحمن و کن من الشاکرین اراده توجه باقی اعلی نمودید جمیع
از برای لقا خلق شده اند و لکن الیوم خدمت امر مقدم است من فائز
الیوم بصره الامراته فاز بکفر الخیر من لدی الله العظیم الحکیم الحمد لله یوسف
بذکر الهی در ایامیکه ارکان عالم مضطرب مشاهده میشد این از نعمتای
بزرگ پروردگار است الیواح نسیه مکرر ارسال شد انشاء الله بان
و یا فیها فائز شوی الیوم در ساحت اقدس ذکر حق و خدمت امر و خلاق
و صفایک سبب ارتفاع امر الله است تقدیم بوده انشاء الله انتخاب
بکمال محبت در این امور سعی باشند و اگر وقتی اقتضا نماید یعنی به وجه
مغایر هکلت واقع نشود بشطر اقدس توجه نمایند البهاء علیک و علی ائمتک و
ایک الذی فاز بلقاء ربّه فی الزوداء و سمع ندائه لا اهلی یرشد بذکر
قلم الاعلی فی هذا اللوح المنیع انا کبر من هذا المقام علیک و علی صلواتک
و علی من معک فی بیتک لتسکر ربک الناطق السامع البصیر

حجاب رحیم علیه بهاء الله

بسمی المبین علی الالسماء

یا رحیم یذکرک الکریم الذی سخن فی سخن عفاً بما دعا الکفر الی الله مالک الالسماء

لعمرا لله

لعمرك الله ان القوم في ظلم مبين انا ذكرناك من قبل وفي هذا المحين انزلنا لك
هذا اللوح الذي لا تحت من انقه شمس بيان ربك المبين العليم ان اذكر اذ
اقلت الى الافق الاعلى وحضرت لدى العرش وسمعت آيات الله ربك
رب العالمين وكنت شارحاً بحق الوصال من ايادي الجود والافضل
الى ان حجت باذن ربك الامر القديم ان احفظ هذا المقام ثم اسكر
ربك الكريم ونذكر اخاك الذي كان معك ونوصيه بالاستقامة على هذا
الامر الكبير الذي به اضطربت افئدة العباد لان شاء الله ربك لغفور الرحيم
البراء عليك وعلى الذين ما منعهم الا وهام من هذا الامر البديع

جناب محمد قبل رحيم عليه بهاء الله

مورثه بنچير

يا محمد قبر رحيم فائز شدي بمنظر اكبر وغايات مالك قدر قدر ان مقام اعلى
ترا وصيت عنا ثم بانچه سبب ارتفاع مقام تست دنيا فاني لا نظرها
بل الى الذي خلقها واظهرها لا زال اين مظلوم عباد را امر فرموده بانچه سبب
ظهور نعمت وبركت الهى است باب ثروت امانت است درستان
طرا را بان وصيت مينمايم تمك برهائيم اعرف مقامها ان المظلوم هو
الناصح الامين تبارك

جناب محمد قبل رحيم الذي باجر وفار ابن عطاء
بسم الذي به باج بحر البيان

نور انزل الرحمن وبعثه على هيئة اللوح وجعله بشارة من عنده الى من في
السموات والارضين به يرى المخلصون ما سرعن بصر القوم ويتوجه القلوب
الى وجه الله المقدس العزيز العليم ان يا قلم ان اذكر من خرج عن وطنه
قاصداً وطنه الاعلى المقام الذي فيه ينطق مالك الورى انه لا اله الا انا
السامع الخبير انه قطع البر والبحر الى ان ورد شاطئ البحر الاعظم الذي يسمع من
الواجب باسمه الكليم في طور اسمر القديم المقام الذي فيه استقر عرش الله
العظيم طوبى لك بما قصدت ووردت وحضرت سمعت نداء المظلوم
اذ كان سجونا في هذا المحين المبين ان اعرف مقام هذا المقام الاعظم
ثم اسكر ربك المعطر الكريم الذي ايدك على هذا الامر الذي كان مسطوراً
في كتب الله من قبل وسقاك كوثر الوصال من ايادي رحمة التبريقت
العالمين بنام دوست كيتا بلسان پارسي نداى الهى را بشنو تا لذت
نذا ترا بقمى جذب نمايد كه شئونات فانية دنيا در هيچ انى از اوان
شغل نسازد و از مالك اسماء باز ندارد آنچه در سید حق از تو ظاهر شد
در كتاب الهى از قلم جلی ثبت شده بكمال فرح و اطمینان و روح
ورجان بخدمت امر قیام نما عفریب آنچه مشاهده میشود غایب فانی
خواهد شد و آنچه باقی و پائیده است نکلده است كه از قلم اعلى درباره
تو نازل شده شاربان رحيق مخموم را از قبل اين مظلوم كسپر برسان

تا کل ما یغیر نسبتهم الی الله و ما یلق لیومر قام نماید انشاء الله باید اعمال
اهل بهاء مابین اعمال اهل لرض بمثابة آفتاب واضح و منیر و روشن مشاهده شود
یکو امروز روزیست که انسان میتواند مالک شود امر را که ذکرش بدو ام ملک
ملکوت پاینده ماند وقت را از دست مدهد و جهد کند تا باین مقام عالی
و شرافت کبری و نعمت عظمی فائز شود و از حق تعالی که کل را آگاه نماد و از
کوثر استقامت نبوتش این است عظیم اعمال و کبر آن فاضل الله ان
یوقی القدر علی ذلک الله هو المقدر القدر البهاء علیک و علیهم و علی من فاز
بکثر الاستقامه فی هذا الامر الاقدم الاقدس العزیز العظیم

الله بهاء ملکوت
الامر و الخلق و صباح
الهدی لمن فی السموات
و الارضین
هو العزیز العظیم

شهد الله انه لا اله الا هو المبین القیوم قد حضرت لدى الباب و
النداء من الافق الاعلی و فرزت بما فاز به المقربون

هو الاقدس الاعظم

هو الاقدس الاعظم

ای امه الله کتبت مشاهده شد و از قلم اعلی جواب آن نازل نفوسیکه لیسوم
بمطلع وحی اقبال نموده اند و با صدغای ندای الهی فائز گشته اند عاقبت آن
نفوس خیر بوده و خواهد بود و بعفوان اکثر شرف و شرفند که لک شهید علی
فی هذا اللوح المینع

بسم ربنا الاقدس الاعظم العلی الابهی
سبحانک اللهم یا اله الشهد بان قدرتک احاطت الکائنات و سبوا ربک
اشرف الارضین و السموات اشکب بحدک الذی احاط الوجود و سلط
الذی احاط الغیب و الشهود و با سرارک التي کانت ستورة عن العیون ان
تقدر لاصغیاک ما ینبغی لسماء عطاک ای رب هم اعترفوا بفقیرهم و اقروا
بضعفهم فانزل علیهم ما یحکمهم اقویاء فی مملکتک و امناء فی بلادک ثم انزل
علی احد عبادک ما ینبغی لبحر فضلك و شمس جودک ای رب انه اقبل الیک
فاز ببقائک ثم اکت لورقک و ارتک ضلعه التي اقبلت لقلبها الی شکک
و عملت ما امرتها به فی کتابک خیر کل عالم من عوالمک ای رب اید بای
بحودک ثم قدر لها ما قدرته لاما تک القانات القاصرات الحافظات
اللائمی تمکن بحجر جودک و عطاک و طعن حول عرشک انک انت المقدر
القوی الغالب القدر

شاه آباد
ضلع جناب ملاحسین الذی صعد الی اللہ

هو الاقدم الاعظم
یا الہی قد توجہ الیک وجہ غیبتی ویدکرک بما یکون کثر اذک فی ممالکی
ان افرجی بہذا الفضل العظیم قولی لک الحمد یا مالک الاسماء وفاضل الاسماء
اسئلتک بالاسم الذی بہ نطقت الاشیاء بان توید فی علی حبک
ذکرک وعلی الاستقامة علی امرک الہی الہی قد اقبلت الیک
امہ من اماک و ارادت منک فضلتک العظیم و احسانک القیم
ای رت لا تحبہا بحودک و عنائک ولا تمسکها عن بحر رحمک
و عطاءک انک انت المقدر الذی شہدت الذرات بعظمتک
وسلطاک و الکائنات بقدرتک و اقدارک لا الہ الا انت
العفور الکریم انا نذکر فی ہذا المقام عبدنا الحسین الذی امن
باللہ و آیاتہ و شہد بما شہد الرحمن فی یوم فہ استقر مالک المقدم
علی العرش الاعظم لعمر اللہ کیفہ ہذہ الشہادۃ الی تمحک علیہا قلمی
الا علی فی ہذا المقام المنیع البہاء علیہ و علی الذین فاروا بما
فاز بہ عباد اللہ فی یوم فہ نطق لسان العظمتہ الملک للدرابین

جناب میرزا حسن علیہ بہاء اللہ
هو المبشر باسمی الابی
کتاب الاسماء

کتاب الاسماء قد نزل بالحق من لدی اللہ مالک یوم المعاد و
وصینا فیه کل اسم من الاسماء لیکون مستعداً لیوم اللہ مولی العباد
و بشرنا ہم ببقاء اللہ فی آیاتہ و امرنا ہم بان لا یتوقف احدہم
فی ذاک الیوم المشرق من افق الابداع قلما تنفس صبح الظہور و
انار افق العالم شمس اسمہ الاعظم کفروا و اعرضوا الامن شاء الغیر
الوہاب لعمر اللہ قد نذوا شیئہ آخذین مشیاتہم المکدرة و
تکلموا بما حین بہ روح القدس فی الخیة العلیا و روح اللہ فی ملک
الاسماء و المظلوم فی ہذا المقام ما من لوح الا و قد وصینا فیه العباد
بہذا النبا الذی زلت منہ الاقدام و بان کتاب الا و قد امرنا
فہ الناس بالمخضوع لدی الباب قد نقض الاسماء عند اللہ
بیثاقہ الی ان کفروا و اجہرہ بالغریز المختار کذلک فصلنا لک الامر
لتشکر من عنده ام الكتاب

نام دانای کیا
در اکثری از الواج عباد اللہ را باستقامت دعوت نمودیم و
این امر در اکثری از مقامات از قلم اعلی جاری و ثبت شد
مع ذلک نفسی بہ کلمہ احقر عباد از اشراق آفتاب معافی محروم
بظلمات فوق ظلمات راجع اینست شأن مردم و استقامت و

عرفانکه مدعی آن باشد از بحر اعظم اجتناب نمود و بچشمه کدره
اجاجیه توجه کرد جنبش ماعمل سوف بری نفسه فی خسران مین
ای دوست حق شاربان رحیق بیان را با استقامت بخوان
و از چشمه استقامت بنوشان تا از باوی و عهدی و اسما کلها
بگذرند و با قاف حقیقت توجه نمایند و از دریای پنهانی قسمت
طوبی لک بمانند بالله و اعرضت عن الذین کفروا بالیوم
البدیع

جناب آقا میرزا اسدالله ابن نجار ماشی علیه بقاء الله

نام دوست یکتا

حق جل جلاله اهل عالم را بجات دائمه نخواند و لکن عباد او را بظنون
و اوها م غفلت بشانی ناس را احاطه نموده که در لیالی و ایام بجز
حق مشغولند و شاعر نیستند در کل عین عذاب مبین از برای خود
صیبا مینمایند غریب ثمرات اعمال خود را مشاهده کنند و خسران
خود گواهی دهند طوبی از برای نفسیکه ز خارف فانیه و اولوان
مختلفه و اقدار فراغنه او را از مطلع نور احدیه منع نمود و حق
متنک و باو تشبث از حق میطلبیم عباد خود را محروم نسازد و از
رحیق محووم قسمت عطا فرماید

یا سبحون تری یا اکثر صفوحک تحت سطوة احدک و ادیانک بین استقیاء
خلقت ای رب تری الظاهرهم متوجه الی شرق و حکم و مطلع الهماک
و قلوبهم مرتقناً بدایع فضک و الطائفک کم من وجوه تغیرت من لطائف کلین
من برتیک و کم من صدور تشکیک من سهام المنکرین فی سسک اشک
یا مالک الاسماء و فاطر الارض و السماء بان تنزل علی اجنک من سحاب
رحمتک ما یتربهم الیک و یکنهم فی جوار رحمتک فی کل عالم من عوالمک
ثم اقبربهم ما لردودا فی حبک و رضایک ثم اکتب لهم خیر الذی اراک
بحدک و سوادهمک و عنایتک و الطائفک انک انت المقدر علی ما تشاء
وانت الغفور الرحیم تقابل شد

اللا قدس الا بصر

کم من قریب بعید و لا یعرف و کم من بعید هو القریب تقرّبوا بالقرب
هذا هو المحبوب و جمالی المنیر من اجتمع فی الظاهر و الباطن انه فاز
لکثر الخیر من لدن عزیز حکیم انه اقل من الکبریت الاحمر لیشهد بک
کل ذی علم نیب طوبی لقریب ما یمنه اشارات البشریه عن جمال
الاحدیه و لبعید وجد عرف الله من قمیر اسم البدیع من ارادنی
انه هو القریب و جمال الجیب و الذی لم یردنی انه بعید و لویکون فی
هذا المقام الکریم لیسر لاحد ان یطمن من نفس لانها اماره بالسوء

ينبغي له بان يذكره في كل حين كذا ذكر جبري من القلم ما نزل من لدن
مالك الاله ليكون تذكرة للمخلصين انك يا ايتها المنكوره لدى العرش ان
اشكر ربك العزيز الحميد بما رقم ذكرك من القلم الاعلى اذ كان في السج
العظيم تمسك باسم الاله اعظم وسخر القلوب بهذا الذكر الحكيم
مقالته

بسم المهيمن على الاسماء

ان يا محمد ان استمع نداء الفرد الاحد من هذا الصدر المرود لانه لا
له الا هو المقتر المختار قد اشتمت العالم من الاسم الاعظم ولكن
اناس اعرضوا عنه بما اتبعوا كل مشرك كفار الكون صامت اول ان
القدم في السج الاعظم ينادى باعلى النداء ويدعو اهل الانس
الى الله رب الارباب فانظر في الدنيا وشؤونها العمرى سيفي
ما فيها ويبقى الامر لله مالك الرقاب اين الذين ظفروا اين الذين
عظفوا و اين الذين تركوا او امر الله وسنته كذلك يذكر القلم
الاعلى لتذكر الذين رقدوا على المهاد كن ذاكراً بين مخلوق بالحقه
التي نزلنا بها في الزبر والالواح ان اعوف قدر الايام ثم فقم
فضل الله ورحمته التي احاطت الاكمان اياك ان يحك المخلق عن
ذكر الحق ان اذكر العباد بذكر تخبذ به افئدة من في البلاد ان
السجون ما لرد لنفث من شئ يدع القدر الى الالف لا بهر بعد الذي

مالك الاسماء الطوبى لمن اعرض عن الله

غنا عما عند العباد انما البهاء عليك وعلى الذين قاموا على امرهم
المقدر البهار مقالته

هو الاله اعظم

ان افرحوا يا احبابي بما نذكركم القلم الاعلى رغماً للذين كفروا بالله
الورى ثم اشرىوا في كمال الاحسان كثر الخيوان من ابادى عطا و ربكم العفو
الكريم ان اتحدوا في امر الله ثم اعملوا بما امرتم في الكتاب ولا تكون
من الغافلين ان دورى سرج غناتي بين غلقتي ونفحات قميصي في ملكتي
طوبى لمن فاز بها وويل للتاركين تفكروا في فضل الله ورحمته بذكر
اذ يكون مظلوماً في السج بين ايدي المنكرين انه يذكر الذين توجروا ليه
ويشرب المصلين بما قدر لهم من لدى الله العزيز العظيم اياكم ان يظنكم
ما تضرب به القلوب تسكوا بالمعروف وتوكلوا على الله العزيز الحميد
ان اشكروا الله بما ايدكم على عرفان مطلع اياته وشرق بيانه الذي
ينطق بين العالم ويدع الكثر الى الله العالمين عليكم بالاستقامة
الكبرى انما تحفظكم عن اشارات الذين كفروا بالله وكانوا من
الخاسرين ان اشرىوا من كاس الفرح والسرور في هذا الظهور الذي
به ظهر ما هو المستور وبرز ما به المستور في كتب الله العلم البهار
عليكم يا احبابي انتم الذين فرتم بما فاز به اكثر العباد يشهد بذلك

نام خداوند قادر توانا

قلم اعلیٰ میفرماید جمیع عالم تابع عرفان مالک قدم خلق شده اند و از عدم
 بوجود آمده اند و چون فجر یوم الله طالع و افق ظهور نور شده کل سوادای
 نفسانی خود مبتلا و از مالک اسما محمت بل معرض شده شدند مگر بعد از
 از نفوس که بتائید الهی و عنایت ربانی از ظنون و او هام فارغ شده باقی
 از علی توجیه نموده طوبی لهم ثم طوبی لهم زود است که مقام آن نفوس بر
 عالمیان ظاهر و آشکار گردد ای محمد کتبت لیدی العرش حاضر و منظر مظلوم
 آفاق فائز گشت و نفوس مذکوره در آن کل بزرگتر از الله فائز شده
 قد غفر لهم الله فضلا من عنده و قدر لهم ما تفرح به الالفه ليعمل
 ان شاء الله در کله رحمان بزرگتر من مشغول باشند و زودش فارغ و
 بزرگتر از الیوم باید جمیع با و امر الهیه که در کتاب اقدس نازل شده
 متکبر باشند و لیکمال حکمت مابین خلق مثنی کنند نسبت امر الله
 طوبی لکم وللعالمین و بر نفسی بغیر حکمت تکلم نماید آن کلام لیدی
 العرش مقبول بنوده و نیت ان اعرفوا یا ارحمائی ما نزل فی هذا
 اللوح و تسکوا به من لدن علیم خیر باید لیکمال سرور بزرگتر حق شغول
 باشند چه که عنایتش در باره شما بوده و ان شاء الله خواهد بود و در قبل
 کوهی مخصوص آنجناب از سما شیت نازل و در ابل شد ان شاء الله من ربه
 و دیگر من ذکره ان شاء الله الصابرين و اللذاکرین و المخلصین الیهما و علیک
 و علی من سواک و علی کل عبد رزقه الی المعصود و کل ان شاء الله الی الله

الفرد الواحد العلی الحکیم

مقابل شده

هو الله تعالی شانه الحکمه و الن
 عهد حاضر بانارات حاضر و لقاء و وجه عرض نمود الله احمد نفعه استقامت
 از آن متصنوع از حق بطلب این نفعه را باقی و پاینده دارد چه که خاشین
 در کمین و سارقین بر مرصده منتظر اولیای الهی را که گاه نما که شایسته می
 فائز شوند که منع مانعین و نفاق ناعقین و شبهات سرسین ایشان را
 از مالک یوم الدین محروم نماید و منع نکند اولیای مذکوره در نامه
 هر یک بزرگ مظلوم فائز گشته در عالمی و ایام سان ناطق و قلم تحرک
 بر نفسی اقبال نمود بطرز قلم اعلیٰ فائز گشت بعضی در ظاهر و بعضی در
 هر یک را از قبل مظلوم تکبیر برسان اقره لهم آیات ربیک لتفرح به
 قلوبهم و تنج بهم آیات الی مقام لا یرون فی الوجود الا الله مالک
 الغیب و الشهود نستند تعالی ان یؤیدهم و یتدبهم و یحفظهم بحجبه
 و الشهادة ان الله هو المقدر الله یر اذ انزلت باصفا و بیانی قل الهی
 الهی ترانی تعالی الیک استنک بان تقدر لی ما یقرتبی الیک و استنک
 یا اله الاکس و فاطر السماء بان توید فی عملی ذکرک و شاکم و الاستقامه
 علی امرک الاعظم و بناک العظیم و اذکر ما ذکره احد اصغیاک ای
 رب لا تذرنی فردا و انت خیر الوارثین

كتاب من لدنا لقوم يفقهون انه نزل بالحق من الله المهين الصوام
 ليعرف الذاكرون انه يذكرهم وذكره سبق كل ذاكروا يذكره يا قريبي
 ان افجرا بالذكر الاعظم وتوكلوا على الله العزيز المحبوب لا تحزنتم لانا
 المخلق لو اردتم الحق انتم فانظرون سوف يعطى بساط الخلق وانتم تحول
 الحق تطهرون ترون انفسكم في اعلى المقام والى الوجه شظون كذلك
 يبرئكم الله في الكتاب وعلم كل شئ في كتاب مكون

ط استاد غلامرضا و استاد غلامحسین و استاد ابوالقاسم

عظیم بیارده
بسمی الناطق فی ملکوت البیان

این مظلوم از شرط سخن ندانید و کل الوجوه الهیه باقی اعم دعوت مینویسد
 طوبی از برای اذنی که فاش شد و چشمیکه مشاهده نمود یا خرب الهه قسم بالوار
 اقباب افق معانی از برای امروز شبه و مشاع بنوده و نیست جهد نماید
 شاید با شمار سدره منتهی قاشز شود و از قرح فضل بیاید یا غلام مع
 ذای مظلوم را بشنود شنیدنی که اثرش از گوش محو شود و با استقامت کبری
 بر امر مولی الوری قیام نماید الحما اقبال نمودی و بیا تاش فاش شدی مثل
 لک الحمد یا الهی بما ایتدی عن الاقبال و عرفتی مشرق و حکم و مطلع
 الحماک اسنک بان لا تخیننی عما قدرته لا صفیا لک الذین نبذوا
 العالم واخذوا اما امرتهم فی کتابک لا اله الا انت القوی الغالب القدر و ذکر
 من ستمی لعل محسین بایات لاتعاد لهما شروة العالم و لا ما عندنا و لم یفرج
 و یکون من الشکرین ایکن ان یمنعک شیئی من الاشیاء عن الاثق
 الاع او یضعفک قوه الامراء او تخوفک سطوة الذین کفروا بالله رب
 العالمین یا ابا القاسم بشنودای دوست حقیقی را و خود را از ظنون و
 او نام کبوتر حیوان که از قلم رحمن جاری شده مقدس نما و بگو الهی که قبلت
 الیک و تمکت بجمک و اثبتت بذلیک اسنک با موج بجزایانک و
 اشراقات النوار شمس فضلک بان کتب لے من فلک الاعمال یقین الیک یا
 رب العرش و الثری و مالک الاخرة و الاولی لا اله الا انت العظیم
 استاد غلامرضا و استاد غلامحسین و استاد ابوالقاسم بیارده

هو الله

يا معالي محمد بطراز اقبال ونور ايمان مزينته ذكرت لدى المظلوم مذكوره
اقبال غنايت حق بصورت كلمات از افق سما قلم اعلا اسراق محمود لشكر
ربك المشفق الكريم فذكر امتي وتبشرا بغاية الله رب العالمين البها
عليكم وعلما نفع من معكم من لدن عليم حكيم

جناب آية میرزا محمد عیبه ساء الله منزه من ذنوب

جناب محمود علیه بجا الله اراهل نون ورا را ذکر نمیریم نسل الله ان یحفظه و
یقدر له ما اراد من فضل ربه الفياض الکریم یا محمود انا سمعنا ما ناجيت به الله
اجبتاک بهذا البیان المین و ذکر عطار الله و تبشره بغيايتی و رحمتی
و تذکره آمانه و انا الذکر العظیم و ذکر ابن الکمال الذی فارلقا و طاف
حولی و تمک بجبل غيايتی و تثبت بذبح نسل الله ان ينزل علیه
سما و عطاءه یا ینبغی لفضله و کرمه انه جواد کریم یا محمود علیک بجا ذکرناک
من قبل و فی هذا الحین شکر ربک العفور الکریم البها علیک و علی
ضلعک الی اقبلت فی یوم فیه اعوض کل مناقق شقی و کل عالم
مرتب

جناب مدینه اندر آجر دناز

هو الرحمن شأنه الذکر و البیان

قد شحذ قلمي الاعجاب بانك اقبلت اليه ووردت البقعة المباركة التي فيها
ارتفع نداء الله رب العالمين و قمت امام وجه المظلوم و سمعت نداه
و رايت مقامه في هذا السجن العظيم نوصيك يا حسين بما يرفع به
مقام الانسان بين الاديان انه هو الناصح المشفق الکریم و تبسوى
الله ربك و رب ابائك الاولين و نوصيك والذين امنوا
بالاستقامة الكبرى في هذا النبأ العظيم الذي به انفطرت السماء
و انشقت الارض و الضعق الطويلون و الذين ادعوا كل مقام كريم
طوبى لمن قام و نطق و قال انا اول الثابطين و اول الراجيين کن
قائما مع ذكرى و ثنا مع شان لانك شجحات من مع الارض
و لا تمنعك ضوضاء الغافلين هذا الكتاب بقوة من عندنا و قل
لك الحمد يا الله الاله اسماء و فاطر السماء بما ايدتني و عوقفتني و ادخلتني في
مقام نطق به لسانك ظاهرا با برأين عمادك سلك بحسب
ايراج رحمتك و لبغاشن عرك و اقدارك التي لا تمنعها امواج
افذة خلقك ثم قدر لي ما ينفعني و يقربني اليك انت المقدر
مع كل شيء و في قبضتك زمام الاشياء لا اله الا انت العفور الکریم
البها من لدا عليك مع الذين سمعوا النداء في يوم اللقاء و قاموا
و قالوا قد آت المالك الملك لله رب العالمين جناب مدینه اندر آجر دناز
الذی باجر دناز

مجناب رستاد باقر هو الناصح العليم عليه بجاه الله
 ذكر من لدنا لمن ذكر اسمه لدى المظلوم ليذكر الله الذي ايدته وهداه
 الى صراط المتقين انا نوصيه والذين امنوا بالمعروف وبما يرفع به
 شان الانسان بن الاديان وانا الناصح العليم اياك ان
 تخونك شغوات الخلق تمسك بجبل غياية ربك المشفق الكريم
 انه مع اولياءه في كل الاحوال وهو السميع البصير يسمع ما يخرج
 من افواه العباد ويرى ما يعملون وهو الحق المهيمن على من في
 السموات والارضين اذا فرزت بلوح الله واثره ووجدت
 عرف القميص قم وقل لك الحمد بما ذكرتني يا مظلوم الافاق ولك
 لثناء بما ايدتني يا محبوب قلوب العارفين انا تذكر افاك الذي
 طار باجنحه الاستيقاق الى ان ورد وسمع نداء الله اذ كان
 مستويا على عرشه العظيم انا ذكرناه بعد ما غفرناه وانزلنا له ما كان
 سرا جايها امام وجهه في كل عالم من عوالم ربه الغفور الرحيم
 جناب رستاد باقر عليه بجاه الله

مجناب رستاد باقر

هو المتعال في غن الذكر والبيان

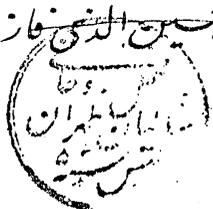
كتاب انزل المظلوم الذي ذبح في كل حين في سبيل الله رب العالمين

قد ورد علينا ما لا ورد على اصفياء الله من قبل بحيث صاحبت الصخرة
 وتاحت السدره وارتفع شجيب الكبار من الاشياء ولكن
 الناس في حجاب مبين هل تنفكر احد فيما ورد على محمد رسول الله
 من طائر الانجيل وما ورد على الروح من اليهود وهل تنفكر في كل
 ما ظهر عنك كل ظهور كذلك يذكر قلمي المهوم لعل ينبت من كان
 راقداً ويقوم من كان من النائمين قد بلغ الظلم الى مقام بكت
 السماء واضطرب السحاب ولكن القوم اكثرهم من الغافلين هذا
 ذكر من لدنا لكل من آمن وتوجه الى الفردان الجنة فاعلم قد حضر
 في السجن الاعظم اخوك الذي سمي بالركن الاول من هذا الاسم
 الذي به فرغ من في السموات والارض الا من اخذته يد الفضل
 وعرفه ما ظهر في الابداع بامر من لدن عليم حكيم وشرب كوثر
 البقاء من ايدى العطاء وذكر اسمك تلقاء الوجه لذا انزل لك
 هذا الكتاب المبين ان اعرف ما انزله الرحمن ثم احفظه باسمه
 المقدر القدير يا احبائي في ارض الطائر ان اسمعوا نداء هذا المظلوم
 الذي جعله الله هرفا لسعالم القضاء والبلدان بين الارض والسماء
 ولا تكونوا من الغافلين لعمر الله لا يمنعنا شئ نذكركم والذين استموا
 نذكر سقبي بدوام الله الملك العزيز الحميد وتلقى عن العالم ما انزله
 من لدن مالك القدم يشهد بذلك اسمي الاعظم الذي ينطق على
 العرش انه الله الا انا العزيز الكريم تسكوا بسبل الصبر والحكمة التي انزلها

الرحمن في كتابه البديع كذلك لطق اللسان في سجوده الاخران لشهد
بذلك كل ذي سمع بصير البصير عليكم يا اجزاء فيمناك ووعا الذين
تمسكوا بجبل الاستقامة في هذا الصراط المستقيم جناب استار بلقو

جناب عین هو الاقدس الاعظم الابهی اندر فاض
يا زين ان ربك يرث لا حباء الذين استشهدوا في سبيله بشهادة
مارات شهبها عين البداع وما ذكر لها مثل في كتب الله رب العالمين
مرة نذكرهم بالسرور الاعظم لا تخم القطعوا عن الدنيا وفاروا بالرفيق
الاعلى لعمر الله قدرهم من العلم الاعلى على كل شيء من الاشياء ذكرهم
وثناهم وقيامهم وصعودهم واستقامتهم وعلوهم وسلطانهم تالله
قد صحت اذكار الارض والسموات اذكارهم من الواح العالم يشهد بذلك
مالك القدم في سجنه العظيم يا ايها الطبيب انا نذكرهم طورا بخبر ما
احصى شبهه وفاتر الوجود ان ربك لهو الصادق الالين قد فعل
الظالمون ما نوح به سكان الملك والملوك ونزل من سما الفضل
ما يبقى به ذكر الذين انفقوا ارواحهم وما عجزهم في حب الله الملك
العظيم الخبير ونذكر في هذا الجين من صعد الى الافق الاعلى في هناك
انه لهو الذي سعى بالصفتي في كتاب العظيم بما امن اذ هزل من الوجه
واعترف بما اعترف به الله من يوم فيه اضطربت افئدة العلماء والعرفاء

ليشهد بذلك مولاك الخبير في كتاب من لدنا الى الذي اقبل الى الوجه
وفاز بهذا المقام المحمود ان يا حسين ان شكر الله بما ايدت على
عرفان من نظم بذكره الفرع الاكبر وقل لك الحمد يا مالك الارض والسما
بما جعلتني مقبلا اليك وناطقا بذكرك ومعرفا بما لطق بلسان عظمتك
في ملكوت بيانك اى رب انا الذي توجهت الى مشرق وحيدك
بازنك ودخلت الرضوان اذ كان محبوب العالم يرث لا حباء ويعزى
اصفيائه وتسع عبادته الذين طافوا حوله في الليالي والايام اى رب قدر
له ما قدرته لا صفيائك ثم جعلني مستقيما على امرك انك انت
المقتدر المتعال العليم الحكيم جناب حسن الذي فاز

ص - جناب ميرزا حسن قناد
بنام تو انامى يكتبا

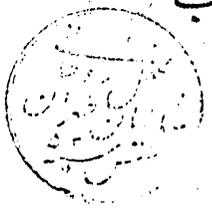
امروز روزيست که ذکرش در کتب اولی از قلم اعلی جاری و مذکور بر
عظمت این یوم بدیع احدی جز حق جل جلاله مطلع نه و هر
لفسی اراده نماید عرفان مالک این یوم فائز شود باید از آنچه
دیده و شنیده بگذرد و بصیر مقدس از مرد او نام در نفس حق
ملاحظه کند و در آثار تفکر نماید اذاً یجب لفسح صراط مستقیم طوی
از برای نفسی که لوجه الله با آنچه ذکرش عمل کند آنه من العالین

في كتاب مبين البها عليك وع الذين عملوا بما علمهم مول
الورى في سجنه العظيم

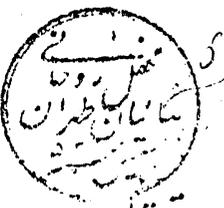
بناام خداوند عالميان

ندايت در سخن اعظم اصفا شد و نامه ات لمجاظ مظلوم عالم فائز
گشت انشاء الله بر امر الله مستقيم باشي و در كل احيان بافق
رحمن ناظر چه كه شياطين در كمين ايده و بتند نيل الله
بان كفيظ اجبائه من جنود النفس و الهوى و لغتهم الالاق الاعا و
يلهم ما يعلم مطالع الاستقامة بين البرية انه لعمرو المقتد القدير
نيكوت حال نفوسيكه اليوم بحق توجبه عمود ذار قلم اعلى
ذکر شان جاری شد ان لعمرو حسن ماب

حیدر حسین حضرت
لبیک المعطی الفیاض

سبحانک اللهم یا الهی لا اعلم بائی ذکر اذکرک یا لیلیق لسان حضرتک
لان ادکار ما دونک فان عند تشعاع النوار وجه ذکرک فانزله
بجودک و فضلک و عطاؤک و احسانک یا من میدک مفاتیح

الادکار وانک علی کل شیء قدير

هو الله تعالى شانه العظمة والامتداد

سبحانک یا مالک الوجود و سلطان الغیب و الشهود سئدک لبالی
سبحانک و تجلیات النوار شمس عنایتک بان توید زعماد کرک
و شانک و التوجه الی النوار مشرق فضلک ای رب ان
امتک امننت بک و بیاتک و الون معترفه بوجه انیتک و
فد انیتک اسئدک ان لا یخیننی عما عندک انک انت
المقتدر علی ماتش و الله الا انت الغفور الرحیم

مشهدی حیدر

هو المشرق من افقه الاعلی

تبارک الذی نطق بین العالم والنطق المقبول الی ذکر اسمه الاعظم
انه لعمرو المقتدر علی ماتش و لا اله الا هو العظیم الحکیم قد نظر الحق
و جری السبیل و بحر الحیوان امام وجه ربت الرحمن نیادی و
یقول طوبی لمن فاز فی ایام الله و اقبل الی افق وجهه و نطق ثنبار
نقه و قام علی خدمه امره و لا ذ لسلطانه و یل لمن کان محروماً
عن نجاته و عبیداً عن کوشه قبه و ممنوعاً عن بحر وصاله انه

من اقر الخلق ليشهد بذلك لسان الله الملك العزيز الخبير كذلك
او قد نانا البيان ليشعل به الامكان ولكن القوم في حجاب
مبين توكل في كل الاحوال الى الغنى المتعال ثم يشكره بما
رشح عليك من سجا الوداد ما يتقى به ذكرك بدوام اسمائه الحسنى
انه لصفو الخفور الرحيم

مرحبه هو الاقدس الاعظم

انا نذكر عباد الله خالصاً لوجهه وما نريد منهم جزاء في الملك وكفى بالله
شحيداً انا انفقنا انفسنا وارواحنا لخلص العالم وكان الله
عالمنا قول علماء من الناس من اعرض عن الحق ومنهم من انكر
برهان الله واياته ومنهم من قال ان هذا الازل اراد ان يضلكم
عن الصراط الذي كان مستقيماً كذلك قالوا اذ ظهر محمد رسول الله
ومن قبله اذ نبي الروح بامر كان على العالمين محيطاً ان الذي فاز
بمحنة الامراته من اهل الفردوس في كتاب كان في سرادق العز
م محفوظاً كذلك تحرك القلم الاعلى ونطق لسان العظمة في هذا المقام
الذي كان باسم الله مرفوعاً

ص امة الصيريطا بسم الله الاقدس الاعظم
اي امة الله نذيت اشنيديم ووجه قدم ازجن اعظم باسمي
خود متوجه بوده وخواهد بود از حق ميطلبم كل العمل في حبه ورضائه
موفق ورايدان شكري ربك بما ذكر فضل من عنده
انه لصفو الفضال العليم الخبير

ص مشهدي هو الاقدس الاعظم

ندای الهی در جمع احیان مرتفعت و قلم اعلى در كل اوان ناطق
واين قلم در مقامی اراده حق جل و عز بوده و هست و صيفر مايد
اي مقبلين اليوم يوم يقين وعمل است نه يوم ظن وريب
بايد دوستان حق بکمال استقامت واطمينان با حکام
منزوله در کتاب الهی عامل شوند البحار لمن اتبع ما انزل الرحمن
في الالواح كذلك نطق اللسان في ملكوت البيان لتكون
من العالمين

حسن ع لى

بنام خداوند عالم توانا

جميع را قبل باين يوم مبارك بشارت دايم و چون از او اراده

حق ظاهر شد اکثری از عباد معرض و غافل مشاهده شدند طوبی لنفس
عرفت و وجدت آیام بجا المقدر القدير انشاء الله اجر لها از
برای دوستان یعنی نفوسیکه بکمال استقامت بافق
اعلم متوجهند در کتاب ثبت میشود لا تخون عن البعد قد حال
بینا عباد مغفلون فاسئل الله بان يرفع الحجاب انه للهو المقدر
العزيز الحكيم

ص ابن علی نور الذی صعده الی الله
بسمه المعزی الغفور الکریم

قد یغریک الیه فیما ورد علیک و یذکرک بما ترهب به الاخران انه لا
یغریب عن علمه من شیئی یکلم فی الملک ما اراد انه للهو المقدر العلام
قد صعده عبادنا الینا اذ تجلینا علیه بالنوار و هو الوجه الذی انشئت
الافاق قد کنا مع حین صعوده و رفناه مقاماً کان بالحق علیا
ان الفضل بیده یعطی و یمنع انه کان علی کل شیئی قدیراً و یخاطبه
لسان العظمه فی هذا الحین و یقول علیک بجهار الله و جهار الملأ
الاعلی بما و فیت میثاق الله و عهدہ انت الذی فزت باللقاء
و شربت ریحق الوصال اذ اعرض عنک کل غافل کان عن الحق
بعیداً انه سحر الذین اقبلوا الی الوجه و یذکرهم بذكر به ماج الجوه و ماج
العرف و کان الله علی ما قول شعیداً انا ذکرناک من قبل و نذکرک

فی هذا اللوح لتطهن نفیصل مولیک انه کان علیک قیبا انما البصاء
علیک و علی من فاز بحیث الامر الذی کان من افق الغر مشهوراً

ص فاطمه بیگم

بنام دوست یکتا

ای امه الله نامه ات لدی المظلوم حاضر انت الله بغیبت الهی
و فضل رحمان لم یزل و لا یزال بافق فضل متوجه باشی و در ظل
سدره ساکن لحاظ عنایت الهی باجای خود متوجه و جمیع را
وصیت میفرماید بافعال و اعمال و اقوالیکه سبب ارتفاع امر الله
شود و نفس عمل شهادت دهد بر تقدیس و تنزیه او از آنچه
متخالف است بکتاب الله فاسئع ربک بان یوفق الکل

علی ما یحب و یرضی

ص حیدر

هو الاله العظیم

جمیع از برای تقای الهی خلق شده اند و کل را از این مقام اعلی
قسمت بوده و هست و لکن احتمالات خلق ما بین فیض فیاض
واجبای او جایل شده و لکن این امر متعلق لظاہر است و در

باطن هر نفسی الیوم باو امر الحقیقه فائز شد و بکتاب اقدس که از ملکوت مقدس نازل گشته تثبت حجت از اهل القادسی اله محسوبست چه که با طلب و آرزوی عباد البسته ایشان را از بحر فضل محروم نخواهد فرمود آنه لھو المقنت القدیر

ص ما عباس

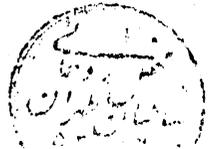
هو الاقدس الاعظم طوبی لک بما خضر کتابک لدى العرش اذ یمشی المظلوم و ینطق بایات اله رب العالمین انا ذکرناک فضلاً من لدنا لتشکر بک الغفور الکریم لو تعرب لتطر من الشوق بما ذکرک من ذالعلم الیبع

ص فاطمه بکیم امه اله

بنام دوست فربان

ای کینز خدا نشاء اله در کل احیان بما أمرت به من لدى الرحمن عامل باشی و بافق فضلش ناظر حق استقامت لطلب چه که شیاطین بکمال مکر در کین عباد بوده و مستند قول ان حفظی یا الهی فی ظل غمایتک الکبری انک انت المقنت العظیم الکریم

ص حسین ابن مرفوع علی نور

بنام خداوند عظیم جنبه

قلم افع متابعاً متراد فاع مرفوع را ذکر نموده طوبی له بما سمع و اقبل و بلغ و شکر تبه الغفور الکریم در جمیع احوال بغنی متعال ناظر بشید و جمل غمایتش متمک و بذیل فضلش تثبت آنه لھو المقنت علی ما شاء لا اله الا هو المتعالی العظیم الکریم

ص حسین علی ابن مرفوع علی نور الذی صحه الی اله

بنام خداوند یگانه

وجه قدم از سجن اعظم با جیاش توجیه نموده و ینماید طوبی لمن قام علی خدمته الامر و عمل بما امر به فی کتاب اله رب العالمین قد سمعنا نذاتک واجنباک بهذا اللوح لتشکر ربک الفیاض الکریم

هو الغیر المحبوب

شده اله انه لا اله الا هو و ان علیا سلطان المئته من عنده ثم ارادته ثم ذکره و جلاله ثم ظهوره و اجلاله ثم بطونه و اسراره

وكل يعثوا بامرهم وكل به مخلوق قل تالله انه لشمس الاضياء وطرار
الازلي وساذج القديمة والنقطة الاولى ونفس الله القائمة
على كل من في السموات والارض ونحن لشهد بذلك ان
انتم تشهدون وبه حركت الافلاك ودورت الادوار و
ظهرت المكنون وبه تقمص حامل الهوى ردار العزة وطلع
سلطنة الله بقيومته مشهود كذلك ينطق الورقا ويدلح
ديك العرش ويغن هذا الشجرة المرتفعة المجهود ان يا قلم
العز ذكر عبد الذي امن بالله ومنظم نفسه وورد عليه
البيلا يا في سبيل الله المهيمن القيوم لست ذكر في نفسه ثم
يذكر عباد الله الذين صعدوا الى الله العزيز المحبوب ان يا
عبدنا فاشكر الله بارئك بما ارتكبت بالارزاق به اكثر
العباد من كل عالم معلوم وكل عارف معروف ثم اخرج عن
حجبات الترسجكية مشهود ثم انصر ربك بما استطعت وان
هذا الخبير لك غمكل شئ وغمكل مقام محبوب فاعلم بان هذا
اللوحة لتار الله وسراجة قدار سلناه اليك بخلة محمود
وانك لتوقده على سخن الوفاء لتظهر فيك نار الله المشتعلة الموقود
وتحدث منها الحرارة في قلوب الذين اخذتهم البرودة بما وردت
عليهم الاحزان من الذين هم كانوا بهتهم ان يشركون ان عبد
ثم في نفسك من هذه المرسدات التي هبت عليك عن هذا الشطر

العزيز المرفوع وشبه في نفسك ثم تبشر في ذاك بما جعلك
الله عارفا بنفسه واظهر لك ما سطره الواح عز مكنون ولا
تخزن عما ورد عليك وعما صفياء الله فنوف تجد نفسك على
مقام الذي تتخبر عنه افئدة الناس وان هذا الحق رقم بالحق
نع لوح عز مخزون وكذلك اذكرناك في هذا الليل وانزلت
عليك ما تقربت الى الله العزيز الودود والروح عليك وعما
الذي تختم سمعوا انما تالله عن هذه الشجرة المرتفعة التي رفعت
بالحق وتكلمت بانه لا اله الا هو العزيز المحبوب ١٥٢

جناب حاجي عبد الغفار

هو السامع المحيب

الهي الهي ارحم عبادك وامالك ولا تمنعهم عن ذوات رحمتك
الذي جرى في ايامك في حديقة المعاني بامرنا اي رب انهم
عباد اقبلوا اليك منقطعين عن دونك فانزل عليهم وعما
امالك من سحاب سما وجودك ما يخطمهم عن دونك اي رب
تري ملا را البيان نقضوا عهدهك وميثاقتك واعرضوا عن حالك
اسئلك بالبحر الاعظم الذي ماج باسمك وبعرف قيميصك
الذي عاج في ايامك بان تحفظ عبادك وامالك بقدرتك

سلطانک لاله الا انت المقتدر القدير

بنام خداوند اکبر عظیم
نامه ات تلقا و عرش حاضر و ملاحظه شد انشاء الله در کل
احوال با و امر الحمیه که در کتب منزله از قلم اعجاز نازل شده متمم کن
باشی چه که اوست سبب حیات عالم و حفظ اهم قد غفرک
الله و اباک فضل من عنده انه لهما الغفور الکریم الیوم باید
بکمال حکمت رفتار نماید و بما یرتفع به الامر حاصل شود
انه مع اصفیائیه و یقدر لهم ما ینفهمهم فی الدنیا و الاخره انه لهما
المقتدر القدير

بنام حسن علیه بحمد الله ص

بسمی السامع الجیب
یا حسن قبل علی انا خود منک عرف ارض فیما کثرت امانه الله
المیسرین القیوم انک انا اقبلت الیها و فرت بها حاطب لیسر
وقل یا ارض الصادین سفنتی و این تاقی و این امانتی و این
مطالع حتی و مشارق و دی که کذلک یا مرک المظلوم اذیرت

لا جبانة لبسانه و بذلك یسمع نوح النکح من الملاء الاعلی فی هذه
المصیبة التي یجاءک بالعرش و نوح کل الاشیاء و ترغبت
ارکان الوجود باسمی الحاء برح ذکر البزح و ذکر الخلیل و عویل
البکار و القوم فی الاوامم و الظنون اذا وجدت عرف بیان
من قلمی الاعلی قل لک الحمد یا الله الغیب و الشهود بما ذکرته
مرة بعد مرة اشهد انک انت الحق سلام الغیوب طوبی
لشهد نفاک و مه فی سید و لنفسی اخرجت فی ارضی و لعبد
نطق تبنای و قلب اقبل الی مقامی المنسوع کذلک دلخ
الذیک لدی العرش و هدرت حمامه الاله تملها و وجه بها
ما لک الغیب و الشهود انا نذکر کل مهاجر لما جری فی سید الهجری
ذکرنا هم بالایجاد له کنوز العالم و لا ما عنده الامراء و الملوک

بنام محبوب یکتا

الیوم باید دوستان الهی بحکمت ناطق باشند و باین بنی ذاکر
حق آگاه که او است که آنچه از قلم اعجاز جاری شده میشود
مقصود ارتقای خلق و فراغت و آزادی بوده و خواهر بود
باید صاحبان لسان و بیان که بحق منوبند بحکمت تمام
اطفال ارض را تربیت نمایند گفتار باید مثنی به نسیم بر باد

تا اشجار وجود از او سبز و خرم شوند یک کلمه امرش مانند
ارياح بهيئت و کلمه ديگر بمثابه سموم بگو اسی دوستان در
جمع بيانات عربيه و فارسيه از قلم اعلی امر حکمت نازل
شده مع ذلك مشاهد ميشود بعضی از او خافند يا ايها
المتوجه الى الوجه ان افوح بما ذكرک المظلوم و امر العباد بما
ينفعهم في كل علمن عوالم بهم العليم الحكيم انت والله كل بما
انزل الوهاب في الكتاب عاقل باشند و با آنچه سب علو
و سمو و اشتغال است تکلم نمایند البها عليك في عه الذين
عملوا بما امروا به

ط جناب صنع عليه مجاز الله من
هو الامنع الاقدس

يتادى الكتاب قد اذ الوهاب والملك لته مالک کتاب
ان الرحمن في ملكوت البيان باع لنداء قد ظهر احد
في كتب الله مالک الايجاد ان الذين سمعوا و اجابوا اليك
من اهل البها في كتاب الاسماء والذين اعرضوا عنهم اصحاب
النار و الزبر و الالواح انا نوصيك والذين امنوا بالطق به
القلم الاعلى من لدى الله رب الارباب قل يا صفياء الله تمكروا
بجبل الامانة والوفاء و ما يرفع به امر الله بين العباد كذلك

ذکرناک فنزلناک ما تفرح به فمفيدة اوله الالباب

هو الناظر مع الحبيب

انما الله
انا نذكر عباد الله و امامه و بشرنا بهم في كور البيان بهذا الاسم
الذي به درر الخليل مع الاعضان باذن الرحمن قد ظهر
الوجد و آذ الموعود بما رايه يوم من سطوة الامراء و لا شوكه لعلما
و لا شروة الاغنياء و لا ما خلق في السموات و الارض نيلق و
يقول يا ملا و الارض قد اذ مالک السماء و ملكوت السماء باسمه
الاجهي الذي به استفرح الملا و الاعلى و ناح كل ذي عمامة بيضاء
الذين اخذوا الاوهم و نبذوا اليقين عن و راعهم بما اتبعوا
وهو انهم الا انهم من الظالمين الا انهم من الظالمين الا انهم
من المرضكين قولك لك الحمد يا الهي بما اذتني على امر منع
عنه رؤساء الجهاد و فقهاء العباد اشهد انك انت المقدر
على ما تشاء و في قبضتك مفتاح السماء تمنع و تعطى و اذت
انت الفضل الكريم

ط نسي مقصود عليه بحبها والله
بسمي المشفق الكريم

يا سمي المقصود اسمع نداء الله العزيز الودود من مقامه المحمود انه لا
الا اننا الميمن القيوم قد انزلنا الايات واظهرنا البينات وما
كان مخزوناً في خزائن عظمة الله مالك ما كان وما يكون من الناس
من اقبل ومنهم من اعرض ومنهم من توفت ومنهم من ابقى على
قع بظلم نوح به اهل الملكوت انا اردنا ان نذكر اناك الذي
سني بحسن قبل على في كتاب الله رب الغيب والشهود لشهد
انه سمع اذا رفع النداء واقبل اذا نارا في الظهور بمكلم الطور
واعترف بما نطق به الظلم الاعم في هذا المقام المرفوع وشهد انه
رائي في سبيل الله ما لا يحبان يراه وسمع ما لا يريد ان يسمع
لشهد بذلك من عنده كتاب مرقوم قد ورد عليه وصع اولها
ما نوح سكان الفردوس والذين طافوا العرش في الصيل
والبكور حين قبل على عليك بحبها وبجها تظلمي وبجها
لوحى وبجها ومن في الارض والسماء وبحبها الفردوس الاعم
والجنة العليا طوبى لك وبها امننت بالله رب العرش والثرى
في يوم فيه اعرض العلماء والفقهاء والامراء الامن شاله مالك
الوجود وما منعك شئ من الاشياء وما صحبتك سجات الدين
كفروايات الهدو المشهود طوبى لك ولينما لك وروحك

بما فزت بانما قلني الاعم حين صعودك وقبله لبعده ان ركبته هو الحاكم
على ما لث رلقوله كن فيكون يا سمي المقصود انا ذكرنا اناك بما لا
تعادله الدنيا وما فيها ولا غيرك واهله بما ورد عليكم من القضاء
المحتوم وانسرك بالمعروف في اهله وبالعدل والاضاف في كل
الامور انا وصيناك والذين آمنوا في الواح شتى بما ترفع به
امر الله فيما سواه ولطهرت قلوبهم بين الايمان ان ركبته هو الناصح
بالحق فضلاً من عنده وهو الحق علام الغيوب المجا عليك
وصع من تمك بالمعروف امرأ من لدى الله مالك اليوم
الموعود فكبر على اولياك هناك فضلاً من عندي وانا
المقتدر العزيز الودود

فجاب حاجي عبد الغفار عليه بحبها والله

هو المودة العليم

يا غفار اشهد بما شهد المحمارة لا اله الا هو العليم الحكيم ليس له شريك
في الملك قد شهدت لفرديته الملكات ولوحدايته الكائنات
لا اله الا هو المقتدر القدير قل الحمي الحمي انا عبدك وابن عبدك
وابن امتك واعترفت لوحيدانيتك وفردانيتك قد ارسلت
الرسل وانزلت الكتب فضلاً من عندي على عبادك وخلقتك

ای رب ترا معرفتاً عن دونک ومقبلاً الی آتک الاعل مقام الذی
 فیہ ارتفع خفیف سدرۃ المنقحی سئلک بسواج بحر بیاتک و
 نفحات ایامک و مشارق قدرتک واقترارک بان تغفر لی جبریتک
 العظمی و خطیبات الکبری ثم اکتب لی من قلم فضائک ما ینفخ فی کل
 عالم من عوالمک ای رب طهر لی من شبهات الظنون والادواء و
 اشراط الذین اعرضوا عنک یا مالک السماء و فاطر السماء انک
 انت المقدر علی ما تشاء لا اله الا انت الموفق الکریم والحمد لک المقصود
 العالمین

جناب زین العابدین ابن علی نور الذی سعد الی الله علیها بحاجه له

هو ائمه العظیم النجبه

یا زین العابدین انما ذکرک لتفرح وتكون من ائمه کریم طوبی لابیک
 الذی فاز بنور الامرو سمع اذ ارتفع لنداء بین الارض والسماء وتعرف
 بما نطق به ان العظمه والزوار و فی هذا السجین العظیم انما نصیبک
 بالامانه والنعمة والوفاء وما ترتفع به کلمه الله ربک ورب العرش العظمی
 یا زین العابدین بقین مبین بان اعمال طیبه و اخلاق مرضیه سبب
 ارتفاع کلمه الله بوده و هست قل الله الکریم الکریم عیبک انک انت
 ارحم الراحمین الله الکریم الکریم اغفر عیبک انک انت غفار الذنوب
 الکریم الکریم قدر لی ما هو خیر لی انک انت المقدر الایمن الکریم الکریم

ایده عن قدرتک انک انت مقود العالمین الکریم الکریم تری جبریتک
 طهر لی منها انک انت القدر الکریم الکریم کفر عنی خطیبک انک
 انت الفضال الکریم ای رب ایده عن العجل بما انزلتہ ثم وثقی
 علی ما امرتک به انک انت الامر القدیم صل اللهم علی انبیائک
 و اولیائک الذین طافوا حول امرک و لتصروک بجنود الحکمه والبیان
 وبالاخلاق التی امرت الکل بحجاف کتابک المبین یا زین
 العابدین خوار ساجد مرتفع و كذلك نعاق ناعقین وضوضار تیرین
 فاسئل الله ان یحفظ عباده من الذین یحبون الاختلاف و
 یضنون ما امر و ابه من الموده والاتحاد من تبین طراً و ارا قبل
 مظلوم تکبیر برسان و بریک البصایت حق بشارتہ
 لیاخذهم الفرح والاطمینان من لدی الله العظیم الکریم

هو الظاهر الساطع العظیم الکریم

یا زین علیک محب آراء الله رب العالمین قلم اع و اغصان و اوراق
 سدره منقحی بل کل اشجار شهادات می مند بر سبحان حق
 جل جلاله و اقباب عنایت و فضلش شاذ و دستان خود را
 ذکر فرموده که نفحات کلماتش از هر کتفه متصنوع قدس
 الافاق من آیات ربک لهم ان لیسکر و الرب بهذا الفضل الایمن

از حجاب غنایت رحمت و سما و قلم اجماع من غیر تعطیل آیات نازل و
 بمثابة امطاره اطل بل لا يقاس بشئ من الاشياء ولا يذكر
 من الاذكار مع ذلك مفضلين بيان منكر و عاقل نسئل الله
 ان يويد الكل على خرق الاحجاب والاستقامة على امره المحكم
 المتين نامة ابن نور عليه جهاد كه بانجاب ارسال نموده تفكر
 وجه حاضر انا وجدنا من عرف حبه واستقامت على امره طوبى
 له ولابيه واقمه انا ذكرنا النور من قبل في الواح شتى بذكر اذ حضر
 نادى المناد البيان لته يازين قد ماج بحر العرفان ببيان و
 حاج عرف الرحمن بندا و لكن القوم الشراهم من الغافلين
 له الحمد مرفوع على عليه جهاد و غنایتى مع انبش از ريق بيان
 نوشيدند و سحر حمت الهى فائز كشتند اى لير نور امروز
 محكم طور بر عرش ظهور مستوى و اولماى خود را ذكر نموده منيا
 و مينفر مايد يا اهل البها اسمعوا ندان لكم ان تعطوا العباد باعمالكم
 و اخلا قلم اثير مهكم تبرى و لسمع وهو العزيز البصير نسئل الله ان
 يهدكم بما يويدكم على ما ينبغي لاهل البها و انه هو الناصح الذاكر العظيم
 اى لير نور نفوس مذكوره در نامهات هريك نذكر قلم اعرف فائز
 شد انا بشرنا اكم بذكرى و غنایتى و ابن افيك بر حمتى
 التى سبقت من في السموات والارضين له الحمد در سنين
 متواليات مذكور لوده و مستند البها من لانا عليك و عن من

تسمى بحيد روعا من معك ان ربك هو الفضال الكريم والحمد لله
 اذ هو مقصود العارفين

ط جناب مشهدي حيد من عليه جهاد

صحيفة اله المهين القيوم
 هو الناطق الذكرا العليم الحكيم

الحمد لله الذى فتح ابواب العرفان بمقاليد البيان و اعظم
 ما كان مكنونا في ازل الازال و مستورا عن الازاكت و الابرار
 المتكبر و المشنا و السلام و الهجاء على ايدى امره الذين
 وجدوا عرف يوم الله و اقبلوا اليه بقلوب نوراء و اخذوا
 اقداح الفلاح باسمى الابهى من ايدى العطاء اولناك
 عباد و صفهم الله في كتبه و صحفه و زبيره و الواصه و جعلهم
 ايدى امره في بلادهم عليهم رحمة من عنده و غنایتى من لده
 انه هو الفضال الفياض العزيز الوهاب يا حيد قد هنر
 كتابك في المنظر الاكبر المقام الذى فيه نطق مالك القدر
 و ذكر اولياؤه و انزل لهم ما تبقى به اسما نعم و اذكارهم و
 ارواحهم و ما ظهر من نعمهم في هذا السبيل المتقيم عليهم جهاد الله
 رب العالمين يا حيد افرح ثم شكر بما فاز كتابك

ياصفا المظلوم اذا احاطته الاحزان منكحل المجحات بما كتبت
ايادي الذين لقصوا الميثاق وكفروا باليات الله العليم
التخبير طوبى لعبدا قبل وقام امام العباد ما استقامته
اضطربت بها افئدة المعتدين قل يا حزب الله ضعوا
الفاد والاعتساف وخذوا العدل والالضاف لعمرى
انكم خلقتم لاصلاح العالم وتحذيب نفوس الاعمى انه ليعمل
ما يشاء ويحكم كيف يشاء ووقفته زمام الامور لا اله
الا هو الفرد الواحد المقتدر القدير كبير من قلع اعاوليا
الذين شربوا حيق العرفان من ايادي عطاء وقاموا
على خدمته امرى العزيز الحكيم يا اوليا هناك اسمعوا
نداءى من شطرسجنى انه يحفظكم ويهدىكم الى الله ربكم ورب
السموات والارضين يا حيدرت قل يا ملائكة الارض اتقوا
الله ثم انصفوا فيما ظهر بالحق ولا تكونوا من الظالمين قد
كنت صامتا لظقنى الله وكنت ساكنا حركتى ارادته
لتشهد ذلك كتب الله العزيز العليم ضعوا الاعتساف و
خذوا الالضاف انه يحفظكم ويكون معكم في كل عالم من
عوالم الله انه ولى من اقبل اليه وولى المتخلصين قد نطقنا
الحلق لهذا اليوم ولكن القوم في يوم مبين يرون
وينكرون ليعرضون والاعتم من الاخرين

لوحى المبين انا اردنا في هذا الحين ان نذكر اجابا الذين كانت
اسماهم في ورقة بيضاء ان ربك هو المشوق الكريم
يا حسين قبل على قد اقبل اليك وجه المظلوم من هذا المقام
الرفيع وذكرك بما انجذب به الملاء الاعلى وسكان الفردوس
طوبى للمنصفين قل ان البيان لطوف حوله والكتاب
المام وجهه ولكن الناس اكثر بهم من العافلين قل به
ما ج سحر البيان وما ج عرف الرحمن لو انتم من العافلين
قل انه بالقلم سبق سيف الاعم ومنع النزاع و
القتال وحكم الجهاد انه هو ارحم الراحمين هذا هو المكنون
الذى شهدت له الكتب وهذا هو النبأ الذى بشر
به محمد رسول الله ومن قبله كل رسول امين يا زين العابدين
ان القلم من هذا السجى اقبل اليك وانزلك ما صحت
به الاشياء فمادت الملك والملكوت والعظمة والحجرت
لته مالك هذا اليوم العزيز البديع اما ذكرناك واماك
بما يكون باقيا ثابتا في كتاب الله المنزل القديم اشكره
بجهد الفضل ان عظم وقل لك الحمد يا مالك القدم
بما زينتني بطراز العرفان وهديتني الى مطلع البيان سلك
بقدره امانك ونفوذك ان تجعلنى مستقيما على حياك
بحيث لا يمضى ظلم الظالمين ولا سطوة المتكبرين الذين

نبذوا عهدك واخذوا ما ظهر من مطالع الطغنون والاولياء اى
 رب انا عبدك وابن عبدك اسئلك بشارق علمك
 ومطالع حكمتك ان تجعلنى مويداً على ارضه امرن بحسنود
 الامانة والديانة انك انت الحاكم على مآثى بامرنا المحكم
 الملتين يا مع قد رجع حديث الطور بما ظهر مكلمته وادت
 اسرة الملك له رب هذا المقام الرفيع طوبى لأذن
 فارت نبذنا ولقلب اقبل الى افقى المنير طوبى لبصر مانعه
 المحسوى عن النظر الى الافق الاعلى وليد اخذت كتاب الله
 بقدرة عجزت عند ظهورها قدرة من في السموات و
 الارضين قل يا اوليا الله هل تستمعون لتصبرون
 اين حين قلوبكم وتصح لفقكم هل عرفتم ما ظهر الحق
 ام كنتم من المتوقفين قل الحق الهى وسيدى وسدى
 ومقصودى ومعبودى وعبادة اى وغرتك وطلاك وعظمتك
 واقتدارك احب ان اضع وجهى على كل لبعبة من لباغ
 ارضك لعل تشرف بمقام تشرف لبقوم اولياك وقد
 لحكم ما يحفظهم عن ذنوبك في ايامك اشهد انك انت
 الكرم وانك انت الرحيم لا يغرب عن علمك من شىء
 تفعل مآثى وتحكم ما تريد لا اله الا انت المقدر العزيز
 العظيم يا قلم اذكر من ستمى بى الله وذكره بما جرى من

يا اوليا الله
 يا اوليا الله
 يا اوليا الله

لسان العظمة في ملكوت البيان لشكر ويكون من الجامدين
 نسل الله ان يويدك على اخذ كتابه بقوة لا تمسحها قوة
 العالم وباستقامته لا تنزلها شجعات الامم ان ركب
 هو المقتر على ما يشاء بهذا الاسم الذى به ارتعدت
 فوالله العالم الآمن شئ والله العفور الرحيم يا روح الله
 قد ارسلنا الروح من قبل وشرنا الناس بهذا النبأ
 الذى به اقلبت الارض والسماى واضطربت افئدة المعتدين
 ومن قبله ارسلنا الكلم بامات بنات وامرنا ان
 يخبر الناس بيوم الله العزيز العظيم هذا اليوم الذى فيه
 استوى ملكم الطور على عرش الظهور وينادى يا مع
 التدارى يا ايلاء الارض والسماى تالله قد ظهر ما كان كينواً
 في العالم واخ من قوت لظفوره اعين المقربين كذلك
 اشرق نير البيان في هذا المقام الذى نبى باسمى المقدر
 القدير بالضر الله قد اتى النصر والقوم في حجاب غليظ
 ان الظالم بالمكارة يحدون والله بالنصر يقدر انه هو
 اصدق القائلين قل انه اظهر امره لبطان لا تضعفه
 جمود العالم ولا تمنعه ضوضاء الجهال الذين منغوا العباد
 عن شريعة الله المهيمن المقتر على كل صغير وكبير يا
 لسان العظمة اذكر من ستمى بسيد محمد الذى طار باجته

الاشتياق الى نيت الاتفاق الى ان ورد في مقام حمله الله
 مرطاف المخلصين يا محمد اذ كراذ قصدت العلية لقصوى
 والذروة العليا وقطعت السبيل اذ فزت بالدليل في
 ايام ربك الغيظ الحميد وقطعت البر والبحر الى ان
 دخلت المدينة المحصنة التي اخبر بها الزبور ومن قبله
 كتب الله رب العرش العظيم وفتت لدى الباب الذي
 فتح بمفتاح الفضل ع من في السموات والارضين
 شهدت وسمعت النداء وفزت بما كان مطورا من العلم
 الاعلى في كتب النبيين حضرت امام كرسي الرب وسمعت
 نداءه ورايت افقه ليصد بذلك هذا اللوح المبين طول
 كاك وسمعك وتبرك نسل الله تبارك وتعالى
 ان يودك عن الاستقامة الكبرى ويفدرك ما قدرة
 للذين شربوا حيق الشهادة من ايادي عطاء انه
 يذكر من ذكره ويحب من احبه وهو الفضال الغفور
 الرحيم ونشهد انك شئت رحيق الوصال اذ
 منع عنه العباد الا من شاء والله المهيمن القيوم قل
 الحقني الهدي وسندي وسندي ومقصودي ومحبودي
 محبوب احب ان اذكرك في قطعات ارضك المادية
 في كل الايام باسمك بين عبادك اي رب اسئلك

بلطانتك الذي غلب الوجود من الغيب والشهود وبامرك الذي
 به سخرت العالم وافئدة الامم ان تجعلني ناطقا بذكرك وسناديا
 باسمك بالحكمة والبيان ثم اسئلك بلطانتك الذي
 به ارتعدت والرض كل جابل واضطرب فواد كل معرض ان تقدر
 لي من قلم الفضل ما ينبغي لبحر جودك وسما كرك انك انت
 الفضال المقتدر الغفور العطوف انا اردنا في هذا الحين ان نذكر
 من وجدنا منه عرف محبة الله رب هذا المقام الرفع ونحب
 ان نختم الكتاب بذكره ليحبه رحيق البيان الى المقام ارتفع
 فيه النداء امر من لدن امر قديم انا اصبحنا اليوم و
 اردنا ارضا اخرى فلما وردنا هذا صنفنا فها مصفوفة و
 سكتنا تحت اذياله الطويلة المتعلقة كلما تحركها ارياح الارادة الى
 اليمين لسمع من خفيها قد آت الرمن بلطان تبين ولا
 الي لسمع منحنها قد ظم الملكون باسمه القيوم وكان ان يشبه
 اشجار العالم بهذا الامر الذي ظهر من مشية الله الغيظ الحميد
 يا ابن السما السمع النداء الذي ارتفع من طور العرفان عن
 يمين لبقعة البرهان من سدة البيان انه لا اله الا هو الفرد
 الواحد المقتدر العزيز الكريم نسل الله تعالى ان يودك عن
 عرفان ما منع عنه اثار العباد انه هو المقتدر على ما يشاء
 لا اله الا هو المهيمن ع من في السموات والارضين انا اظننا

الامر وانزلنا في كتب شتى ما يظن من بعد في القرون والاعصار عند
 ربك علم كل شئ ولكن الناس في ريب عجاب يرون
 وينكرون لسمعوا ويعرضون الا انهم من اهل الضلال لدي
 الغنى المتعال قل الضفوا يا قوم ثم انصروا بكم بالحكمة والبيان
 كذلك قضى الامر من لدي الله رب الارباب قل قد كملت
 النعمة وتمت الحجته اتقوا الرحمن يا معشر العباد في البلاد
 لسئل الله ان يفتح ع وجعك باب البيان ويؤيدك على طبع
 امره بالحجة والبرهان اياك ان تخونك شمامة الاعداء او
 تخونك سطوة الذين كفروا بالله مالك المبدء والمآب قل
 الحقى الحقى لك الحمد بما تيقنتى كما سخرناك من يد عطانك
 ولوت قلبى بنور الاتقان بحودك وعنايتك اى رت تران
 مقبلاً الى سما فضلك ومتشئاً باذبال ردا رحمتك و
 سائلاً لدي باب كرمك وراجياً بدائع حودك سئلك
 بالدماء التى نطقت في سبيلك وبالصدور التى تشكبت للاعلاء
 امرك والظهار كلمتك ان تؤيد في بحمود الغيب والشهادة بالضر
 امرك بين عبادك وادرك باذكار تجذب بها افئدة خلقك
 اى رب انا عبدك الذى اعترف بحرارة عند امواج
 بحر عقوق وخطيئة عند تجليات نير عقرانك كم من
 ليال كنت نائماً على الفراش غافلاً عن ظهورك واصفائك

ذالك الاصل اذ ارتفع بين الارض والسماء ولم من ايام كنت مستقلاً
 فيها بامورى متوفهاً في امرك اى رب انا الذى اعترف بمكنتى
 وفقيرى واقفارى عن ملكوت نعمائك وعقوق وعطانك
 وعزتك استجى ان ادرك واصفك انا بان تجعل راسى نريئاً
 بالكليل عقوق وهيك مطر زراً بطراز عقرانك آه آه عافات
 عتني في ايامك اى رب ترى العاصى قائماً لدي باب فضلك
 اسئلك بانوار وجهك وشارق وحيك ان تجعلنى ثابتاً
 راسخاً في نباك الذى به زلت اقدام خلقك الا من القذة
 يدركك لا الا انت الفرد الواحد القوى الغالب الغفور الرحيم

الخطم الاقدس

هذا اليوم فيه طارطائر من اطيار اهرش وطارت معه الافئدة والعقول
 ان يايمى الجبه انت ارقيت بروح وريمان ومبيك في الاخران
 كذلك قضى الرحمن انه لخصو الميمى القيوم انت كنت بيقته ال
 الله اذا خرجنى المشركون من ارض الطاء واقترقت نيل الفراق
 في سنين معدودات اذا آت المتفات هذناك الى كوثر
 الوصال الى ان دخلت السمن وفريت نفسك امام وجه
 ربك الغييز المحبوب طوبى لك ولمن يتوجه اليك ويرور برك

وتيقرب بك الى الله ربنا كان وما يكون ان ياهار الهويه
 فقدت معارج القدس وتركت الدنيا في سبيل ربك اشهد
 انك انت الذي ارتقيت الى مقام محمود واشهد انك حبيت
 مظلوماً الى متفرك طوبى لك وللذين تمكوا بذيك الممدود
 ان يادال الابديه قد تشرفت بك تلك الارض وما حولها
 انك وديعة الله وكنزه في هذه الديار ربنا نظير الله يستتر انك
 بك ما اراد الله لهو الحق علام الغيوب بالترتيب الا ان تنزلت في نفسها
 شوقاً لتفانك كذلك قضى الامر ولكن الناس لا يفقهون
 ان يا يار القديمه طوبى لك بما انفقت روحك في السجود العظيم
 بعد الذي كنت بين ايدي الذين كفروا بالله في اليوم الموعود انا
 لو نذكر اسرار صعورك ليفتبحن اهل الرقود ويشعلن الوجود
 بنا وذكر اسمي العزيز الودود يا ايها المذكور لدى الوجود قصصنا
 لك ما ورد اليوم عن غصن الله لتطلع بما قضى في السجود من
 لدن ربك العزيز الغفور انك لا تخون ان اشكر ربك في
 كل الاحوال انه مع الذين يدكروته وبامره هم يعملون انما اليها
 عليك وعلم من القطع في حبه عن الذي تختم مشكركون

بسم الله العلي العظيم

بسمك يا الهي تسمع ضيق عبادك في واقك وصرخ امانك
 في ايامك او قدت في قلوبهم نار محبتك وسنت وجهك
 عنهم بما قدرت في الواحك دعوت الكل الى منظره لفسك العلي
 الاعلى انتم منقتم عن الدخول لها جمالها والورود في ساحة غرة
 فلما الحمد في كل ما فعلت وتفعل اسئلك بان تحفظ
 عبادك واماك تقديرك واقتراك ثم اسكنهم في جوار
 رحمتك وارزقهم خمر الطافك وكوثر مواهبك وانك
 انت الغفور الرحيم

خط حضرت بهارته

هو العزيز الباق

شهد الله انه لا اله الا هو العزيز المحبوب له الجود والفضل يعطي من
 يشاء ما يشاء وانه له هو القادر المقدر الميسر القيوم قل انا
 امنا بالذي ظهر باسمه من لدن سلطان حق محمود بالذي
 ياتي في المستفات وبالذي ياتي بعد الى اخر الذي لا اخره وما
 ليسمى في ظهيرة اسم الاظهور الله وفي بطونهم الا بطونه ان اتم
 تعرفون وكلهم مرايا الله بحيث لا يرى فيهم النفس الله وجماله
 وتعالى الله وبجانه لو انتم تعلمون وما سويهم مراياهم وهم مرايا الآخرة

ان انتم تفقهون ما سبقتم احد في شئ وهم يستقون قل
 لن نبيحي مرآيا القدم وكذا لك مرآيا جمالهم لان فيض الله
 لن ينقطع وهذا صدق غير كذب والذي يقول انتحب الظهور
 في ارضك لن تلتفت اليه وكن من الذين هم ينصرون الله فامره
 ينظرون قل ان اليهود قالت يد الله معلولة وكذا لك ام البعد
 قالوا بمثل ما قالوا قل فيل لكم فيما تقولون انه سبقت رحمتي كل شئ
 واحاط فضله كل من في السموات والارض ان انتم تعلمون ما
 انقطع فيضه ولن ينقطع بدوام الله الميمن القيوم لظهور الملك
 من يشا رواه ما امر الله الالهو وكل عنده امره في هذه الايام
 لفاقلون الا الذين يشهدون ورقة الفردوس لعبوهم ونعمة الله
 باذا نعمهم ليعلمون ولن يمنعم بمنع مانع ولو كل الناس يمينون
 ولكن حق للمؤمن بان يفصل بين الحق والباطل كما يفصل بين
 النور والظلمة بحيث لن يتبع الذين يدعون بالانذار الله لهم في
 هوى الفتنم ليكون كذلك دلع ديك القدس وغنت
 ورفاء الضر ونطق هذه اللسان الناطق ان انتم بجاتوهم
 والروح عليك وعلم من توجه الى شطر الله في الدنيا المنيه المحبوب

هو المحزون

اي على اليوم ان الله درك شئ ناطق ولكن ذي سمعي مشهوده تا ادراك
 نمايد وايات الله درك شئ ظاهر وذمي بصري ملحوظه تاملا حظ كند
 لم ينزل امر الله ظاهر و مشرق بوده ولكن ناس در وهم صرف
 مستغرق واز مقصود محتجب نظر كن در اعم قبل كه كل باجمال طلب
 واما در كل ايام وليال نذكر الحق ناطق ومشغول بوده اند ودر حين
 ظهور كل بجاعت هم از سلطان امر محتجب مانند بايات
 الهى از منزل آن محروم گشتند حال در اهل بيان اليوم بهين
 نظر طاحظه كن كل تلاوت بيان مينمايند ولكن از منزل ان
 محتجبند اى كاش باين مقدار اكتفا مينرزد بله بجمال قدم
 وارد آورند اشجار الفنى نفسى وارد نياورده اينست مقتدرين
 عباد اى على چشم از ما سوى الله بردار وقلب را از ذكر دوش
 مقدس نما اى على ادق القطاع در شاطى بجا اعظم
 مرتفع تما وخيمه توكل در ظل سلطان احمديه براواز چه كه جز
 طلش تاويه بوده وخواهد بود حمد كن خدا را كه لازال نسيم
 عنايتش بر تو مورور نموده وانشاء الله مقطوع نخواهد شد
 اليوم اكثر منى از اهل ارض بمجادله باجمال احمديه قيام نموده اند
 مع انكه آنچه چشم خود در اين ظهور مشاهده نموده اند در سنج
 ظهور نديده و نشنیده اند كذلك ليفصل التبين الحق والباطل
 لكلمة من غمته وانه على كل شئ قدير ثابت شوبير امر الله

واركل منقطع باشس والبهاء عليك وعلم من معك

بسم ربنا العلي الاعلى

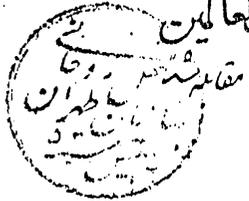
سبحان الذي خلق السموات والارض اقرب من ان هذا ما قدره
ان انتم تعلمون وما ذكر في الكتاب من حدود استهلم من الحكمة
من لدى الله المهيمن القيوم قل يا ملأ الارض خافوا عن الله ثم اعلموا
على انفسكم وعتكوا بخيط الذمي يحرك في كل الجهات بالبارت
عز محبوب وانتم لا تفعلوا عنه وعتكوا به ان تتردون الى معارج
القدس تخرجون قل يا ملأ الارض تالله ان لى بعد قد ظهرت في
هيكلك عز مشهود وان القيامة قد قامت ونزلت من النور عز
محبوب والضراط قد ارتفعت في نفس الله المهيمن الممجد وان النجبة
قد نزلت وتزينت لطراز ع مقصود وان الارواح تعاقت في
سما عز مرفوع وان الورق افردت على اعضاء شجرة الامران
انتم لستم تعلمون وان الجمال قد نزلت عن خلف القناع واذا انتم
في حياكم متحجبون فاسمعوا قوله ثم قوموا على ما غلظتم عنه ثم احرقوا
كل الحجبات باسم الله المهيمن العزيز القيوم لعل يدخلون في
صدائق الرضوان وتحدون ارياح التي تهب عن اركان قدس
محبوب ولا تمنفخوا انفسكم بما قدر لكم من فضل الله المهيمن العزيز

القدوس قواله سيطوي كل ما انتم تحبونه في الحيات الباطلة
الى الله وتعلمون عما كنتم به ان تعلمون واذا ايقوت عنكم تدارك
ما فات عنكم وفي محضر القدس عند ملائكة العالمين تتجملون
ولن تيفعلكم شئني فيما فعلتم في حياتكم الباطلة ولا ما كنتم من
زخارف الدنيا وهذا الحق معلوم اقدر قم من اصبع عز قيوم
وظهر بالحق ان انتم تعلمون قل قواله قد مضت عليكم ايام الروح
وكنتم عتقا فافعلون اذا فاستنصحو انبصحي هذا ثم اقبلوا الى رب
بارككم ان انتم تعلمون ولا تترجوا على فراشكم الا بذكر الله
وهذا ما ينصحكم احكامه الروح لعل انتم بهد الله تهتدون ولا تتحركوا
في الارض الا بارادة من الله وهذا خير لكم عن كل ما كان وما يكون
ولا تتنفخوا الا بذكر المحبوب ان انتم بهذا النصح تستنصرون قل
قواله حينئذ يهين حماقة الامراع الشداء في وسط السماء
ان انتم لستم تعلمون نزهوا اذ انتم الصاركم لعل انتم ببصر الله تنظرون
في ما قدر لكم في جبروت الغزاة وما سطر من اصبع الروح على لوح
قدس محفوظ وانك انت يا علي فاشكر الله ربك فيما
عزك نفسه وادع في صدرك حبه وفي الغاية المقصود ثم ظهر لك ما ريت
في المنام وهذا الفصل مشهود اذا قدس نفسك وطير سبحان بين
القر في هوا عز محبوب ولا تخف من احد ولا تنس فضل ربك
عليك وكن في حب بارك كالجبل الياقوت ولا تنسك

نزارا

من ذکر ربک ثم اذکره في کل حينک وهذا افضل من الله الغير القیوم
وتوکل علی الله في کل الامور ثم اعرض عن الذين کفروا وكانوا عن
تعالی الله هم معرضون واما الشهد حينئذ بانک وفیت بعهدک
واجبیت بارئک في حین الذي ما اجابه المنبغضون وكذلك
سبقت رحمتک علی الذین هم کافروا علی الله بهم یتوکلون
شرفک ثم استبشر في روحک بما وردت علیک وعلی
الذین هم آمنوا بالله بهم وكانوا الی وجه العز یتوجهون والکبیر علیک
وعلی الذین هم کافروا في حین رب العالمین

في ارض آتت في حواها
لائمة نفس بطون
وکلک نش

هو الودود

باين اشتاق الاجاء للفاک ویزکر ذکرک في کل حین عند
محر المحلصين فاشکر الله بما جعلک مقبلا الیه ومقبولا عند
عباد الموحدين

الامنع الاعظم

هذا ذکر من لدنا الی الذي اقبل الی قبله الافاق لتجدیه آیات ربیه و
تقریه الی مشرق التوار ان یعبدا ان استمع ما یوحی الیک
من نطق السجین انه لا اله الا هو الغیر المهار ان استقم علی
حب الله ثم اذکره في الغدو والاصال لیک ان یمنعک شیء

عن التوجه الی مطلع الوحي ومع الامکان قد اتی الرحمن بقدرته و
سلطان طوبی لک بما ذکر ذکرک لمدی الوجیه وجرى اسمک
من قلم الوحي اذ کان فی السجین بین یدیه الفجار لا تحزن من
شیء ان الذي فارجعنا الامراته من اعلى الخلق لمدی الحق
المتعال ان اتحدوا یا اجباء الله به لظن الامر وینکسر فکل کل
متکبر جبار متکوا سجبل الله انه قد ظهر علی هیکل الاتان
تبارک الرحمن الذي به اسودت وجوه الذين کفروا وانا بت وجوه

شیخ سلمان علیه ذکر الله

بسم الله الغیر الحکیم

الحمد لله بفضل ورحمت الهی لباطنی بحر اعظم وارشدی وتعالی
عرش حاضرین فضل را بترک شمار و قدری تفکر در قدرت الهی
نما مع آنکه با مال و اسباب یمت چندین نفوس افادی که
ابد کسی ازیدان نفوس سالم بیرون نیامده دست عنایت حق
ترا اخذ نمود و مع ما عندک نجات بخشید قل تعالی القدیم ذو
الفضل العظیم وذو القدره العظیمه خدمتھامی تو در نظر لوده هست
اگر نفسی نفسی در راه دوست کشیده ضیاع نخواهد مطمن
باش بفضل پروردگار خود و جھد تا ما با لقطع کامل و اخلاق

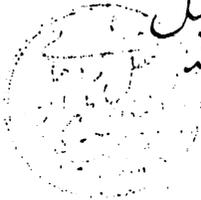
روحانیه بذكر حق ناقص باشی سنین معدودات در تبیل حق
 سفر نمودی و مهاجرت خستیا کردی و مکررتها و وجه حاضر شدی
 ثمرات آن حال اگر انظر تو و نفس تری مستور باشد لوثا الله
 آید وقتی که ان را مشاهده نماید اذا تقول لک الحمد یا محبوب العالمین
 عالم ترابیه قابل ظهورات مقامات عالیه لعمری من اقبل الیه
 یری نفسی ملکوتی سلطان مبین در کل احیان الطلقت عن
 پناه بر که این مقام اخذ نشود و تبدیل نیاید قل یا الهی سئلتک
 باسمک الذی به سخرت القلوب یا محبوب بان تتجلی فی کل
 الاحوال راضیا بر ضانک و قانیا فی ارادتک و مقبلا الی
 شطر فضلک و منقطعاً عن دونک انک انت المقدر علی
 مات و انک انت الهمین القیوم

الافس الابهی

قد حضرین یدینا کتاب عبدنا المهدی الذی لمن باله الغیر المحکم
 و فیه ذکرک و ذکر الذین هم نبذوا الوری عن ورائهم و متکوا الی بعد
 الله بهم و رب اباهم الاولین طوبی لک یا اقبلت الی محبوب
 العالمین و اعضت عن الذین کفروا باله بعد محرم الذی اتی بالحق
 سلطان مبین و وقیت بمشاقه و اشتغلت باثاره لعمری

من جری من قلمه آیه من آیات ربہ کتب الله له اجر من طاف
 فی حوله و شرف بلقاءه الا انه من الفائزین لو تفصل ما عندنا
 و نظر ما هو المکتون لینصتوا من فی السموات و الارضین ثم
 علی الامر باسمی و لو ککل علی الله فاکر الله و له من اقبل الیه و الی القرب
 بالمحسین ان کتب آیات ربک ثم افرحها لتجذبک الی ملکوتی
 وترى ما صنعت عنه اربار الذین غفلوا من هذا الذکر المحکم
 کن علی شان لا یمنعک البلاء عن ذکرى کما ما منعنا
 الملوک و السلاطین بعد الذی اتحدوا فی ضربنا تالمه انما من افرح
 فی السجین ندع العباد الی رحمة رحیم الغفور الرحیم ان افرح بذكرى و
 آتس ثبنا ان ینکرک فی ملکوتی لا اله الا هو الغیر المحکم
 مقادیر

اعظم الاقدس

قد تجلی الله من افرح السجین علیک یا ارحم الراحمین الی الله فالق
 الا صباح طوبی لنفس اقبل طلبه الی مشرق الايات ان
 افرح بما ذکرک لدى العرش و نزل لک ما تقرک الی الغیر
 الوهاب ان الذین اعرضوا اولئک لیس لهم الیوم من یاد
 و الذین اقبلوا سوف یرون ما قدر لهم من لدان کنزل
 الايات انما زینا سما رب التلیغ بذكر اسمنا البیدع الذی

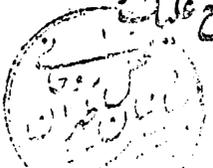
ظفر الفرع الاكبر بين البش ان ربك لهو العزيز الجبار اضطررت
اركان بحيث وناح الطاغوت والتفت الساق اتالما وردنا النج
اردنا ان نبلغ الملوك سالات ربهم ملك الرقاب ليعلموا
ان المبلأ ما منع الله عن سلطانه ان يحكم كيف يشاء انه لهو
المقتدر العزيز الممتن ينبغي لكل نفس ان يستقيم على امر
على شان لا يمينها المبلأ عن ذكر الله رب الارباب

هو العزيز

ان يا علي فاستمع لما يوحى اليك من هذه النار التي تستضي في هذه
الشجرة التي تنطق بالحق بانه لا اله الا هو وان عليا قبل نبي بعينه
وبصره ونفسه ولسانه بين عباد الله انتم تعلمون وبه ظهرت
كلمة الاوليه والنقطة الالهيه والجمال الغيبه والالف القائمة
والحيا المنزله والباء المنبسط انتم تعلمون وبه ظهر الوجود
طلع جمال المعبود وحده صرف الاضديه بطراز اسم معلوم
ليكون الناس مقتدرين بالتقرب به وان هذا لفضل مشهود
لانه لو ظهر بما كان عليه لمن يقدر احد ان يتقرب به او ينظر
اليه او يتعلم منه علم ما كان وما يكون وذلك فاعرف
اسرار الحكمه بما القيناك ثم فكر فيها لينفتح الله نديك عن قلبك

ابواب علم مكنون ان يا علي فاشكر الله بارك بما حضرت بين
يدي العبد في آخر ايامه وبذلك كنت من الذين هم كانوا بجدتي
الوجه هم مهتدون فطوبى لعينيك فيما ربت ولا ذك فيما سمعت
ولجدك بما حضرت في مقام قرب محو وفضيلا لك يا عبد بما اجرت
عن ديارك وسافرت الى الله المهيمن القوم الى ان وردت يدته
التي سميت بدار السلام من قبل لانها اسلمت في هذا الظهور
المقدس المشهور كذلك يحو الله ما يشاء ويثبت وعند
للوح محفوظ وانك لو تاخرت في ذلك ما فرت بهذا الفوز
الذي يشاءه طاه الفردوس ان انتم توتمون ويفوت عنك كما
فات عن كثير الناس وهم حينئذ في حيرة وذبته مشهور اذا
فاعرف في نفسك بان لا ينبغي لاهد بان يؤخر سبل الخير
بعد استطاعته وان هذا الحق مسطور في هذا الرق المشهور قل
تانه انه لم يبت المعجور قد ار تفجع بالحق من لدى الله العزيز
المشكور ويلطف في حو لها اهل طاه الا على ثم الذين سمعوا
نداء الله في هذا الظهور لانه هو اصل الظهور وحلى المعجور من الله العزيز
السلطان الرحيم الكريم الغفور كذلك اذكر انك في هذا اللوح ليقر به
عينك وتوقن باننا ما سنينا الذين امنوا بالله والامة ثم حجة وبرهانه ثم حجة
وسلطانه ثم حجة واخلا وكانوا الى امر صمد العزيز ثم قاصدون الروح عليا
ان على الذين اتبعوا حكم الله في كل امر وهدود

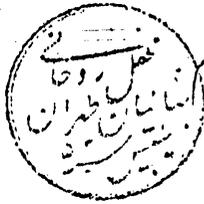
جانب میرزا احمد علی علیه السلام

هو المقدر المحکم
شهدنا فی دقلی و حشائی و حوارجی و عروقی و کسراتی انه انا الله رب
العالم شهد به کما نزل فی کتابه المبین ان الذی شیء به ما شهد
به الله انه من المقدمین فی کتاب غیره و الذی فانی فحات الایام
انه من اهل العروس فی لوصی نحفظه قد اظهرنا النقطه و فصلت
الی ان ظهرت کتب لم یخصها الا تعظیم من اطلع بها اطلع بقدره
الله و سلطانه المبین علی من فی السموات و الارضین انک اذا
سمعت لنداء ان اشکرک بالخیر

بسم الله الابدی بلا زوال

سبحانک اللهم یا الهی بذه و ربه التي ارادت و حک و حرکت
من ارباب فضلك و اخذنا شغف حک و اجامت مذاکک
واقبت الی و حک اسکت حکم التي سبق الاشياء بان
تحملها مستقیم علی ما کانت علیه فی حک ثم ارزقها ما قدرته فی سماء
فضلك لخیرة انما ک ثم افتح علی وجهها ابواب الفضل فی الدنیا
والآخرة و ان فضلك سبق عدک و حکمک سبق غضبک

و انک اث الفقیر الهمیم

جانب میرزا علی محمد

بنام محبوب عالمیان

یا علی قبل محمد ضوضای معضین برقع شده و کما ما کن ظاکشته
و تار مغلین از تحت رما و بود ادا اشار انشاء به تحی ناظر باشی
و بر امر الهی مستقیم شاکه کفار فجار و کلمات اشراط الزلزله علیا
واقفی اعلی منع نماید کشنده ای کتاب من را و از حق صل حلاله در
کل احیان سکت نما تا تو و دوستا از کتاب سخن حفظ و نماید
انه هو المقدر القدر المحمد بطریق تو قد نمودی و فانی شدی
با نچه در کتب الهی ارقبل بعد مذکور و مطور است طوبی لک
ما اقلت و اخذت حق الوصال من بدیک الغنی السعال
و شربت بذکره المحکم

اخت جانب حیدر قس علی

هو الغیر المقدس الابهی

محمد مجبور که لم یزل سحاب غائیش بر کل ممکنات باریده

ولا يزال بر توفات مکرش بر جمع موجودات ناسده بی نصیب که
 خود را از امطار فضلش محروم نموده ای آینه همه هد کن تا احتیاجات
 انوارش بی نقص کنی و از ظل جنتش دور نمائی در سایهش نادی گیر
 و در سایه فضلش مقرر کنی چه که خیر طلبش ربوبت بوده و خواهد بود
 این ایام دو اسم الهی در کمال ظهور در تصرف نشوند اسم محیی و اسم
 ممیت میباشند و زنده نمیشوند از بی قدرت که در یک زبان
 دو فصل ظاهر در نموده ربح و تصرف چه مقدار از شجر نفوس که از این
 ربح معنوی الهی خرم شده و بقوه که و انما عرفان الله عز من کشد اند
 و چه مقدار از شجر نفوس که با بس شده و از جمع عنایات محروم مانده اند
 یک قسم از طهر ضوان بدیع وزید بر موهبتین نزد و سلام و رحمت
 بوده و ترسناکین سووم قبر و عذاب انست قدرت بدیده سلطان
 انهدنه ای کفر الهی انشاء است به از بیوب ارباب ربح قدس
 صیدانی محروم کنی و از فیوضات ایام روح بی نصیب تمنائی
 از عالم و عالمان بگذر و بحق توجه کن چه که در دانش در ذات خود
 فقیر و محتاج در ذوق حیا خود قادر نه چگونه از رفع احتیاج غیر تو اند نمود
 ای آینه همه نگاه که در ساطع اسایش جالس شوی مذکر این مسجون
 مشغول شو و اگر غرضی مشاهده نمائی از غربت و کورت این
 غلام روحانی ذکر نما قسم نقطه وجود که بلایائی دار نشده

چون خدای عز و جل
 بر همه صفات
 بی شائبه

۲ و محتاج

که ذره از آسمان و زمین و حال محل شواهد نمود ذکر مصائب
 غلام مستور به و آنکه کل شیء علیم بجمع قانتا ترا من لسان الله مکتوب برساند

آینه همه خورشید فی ارض الالف
 هو الاهی

ای خورشید نامه ات بین بدی همه دارد و بر تفر استوای عرش
 رحمانی فائز له الحمد والمثنه ای خورشید هد کن که فی الحقیقه خورشید
 باشی و از اقی سماجت بر افروزی چه که الیوم اسم کفایت
 نماید رسم باید و مستی شاید چه مقدار از نفوس که محجوب میسوند
 و عتبه به مغرض استا به نظام و باطن از این اسم فاکانی باشی
 فت بخورشید سما توحه که اگر خورشید سما ظاهره رخصن جمال اهدیه
 مطلع شود آید آراتش خود طالع نشود و تمیص نور و ضیاء خود
 میندازد و لکن شرع کلشی کلا یعنی نظامه الاسماء فی ملکوت
 الانشاء و لکن شما محزون نباشید و بند که محجوب در کل حسین
 مشغول شوید محزون دنیا محزون باش و بسزورش مسرور نه که برود
 خون رقی بگذرد و دغائی گردد دل از غمائی بردار و محجوبت باقی دارد
 شو و عتبه کن محجوب را که بخش ناز شده ای و عتبه نظر نفس است
 از علل و معاصی و تفتی عوانچ انشاء است به بخش ثابت باش و بصراط

امرش مستقیم و لکن علامت خشن آنکه محتاش در بنا بر ضیاء ساک
شوند نه در سبیل نفس و هوی لا زال در طین حشمت ساکن باش و از روش
منقطع جمع فائز ترا تکبیر اهی مکر شوی و الباء علیکن

هو المشرق من اشرق الملکوت

الهی الهی انا انتک التي اقبلت الیک و سمعت نداءک الاهی
اذ ارتفع من الارض و السماء و ثرت حق حک من ابادی
عطا لک و تسلی عرفانک من قلم امرک اشک بالمقصود
العالم و محو الامم بالاسم الاعظم بان تجعلنی من تار تعضاد
التي اشتغلت به افئدة اهل الیمان ثم اکتب لنا بحودک
و عناتک ما کتبه لاصفانک و اولئک انک انت
المقدر علی ما شاء و انت انت المقدر علیکم الخیر

خاب محمد الذی یطوف حول العرش

بهو الله تعالی شأنه العفود افضل ما محمد علیک بهائی
ان مظلوم شهادت میدهد بر توجیه و اقبال و حضور و حضور
تو که الحق افضل مقصود عالمیان حق محوم را با اسم قدوس
اش مبدی و بما نطق به لسان العظيمة اعتراف نمودی
این شهادت اغظمت از آنچه مشاهده شده و میشود

مشین ترا ذکر نموده بینما نسیم و از حق مطلق ترا از اشرفات
انوار اقیان حقیقت محروم بقدر ما بد و از بحر کائنات نصیب کلی عطا
فرماید و نیز ذکر امتی التي صدقت الی الله ان ربک هو المشرق
الکریم علیها سماء من فی الارض و السماء و بهاء لدرین طافوا بالعرش
فی البور و الاصلیل یا امتی افرحی بما نطق به لسان العظيمة
اذ کان المظلوم فی سجن من الباء المشرق من اشرق سماء یودی
و رحمتی علیک و علی کل امة فازت بهذا البهاء العظیم
که الحمد اجتناب و سایرین جمیع فائز کند ما اثر قدم علی
غضبین را از قبل مظلوم تکبیر برسان اما ذکر ما نسیم یعنی و ذکر کریم
با یاتی و بشیریم بفضلی و ما مریم بالعدل و الاخوان و تقوی
الله رب العالمین زبانات متدوده که سنبلت درونشان
الهی بعل ابد کل لدی المظلوم مقبول و بطراز ذکر مزین بهاء
علیک و علیهم من لدن فضال کریم قل الی الهی لک الحمد
تقرضتی و مدغیتی و استمعنی اشک بلوهک و ددادک و
وداد اولئک و اشتغال افئدة اصفانک و اصطبار
مطالع و تارک بان تجعلنی فی کل الاحوال قائما علی حدتک
و طائفنا حول ارادتک انت الذی لا یجبرک اعراض کل

ظالم وشما تم كل فاجر واقراض الذين تقصروا عنكم وشما تم
وكفروا بايمانك الكبري اذ نزلت من سما شمسك لا اله الا
الله المقدر القدير وبالاجابة جدير

حاج ميرزا ابوطالب

بسم الله الاقدس الالهي الاعلى

ان يا ابوطالب اسمع يداني عن شطري ثم استقم على حتى ثم اتر من نعمات
عدي ثم قم شيا نفسي العلي اعظم انا ما استنك اذ ذكرناك
من قبل وندكرك حينئذ في هذا اللوح اعظم تعرف ما تحت حياة القين
فاسئل الله بك ورت ايمانك الاولين بان توفاك في الدين
امرو ابا ان يكون على استقامة تمنع ولا يبعدكم عن فناء خضرة لاني الدنيا
ولا في الاخرة وهذا الامر الذي كان حيا قلوب القوم طوبى
لك يا عبد ما توهمت الى شطرا البيت وكنت في حوزة الملائكة
ثم اشكرك يا خلتك من اعدائه وحفظك بالحج ويدك اتي
مفخرة المالك العزيز الوديع ان اذكرة في كل الاحيان ثم ملق امر
يك بالحنكة وستانه كك امراك من قبل وحينئذ يكون من
العاقلين اياك ان تجادل مع نفس او شرار مع احد في يبلغ
امر بك الحاكم الحكيم ان الذين يجارون ويسكنون الله

انهم على غفلة عظيم تالله ان النصر في السان لا ياتسف ولسان
وكذا لك نزلنا في كل الالواح ولكن اتناس ما استشر واه وكانوا
من المعذبن وبذلك سفك دماء الذين نفس منهم عندك حرمن
بئس لاه الظالمين لا شتم يدعون الايمان ويقولون محققة وثمة قول
لهم من عذاب يوم عظيم انا انفعنا حكم القتل وقدنا النصر فيما
نزلناه بالحج وانه لخير نصر عند كل عارف بصير لا تخزن عما ورد عليك
ان يك قد كان عالما بما مستك من انصاف وانه بكل شي
خير وقد ورد عليك ما ورد علينا لكون سعة ابريك في كل
الامور وان هذا الفضل كبير اياك ان تخزن في شي وانه ينزل ما قدر
لك في الالواح العضاوانة على كل شي حكيم والروح عليك وعلى
الذين شربوا من يد السيل الذي جرى من عين قلم بك العزيز الحكيم

حاج ميرزا ابوطالب عليه بيا

تام خداونيكما

انشاء الله لم زل ولا زل ايات آلهي فانه ما يشهد وندكرش
ذاكر الحمد لله در اين ايام كه في التحقيقه ربع مكاشفة وشهود است
عبره ان فائز شهيد امر و زرد نيت كه محبوب من تراني

انظر تراني مفر ما يد قسم ثاقب افق بيان که اگر جميع من في الامكان
 باذان و داعيه ان کلمه را بصنایند و بسکر صلاست اواز عالم جهان کند
 و باقی اصح تا طر شود این کلمه تا که در آسمان و اناطی مانند آفتاب
 و در سما و عینا بی ما نیز تر تانی طوبی که نراون سمع و لذی بصرفا نهذا
 الاشی الاشیخ المنیر الحمد لله انجذاب بان مقام رسدند و از حق
 عرفان آید مذ کلمت نما بدشد و نه از شما باصغای تطولیم افاق
 فائز گشت جمع عالم را فانی شامد نماید و این لوح که مطبوع
 عنایت کبری ظاهر ماتی و دائم طوبی که تمازت بهذا المقام
 و تحریک علی ذکر ک قلم بسته المبین المنیر الحکیم بهی عکاک
 و علی الدین اقبلوا الی الفرد الحسب

ق جانب بر ابراطب علیه به

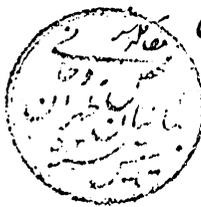
الاقدس الامع الاعظم

ان ما قلم الاعلی قدرتنا لک فی کثر شان ما کیفی العالمین طوبی لک
 بما قمت علی الامر علی شان ما منک ظلم الظالمین قد تراک ناطقاً
 فی کسر الاحوال بشنا و یک بعد لندی کشت سبحان من بهما من
 و تراک بصیراً بین الاعما و قائماً بین القاعدین اشهدک الوق

صبر کل قلم و فصل کل امر حکم و یک انجذت الطوب الی
 المحبت و شغلت افئده العتاق بنار الفراق و انار الوعد فی الاثاق
 الا انک من الرا سخن الی منی تر کض فی مضار السمان بل تری من
 بعد و معک تعمی رنگ متحیراً فی الجواب و ناظر الی الشمال
 و اليمين يا قلم ان احک لک اللک القدم نریک حملت
 السلام کلها و الرزاقا باسه ها و ما صنعت عن لسان فی ذکر الرحمن
 بل تذکره لک من علی الارض ادر خلقها ما صنعت فی لعمری است الصانع
 الامیر کف اذکر ما الهی ما انا علیه بعد علی ما کنت است بعلم
 الخیر تحریکی انا بل ارادک و تصرفی تشکک الفاعل علی العالمین
 ان ما قلمی عدنی بما عدک لاناک ترا فی غرباً من الظالمین لیس
 عدی قلمی بکلی ما فی غیر فی هذا الامر الاعظم العظیم ان یا قلمی قد
 سمعنا منک الحاناً شتی و فترنا لا تخصی بل عدک من لحن یجذب العالم
 و یحرک به کبر عظم منیم بحیث لا یسعی من شیء الا لیسر الیک
 و یتوجه الی هذا النظر المنیر یا ما لکی لیس الی من شان عدت و تار قد کنت
 و لا یفهم عدت و حیات بحر عکاک کل شیء معلق ما ارادک
 و منوط بشکک اشهدک انک است العالم المقدر القدر
 لوجهت من اذن لا طرت منی ما فی عکاک و انک است الحکم

على ما زهد ابن اذان و اعنة لتسبح ما ينزل في كل الاحيان من ملكوت لسان
و اين الاصل التري منظر ك المشرق البديع لعمرى قد نزل ما انزله خبره
الايات و لكن الناس في بعد سن كذات غرقت الوفاء في هذه الفلحة
الطفا طوبى لساين ان ما انما المقبل الى لته ان استمع هذا المعلوم اذ غنة
العموم انه لا اله الا هو المهنم نقسم انه في هذه الحالة مع العكر الى العزيز
المجرب كن كما كان مولاك تحت لا منك ذكر عن ذكره و وصف
عن وصفه ان الفلق شسائه من عباده و كن من الة اكرين بذ اخيرك عما
في السموات و الارضين و قد ان الحمد رب العالمين

مست

ط جاب ابطال عليه بهاء به
بسمه المقدس عن الاذكار

سبحان الذي قد مر في كتاب حكم و الله مظهر نفسه لحكم
بين الناس بما كان مستورا في علم ربهم لعنتم الحكم قد ايرل مطالع
امره و مشارق وجهه بايات و اصحاح و راين ت ك طعات ليعلمن
الكل انه لهو القدر القدر و هم شرعت الشرائع وقت المناج
لكلا ليعنل احد عليه الواضح ليعنتم و نزل في الكتاب ما يمهم
عن الهوى و ما مرهم بالبدى انه لهو الكرز الكرم قد ما قرين ان اتعوا
ما حد في كتاب الة فم حدود الة التي جعلها الله عليه فهو من في

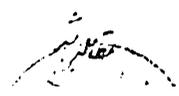
العالمين و من تجاور عن او امره انه فر امر الحد الذي الله العزيز بعلم
قل ما حد في الكتاب ليس لاهد ان ينظره كما ينظر الى حد و ذاتي طرقت
من طرقات المؤمنين ان الذين اوتوا الصائر من ليه برية فوات
الرحمة من البرية و مشكوة الفلاح في ملكوت الابداع و نير تقضيل لمن
العالمين قد ما لطيف منكم انه محد و محد و قد انفسكم و ما امرتم به من لى
الله انه يصل الفلاح ان اسمه و انه و لا تكون من التجاورين كذلك
اشرفت شمس الوحي من افق لسان طوبى للناظرين انما البها عليك
و على من اخذنا امر به من لدن غير غيب

ط جاب ابطال عليه بهاء به
هو ان طلق في ملكوت لسان

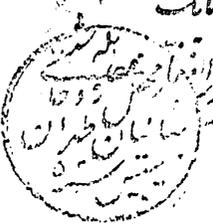
سبحان الرحمن الذي انزل البرقان لطن في الامكان و القوم كثرهم
من الغافلين قد انما افق لسان شمس ذكر اسمك العزيز
البدع الذي اوتى القدرت لهما و انشقت الارض و نفت
كل قبيل عظيم قل يا قوم لا تنفوا انفسكم عن فوات رحمة الله و لا تنفوا
اهواء كل حائل بعيد تعمى قد خلقتم لسوحي و انه اشرف من افق الاله
و لشد له في الكلمات الناطق الميكن تمك بعودة بعض
و ثبت بذيل رحمة ربك المعطي العزيز المبيح كذلك لطقن

سان العظمة اذ كان بين ايدي الفطين

خاب من اذ طالب عليه بها
الا نور الا عظم الابن ط آل

ان استمع يا بوعبي اليك من غير تسبيح افش البلية الكبرى من تسبحا
انه لا اله الا انا المقدر الحجار قد خلقناك لخدمتي وذكركي لا تخزن
عما ورد عليك سوف نضرك الله بالحق ورفق اسببك انه ليد
العزير الويات ان تعلم بان العاقبة هو العلوب وركب
هو العاقبة على فرج على الارض انه ليعو العزير الحجار ان اعرف
ما اراد بك ولا تخزن مع الذين ظنوا ان بك لبا لمصاد قل
لك الحمد يا الهى ما اشرفت على شمس حالك وعرشى مطلع الملك
اي ربنا جعلني راضيا بما قدره عندك انك انت العزيز الغفور

هو الاطهفه

ان ما اذ طالب استمع ندا المطلب ثم اعلم بانصحك به وانه
لا اله الا ما يوحى بك عما خلق على الارض لو انتم من العاقين
اولا لا تشرك بالله ولا تقفون به احد ادونه ثم اكف به عن العاقين
وانه معك في كل الاحوال وثقتك على ما اردت في نسبه
وتيزل عليك ما قدر لك في الودع غرة خيفة قل يا قوم لا تشركوا

بأشده وإن أشرك لظلم عظيم ولو تخالفك في ذلك كل من في
 السموات والأرض تجتنب عنهم وتوقه إلى ربك الواحد العزيز
 قل أنه لو يريد ليدفع أسن الكائنات على شأ نفسه وأنه لهو المشار
 لا يريد وأنه لم يزل كان واحداً في ذاته ما اتخذ لنفسه شكلاً ولا
 شبه مع أشركين غم ودرامك وتمك باذيال غرق قدم قل يا قوم
 فأنواعهم ولا تشركوا بالله ما كان مقدراً عما يشاءون
 وله المثل الأعلى ولكن المثل بوجهه وترانه على العالمين بالله لم يكن مثل
 ما لظلم من غده شدة تكلف نفسه المشاق المتبع الفجح وانك
 ما طمئن بفضل مولاك وإن فضله كان عليك قرب ولا
 تخزن عن الأضراء وأنه يد لها كيف شاء من غده وأنه لهو المقدر
 القدير وعاشر مع الناس بالحكمة ثم اتبع لنفسك فرحاً طيباً
 سبيل وبها عليك وعلى لذتهم انقلعو إلى آية الملك
 السلطان العزيز الجليل

ط صلع جاب ابوطالب الذي صدق الى الله
 هو شاهد في الاق الاعلى

+ ما انتي ودر قتی ذکر ت لہی المعلوم بوده فراموش نشده امروز
 لحاظ عنایت ترقه اما اثبات بوده دست صد هزار
 طوی از برای نفس که غفلت غافلین وطم ظالمین اورا از
 نفحات نوم دین منع نمود محبت الہی حل و غیر مشابه اول است
 و محبت صدق قلب اینکه لؤلؤ شدہ نمودم مقصود ادراک
 عباد است والا صد هزار لؤلؤ سحر معانی طائف لؤلؤ
 محبت است طوی از برای قلبیکه صدق این لؤلؤ واقع
 گشت ادر جمع عوالم لہی اللہ مذکور در کتاب مکتور البہاء
 علیک و علی فر معک انا ذکرنا الطالب غلہ ہائی و
 رحمتی بذکر لا تعادله الکنوز ولا خزائن الارض کلہا ان ربک
 لہو المفقش الکریم البہاء علیہ من لہی اللہ رب العالمین

ابن حاجی میرزا موسی الذی رفع الی رفیق الاعلی قد نزل
 لا بطالب لیطالب بہ بالاراد اللہ و تکون علی انصر قویا
 هو اللہ الفاعل لما یشاء
 + جمال اللہ عن خلف السحاب فر افی القدس قد کان بالفضل

مشهداوان السحاب حكمت التي بها ظهر الله الامر من رسته ولور فيها تفرع
كل فرع في السموات والارض وينتك كل جبل باوخر منعا ان يمشي
الا وله خزائن في سماء العضا وما نزلها الا على قدر مقدره ورا ان باقلم
الامر ذكر عبد الله الذي سمي بابوطالب ليفرح في نفسه بما جرى اسمه
منك وكان لدى العرش مذكورا ان يا عهده ارسلنا اليك من
قبل لو حالن يعادل به ما على الارض جميعا وارسنا بعده هذا اللوح
الذي فيه تحذير افئدة الذين هم قصدوا شطر القرب وكانوا من
اشارات الارض بالسر المحفوظ ان يا عهده ظهر قلبك عن دوني ثم
اقرا ما نزل عليك ليحفظك عن الاضرار في هذا الزمان الذي اتى
السماء فيه يد فان سمنا ان احفظ نفسك باسمي المحفوظ لك لئلا يصيبك
رمي الشيطان ويجعلك عن مقر القرب بعينه انك تذكرى ووع
ما سواه ويداخر عندك عقل ما خلق على وجه الارض وكذلك
فضي الامر ولدن علم حكما نور قلبك بحيثى ثم لانك تذكرى
وذكر مصابى فو نفسى لو تطلع بها لتسكى في شهور وسينها فانظر
ما اراد ويحفظ عن الباساء والضراء ويجعله عن كل البلاء في كنف
الحفظ محروسا وينكره بين العباد ويرفع اسمه في ملائ الاسماء
الى مقام يذكره كل صغير وكبير او انه لما شهد الامر كذلك والطمس

ان ما ك لهنر خيد مودكا
تغزيبا وبعينه

من نفسه يخرج عن خلف الشر ويكفر بمولاه وسكر ما اعطاه بفضله الى
ان يقوم على قتله ثم يصح في نفسه بين الذين امنوا ويدخل عقل
العلام في صدور الذين يتبعوه وكان الله على ذلك شهيدا فوالله ما
فعل ذلك الا بان عرف الناس بهج عجاج والاكف بعد ان
سكرو هذا الفضل الذي كان المهر فضاء الشمس في وسط السماء تاتسبح
تكمرة الاكل جابل عميا كذلك كان امرى است شكر في نفسك لتطلع
به وتكون بين العباد على بصيرة فيما مس هذا المظلوم الذي كان في ابر
مطروها اذا اخذ الحزن قلبى وقلبي ولن يحرق على ما اراد ولذا انما
اللوحي وانك ما كلف بما نزل عليك قر ساء عز مرفوعا

ط جاب سيد ابوطالب عليه السلام

بسمي الاعظم

سبحان الذي انزل الآيات واظهر النبات والطق الاشياء على
انه لا اله الا انا العليم الخبير قد فاز النور بانوار الظهور والعالم بهذا
الطراز الذي بزى كل موقن بصير ان الذين تشرفوا بايام الله وانما
بما نزل من سماء الفضل انهم اهل البهاء في اوج عظيم قل ما قدم قد اتى
ما وعدتم به في الكتاب والوعود استوى على العرش والحيث يبارى

الذين عرفهم حقا
مردد لطفك لي

قد لهما المحبوب والروح نقول لك الحمد يا اله العالمين بما شرفت بهما
لقد وكن استك بان تشرفني بلقائك وتقريني اني محروم صالكت
بما مقصود العارفين كذلك جرى ذكرك من قلم المظلوم لشكر ربك الكريم
انا لغير من هذا المعام على وجهك ووجه الذين اعترفوا بما لظن بلسان
العظمة انه لا اله الا انا العفو الرحيم

معه

جانبه اوطال

بسم الله الاقدس الابهي

ان استمع مني عن حنة العرش انه لا اله الا هو المهيمن بقوم فاعلم قد
اخرجونا المشركون من ارض السرد في سبلي تحت قطع
حجره به واداء استوى بحر الا عظم على الفلك بنه احد نفسه في اليم
خوفنا لمراتي ودفني المرر وجه من الذي كان يكتبنا على جلي الى ان
ادخلونا ارض البلاد في بدا استج السعد كذلك درر علينا والذين
يدعوننا بالليل والنهار قد اخذتهم سكرات الغفلة والهوى وهم
لا يعرفون ومن نظر السجين انا دى من على الارض كلها وادعوه هم الى
الملك العزير الجليل ان استقم على شان لا يملك الاحجاب ولا
الاخران عر ذكر ربك مالك يوم الدين قل انه ليدع اسرار
والارض لو انتم من العارفين ان اتبع مرلاك في كل الاحوال

بحث لا تخونك سلوة الذين ظلموا ولا اعراض المشركين قد كنت
منك واطلنا بما ورد عليك ان ربك لهو العلم الحسيه
قدرك لدى العرش مقام عظيم سوف يرفع الله اسمك بالحق
انه ولي المحبين بك محل العبودية له الحق به استقر الامر وشكسه
اركان المعدين والحمد لله رب العالمين

جانبه اوطال عليه به

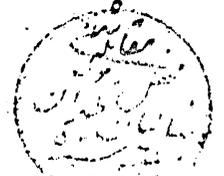
هو الله بسمه الدائم الباقي تعلم الحكيم

قل اللهم يا الهي تراني مقبلا الى بحر هودك وسما فضلك وافق لظا
ومتوجها بوجهي الى وجهك بعد فناء في مملكتك استك يا
فائق الاصباح ومرسل الريح بان تؤيدني على قدمه امرك على شان
تحت يدك في قلوب عبادك وافضة خلقك ثم قدر لي في
ملكوت امرك ما يثبت به ذكرى ويشفع ذاتي ويفرح قلبي بكن
اث المقدر على ما تشاء لا تمنك اشارات الذين كفروا
يا مالك واعرضوا عن ربانك وجاهدوا سلطانك لا اله
الا انت المتعالي المقدر المبدئ بعظيم الحكيم

ط اتم الله صنيع جناب افاضه اوطالب عليها السلام
سنام دانی آگاه

+ یا اتم الله زین المشرین علیه السلام الملك العدل المبین نامه
ان درقه را ساحت اقدس ارسال نمود لحاظ و اصفا فائز و معرف
مجت مقصود عالمیان از ان متصووع امید آنکه ثانی ظاهر شوی که انابه
از بعد با قوال و اعمال شما بقیاب عظمت الهی و خیر گاه غرت لا
بتا می توجه نماید مقام عظیم است و شأن انابه در مطهر
عظیم باید از فصیح و مرا عطا و اعمال طیبه و اخلاق مرضیه ادران سده
سار که آما ارض از بعد آگاه شوند در راه حق را ساند قوی
سبحانک اللهم یا الهی شک با نوار و جک و بال و اوراق الخ
تحریرها اریح ارادتک و مشیتک و محاراة اخذة عاشقک
و انقطاع محضک و صحبتک فی ایتامک بان توئید ایتامک
بذره علی ماتح و نرضی ثم اطر منها مجردک و کریمت با یکون
باقی بقیاب امرک بین خلفک و تجلیات زیر مشیتک فی بلادک
انک است المقدر علی ما تشاء و فی قضتک زمام الامور و
انک است مکلم الطور و استری علی عرش الطور لا اله الا
است العرف الغفور

قم صنيع جناب افاضه اوطالب
سنام مقصود عالمیان

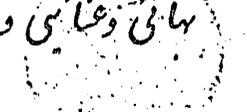
+ ای اتم الله مالک قدم از شرط سخن اعظم در کل احیان اهل امکان را
بفردوس اسی و افش اعلی دعوت نیز باید طوی از رای نفسیکه
اجابت نمود و با علی المقام فائز شد با امر و زور دست که نسبت
علو و دو تو نعمت بر نفسی چه از عباد و چه از اماء محی توفقه نموداد
از حق محسوس و مخ دون ان از اهل خسران لدی الرحمن بد کور اگر چه
از اعلی الخلق بوده ای اتم الله حمد کن محبوب عالم را که بفرمانش فائز می
و با نفس ناظر قدر این مقام را بدان و در نیالی و ایام بد کوش مشغول
باش و از دوش فایز و از ادرش اند دنیا محزون باش فکر در حال
محبوب عالم نما که بکمال ظلم و ستم در سخن اعظم را گفت لعمری
انچه مشهور مقصود خواهد شد و الملك و الملکوت لا اله الا الله
الفرد العظیم الخیر

صنيع جناب سید اوطالب عليها السلام

نسی الطی لعظم

+ یاد درقه و یا اتم الله الهاء حق آگاه کواه که لا زال جناب مرفوع علیه
بهائی و عنایتی و تو و تسپن تحت لحاظ عنایت بوده اند و خوا

بود آنچه در سبیل امر الهی بر شما وارد شده و بمخبرین اعمال که لوحه است
ار شما طایفه هر کس از علم اعلی خاری و ثبت گشته آن استگزی یک
بند الفضل العظیم هیچ عمل خیری ضایع نشده و نخواهد شد و در کثر
علم الهی محفوظ و باقی و مکانات ان البته خواهد رسید الهی علیکم
فر لک تا و علی الائی امر بالفرد الحسبه

حاج فضل الله
هو المشرق فرید الاقش المیز

شبهه الهی لاله الامور والذی استقر علی العرش المشرق
الایات و مطلع البینات و ثبت ما کان مطورا فی کتب
القلم و ظهر ما و عد به فی صحف الهی رب العالمین بامر الخلق
ان استتموا ما یظن به الحق و لا یستعبوا کل من اعق بعد قد ضح
باب الفضل و سلطان العدل یظن بالحق و یدع الناس الی
انته الفرد الحسبه انا وضعنا لیران و الهفنه تا الصراط و کن
القوم اعرضوا بما اتبعوا کل جاهل مرید کذلک تقس صبح
السبان اذ نطق لسان الرحمن فینذ المقام الرفیع مقابله

حاج اشرف

الاقدس الاطهر

ان استمع نداء ربک الرحمن من افش السواته لاله الامور العزیز
المتعان انه ذکره فر اراده و ثبت ذکره فی الالواح بک
یذکره اهل علاء الاعلی و اهل ملکوت الاسما فی العشی و الاشران الخ
الذین توقفوا الیوم لیس لهم نصیب و الذی اقبل انه مع المار نور
العرفان طوبی لمن دخل رضوان المکاشفه و الشهود اذ حضرت
الاحباب و اضواء الافاق نغمیا لک یا عبد ماجری علی ذکر کلم
الوحی و نطق باسمک ربک العزیز الوهاب ان اعرف قدر
بید المقام قل لک الحمد یا فرید کبارت الساعه و تمام لقیام
مقابله

حاج اشرف

بسم الله الاذنی الاقدس الاربیع الابهی

ان ما اشرف طوبی لک ما اشرفت بعرفان نظیر نفس
وضرت من الموحدين تاله بذاشان لن یعاد له شیء مما خلق
من اسوات و الاضن ثم اعلم بان الحق و ما یظن معنده
لیکون مما زاعج الخلق و ما یظن منهم و ان بذ الحق یقین و انه
لن یتبه بما سواه و یکون مشرقا عافی سماء القدس سلطان

من كذالك فاشهد في اثاره وكلما ظهر من غده وكن على بصيرة من ان
الذي هم اتبعوا كل بهج عاى اذ لك ليس لهم نصيب من هذا العجر الا عظم
المحيط و انك فاحمد الله بك بما فرزت بحجة تالسه انه لو دلفه به في
قلوب المحاضرين ان احفظ نفسك لئلا تمر عليك نفس الشيطان وتوجه
تغلك الى رواج الرحمن من سحان هذا النظر المقدس لئلا تترك
اذكرناك جبا لتفك لتكون سقيما على هذا الامر الا عظم العظم
والبها عليك وعلى من ستر على امره وكان من الثابتين والحمد لله
محبوبك ومحوب العارفين

ط حاب اشرف عليه بهاء الله
بفسى الذكرا تسليم

ما ابا المسجون في سبلى و لطر و دلاسى و الممنوع ليجى ان استمع بذالى
من شطر عرش تالسه انه كان معك اذ كنت بين الاعداء و رأى يورد
عليك في صراطه المستقيم قد حملت ما حمله مولك طوني لك بما
صبرت و دفت عهد الله رب العالمين كن قائما على الامر و ناصر
لما نزل من ملكوت الله العليم بحسب اثارنا لك في كل سنة ما
لا عاد له ما خلق في الارض يشهد بذلك كل عالم بصير فانظر الخلق
و قلة عرفانهم يكرهون من يامرهم بالمعروف و ينهون من الراءى

انفسهم في ملكوت الله العزيز الحميد لعمرى لو اطلقوا ما اراد به لهم لفسدوا
ما عذبهم معقنين هذا الا فى الزيرة قد تنفوا عن ذلك بما اتبعوا الهواء
اليربين لا تحزن من اعمالهم سوف يا خدمهم به بعدل مع غده انه لو
المقدر القدر البها عليك وعلى من سلك من الذين اغر فوا بالسهة
الملك الحق تسبين

بسم الله الابدى بلا زوال

هذا الكتاب اشرف من افق ايسان لمن اقبل الى العزيز المستعان
انا مذكرا جاء به في سجن ليقوم على نصرة الامر بالحكمة و ايسان
ليس الفادش ان الانسان بل بالصلح به امور من فى الامكان بل
من ذى واقعة يجد لقا المائدة التى زلت ما فر سماء القدم على الامم
و نفسى الحق من رعد تقطع ثم قام وصاح الملك لله المقدر الخمار
تلك ايات لو تمر نجاتنا على استخرا يادى باعلى بصيرة قد
اقى المحبوب باطلاء الاحباب

الا قدس

+ وقد حضر لقاء الوجه كتاب كرم و فرغ عبد الحاضر في محضرى نجات
 المخلصين ولما فرغ نظره الا دل كبت عيون اهل بدين الاسما ثم ارتفع
 من حج ملا الاثا ببطر اخر ظهرت زوات الاسفات من قلوب المقرن
 واخذت الاحزان مكان هذا الرضوان الذين يطوفون في حول الوجه
 مفر الذي يسب عنه رواج الرحمن على اهل الاكوان وسام سبحان
 على العالمين وبلغ اخرون الى مقام كبت عيون بسلام في اسرودان
 لجة اياك وامطرت عيون اهل سرادق الحمد وقاب العرس في
 محضر الانس وكان الله على ذلك شهيد وحضر والذي كان يقربه بيدي
 بكاء اشته لكاو الذنم استظفوا في ظل رحمة رهم العلى العظم فما
 طوى لك بما فاكب تساميم الفضل الى يمين العدل و جعلك مع تخمين
 وان ذكرك ربك واعتدرك الابه فرغ عاده اكثر العباد
 ولشهد ذلك فر شرب تسيم الاطهر من تسيم تسيم تسيم و جنتك
 احرقت الكباء الذين طاروا في هواء القرب والقدس والجمال
 ثم اصغرت وجه العالمين فاحسب الارواح مشته بك الرحم
 التي سبت عليك وجعلك مطهرا فر من المشركين واشهد بانى
 ات ولدت من نجات الرحم مرة اخرى وهذا فضل الذى
 لا يعادله ما قدر في جبروت العصا من لدن بقتة رقد رسل الله

مان تحكك فائدة عاده الى عنوان الله الملك العزير لمجيب بيوت
 فيك تاخذت برافدة برتته ليدخلن في سرادق رحمة التي سبت
 الخلاق جمنين اما هذه ناسك في كل حين رواج الامان وكذلك
 في لوح غير حفيظ فلما جاءت المفات ظهرا كتر فيك وان ربك
 على كل شى محط فم دخل باقوم انقراية ولا تغدوا في الاض لعبه
 اصلاها ولا تنعموا الذين با اراد الا اموا انفسهم وبعدوا عن قتر
 القرب وكا نوافر القاطنين ان استصوا بما نصحتم به في كل
 الاطواح كذ لك يا مكرم هذا العلام من لدن علمكم انما ارادوا في
 الملك الا ما اراد الله ان افخوا عيونكم لشهدن شمس جمال ربكم على
 الاعلى شرقه فر هذا الا فى المقدس المنيرة فوف تفوق عن النوم
 ولا تحدن بسلام وتحدن بفسكم على حمر عظيم ان اغتموا قدر اباى
 ولا تبه لوما ما عنكم خافوا عن الله الذى فى قبضة ملكوت كل شى
 لا اله الا هو المقدر العزير عليم كذ لك القياك واذا كانك
 حين الذى كنا على حزن شديد والروح والعز ولها عليك
 وعلى الذين يسمعون قولك فى الله ربك ورب العرش الكريم
 والحمد لله رب العالمين

هو المشفق الكريم

+ الهى الهى سيدى سدى ترى انه مع امانك اقلت الى افق
 لهنورك بعد اعراض اكثر حال احبك بك بالكره الذى اظهرته
 بعبودتك وبالافق الذى نوره نوره نوره وعطائك وبالشمس الشرفه
 من افق سماه حكمتك ان تودنا على الاستقامه على حبك انك اش
 الفياض الذى شهدت لفضلك اللامثات ورحمتك الهكنا
 ارت قدر لها فقم لتقدر ما قدرته لا ورايك ثم اكتب لها
 ما كتبه لا امانك التى طعن حول ضائلك وتمكن بحبل عطائك
 انك اش المقدر على ما تشاء وفي قبضتك زمام الالانث و
 الذكور وانك اش المقدر الهينم لعتيتم

هو لطيف فرخ الافق الابر

+ الهى الهى شهد هذا اليوم يومك الذى كان مذكورا فى كتبك و
 صحنك وذررك والواحك واظهرت فيه ما كان مكنونا
 فى علمك ومخزوننا فى كنائز عصمتك اشك ما مولى لعالم باسمك
 الاعظم الذى به ارتعدت فرائض الامم بان تود عبادك
 واما لك على الاستقامه على امرك والقيام على خدمتك

انك اش المقدر على ما تشاء وفي قبضتك زمام الاشياء
 تحفظ فرقتنا بقدرتك وسلطانك انك اش القوى لغالب
 العتير

مقابله طالب

هاب انا محمد على عليه براء الله

هو الذ اكر لعليم

يا محمد قبل على عالم راظم احاطه نموده وسحاب لغضا انوار نوره
 منح كرده مفترقات رواجى كرفته ظالم دعوى منطوبت مينايه
 سبحان به شانى عباد واقده نموده كه از زراى دو يوم از ملك
 لا يفتنى كد نشسته اند و بسببى فحش مشغولند قل الهى الهى اشك
 بنورك الذى كان ساطعا قبل خلق الشمس وضياءها ورحمتك
 التى سقت الارض والسماء وما فيها ان تجعلنى مستقيما على
 حيك واثباتا اسخا فى امرك اى رب قدر لى ما تقرنى بملك
 املك ويكون مسى فى كل عالم فرحو الملك انك اش المقدر
 العالم الحكيم والميسر الغزير العطف

ه م جاب محمد قبل حسن

هو المفرد في وسط الاجزاء

بأطلا الارض نالته ان الكتاب قد ظهر على بكل الايمان ويشتمكم بطوره
وسلطانه ان استمعوا ولا يكون من الغافلين ان اسما بشركم والارض
تشارككم ولكن اشم من الناس ان انتهوا من صغر قسرا الاعلى وتوجوا بالقلب
الاظهر الى النظر الاكبر المعام الذي فيه تبادى نالك القدر انه لا اله الا انا
العزيز الكريم هذه كلمه اخبر بها نزل لسان وهذا الطور يشتمكم بكتبه
العزيز الحميد كذلك تحرك قلبي في هذا السجن ولقلم ساني بامرى العزيز البديع

ه م محمد حسن

هو الاقدس الاعظم

ذكر في كتابه في يوم الله وسبح النذراء واجاب بوليه القديم ليضج
في نفسه ويذكر الله في التابى والابام انه هو السامع البصير في الوحى حاجت
البحار ومرب الجبال والنصق كل صغير وكبير الا في شانه كذلك قضى الامر
في صحف الله من قبل ولكن الناس اكثرهم من الغافلين قل قوما اعز قد
الوحي وتوجهوا الى الاقنى الاعلى نالته قد انقطعت استسار والى
ما كتبها سلطان بين معنى لكل نفس ان يكون توجها بقله الى الله المفرد
الخبر يسبح باذنه ما نطق بلسان العظمه ويرى بعينه ما ظهر من بهرته ويحد

بشتمه رائحة الرحمن التي تصبغت بين العالمين ان فسرح يا ايها العبد
العبد ثم اشكر هذا اللوح الذي به نفتح روح الحيوان في حبه الامكان طوي لمن
سمع ووجه وامر نالته العزيز الحكيم قد قرء كتابك لدى الوجه واهيناك
بهذا الكتاب العظيم تفكر في فضل الله ورحمته انه يذكر فضل الله
عنه انه هو الرحمن الرحيم كبر من قبل على امتي وشركا يذكرى للحكيم
توكلوا على الله في كل الامور انه يقدر لكم ما هو خير لكم انه هو الفضال الكريم

محمد حسن

الاعظم الابدع الاعلى

طوي لقلب اتصل بالبحر الاعظم ولعين رأت برمان ربنا المقدر القدير
طوي لقواد اخذت من نفحات الوحي وانقطع عن العالمين طوي لصدر
استضاء من انوار النجوى والطمع تجلى به الجمال المشرق قل يا قوم
تفكروا فيما ظهروا بالحق ولا تعقبوا كل منكر ان الشجرة يكونونها تنطق انه
لا اله الا انا العزيز الكريم يعني لكل نفس ان توجه اليها وتترك كذلك
نطق ان العظيمة اذ كان جمال القدم بين ابدى الظالمين ان الذين
يظلمون بايوانهم اولئك ليس لهم نصيب من هذا الامر البديع ان
اشكر... ربح الحيوان ونعتت في بحر محبة ربك العزيز الحميد

ان روحك يدرك ما بهرته ومحمدا
ازمن في

جناب امام محمد حسن عليه بيا به

موتنا طم امام الوجه

كتاب الله ينطق فيما سواه ولكن القوم لا يفقهون قد اشرق النور وظهر
ملكهم الطور والناس اكثرهم لا يشعرون يا محمد من يذكرك بولي العالم
بما يتركب الي الفرد الخير انا انزلنا الايات والقران البينات طوبى
لمن شهد وراى ودليل لكل غافل محجوب اطلع من افق سماه لسان باسم
ربك الرحمن انك ان تمنك شهادت الذين انكروا امر الله رب
ما كان وما يكون قد ذكرك من اجتنى ذكرناك بهذا اللوح المحجوم انك
ان تنج ابواء الذين كفروا باليوم الموعود البها من لدنا عليك وعلى الذين
سمعوا وقالوا الملك لله المهيمن القيوم معا بلبه

جناب محمد حسن عليه بيا به من

هو الاقدس الاعظم

يا ايها الناظر الى الوجه ان استمع نداء المظلوم الذي ارتفع من سجون
انه شهد بما شهد به قبل خلق الارض وسماء واعرف بما اعرف
به ابنايه ورسوله وسفلاء واصفياء ان ربك هو الحسين بن علي
انا امرنا الكل بما امرهم به من انكروا منهم من اعرض عنهم
من امرنا بنفى وارسلنا الى هذا السجن العظيم فلما دخلنا فيه وعرفنا

لبر

الكل ما جعل لهدى الى الاضواء انه هو المقدر القدير قد قمنا على الامر
على شان ما نغنا الصفوف ولا الاثام يشهد بذلك مع هذه كتاب
كريم انا نوصيك والذين امنوا بالامانة الكبرى والاستقامة العظمى و
ما يرتفع به امرهم رب العالمين انك انت اذا فرقت بالروح
خذه بقدره من لدنا وقوة من عندنا وقل لك الحمد يا معصوم العالمين

بنت بلخ

هو به

ان يا بقرية آل المليح ناديات سيد ونالوات سموع امد محمد خدارا كه بطراز
حب الهى مزين شدى ونبغت دائمي باقى مرزوق كشتى قلبت خرن
حب محجوب شده وصدت منظر انوار مقصود ولكن از قد الطلب
كه لثالى حبه از دست ساقان و مطاير شيطان محفوظ مانده كه كل حصل
ظاير شده انه خائن بلباس امين مشهود و فاسق بردار زبد طاير انابه
بايد بغيات الهى بر صراط امر مستقيم باشى و باعمال حسنه ممد و مدد حاصل
والروح عليك معا بده

بسى اناصر المعين

يا فضل عليك بهائى اين مظلوم با وفاست و وفار اوست

میدارد لازل و نظر بوده و منی الحمدتہ حجاب منرضین و سبحات
معدن تملازنداشت تجی تمک نمودی و بافقش نموده نشاء
انجبه بیان بنوشی و از اشرفات انوار اقباب توحید حقیقی منور
کردی البناء علیک و علی منک و علی کل ثابت اینج تسفیم
معا بدتہ

الاعنس الامنع الابهی

ذکر من لدنا لمن و هدناه مقبلاً الی کعبه المقصود و ناظر آ الی المقام المحمود
اذ استقر علیہ عرش ربہ المقدر العلی العظیم لیؤیدہ ذکر ربہ علی
تبلغ امره بین عبادہ و نطقه بیان بخدب به الامکان مدانا اراده است
له لیكون مع الصابرين انا نسبح ما نطق به و زری ما است علیه
فی حب مولیک الذی تکتون فی ارض البلاد بما اکتبت الیک اللطائف
طوبی لک بما تممت فی بحر العرفان و وحدت عرف
الضمین اذ فاح من العالمین قم باسسی ثم اسق المحبتین کوثر اللقای فی
بذالایوم الذی فیہ توجج بحر الوصال و ظهر الفی المتعال سلطان احوال
السماوات و الارضین یا ایها الطائر فی ہوائی و الذاکر باسسی ان اجد
قلوب عبادی بیداع اباتی و نفعات کلماتی کذلک یا مرک من اتی و سما
الامر ملکوتہ المنع المنع لا یحزکک سباح الغلاب الذین یری من وجوههم

قرتہ العذاب الا انهم من الهالکین قل یا اہبائی تمسکوا بالمعروف
ولا تتبعوا الذین تمسکوا بالا قوال دون الاعمال الا انهم من الغافلین
قل یعنی ان تنصوح منکم نفعات اخلاقی و فوحات اعمالی القدرتہ
المتننہ المطہرۃ المشرقتہ بین العالمین تمسک فی کل الاحوال بحبل الخلق
لثلاثیحدث ما تضطرب به افئدة المستضعفین انک فاشکر اللہ
بما ذكرت من لسان ربک و نزل لک بذالوحد النیر انما البہار
علیک و علی الذین معک من لدن عزیز حکیم معا بدتہ

بام خداوند پابند

یا محمد قبل عن با من کلہ مبارکہ و بنا بے نیر عظم است از برای
جان بینائی ناظر باش اذ کر منی فی ارضی لا ذکرک فی سمائی
شکر کن محبوب عالمیان لہ کہ ترا بطراز قبول فرخ فرمود و مطلع
انوار توحید ہدایت نمود ان اشکر من ذکرک بما لا تقادله خرائن
الارض کلہا معا بدتہ

الاعظم الابهی

تنزیل الایات من لدن عزیز حکیم انما لسراج لہ بین ما سواہ توجہوا الیہ

يقولكم يا معشر القبلين قل انما ختمت في هذا الظهور الاقدس المنع
من يدعي الشريك بعده انه كذب رب البهائم وهذا العرش لعظيم
ما قوم لا تختلفوا في الامران اجتمعا في شاطي هذا البحر ليسين ان الذين
اخذتم العقدة بعد ظهور الصيحة اولئك فرغوا فالفين يا بعد ان انتم
الرافدين بهذا الاسم الذي جعله الله ميمنا على فرغ في السموات والارضين
من توقفت اليوم في اسمي القسيوم انه فرغ الخائسين قل بظهر الكون
وطلع المحزون وذكرك حتى نختم ان اشركوا باسم ربكم العلي العظيم
كذلك نزلناك الآيات فضلا من لدن علم قدر كبر فرغ لنا على
وجه اهلك ونشرنا بذكر ربنا الغفور الرحيم

بسم الله الاقدس الاعلى

سبحانك اللهم يا الهى اسلك باسمك الذى منه تموج في كل قطر بحور
رحمتك والطائف وظهر في كل ذرة انفلا شمس كبريتك وبنوا
بان ترين كل نفس بطراز حبك لتلا يقى احد في اجلك الا يكون
مقبلا اليك ومنقطعا عن سواك وانس انت الهى قبلت كل نصرا
لمظهر فك لمصلن عبادك الى ذروة فضلك وما قدرت لهم
في الواح القضاء بحدوك والطائف فوغرتك لو يعدون في كل
حين القسم في سبك ليكون قليلا عند عطاياك اذا اسلك

بان تعلمم راغباً اليك ومقبلاً الى شطر ضحك وانك انت المقدر
على ما شاء الاله الا انت التعالى العزيز الغفار ثم اقبل بالهوى فرجك
ما ظهر منه حقاً لنفك ثم استقم على ملكك العليا ثم النقة ثناء
نفك وحشره مع القرين فرج ربك وانك انت الذى فى
قبضك ملكوت كل شىء الاله الا انت المقدر المهيمن العزيز الجبار
حيا فضرت عليه بهاءه - ط

بسم دوست بگنا

ارحين مرعبت ما حال حب طاهر ارشما خبرى زسيد نادارين وقت
كه محمد قبل على وارشد در مكتوب جناب ها عليه بهاءه كه بااد بود
ذكر شما نذكر نسل الله بان يحفظك ويقدر لك ما تقره عندك
ويفرج به قلبك ويبارك عليك الفرح البديع ذكر شما لى
المظنوم بوده دست ارض سجز هم كما فى است بق كاهى بسب تفسير حكاهم
مضطرب وكاهى ساكن اتا شكرتت فى كل الاحوال نشا بهت بغايت
مالك اسما در انجمن اتا بذكر الله مشغول باشيد واز حق توحيد
دكوثر تجريد در كل حين باشايد اتا تكبر عليك فرغ شطر استجن وعلى
الذين انما باله الفرد الجبر البهائم عليك وعلى فرغ بايام بهت الود
المقدر القدير مما بدت

ک ام مهاجر جناب ضیا

بنام دوست مکتا

ای ایزد همه باید در کل لبالی و ایام مجید پشای مالک انام مشغول باشی چه که از فیوضات تماشا هیه اش و لدی تو کرامت فرمود که در پیش بجزش تو و بایمانش فائز شد و از کوثر تقاضا اش شاید و حال در وارش ساکن قدر این نعمت را بدان و این نعمت که اگر نفسی صاحب خزان ارض شود و جسم را در ارضی اتفاق نماید بر اینه باین مقام فائز نشود و کبریا در حق و جسته مستقیم باش و در امرش ثابت در اسخ انا نذکر کل ارادت با در فی بناک و کبر علی و جوهر من و خلد نادانا الجواد الکریم

بنو الظاهر من افش الابرار

الهی الی الشهد به الیوم بوبک الذی کان مذکورانی کنک و صحفک و ذبرک و الواحک و انهرت فیه ما کان مکتوبا فی علقک و مخزوننا فی کناز عصفک سکنس مامولی العالم باسمک الاعظم الذی بر اعدت فرا لیس الامم بان تواید عبادک و اناک علی الاستقامه علی امرک و العیام علی قدرک انکاث القدر علی ما تشاء و فی قبضتک زمام الاشیا تحوطه نشا بقدرک سلطانک انکاث القوی الغاب القدر

الادرس

الاقدس الاعظم

کتاب البها قد کان فی هذا الاصل من لدی الجلیل بالحق منزولا من کان له روح من لیسه یا فذه روح لیس من هذا اللوح الذی کان با صبح العزم مر قوما طوی لاهل البها الذین استغفروا علی الفلک الحمراء هذا الاسم الذی کان علی العالمین محبطا من توفقه الی ما فی ایدی الناس انه لیس من اهل هذا المقام شهید مذکک من کان باسم لیس معروفنا توجوا الی ما فی من لدی الحق ثم انظروا بعینی هذا المقام الذی کان بانوار العرش مضیا طوبی لنفسی نبد الموموم و عرف المعلوم باسمه القیوم لعمری انه کان مع الفائزین فی ام الکتاب من فلم العزم مکتوبا

ط حجاب محمد علی اخ مهاجر علیها ببا به
بنام بکنا فداوندانا

یا محمد علی اسمی مهدی علیه سانی ذکرک بلو عنصر ناصحای مرسله بشا بده فائز امروز روز ذکر و در ثنا و روز علو و ستود و اعمال مجده دست بر نفسی امروز یعنی شه فائز شود او بدوام ملک و ملکوت باقی و دامت امروز فلولت حیرت جاری و باب فضل مشروح و اسمان معانی با بنجم سان مزین طوی از برای نفسیکه او نام او از ارفی یقین محروم نمود و ضوضای ارباب غمائم او را از توفقه باقی علی باز داشت آنچه بر اس وارد شد از آن نفوس بصره از حق منظمیم تملک مؤید فریاد بر تنفامت کبری

بنا اینکه جمیع اهل عالم قادر بر منع نباشند از کثرت بیان رحمت که از قلم اعلی
 عاریت پاشام لعن الله اگر بان فائز شوی خود را فوق اهل عالم شایسته
 دنیا را بظانیه نیست عشرت بقاراجع حدنا شاید لغات حق
 جل جلاله از تو ظاهر شود آنچه که عرف بقا از او متضیع کرده و بدوام اسماء
 خنی باقی و پابنده ماند انا کبر من هذا المقام علی وجهک و امر فی ضلک
 و علی و تمک نسل الله بان یؤیدک و یقر تک الیه فی کل الاحوال جمیع
 نفوس مذکوره و صحت اقدس مذکور و مرکب بانوار غایت اقباب
 حقیقت فائز ذکرشان از ان جاری و از قسم مطور کذک نطق تکلم الطور
 الذی اتی سلطان پسین الهاء علیک و علیهم و علی الذین ما نعلمهم اشارات
 الغیبین عز الله رب العالمین و ثببات المرئین غیر مقصود العارفين

بسی الظایر من افش الطور

سبحان الله حضرت ادم را فرستاد و با وصیفته عطا فرمود و همچنین شبت
 و ادیس و ابراهیم علیهم صلوات الله و رحمة و سائر انبیاء هم سر یک را
 عطا نمود آنچه را الله فرمود و بصاحبان عزم و عزم کتاب نازل تورا
 و زبور و انجیل و فرقان و این غرضم که در جمیع کتب الهی مذکور و موجود است
 مسا دل جمیع کتب قبل از تقیه ایاتش عالم را احاطه نمود و بیاتش جای نگار

کلیه

نکذاشت مع ذلک بعضی از اهل بیان که بانی پوت نظون و او امام هدیدند
 امر من نمودند لعن الله حقیر حجاب عالیه نظون متمکنه و با و امام شبت
 اعادنا الله و ایاکم فرخ شتر مؤلا کتاب الهی را بید قدرت افکند در هر
 امر قیام نا اینست و حیت مظلوم از حق میطلیم انجباب را ایمید و نماید
 و توفیق عطا کند تا چشم از عالم بردارند و باقی اعلی و عده فاطر باشند

حجاب محمد قبل علی علیه السلام که
 تبسی لنا طلق لعلم

فلم اعلی اهل بهار تکبیر برساند و نیز باید آنچه رشاد در سپل محبت مایگی
 اسماء و آورنده کل در نگاه حضور مذکور و در صحیفه صحر مطور هه شها
 که خواب از چشم دوستان غفلت کردید و چه آتام که از سلطوت ظالمین
 قلوب نقته مؤمنین در خطر است و لکن طاعت مظلوم بشارت میدهد
 و نیز باید که نعیم باقی و مانده دانه و غنرت ابدی از برای شما نهد و است
 حمد کنید حق جل جلاله را که نظرش بر اعمال طپته دوستان خود نبه و اگر در ایم
 شد اد امری که لاین امر ته نبه ظاهر شده رحمت و عنایت خود بسدل
 فرمهر امر در بحر غفران در امواج و اقباب عنایت از افق فضل مشرق
 این بشارت را بشارت های عالم معادله نماید تمک بالعمرة الوثقی

وتثبت بما يرتفع به امر ربك الغفار الكريم ونذكر انك التي اقبلت وفات
يا ايام الله رب العالمين قد حضر العبد الحاضر بكنايك وعرضه لدى الوحي
نزل لك ولها ما يجد منه المقربون عرف عنانه به العزير الحكيم

فخرج
هاب ميرزا سيد علي عليه السلام
هو الله تعالى شانه الحكمة والسيان

كتاب انزله المظلوم لمن فاز يا ايام الله وشربه بحق البيان في ايامي
رحمة ربه الرحمن ليحبه السناء الى الافق الاعلى ويقرته الى مقام
يشهد ويرى في آيات ربه الكبرى وانا التا صرح الالين قد منعت
الاذان عن الاصغاء والابصار عن مشاهدة افق ظهور ملك الاسماء
بما كتبت ايدى الظالمين الذين يدعون بعسم ويعرضون على الذي
به ما ج بحر العرفان في الامكان اذ لك تطلق قسم الرضخ في هذا المقام
الذي سمي بالاسماء الحسنى في كتاب الله رب العالمين سمعا ذكر
ذكرناك در اينا اقالك اقلنا اليك فضلا من لدنا لشكر ربك العليم
الحخير ونذكر محمد آ قبل باقر ونوصيه بما يرتفع به امراته المقدرة
طوبى لنفس فانت اليوم بعرفاني وتبلغ امرى انه من اهل الفردوس
الاغلى يشهد بذلك كل عارف بصير يا غرب الله اذكر واهجائي
وذكر وسم يا ايامي التي نزلت في سماء مشيتي وانا انزل القدم

ببر الالهين كتابه
اصح ١١٩

يا غلام حين سمع ندا المظلوم وقل الوحي الهى اسلك سجا رحمتك و
امطار عنائك واشراقات انوار نيرة فضلك بان تجليني مشطفا
عن دونك بحث لا تحرك الامر شائء ارادتك ولا تكلم الا بمشيئة
انك انت المقدر على ما تشاء لا اله الا انت العزيز العظيم ونذكر منى
بمحمد ليخرج ويكون في شاكركين قد اظهرنا من خزائن البيان ما لا يحصيه
الا الله العزيز الحميد من اتاس من اقبل ومنهم من اعرض ومنهم من افنى
على سفك دمي ومنهم من طافني بموائى واعترف بما نطق به لاني
انه من اهل البقاء في لوحى لمين قم على خديته الامر انه يؤد من اراده
وهو الفضال الكريم يا على اسمع النداء من شطر السجن انه يقربك الى الله
مالك يوم الدين قد اتى الميعات واتى منزل الايات بركات
الحكمة والسيان والقوم اكثرهم من المعرضين قد سبوا واما امر دابه
واخذ واما انواعه في كتاب الله المقدرة لتدبر انك اذا وجدت
عرفت بانى وسمعت صرير قلبي قم وقل لك الحمد بما ذكرته انى اكونت
من ايدى الظالمين ونذكر من سمي بعلى قبل ابراهيم ليحبه عرفان ربه الرحمن
ويكون من الفائزين وضع ما عند القوم قد اتى القيوم سلطان لا يقوم
معه في السموات والارضين اياك ان تمنك سطوة الاشقياء
عن التوجه الى الافق الاعلى او تمنك سجات المعرضين يا على
قبل ابراهيم اذا سمعت النداء من شطر نظري الاكبر فقل لاني وما كان مطورا

من نعم الله الاعلى وكنونا في افئدة المرسلين ونذكره في سبيل الله
 ونوصيه بالاستقامة الكبرى في هذا الامر الذي به زلت اقدام العرفاء
 الا الذين انقذتهم يد الاقتدار من لذي الله القوي القدير اسمع النداء
 من شطر تجني وقل لك الحمد يا مظلوم العالم بما آتيتني على الاقبال بك
 اسئلك بان توفقني على ما ينبغي لا اناك وظهرت انك انت المقدر
 على ما تشاء لا اله الا انت الغفور الرحيم يا طفلي ان المظلوم
 اراد ان يذكر من شطر التجني بل تعلم من يذكره قل اي ورتي انه
 هو ايسر تبصير انا وانا ان نذكر الذين ارادوا ان تعرفوا الى الله
 رب العالمين يا فخرهم جذب آيات ربهم على شأن لا تمنعهم
 جنود العالم ولا سطوة المنكرين الذين انكروا حجة الله وایاته وقادوا
 عبادة الى بس المصير كذالك نظر لعظم اذ كان مالك القدم
 في هذا المقام الرفيع ونذكره في سبيل محمد حين لم يعرف لبيان
 ويدع ما عند القوم مقبلا الى من خلقه ورزقه ويكون من الشاكرين
 طوبى لعبد قبل وفاز وويل للمشركين قل بسم الله وبالله وخذ
 كأس الفلاح من ايدى عناية فالق الا صباح ثم اشرب بذكره الحكيم
 كذلك اتى الحكيم من لذي الله الامر الحسيبر ونذكره في سبيل الحسين
 بايات انجذبت افئدة الملأ الاعلى والذين طافوا عرش
 العرش انا نوصي الكل بما يرتفع به هذا الامر بين لعباد
 طوبى لكل عالم وويل لكل غافل بعيد انا ذكرنا كل من قبل

الى الله وحيث بما يرتفع به مقامه شهيد بذلك من ينطق في كل شأن
 انه لا اله الا انا الرحمن الرحيم من فاز بذكر شملى الاعلى انه فاز بكل الخير
 كذلك انزلنا الايات واظهرنا الامر فضلا من عندي وانا الفضال العزيز
 السميع يا حسب الله اسمع نداء من سخن في سبيل الله ليحذرك
 الى مقام كان عينا انه يذكره ذكره وسبقت رحمة من في الارض والسموات
 انه كان على كل شيء محيطا لا تمنعه شبهات الخلق ولا تحجب اشارات الذين
 كفروا بالرحمن اذ اتى سلطان كان على الحق عظيمها تكسب يحيل الامر
 وشئت بذل عناية ربك انه يؤيد من يشهد سلطان كان في
 ازل الازال بالحق قويا ونذكره في سبيل محمد باشم اذ كرتك في الليلي
 والايام انه يسبح ويرى وهو الله كان على كل شيء حكما يا حسب الله
 فخذوا الامانة امرأه عندنا انا انا مكرم بما ينفعكم في كل عالم من عوالم
 ربكم وكفى بانه شهيدا يا محمد قبل حفر قل الهى الهى ايدى
 على الاستقامة على امرك والقيام على خديته اوليا لك است الذي
 لا يعجزك شيء من الاشياء ولا يمنعك ظنم الامراء تفعل ما تشاء بقدرتك
 انك كنت على الامر قويا فعيا لمن تشئت بعناية الله وذكره
 انه من المقرين قد كان في الكتاب مطورا يا على مراد قد اتى المراد
 ولم يعرفه الذين ارادوا القائه في الليلي والايام كذالك في كل
 ام الكتاب ما ورد عليه لتكون على الامر بصيرا ونذكره في سبيل
 محمد باشم ونذكره بايات الله المهيمن القويم انا ذكرنا الذين

للمقره الذكر
 الى مقام كان ما نوار
 الامر حضييا يا باشم

حضرت اسمائیم لہی العرش وازننا للکل و احد ما یقر بہ الی اللہ العزیز الودود
 قل ان کلمۃ اللہ تنفخکم قبل عروجکم و بعدہ یشہد بذاک من اللوح المحطوم
 الذی بجرى الرحمن المحطوم من قلم اللہ رب ماکان و ما یكون طوی
 لم یقبل و شرب و دلیل لكل غافل ممنوع یا صمد کاظم است فی است
 و المظلوم بذکرک فی استحقاق شکر و قل الی الہی استسک بانوار عرشک
 و کلمات سلطانک و اقتدارک بان تویذنی علی خدمتہ اولیاک الذین
 سعوا الی مقر الفداء انک است المقدر علی ماشاء لا الہ الا انت الہین علی
 ماکان و ما یكون و نہ کن فی ذہ الحین اما فی رشاک لیس کن بہن فی لغشی
 و الا شراق و فی الاصل و البکور یا الماء الہہ بلان باری ذکر شود تا کل
 پابند کہ شاید عرف پان ریح کل را بکوز استقامت فائز فرماید
 ہ کہ ناعقین در می و فائزین بر مراد از حق بی طلبیم کل را حفظ فرماید و اثر
 نفوس غافلہ طالعہ در کل اقتدار است نماید اوست قادر و اوست
 و لوحت توانا ہر ارد و دست نہ و ازید حرب شیعہ عبدہ او نام
 بودند مخ غیر شعور خود را افضل عالم میدانند و در یوم جزا ہر اسم
 شاید گشتند باید حرب اللہ از ذکور و انات بشانی بر امر مستقیم باشند
 کہ مرضین پان و متحدین و فان قادر بر قلم نباشند در امور است قبل
 تفکر نمایند ہر نفسی اطلع عیاش محفوظ است از ظنون و ادنام اہل
 پان یعنی نفوسیکہ از حق اعراض نمیند و در صد ترتیب او نامات
 قبل برادہ اند علی اکبر در نظر اکبر تلقاء وجہ حاضر ذکر اجبار نمود

و مخصوص ہر یک نازل شد انچہ کہ دنیا و ما فیہا با و معادلہ نماید اگر
 فی الجملہ تفکر نمایند و نوری از انوار نیر عنایت حق جل جلالہ
 بیاید بفرحی فائز شود کہ اورا حزن اخذ نماید و تفسیر باورہ
 شاید ہ کہ ہال بحرب اللہ مانیدہ شدہ اند و نہ
 با ماء اللہ با حرب اللہ انصاف تمام شدہ نیر عدل از ظلم
 معتدین خلف سحاب مبتلا حق از ظالمین شکایت متحصر بلکہ
 از نفسیکہ ادعای دوستی نمیند و عمل نمیند انچہ کہ در کتب
 اعلیٰ نوحہ نمود کل را وصیت مینمایم با نچہ سر اوار یوم اللہ است
 قدر و مقام ایات الہی را بدانید حیاتیاتاً با شما بعد و خواہ
 بود و در حین نزول ہم کل تلقاء وجہ حاضرند و بان فائز نا اطلع
 بذکر الآتہ المہتمم القیوم از حق بی طلبیم کل را تا میدانید
 ر حفظ انچہ عنایت شدہ ہ کہ نار منکر نہال معروف را بسوزاند
 یا حرب اللہ از اول امر اہلین مخ غیر ستر و حجاب امام وجہ
 عباد از ملوک و ملوک و اعملا و علما قائم و کل را دعوت نمودیم
 ما نچہ کہ سب بقا و علت حیات ابدی بصر و چون فی الجملہ
 نیر امر اشراق نمود از خلف حجاب حزبی از ملاء بیان پرورد
 ایدہ قصد مظلوم افاق نمودند کذاک سوت ہم انفسہم
 و ہسم الیوم مخ الاحسین فی کتاب اللہ رب العالمین
 یا علی در اول ترا ذکر نمودیم و در اثنا ہم ذکر مینمایم

تا خرب الله ان ارض را در ظل كلمه الله جمع نمائی و با اتحاد و اتفاق بذكر
محبوب اتفاق مشغول شوی نهالهای مغروسه را باید تربیت نمود تا منبتل
شوند و بزرگی برسند حکیم هاذق بمثابة ابر نیسانت و مانند اقباب
اول با اندازه عطا نماید و ثانی بمقدار اشراق کند از حق میطلبتم تا بید
فیه باید بر خدمت امرنا کل را متذکر داری با ذکر مترله در الواح جمع
اولیای انبیا را اقبل منظوم ذکر نما بعضی باسمه مذکور و بر حنی
لدی الوجه مشهور مقصود آنکه کل نعمت بیان محبوب عالمیان فائز
گشت قدر این نعمت عظمی و موهبت کبری را بداند میرزا باقر
ذکرش از قسم اعلی نازل انشاء الله بفیوضات فیاض تحقیقی
فائز شوند و بر خدمت امر قائم البهاء المشرق من افق سماء
عنايتی عليك و علی الذین ما منعتهم الحجبات و السجبات
عن الله نزل الايات و نظهر البشایات

جناب آقا سید علی علیه بیا

هو الله تعالی شأنه الحکمه و البیان

کتاب انزله الرحمن لم اقبل الی الافق الاعلی و سمع ما نطق به لسان
العظمة انه لا اله الا انا الغریز الوهاب قد حضر کتابک لادی
المنظوم ذکرناک بلوح لاج من افقه شمس غایة ربک الغریز الخمار

ایضا ص ۱۲۱

اتنا سمعنا ذکرتک و رأینا اقبابک ذکرناک بما لا تقادله کنوز العالم
یشهد بذک من عنده ام الکتاب قل یا ایاها الارض تاتت قد اتی بالکی
الادیان الملک لله رب الایباب اتقوا الله و لا تتبعوا الهوا انکم
بذالما امرتم به فی الزبر و الالواح اذا اذنتک لفحات الوحی
قل الهی الهی لک الحمد بما عرفت و علمتني ما عرض عنه اهل مملکتک
الذین نقضوا میثاقک و عهدک استلک بجمار صمک و سماء
فضکک و اثماره النتی و آثار فکک الاعلی بان تجعلنی مستقیما
علی حکک و ناطقا باسمک و متوجها الی وجک انک اث
المقدر علی ما تشاء لا اله الا انت العلیم الخیر

ط جناب آقا سید علی علیه بیا

هو آقا سید العلیم الخیر

ذکر من لدنا لمن حضر اسمه فی لحن الاعظم امام وجه المنظوم الذی قبل
البدا یا کلها لا علاء کلمه الله المقدر العلیم الحکیم اتنا ذکرنا الذین اقبلوا
الی الوجه و نذکرهم فضلا من لدی الله رب العالمین یا علی قد
اقبل الیک وجه السجود من هذا الشطر البعید و یذکرک بما یقریبک
الی الله الغریز الحمید انک اذا فرزت بایات ربک و وحدت
عرف عنایتی قل الهی الهی لک الحمد بما خلقنی و رزقتنی و هدیتنی

دیفه
۱۲۱

الى افئتك الاعلى القائم الذي فيه ينطق مشرق اياتك ومظهر ميثاق
ومصدر اوامرک واحكامک اى رب اسئلك بالكلية التى بها
انجذبت الاشياء وما ج بحر علمک فى ناسوت الانشاء بان تجعلنى فى كل
الاحوال ثابتا على امرک وراسخا فى دينک انت است المقدر على
ماشاء ثم اسئلك بانوار وجهک بان تؤيدنى على خدمته امرک
وما ينعنى فى كل عالم فرع عوالمک انتى است مولى العالم ومرئى الامم
لا اله الا انت الغفور الرحيم

مقابلته

جناب استاد قاسم
بنام دوست گیتا

ای قاسم اگر چه حاضر نیستی بحسب ظاهر وکن تعلقاً وجه مذکورى
ان احمد الله بذلك انه يذكره ويؤجه الى مخ توجبه الى وجهه
بر بنحسام که مظلوم امکان توجبه بستان مینماید اثارت راسته
میکند قدر این عمل را بدان وباسم الهی حیظتش کن ای قاسم
برکت و نفوس ضعیف از حق میطلبیم جمع را بطراز قوت و قدرت
مزین نماید تا کل بر صراط امر مستقیم بمانند دنیاى فانی را قدرى
نبوده نیست چه که در انى زایل و معکوم میشود انشاء الله
نفوسیکه از رحمت بقا اشائیده اند در جمیع احوال باقى اعلى ناظر

الین
سرس

باشند واز مخ على الارض فارغ واز اذنتک بمجل غایه تکب وقل
یا من بک انار الاقش العالم واضطربت افئدة الامم اسئلك
بکلمات العلیا ووجهک الانور الابهى بان تؤیدنى على ذکرک
وشائک وخدمته امرک وکتب لى ما کتبه لى خیر خلقک انى
است المقدر على ما شاء بیدک ملکوت کل شی واناک است المقدر
القدر

مقابلته

جناب ابوطالب علیه بهاء الله
بوالست نطق من افئته الاعلى

کتاب انزلہ الرحمن لمخ آمن واقبل الى صراطه المستقیم اسبح
مذامى مخ شطر سبحى ثم انطق بذكرى وشائى بن عبادى انا تؤيد
الذین نبذوا ما عند القوم تمکین بانزل لهم مخ لدن قوى قدر
مذا يوم فيه تنطق النار وینطق النور والقوم اکثرهم مخ الفافلین
قد اتى مخ کان مکنونا فى ازل الازال وظهرت به اسرار الله
المقدر لعلم حکیم ایاک ان تمنک شبهات القوم
عن التقرب الى الله رب العالمین قل یا الاء الارض قد ارفع
النهار من الافق الاعلى اسرعوا ولا تكونوا من المتوتفتین قد
فانت الاشياء بظهور مولى الوری شهید بک کل عالم البصیر
تالله قد خرقت الاحجاب وما لک الرقاب ينطق امام وجه

الاحزاب فضلاً من عنده وهو الفضال الكريم من الناس من سمع النداء
واعرض عنه ومنهم من قبل وسرع دبلغ وقال لك الحمد يا مقصود العالم
ولك الشناء يا ايتها المذكور في افئدة المرسلين فذ كتاب الله
بقوة من عنده بحيث لا تمنك جنود الظالمين الذين انكروا حجة الله
وبرأيه وارتكبوا ما ذرفت به دموع المخلصين البهائم من لدنا عليك
وعلى الذين شبهوا رحمتنا البيان من كأس عناية ربهم الغفور
الكريم والحمد لله رب العالمين

١٥٢

بسم يا اقدس الاعظم العلي الابهى

لك الحمد يا الهنا بما نسئمتنا رقيق عرفناك من كأس عطاياك
وقدرت لنا الحضور امام وجهك والقيام لدى باب فضلك
سلك بالسر الذي كان مكنوناً في علمك والاولو الذي كان
مستوراً في صدق قضائك وقدرك بان تجعل لمن سمع نداك
واحاب ما كتبه للمخلصين من خلقك الذين ماخوذتهم سطوة العالم
وما اضعفتهم قوة الامم تسرعوا بالقلوب الى افق الظهور وفاضوا
بما نطق به لسان عظمتك في الطور انك انت الذي
شهد بوجودك كل الوجود وبكرامك الغيب والشهود لاله الآ
انت المقدر العزيز الوود

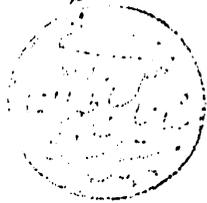
بولهري

هو المشرق من افق سما البيان

ان الشمس ارادت ان ترسل اليك نورا من انوارها على برية كلما تته
ونفحات اياته المهيمنة على من في السموات والارضين قل يا ملائكة الارض
قد اتت الساعة وانشروا لها وظهروا ما كان مسطوراً من القلم الاعلى في كتب الله
رب العالمين ان الكتاب ينادي بالحق ويدع العقل الى افق الظهور
من لدى الله رب العرش العظيم قد ارتفع صرير القلم وما لك القدم
امام وجوه الامم قام وقال اتقوا الله يا قوم لا تقبلوا الذين انكروا حجة الله رؤاه
وكفروا بيومه العزيز البديع فاقوا الله وظهروا افئدتكم من القمص الاول
وما عنده الذين نبذوا الهدى متمسكين بالسيف والفتية الا انهم من الاغربين
في كتاب يسين يا ايتها الناظر الى افق الامر اسمع النداء وحمل
بانا لك الاسماء وفاطر السماء ايتني في كل الاحوال على اصغارا يدلكي
والتوجه الى افق وجهك والنظر الى تجليات نير ظهورك ايرب
لك الحمد بما اظهرت لي امرك الاعظم ونبأك العظيم وسقيتني كوثر
العرفان من ايادي فضلك وعطاياك في يوم فيه منع عنه الكثر عبادك
وخلقتك اي رب وفق عبادك ليوجهوا الى بسمة واثمارها
والشمس وانوارها والبحر وامواجه وغرناك يا مقصود العالم ومررتي الامم
ان عبدك بذالراد ان يقوم على ذكرك وشانك بين عبادك
ايده بخود الحكمة ولبسان ايرب تراني مقبلاً الى افقك الاعلى
وتمسكاً بعروتك الوثقى قدر لي من يراعه تقديرك ما ينفعني في كل عالم

من عوالمک و یجلبنی فرخ الذین ما شتمتم حوادث الدنیا و شتمونا تمنا
انک انت المقدر علی ما تشاء لا اله الا انت العلیم الحکیم

مقابله

رش جناب میرزا محمد علی علیه بهاء به
بسی المنة علی الاغصان

یا طلاء الارض قد فتح باب العرفان و اتی الرحمن بملکوت البیان و کتب
القوم فی غفلة و ضلال قد خسر کتابک و هذا منه عرف جنک لیس
المقدر الغیر المتان سمعنا ذاکک اجنباک بلوح لا تقا و له
الالواح اقرا ما نزل لک فر سماء العطاء انه یقر تک الی اعلی
المقام تری المظلوم بین ایدی الاعداء و یدع الكل الی الله سخر
الایات ما منه ذکر العلماء و لاکتة الفقهاء و لا وضو ضائم قد
انظرت امری امام و وجه خلقی بقدره منها ترغفت الارکان
اشکر تک انت ذکرک بما لا یقطع عرفه فی القرون و الاعصار
ابناء فر لدنا علیک و علی الذین ما منعم ظلم الذین کفروا بالعبدة

والماب مقابله جناب میرزا محمد علی علیه بهاء به
هو الله تعالی شأنه الحکمة و البیان

ما عهدی نامه که با سسی مهدی علیه بهائی ارسال نمودی بشرف حضور فائز
انچه در ادسطور شنیده شد و عرف محبت محبوب عالمیان از او
متضح نشد الله ان یمدک و یؤیدک و یوفقک علی فدت امره
الحکم الهم التین اولاد از برای انت که ذکر داسم در ارض
ماقی بماند و انهم اگر با اعمال پسندیده و اخلاق مرضیه مزین باشد
و لکن انچه الیوم از قلم اعلی مخصوص تو نازل شده از صد هزار اولاد
صالح افضل و اعظمت اگر اثار قلم اعلی بیک کلمه محدود شود
انظله بقاء ملک و ملکوت یابنده و باقییت و مر صاحب
بصری شهادت داده و مر صاحب در ایتمی کواه له الحمد
ما قابل فائز شدی در یوسیکه اهل ارض معرض و غافل مشاهده
کشند قتل الهی انشد بود هانتک و فردا اینک
و بان ماجری من قلمک هو غیر لی عما اعطیشی فر الاموال و الاولاد
اشکک با سسک الذی به سخرت الاشیا بان تو بدنی
علی ما یكون نوراً الی فی کل عالم من عوالمک ای ربنا عبدک
و ابن انتک اشهد بان لا اعلم ما یتقنی انک انت اعلم
منی قدر لی ما قدرته لا صفیا تک و انما تک الذین اقبلوا
بوجه بیضاء الی افقک الاعلی اذ کان الناس فی اخرین
میین ثم اسکک بان تجلبنی مستقیماً علی امرک در اینجا
فی جنک و ثابتاً علی دینک انک انت المقدر القوی

المحليم ثم استك بالاسم الاعظم بان تقدرني لقائك والخصور
امام بابك او تكتب لي فخر فقم فضلك اجر لقائك انك
انت المشفق القدير وبالاجابة هدير

١٥٢ بسم ربنا الاقدس الاعظم العلي الامير

سجائك يا من باسك استأنت افئدة المشاقين وبذكرك
طارت قلوب الموحدين وبعرفانك ثورت وجوه المخلصين وني
حباك سحكت دماء العشاق في الافاق بما كتبت ايدي الظالمين
استك يا مالكي الوجود ومطلع الجود باسمك الودود ان تؤيد عبادك
على التقرب اليك والتمسك بجبل غايتك والتثبت بذل
رحمتك باستفانة لا تمنعها شبهات المغفلين ولا اشارات الناعقين
عن التقرب الي بحر فضلك وسما عطاك اي رب ترى
اهد افانك اقبل اليك وقام على خدمته امرك ونطق في حبك
بما شهد به لسان عظمك في مقامك الاعلى وافقك الابير
اريت قدره ما تقرب العيون والالصار انك انت

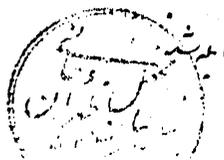
١٥٢ بسم ربنا الاقدس الاعظم العلي الامير

يشهد لاني وقلبي وقلبي وجوارحي بوعدانية وفردانية وبانه هو المقدر
على ما يشاء لا تعجزه شؤونات العالم ولا شبهات الاعم
قد اشرق فز افقة الاعلى نور لامع وعرف ساطع ولسان ناطق
وامر مهين واظهر بقوته وقدرته وسلطانه ما اراد على شأن بالمنعة
شوكة الامراء ومنع العلماء الذين نقضوا عهد الله وميثاقه
واهلوا قلوبهم دار البوار سجائك يا منخر العالم ومنعم الاعم
استك بسفينة امرك التي جرت على بحر الاسماء بارادتك
وقدرتك بان تؤيد عبادك وامانك الذين قصدوا المقصد
الاقصى والذروة العليا على الاستقامة على حبك وعلى اتباع
امرك انك انت المقدر على ما تشاء وفي قبضتك زمام
الاشياء اي رب ترى وتسمع ان افانك ذكر واحد
فخ امانك وشهد باقبالها وتوجهها استك سلطان الاله
بان تقبل منها ما ارادت في ايامك وارسلت ما دلت على
اتباعها او امرك واحكامك اي رب فاغفر لهما وظهر ما
بفضلك واحسانك ثم انزل عليها في كل حين ما يجعلها مستقيمة
على امرك الذي سئسى في الفرقان بالنسب العظيم وفي
كتب القبل بما افتربه ثمر الموحدين لاله الا انت السامع الحبيب

وبالاجابة هدير

بسم ربنا الاقدس العظيم العلي الاعلى
 يا محبوب فوادي والمذكور في قلبي والمشتغل بنا رجته ربّي والناطق
 بذكره وثنائه والقائم على خدمته امره تسب باشرافات انوار افاضه
 حقيقت که از اعلى افق عالم اشراق نموده ذکرت مذکور و سمیت
 مشکور و عملت ببردور لا زال شعلات امام وجه مالک قدم ظاهر
 و هویدا صد هزار طوبی و نغم از برای آنحضرت چه که فائز شده باشی
 که در الواج کراستم اعلى نازل کک الحمد یا اله العالم مقصود
 الاعم بما اظهرت من افانک من تمک لدرتک تمکلا لا یقطع
 بما فی العالم ولا ما عند الاعم اسلمک ما مالک الوجود خودک
 الی احاطا ما کان وما یكون بان کتبه من فکک الاعلى
 ما یبغی لفضلك وجودک ولو انی اعرفک یا الهی بان
 شانی لا یقتضی ذکره لانک نسبت الی نفک و ذکرته
 بما لا اطلع به الا نفک و لکن لما امرتني بحب افانک
 و ذکرتم ذکرته علی شانی و قدر اسلمک با نوار و حکم
 بان تقبل منی ما لطق بیسانی فی شأنهم انک است المقدر
 الذی لا تحت السائین لا اله الا انت الغفور الرحیم
 ای رب صل علی و علی الذین معه و یجوز لوجهک لا اله
 الا انت السميع البصیر و المقدر القدير مقادیر

ای آقای معظم حضرت افان حضرت با و آف علیه منکل
 بهاء ابراهیم بطاظر انور لاطفه فرمائید ۱۵۲
 بسم ربنا الاقدس العظيم العلي الاعلى
 حق ناطق و آیات مشرق سبیل واضح دلیل مشهود و لکن
 اهل ارض با و نام مشغول و از تجلیات انوار اقباب ایقان
 محبوب امروز ذکر بدیع و ثناء جمیل در رتبه اولیه و مقام اول
 اولیاء حق جل جلاله را لایق و سزااست که اشارات معروضین و
 شریات منکرین و سلطوت معتدین و ظنون و ادوام غافلین
 از ضراط مستقیم الهی منع نمود در باطن چون بحر مواجد و در ظاهر
 چون جیل ساکن و ثبات ایشانند نفوسى که بر نمارق نور عالمند
 و بر وسایه ایقان منتکی چه که با فقی بفضل مایش ناظرند و کلمه
 سا که حکم ما یرید موقن و متمک حجبات عالم و سجات ام
 ایشانرا از مالک قدم منع نمود عرف یوم الله را باشد
 و بتوحید حقیقی فائز گشته ایشانند ایادی امرین عباد و اعلم
 الهدایه فی البلاد از حقیف سدره عثمی و صریقتم اعلى
 بزنده گانی بدیع هدید رسیده اند و از کثر تجرید نوشته شده اند
 ضوضاء علما نزدشان مثل طنین ذباب و غوغاء فقها ما
 لقب ذاب بنا حجب الهی مشتعلند اشتها لیکه خوا موئی
 پذیرد باراده حق منکر کند و با برتر از سدره مبارکه قهر طوبی لهم

ونعماء لهم ولهم حسن باب لاله الاله المقدر العزيز الوهاب سبحانه
 يا فرغ عندك قام اهل القبور وبامرك نفخ في الصور اسئلك
 بحكمك الطور الذي به ظهر حكم النور بان توتية اصفياك واولياك
 الذين بهم انتشرت اياتك وارتفعت اياتك وظهرت
 ميثاقتك ونصبت اعلامك اى رب انى الفانى اراد ان
 يذكر احد افانك الذى فاضلناك ونسبته الى نفسك
 ولو ان ذكرى لا يلىق لمقامه العلى التى نزلت من قلمك الاعلى
 ولكن اسئلك يا مالك الاسماء وفاضلناك بان تقبل منى
 ما نطق به فى دماقات عنى فى ذكر اسم دنائهم اى رب
 اسئلك باسمك الاعظم الذى به نزلت اركان العالم
 بان تزيته فكل ان بعناية اخرى وفضل آخر ونعمة جديدة وماندة
 به بعه ورحمة عظيمة انك انت الذى باسمك ماج بحر الكرمين
 الامم وبامرك اشرق نور البيان من افق العالم لاله الآيات
 القوى الغالب العليم الحكيم روى لذكركم الفداء ولعنايتكم
 الفداء قد فاض الخادم باقره اداكم وما جرى من قلم عرفانكم فلما
 شربت كوثر الوداد من كادس يا انكم الاحلى قصدت المقام
 الاعلى والذروة العلى حضرت وعرضت لقاء وجه مولانا
 الورى اذ انطق لسان العظمة بما يقرب دوام الملك والملكوت
 قوله عريانه وحل برئانه بسبى الذى به تصنع عرف الرحمن فى

فى الامكان ذكر من لدى السدة الى افانته الذى اقبل الى الافق الاعلى
 اذ كان الرور انقر عرش ربه مالك الاسماء وفاض برحق الوحي اذ
 كان الناس فى نوم عجاب اقبل وسبح وراى افقا اشرق
 منه نيرة عناية ربه مالك الاجاد قد ماج البحر الاعظم وما ج عرف القدم
 وغردت حمامة لبيان على اعلى غضن العرفان انه لاله الاانا
 العزيز الوهاب طوبى لعرض كراضام الاوام بقوة مالك الامم
 وفاض نور التوحيد اذ اشرق من افق الاقتدار قل تالته قد فتح
 باب السماء واتي مالك الاسماء سلطان لم تمنعه جنود الامم
 ولا شبهات العرفاء قام امام وجه العالم ودعا الكل الى ربه
 رب الارباب قل اياكم ان يمنكم شئ من الاشياء عن هذا الفضل
 الذى ما رات شبهه عين الابداع قد انا العالم من نيرة اسمى الامم
 قل الصغوا يا قوم فى هذا الامر الذى اذ ظهر خضعت له الاليات
 قل يا ايها البيان اتقوا الرحمن انه قال لو يا تيكم احدا بية لا تشكروه
 واثم انكرتم الذى اتى بما لا يعادله ما نزل فى انزل الازال تالته
 قد خضع كل ذكر عند ذكرى وانجذب الملأ الاعلى من صيرتسى
 يشهد بذلك من نطق فى كل شان انه لاله الاانا المقدر الخمار
 هذا يوم فيه ينادى ام الكتاب من شطر السجن بما نادت به الاشياء
 الملك له مالك الرقاب يا افانى عليك بهائى وغيايى
 اشكو اليك من الذين انكرونى بعد ما خلقوا لخدمتى قل فاعبروا

یا اولی الابصار قل یا ملائکة السیماں این کتیم اذ کان التور ساطعاً
 فی الأفق الاعلی والظهور قائماً امام وجه الوری القوا الیه نظام
 الاوامم قد کنت قائماً فی قطب العالم وناطقاً بذكر الله مولى
 الامم اذ کان القوم خلف الحجاب قل ضعوا الذریر وعلکم ناله
 قد ماج بحر الحیوان باسمی الرحمن اقبلوا ثم اشر بواهد الالاسم
 الذی به ترغرت الالکان قل یا قوم زنوا ما عندکم بمیزان العدل
 والانصاف بهذا کتاب الذی اذ نزل خصمت له الصحائف
 والالواح قل یا ملائکة المعرضین لا ینفکم الیوم ما عند القوم ولا ینفکم
 کتب العالم القوا الله انه اتی بامر اسجدت له الالامات سجداً
 الی هین عرف یوم الله را ادراک نموده اند مقرراتی با واثامات
 خود ترتیب داده اند و در صد احوال عباد افاضه اند اسمان
 شاید و افساب کواه که این مظلوم منقطعاً عن الكل و نظام نظام الملام
 ووجه عالم قیام نمود قیامیکه هیچ مضمی الکوار نماید و جمیع را باقی
 اعلی دعوت فرمود و چون فی الجملة انوار امر تخلی نمود از خلف
 حجاب شرمه از ذباب از کاف و راقصه مظلوم نموده اند
 مع انکه از اصل امر آگاه نبوده و غیبتند کذلک سوت لهم نفهم
 امر الالاسم فی الاخرین فی کتاب مبین لعمر الله از حبه
 مودعه در کلمه مبارکه یفضل ما یشاء فی نصیبه و از حکم ماریه بخیر
 و بر نفسی باینکه مبارکه موفی شد او محفوظ است از جمیع شبهات

و اشارات قوم کذلک نطق القلم الاعلی فی سخر عطاء فضلک و حجة
 علیک و نوراً بین یدیک انه هو المشفق الکریم البهار النظام من اشی
 سماء العطاء علیکم و علی فریحکم و یسع قولکم امر الله رب
 العالمین اشی این خادم فانی لا زال از حق مسلت نموده و نظماً
 که اهل ارض را از فیوضات آیاتش محروم نفرماید کل را تأیید نماید
 شاید بر جوع فائز شوند انحضرت بهم باید از حق نجات عباد را
 در یالی و ایام طلب نماید چه که اینکله مبارکه را از لسان عظمت مکر
 استماع نموده قوله تبارک و تعالی یا عبد حاضر افنان را بر کردیم
 و نسبتاً کلاسه در محکم نمودیم لوح شاید و قلم کواه و البته آنچه مشتت
 نماید عند الله با حیات معروف است اشر که الحمد فائزند با آنچه که
 اینغید و امثال او از ذکرش عاجز است در ایامیکه حضرت افنان
 کبر و حضرت فرخ ناز فی الزوراء مع حضرتکم دنی بذا السجین شریف
 دیشد جای انحضرت فی الحقیقه عالی بود مجالسی ترتیب یافت
 که ذکرش از عالم محو خواهد شد و لکن ذکر انحضرت لا زال بوده
 و همچنین ذکر تنبیه انحضرت مجالسک ملا اعلی از اورده انیت
 افند نمودند و اهل فردوس اعلی تبارک الله ناطق و قتی از اوقات
 اینکله مبارکه علیا از لسان مالک اسما استماع شد قوله تبارک
 و تعالی یا عبد حاضر این ایام نظر بخدم استمداد عالم مراتب
 و مقامات مستور بمانده و لکن در علم الهی یومی مکنونست و در آن

یوم حشر الواح و نشر ایات خواهد شد و در آن یوم مراتب مسنوره و سیهات
 مکنونه بمشابه شمس از افق سماء عالم ظاهر و هویدا گردد امشی
 آنچه از قلم اعلی جاری حق لایب فیہ چنانچه بر کل واضح معلوم
 و برین شد بر منصفی شهادت داده و میدید فی الحقیقه آنچه
 در عالم ظاهر شده و یا بشود بکمال تصریح در الواح الهی نازل لابد
 مقامات افنان رسم در عالم ظاهر و هویدا خواهد گشت و سخط
 انحضرت مکرر قرائت شد در هر صحن اثر کثیر حیوان از او ظاهر
 حمد مقصود عالمیاز لایق و سزا که در کلمات افنانش کز حجب
 مستور فرموده و اثر فرات در او مخزون جل فضل و عظم خود
 و حلت عنایت لافنانه یسئل الخادم ربه بان یمد حضرتکم و یونکم
 و یفتح علی وجوهکم ما یتوضیح به عرف ظهوره بین العالم ان ینال رفیع
 هو المقدر علی ما یشاء و هو السامع المحیب خدمت نورین نریخ
 علیهما بهایه الا بهر سلام و ثنا و کسیر ترسانم و میگویم فی الحقیقه
 مزینند بطراز تخصیص و شتعلند بنا رحمت حضرت یم و حا
 علیه بهاء الله الابر حکم محکم راجع شدند در حالتیکه تصعد فرات
 و تنزل عبراته فی الحقیقه ذکر مراتب محبت و وداد و اقبال
 و اشتیاق و اشغال ایشان قاری از ذکر و وصف انعمت
 و آنچه ارسال نمودند رسید در لوح از سماء مشیت الهی
 مخصوص نورین نازل انشاء الله بان فائز شوند و عرف

رحمن را بیاند و از بحر یانش تا شامند البهار و الشنا و الذکر
 و التکسر علی حضرتکم و علی من معکم و علی الذین یحبونکم و یدکر و نکم
 و ینصرونکم امر آفرخ لدن امر حکیم الحمد لله مالک هذا اليوم
 الهمین خ ادم ۵ رمضان المبارک سنه ۱۲۰۳

آیا رسم الکلی علی ع

